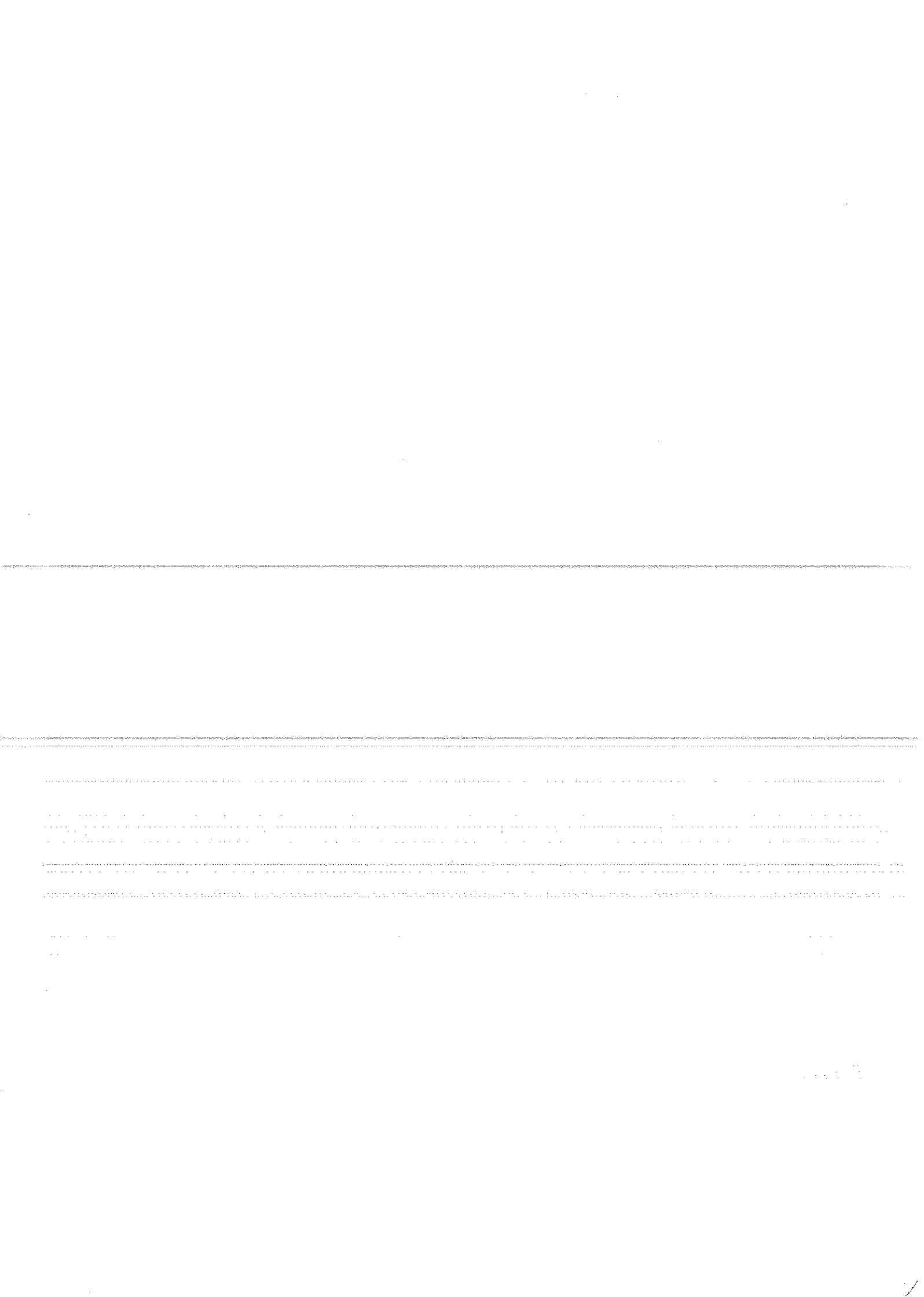

**คู่มือ การประกันคุณภาพการศึกษา
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
ปีการศึกษา 2549
(1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550)**

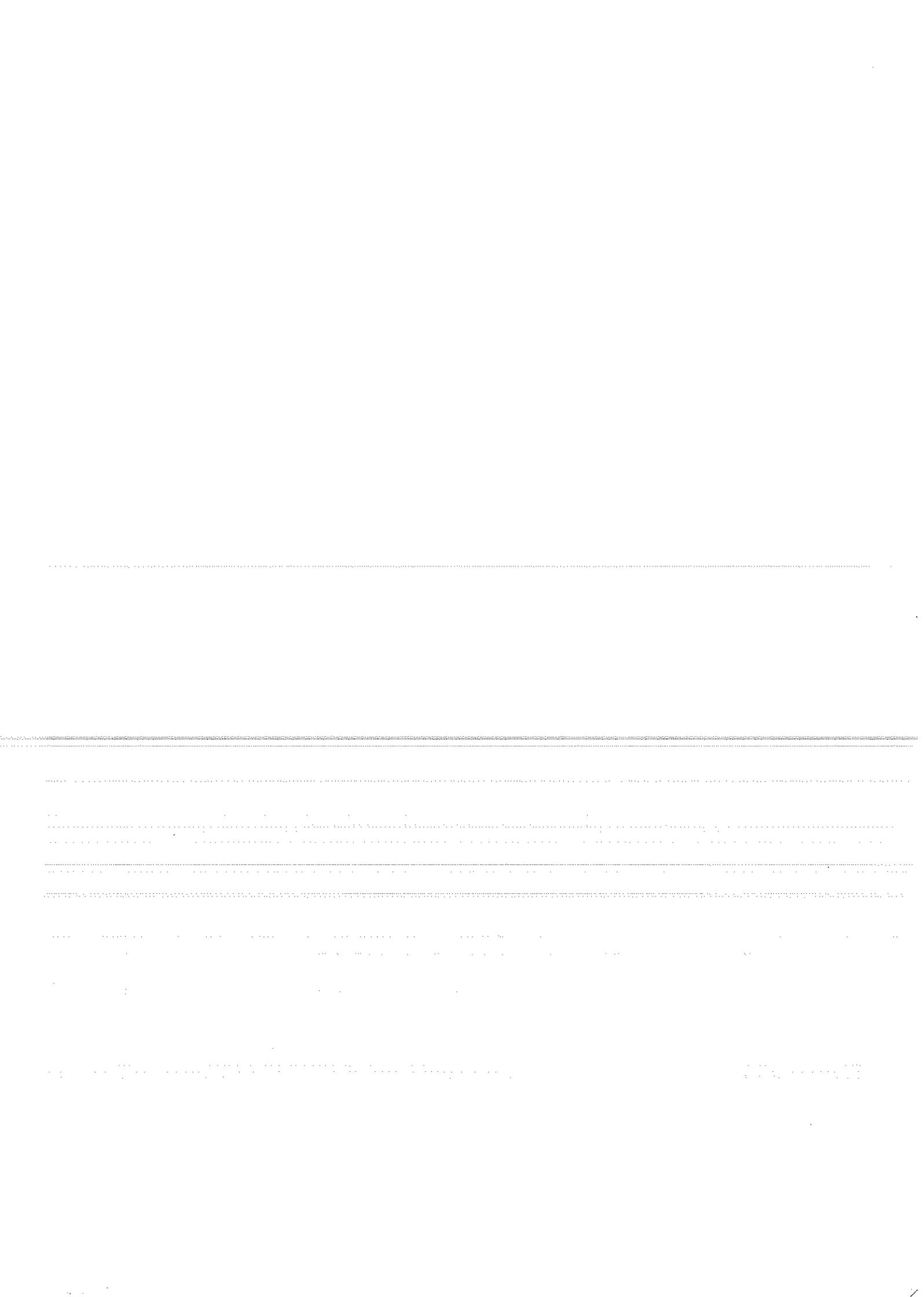
**คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
มิถุนายน 2549**

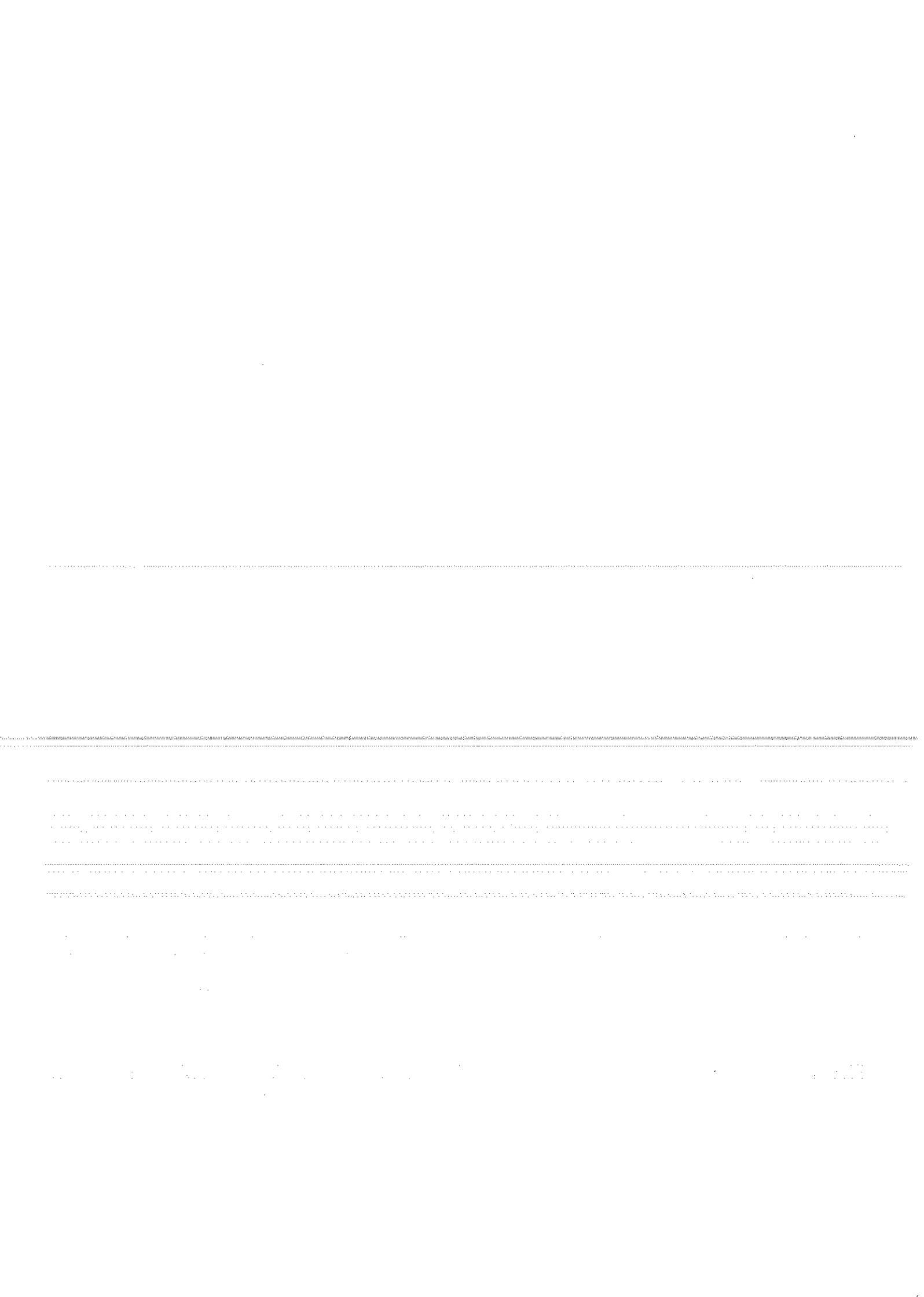
สารบัญ

	หน้า
คำนำ.....	ก
สารบัญ.....	ข
สารบัญตาราง.....	ง
สารบัญแผนภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา.....	1
ความจำเป็นในการประกันคุณภาพการศึกษา.....	1
แนวคิดและหลักการในการประกันคุณภาพ.....	2
ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา.....	7
คำจำกัดความที่เกี่ยวข้อง.....	12
บทที่ 2 กรอบแนวคิดในการกำหนดมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมิน.....	17
วัตถุประสงค์.....	17
วงรอบข้อมูลสำหรับการประเมิน.....	17
หลักการกำหนดมาตรฐานและตัวบ่งชี้ในการประเมินคุณภาพภายใน.....	17
มาตรฐานที่ 1 คุณภาพบัณฑิต.....	17
มาตรฐานที่ 2 มาตรฐานด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์.....	18
มาตรฐานที่ 3 มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ.....	19
มาตรฐานที่ 4 มาตรฐานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม.....	20
มาตรฐานที่ 5 มาตรฐานด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร.....	21
มาตรฐานที่ 6 มาตรฐานด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน.....	22
มาตรฐานที่ 7 มาตรฐานด้านระบบการประกันคุณภาพ.....	23
การกำหนดเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายใน.....	24
บทที่ 3 ความหมาย วิธีการรายงานและสูตรการคำนวณของตัวบ่งชี้.....	25
นิยามศัพท์ปฏิบัติการ.....	26
คำอธิบายและข้อมูลที่ต้องรายงาน.....	28
บทที่ 4 เกณฑ์การประเมินระดับตัวบ่งชี้.....	81
เกณฑ์การประเมินภายในระดับตัวบ่งชี้ของมหาวิทยาลัย.....	81

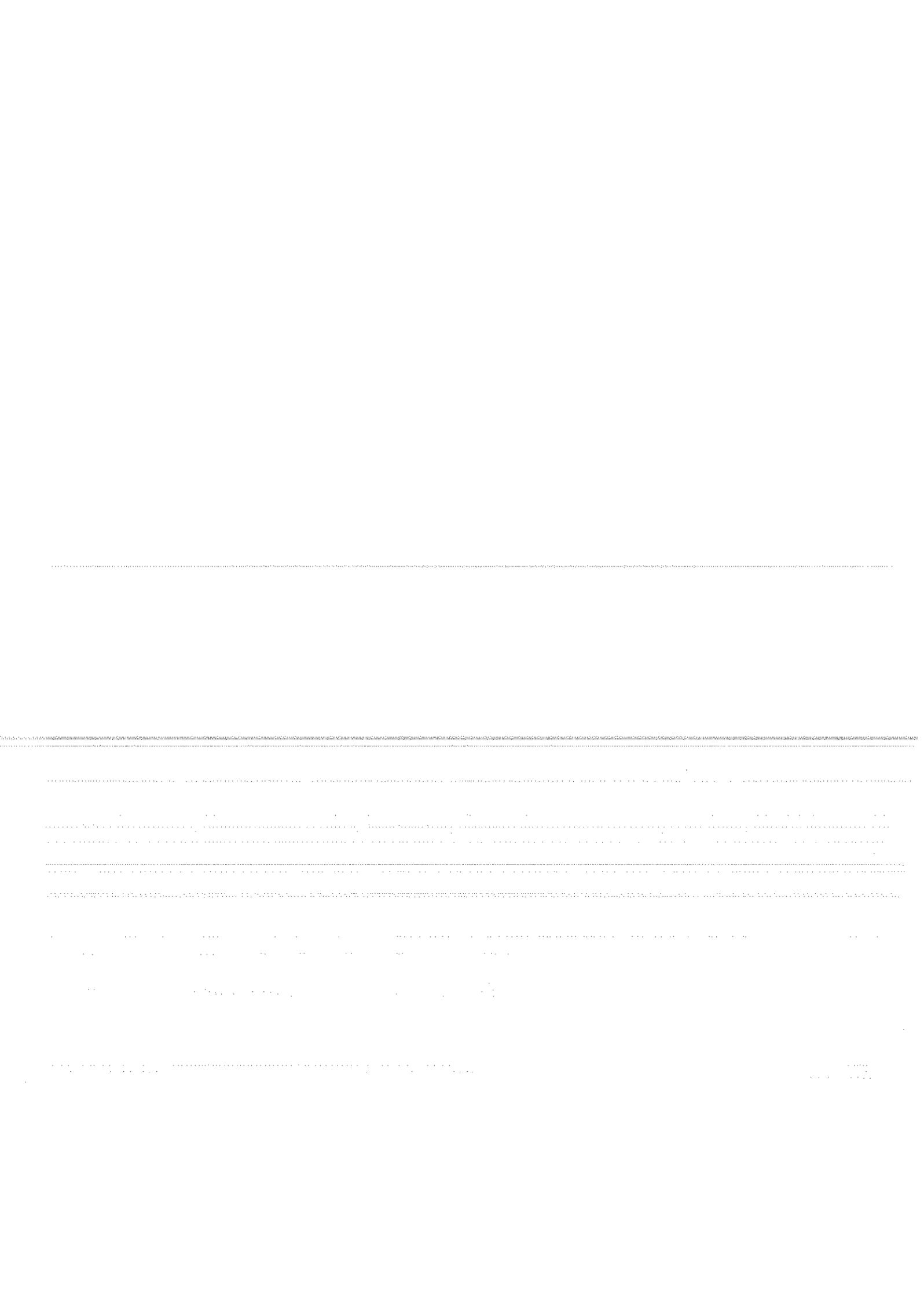
สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5	
เกณฑ์การประเมินระดับมาตรฐาน.....	93
เกณฑ์ในการประเมินโดยรวม.....	99
บรรณานุกรม.....	103
ภาคผนวก.....	105
ภาคผนวก ก	
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่เกี่ยวข้องกับ	
การประกันคุณภาพการศึกษา.....	107
ภาคผนวก ข	
คณะกรรมการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย.....	109
คณะผู้จัดทำ	111

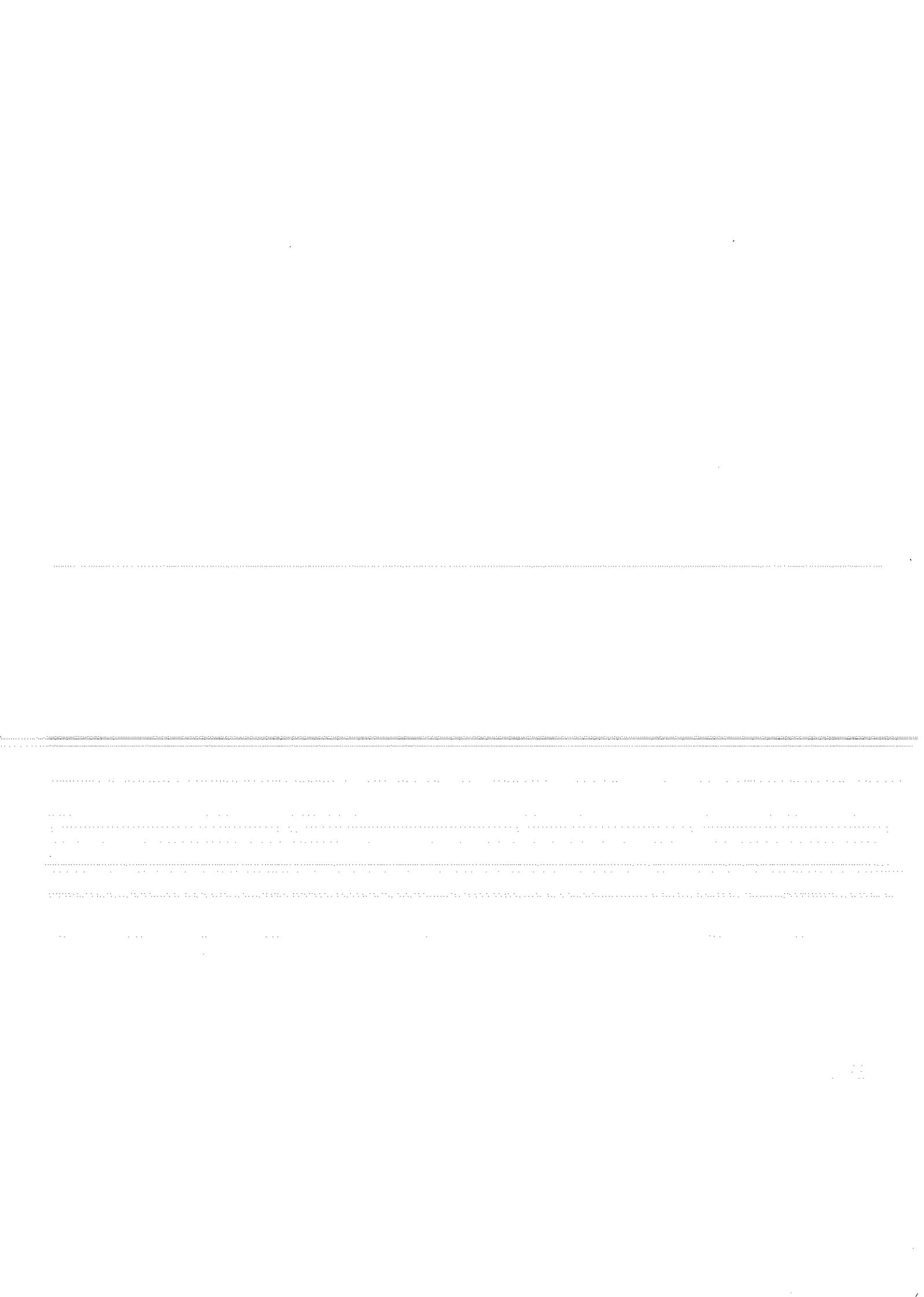
สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1.1	การเปรียบเทียบการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรก (พ.ศ. 2544 - 2548) กับการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสอง (พ.ศ. 2549 - 2553).....	11
1.2	มาตรฐานคุณภาพ สมศ.	14
2.1	ที่มาของตัวบ่งชี้ในมาตรฐานที่ 1.....	18
2.2	ที่มาของตัวบ่งชี้ในมาตรฐานที่ 2.....	19
2.3	ที่มาของตัวบ่งชี้ในมาตรฐานที่ 3.....	20
2.4	ที่มาของตัวบ่งชี้ในมาตรฐานที่ 4.....	21
2.5	ที่มาของตัวบ่งชี้ในมาตรฐานที่ 5.....	21
2.6	ที่มาของตัวบ่งชี้ในมาตรฐานที่ 6.....	23
2.7	ที่มาของตัวบ่งชี้ในมาตรฐานที่ 7.....	24
3.1	มิติ ค่าน้ำหนัก และมาตรฐานคุณภาพของการประกันคุณภาพภายใน.....	26
3.2	การปรับค่า FTES ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกให้เป็นหน่วยวัดเดียวกับ FTES ระดับปริญญาตรี และค่าปกติของ FTES ระดับปริญญาตรีต่อจำนวน อาจารย์ประจำ	70
4.1	เกณฑ์ในการประเมินระดับตัวบ่งชี้ของมาตรฐานที่ 1.....	81
4.2	เกณฑ์ในการประเมินระดับตัวบ่งชี้ของมาตรฐานที่ 2.....	82
4.3	เกณฑ์ในการประเมินระดับตัวบ่งชี้ของมาตรฐานที่ 3.....	83
4.4	เกณฑ์ในการประเมินระดับตัวบ่งชี้ของมาตรฐานที่ 4.....	85
4.5	เกณฑ์ในการประเมินระดับตัวบ่งชี้ของมาตรฐานที่ 5.....	86
4.6	เกณฑ์ในการประเมินระดับตัวบ่งชี้ของมาตรฐานที่ 6.....	90
4.7	เกณฑ์ในการประเมินระดับตัวบ่งชี้ของมาตรฐานที่ 7.....	91
5.1	การกระจายน้ำหนักของตัวบ่งชี้ในมาตรฐานที่ 1 ระดับมหาวิทยาลัยและคณะ....	93
5.2	การกระจายน้ำหนักของตัวบ่งชี้ในมาตรฐานที่ 2 ระดับมหาวิทยาลัยและคณะ....	94
5.3	การกระจายน้ำหนักของตัวบ่งชี้ในมาตรฐานที่ 3 ระดับมหาวิทยาลัยและคณะ....	95
5.4	การกระจายน้ำหนักของตัวบ่งชี้ในมาตรฐานที่ 4 ระดับมหาวิทยาลัยและคณะ....	96
5.5	การกระจายน้ำหนักของตัวบ่งชี้ในมาตรฐานที่ 5 ระดับมหาวิทยาลัยและคณะ....	97
5.6	การกระจายน้ำหนักของตัวบ่งชี้ในมาตรฐานที่ 6 ระดับมหาวิทยาลัยและคณะ....	98

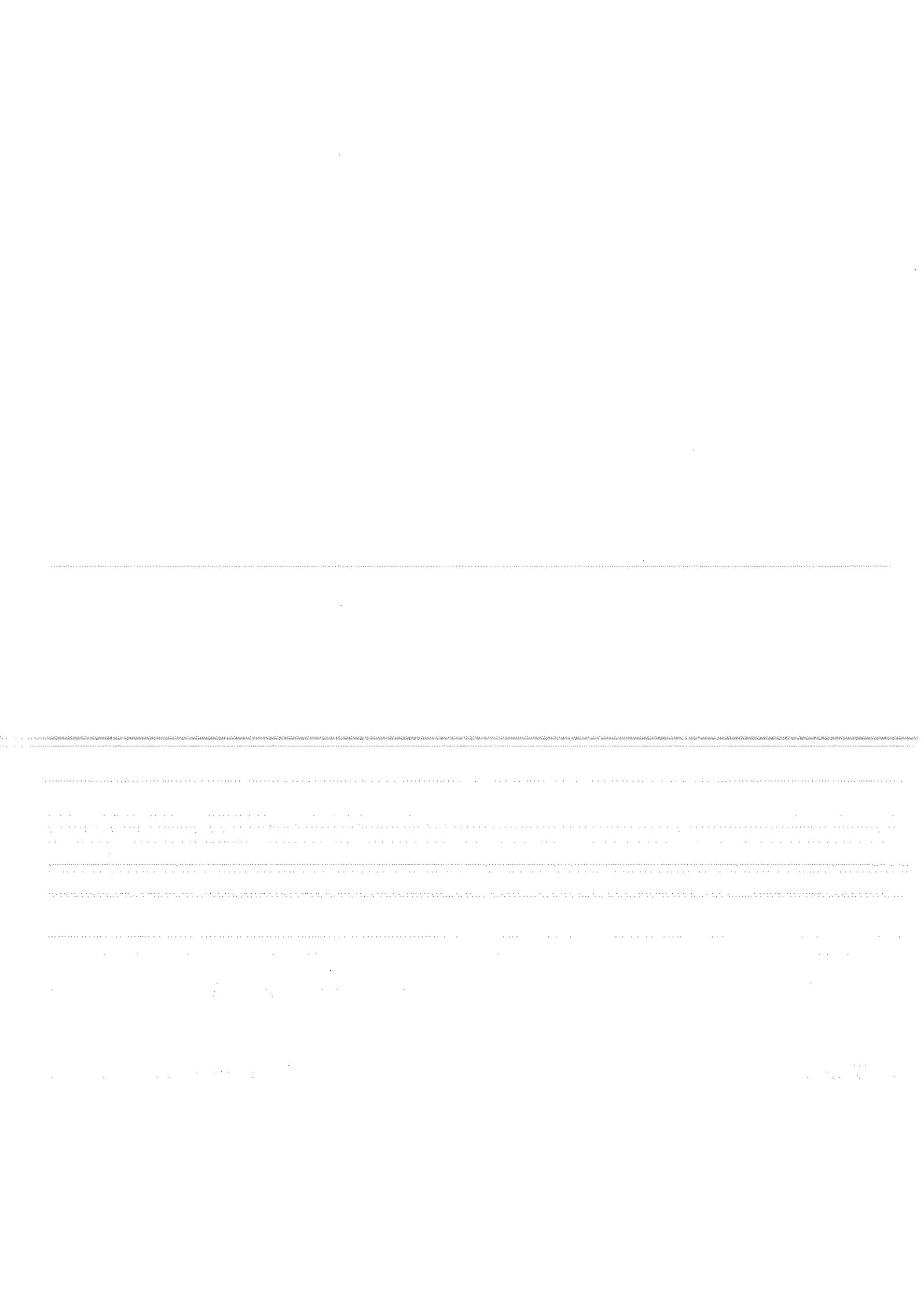
สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
5.7	การกระจายน้ำหนักของตัวบ่งชี้ในมาตรฐานที่ 7 ระดับมหาวิทยาลัยและคณะ....	99
5.8	การตัดสินใจพัฒนาการของมหาวิทยาลัยและคณะทั้งในตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ.....	100
5.9	สรุปผลการประเมินระดับรายมาตรฐาน.....	101
5.10	สรุปผลการประเมินระดับมหาวิทยาลัยและคณะ.....	102

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่		หน้า
1.1	แสดงองค์ประกอบหลักในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา.....	4
1.2	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระบบการประกันคุณภาพกับหลักการบริหาร.....	6
1.3	แสดงการปรับปรุงที่ต่อเนื่องตลอดเวลา.....	7
1.4	ขั้นตอนการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน.....	9
1.5	ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพ ภายนอก.....	15
1.6	ความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรที่มีบทบาทในการประกันคุณภาพภายใน และการประเมินคุณภาพภายนอก.....	16

บทที่ 1

บทนำ

การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้เร่งรัดให้มีการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เพื่อให้สามารถใช้เป็นเครื่องมือ ในการพัฒนาระบบคุณภาพและการบริการการจัดการศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ นโยบาย ปรัชญาและพันธกิจของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ตามที่ได้กำหนดไว้ โดยยึดหลักการของความเป็นอิสระทั้งด้านการบริหารและความมีเสรีภาพทางวิชาการ

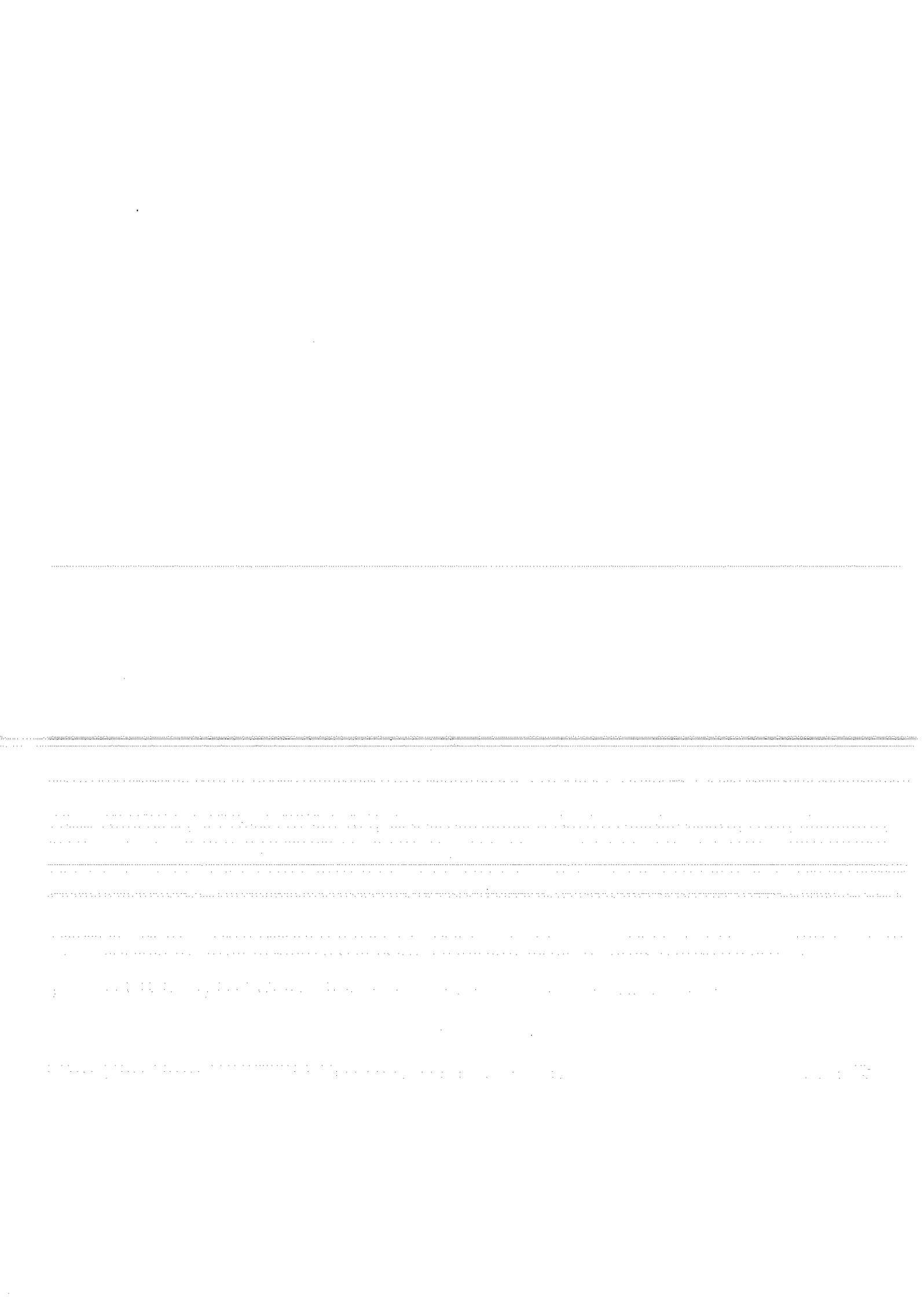
แนวคิดและหลักการในการประกันคุณภาพการศึกษา

ภารกิจหลักที่คณะจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ คือ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าว เพื่อให้บังเกิดผลดีจำเป็นต้องมีการประเมินภารกิจเหล่านี้อย่างเป็นระบบ ทั้งนี้เพื่อจะได้ทำให้คุณภาพการศึกษาของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไป

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้สถาบันการศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายใน รวมถึงให้มีสำนักรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา เพื่อทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถาบันการศึกษา ซึ่งสถาบันการศึกษาทุกแห่งต้องเข้ารับการประเมินภายนอกทุก 5 ปี

นอกจากนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ยังได้ให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพการศึกษา มีการกำหนดบทบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องนี้ในหมวด 6 ว่าด้วยมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา และยังได้สนับสนุนให้มีการกระจายอำนาจบริหารการศึกษาไปยังระดับท้องถิ่นและสถาบันการศึกษา ทำให้เกิดความจำเป็นที่จะต้องมีการประกันคุณภาพเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่า ผู้เรียนไม่ว่าจะอยู่ในท้องถิ่นใดก็ตาม จะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพใกล้เคียงกัน ซึ่งการประกันคุณภาพจะต้องมีทั้งการประกันคุณภาพภายในของสถาบันการศึกษาและการประเมินภายนอก ทั้งนี้เป้าหมายของการประเมินคุณภาพจะเป็นการกระทำที่มิใช่เพื่อการลงโทษ แต่เป็นเครื่องสะท้อนให้สถาบันการศึกษาได้นำไปพิจารณาจัดการศึกษาให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนอย่างเต็มที่ ดังนั้นการประกันคุณภาพการศึกษาจึงเป็นการประกันคุณภาพเพื่อผู้เรียน นั่นเอง

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้ให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพการศึกษาจึงกำหนดให้มีระบบและกลไกในการควบคุม (Control) ตรวจสอบ (Audit) และประเมิน (Assess)

การดำเนินงานในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ(Quality Factor) ตามดัชนีบ่งชี้ (Index) ที่กำหนด เพื่อเป็นหลักประกันแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชนให้มั่นใจว่าคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ และพร้อมสำหรับการประเมินคุณภาพและรับรองมาตรฐานจากภายนอก สำหรับแนวทางในการควบคุม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีดังนี้

1. กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา

ระบบการประกันคุณภาพทางการศึกษามีการดำเนินงาน 3 ขั้นตอน ดังนี้

1) การควบคุมคุณภาพการศึกษา

การควบคุมคุณภาพการศึกษาได้จัดให้มีระบบและกลไกในแต่ละองค์ประกอบของคุณภาพเพื่อกำกับกับการดำเนินงานของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ให้ได้ผลตามดัชนีชี้วัดคุณภาพ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

(1) การสร้างระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ดำเนินการจัดระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพภายใน โดยยึดปรัชญา และ/หรือปณิธาน องค์ประกอบของคุณภาพ และดัชนีชี้วัดคุณภาพที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กำหนดเป็นแนวทางในการจัดทำระบบและกลไก

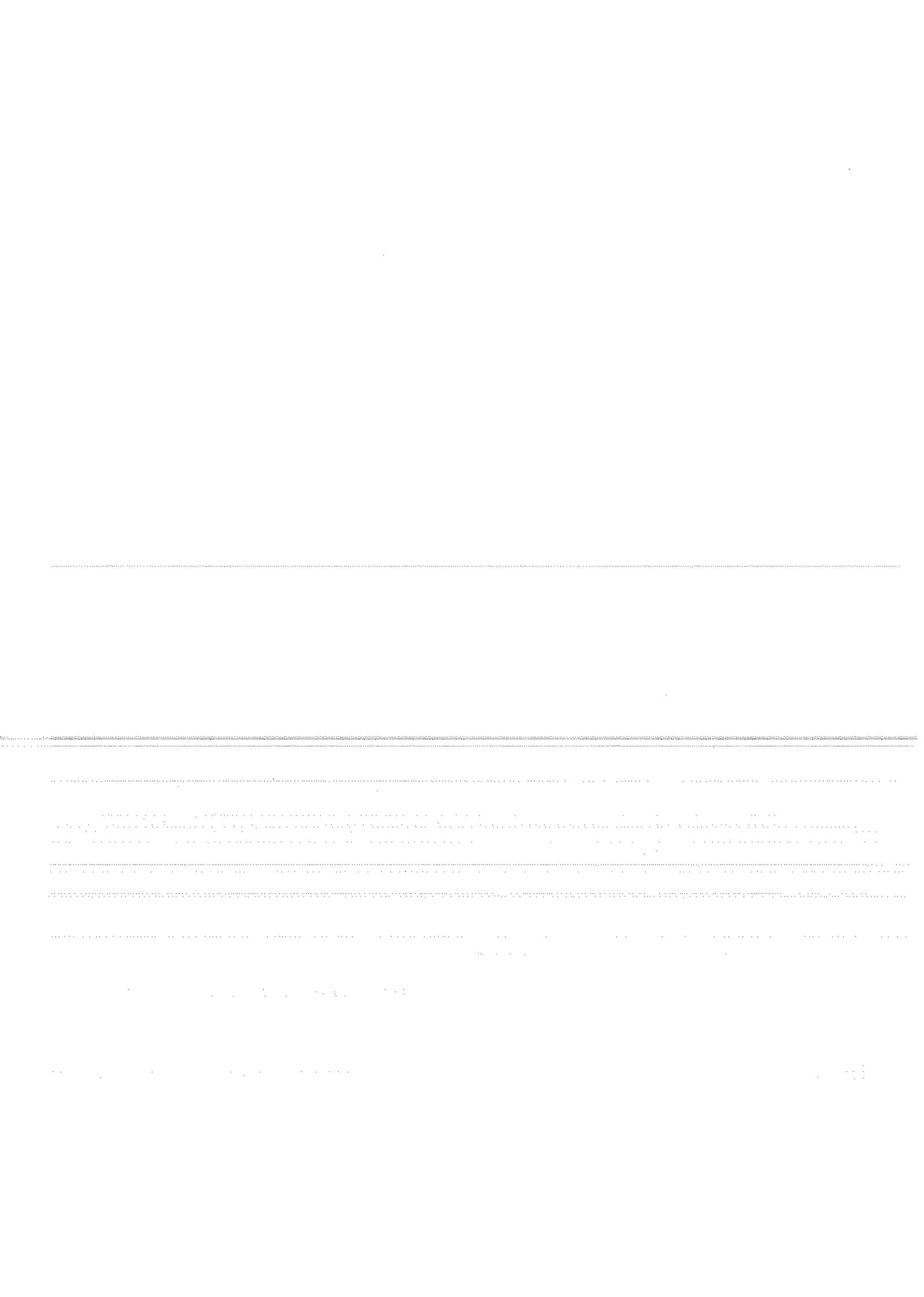
กลไกการควบคุมคุณภาพที่สำคัญ คือ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และคณะกรรมการที่รับผิดชอบการประกันคุณภาพการศึกษา ดำเนินการตามบทบาทหน้าที่และสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรอื่นในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ตามระบบ

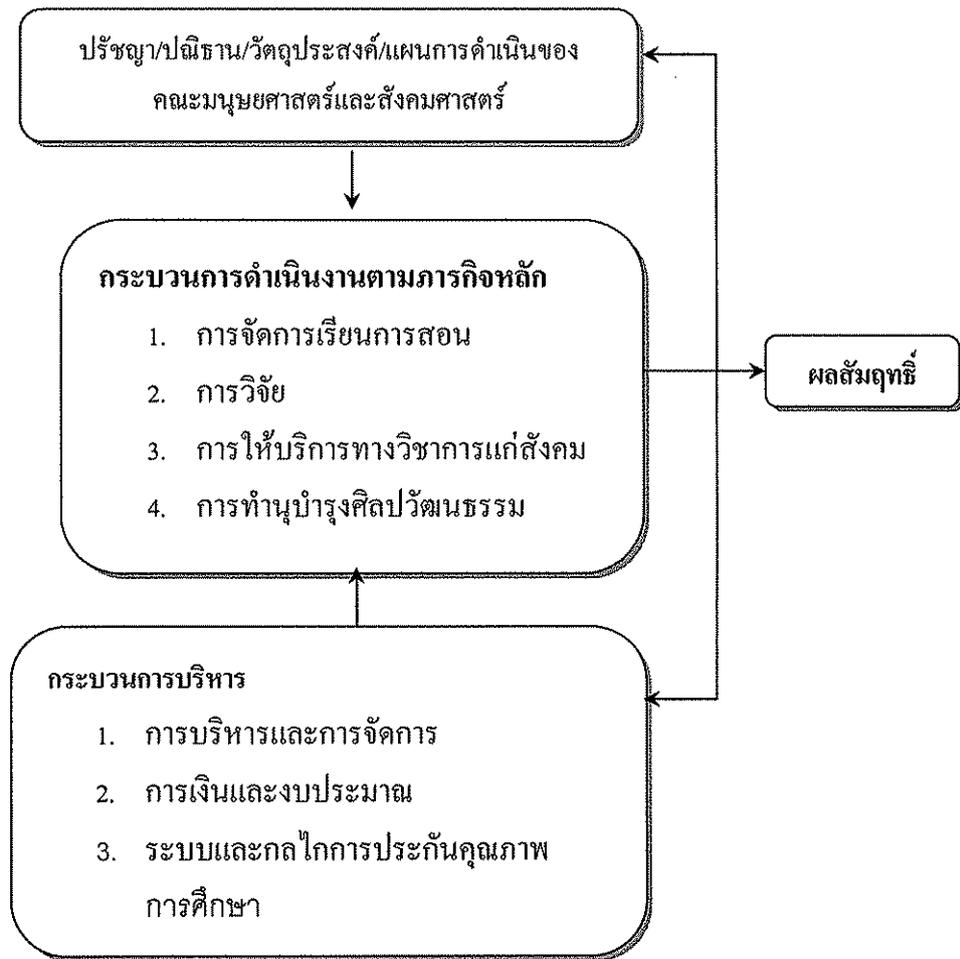
(2) การพัฒนาระบบคุณภาพ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้เลือกและพัฒนาระบบคุณภาพ ที่เหมาะสมกับลักษณะของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยเป็นระบบที่สามารถตรวจสอบและอ้างอิงได้ และเป็นระบบคุณภาพที่เป็นสากล มีกระบวนการบริหารจัดการคุณภาพที่มีการวางแผน มีการดำเนินการควบคุม ตรวจสอบ ประเมิน และปรับปรุงตามองค์ประกอบของคุณภาพที่กำหนดอย่างต่อเนื่อง

(3) องค์ประกอบและดัชนีชี้วัดคุณภาพ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้กำหนดองค์ประกอบของคุณภาพและดัชนีชี้วัดคุณภาพ โดยคำนึงถึงองค์ประกอบหลักในการดำเนินงานของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ดังแผนภาพที่ 1.1

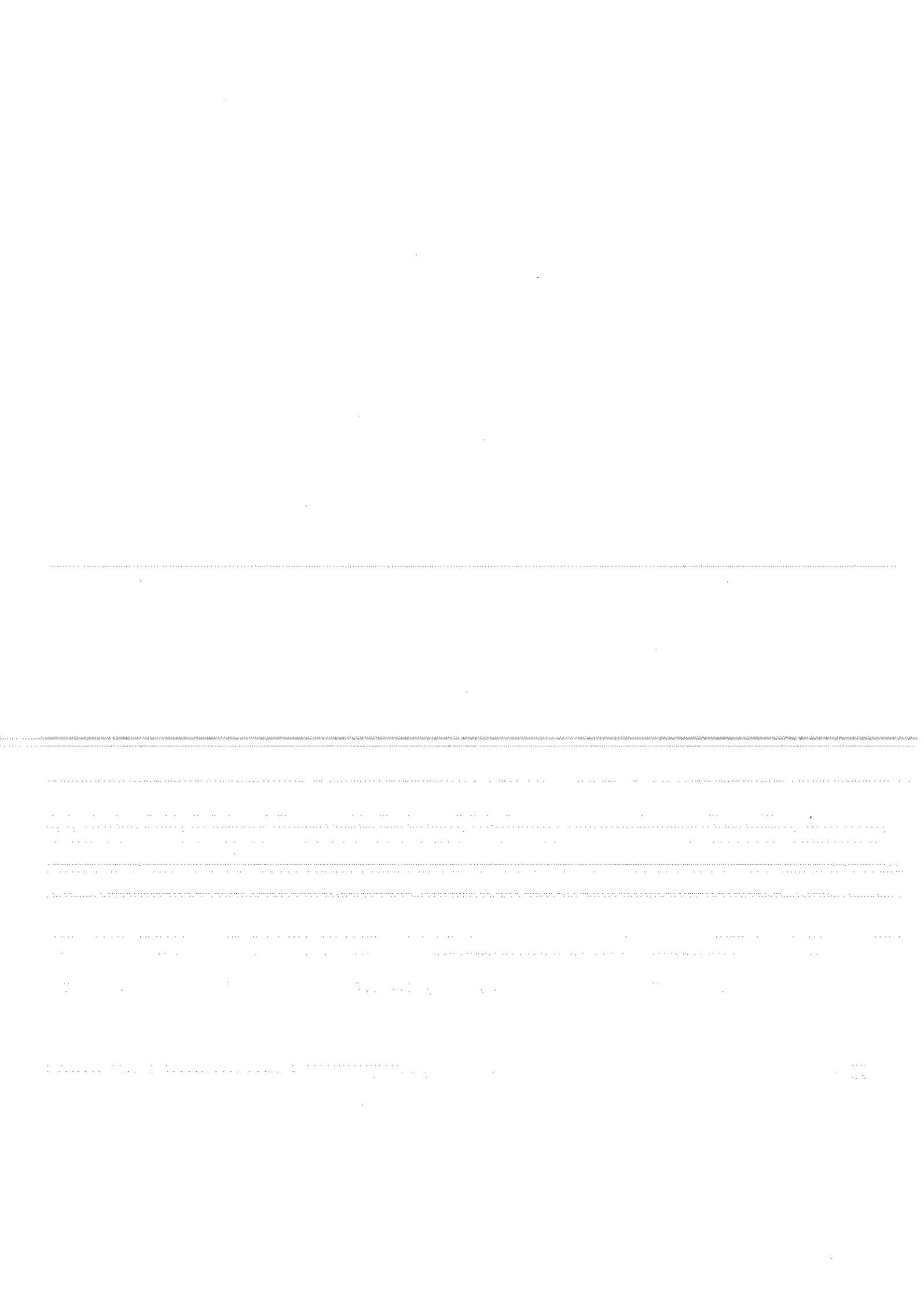

แผนภาพที่ 1.1 แสดงองค์ประกอบหลักในการดำเนินงานของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้จัดระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพการศึกษา โดยปรับเปลี่ยนการประกันคุณภาพภายในจาก 9 องค์ประกอบ เป็น 7 มาตรฐาน โดยได้ทำการปรับปรุงพัฒนาและศึกษามาตรฐานและตัวบ่งชี้ ในการประกันคุณภาพการศึกษาจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) เป็นมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายใน ดังนี้

- มาตรฐานที่ 1 มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต
- มาตรฐานที่ 2 มาตรฐานด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
- มาตรฐานที่ 3 มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ
- มาตรฐานที่ 4 มาตรฐานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- มาตรฐานที่ 5 มาตรฐานด้านการพัฒนาองค์กรและบุคลากร
- มาตรฐานที่ 6 มาตรฐานด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน
- มาตรฐานที่ 7 มาตรฐานด้านระบบการประกันคุณภาพ

2) การตรวจสอบคุณภาพการศึกษา

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กำหนดให้มีการตรวจสอบคุณภาพภายใน เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินการประกันคุณภาพ และเพื่อให้ทราบถึงปัญหาอุปสรรค อันจะใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข ทั้งนี้การศึกษาวិเคราะห์จะใช้รายงานการศึกษาตนเอง (self-study) ของหน่วยงาน พร้อมทั้งหลักฐานเอกสารต่าง ๆ รวมทั้งการตรวจเยี่ยมหน่วยงานภายใน

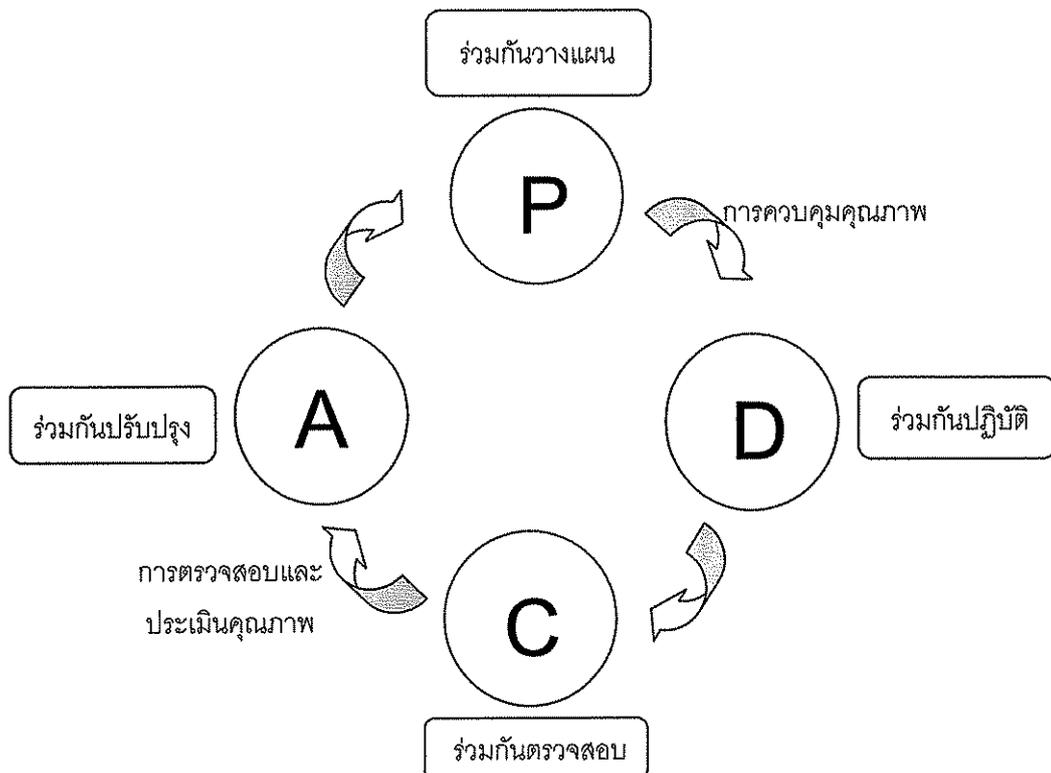
3) การประเมินคุณภาพการศึกษา

การประเมินคุณภาพการศึกษาเป็นกระบวนการต่อเนื่องจากการตรวจสอบคุณภาพ แต่ทั้งนี้จะเน้นการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานของคณะและคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กับดัชนีบ่งชี้คุณภาพในทุกองค์ประกอบของคุณภาพ ว่าการดำเนินงานเป็นไปตามเกณฑ์และมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดมากน้อยเพียงใด โดยจัดเป็นระดับของการบรรลุเป้าหมาย

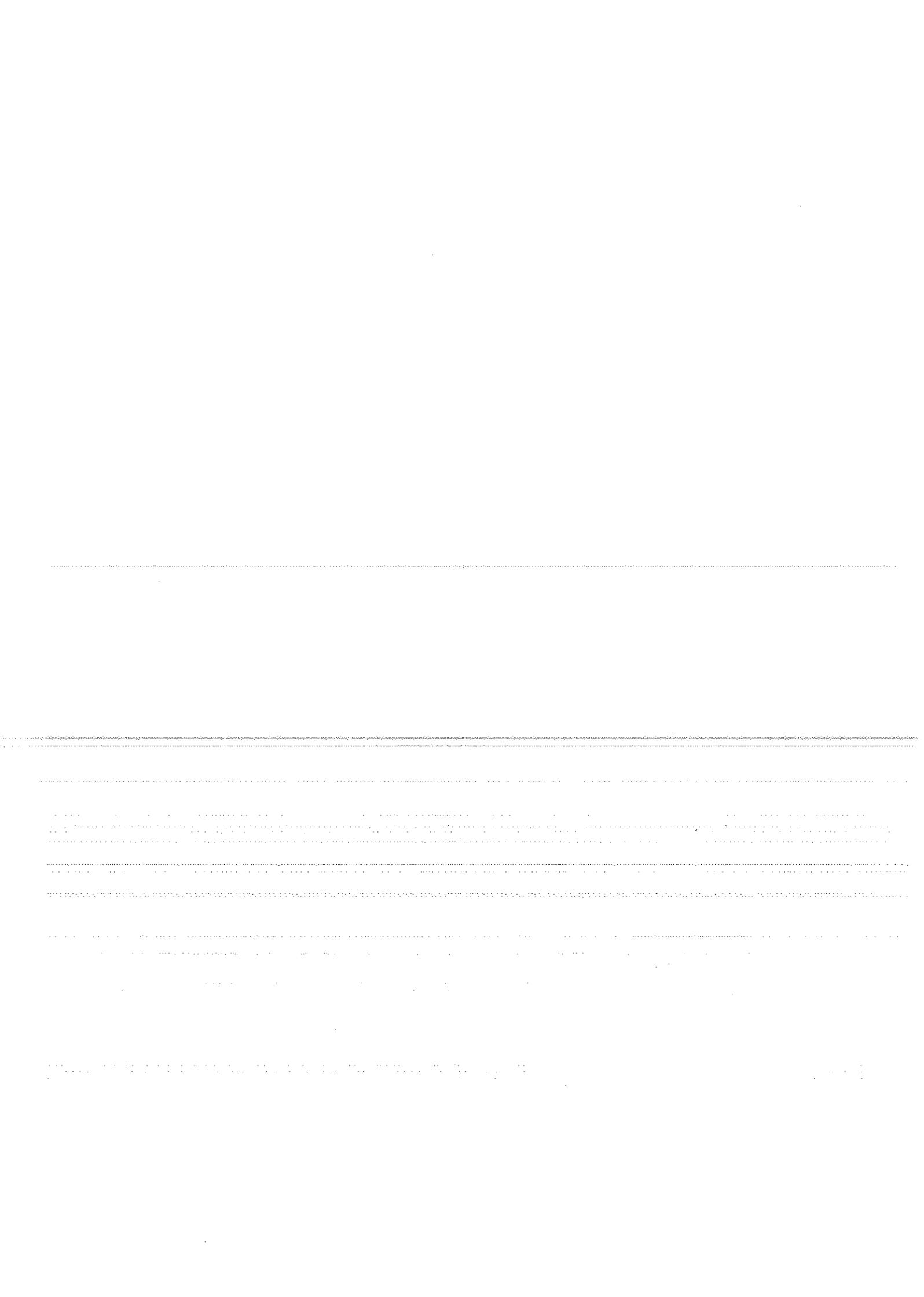
2. หลักการบริหาร

การประกันคุณภาพภายใน มีการใช้กระบวนการบริหารจัดการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ต้องการ หลักการและกระบวนการบริหารนี้ได้กระทำในลักษณะที่มีกระบวนการวางแผน (Plan) ทำตามแผน (Do) ตรวจสอบประเมินผล (Check) และพัฒนาปรับปรุง (Action) อยู่เสมอ ทั้งนี้เพื่อให้การทำงานได้ผลและมีคุณภาพดี

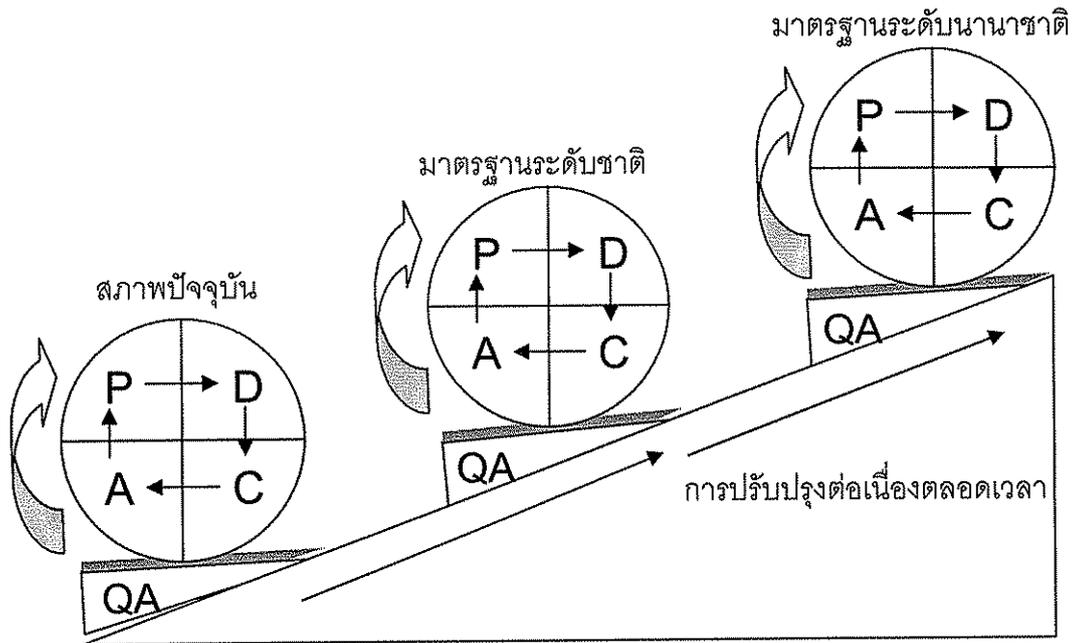
ระบบการประกันคุณภาพ และหลักการบริหาร มีความสัมพันธ์กันดังแผนภาพที่ 1.2

แผนภาพที่ 1.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระบบการประกันคุณภาพกับหลักการบริหาร

การประกันคุณภาพการศึกษาของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้ดำเนินการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานการศึกษาให้สูงขึ้นตลอดเวลาและตลอดไป โดยการนำแนวคิดเกี่ยวกับวงจรคุณภาพ PDCA มาดำเนินการอย่างต่อเนื่อง หมุนรอบแล้วเริ่มต้นใหม่ไปเรื่อย ๆ ไม่มีที่สิ้นสุด เพื่อให้สามารถดำเนินการนำส่วนที่ดีสร้างเป็นจุดแข็งและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นต่อไปในส่วนที่ยังต้องปรับปรุงก็จะทำให้ดีขึ้นจนได้มาตรฐาน และยกระดับมาตรฐานให้สูงขึ้นตลอดไป โดยดำเนินการ ดังแผนภาพที่ 1.3

แผนภาพที่ 1.3 แสดงการปรับปรุงที่ต่อเนื่องตลอดเวลา

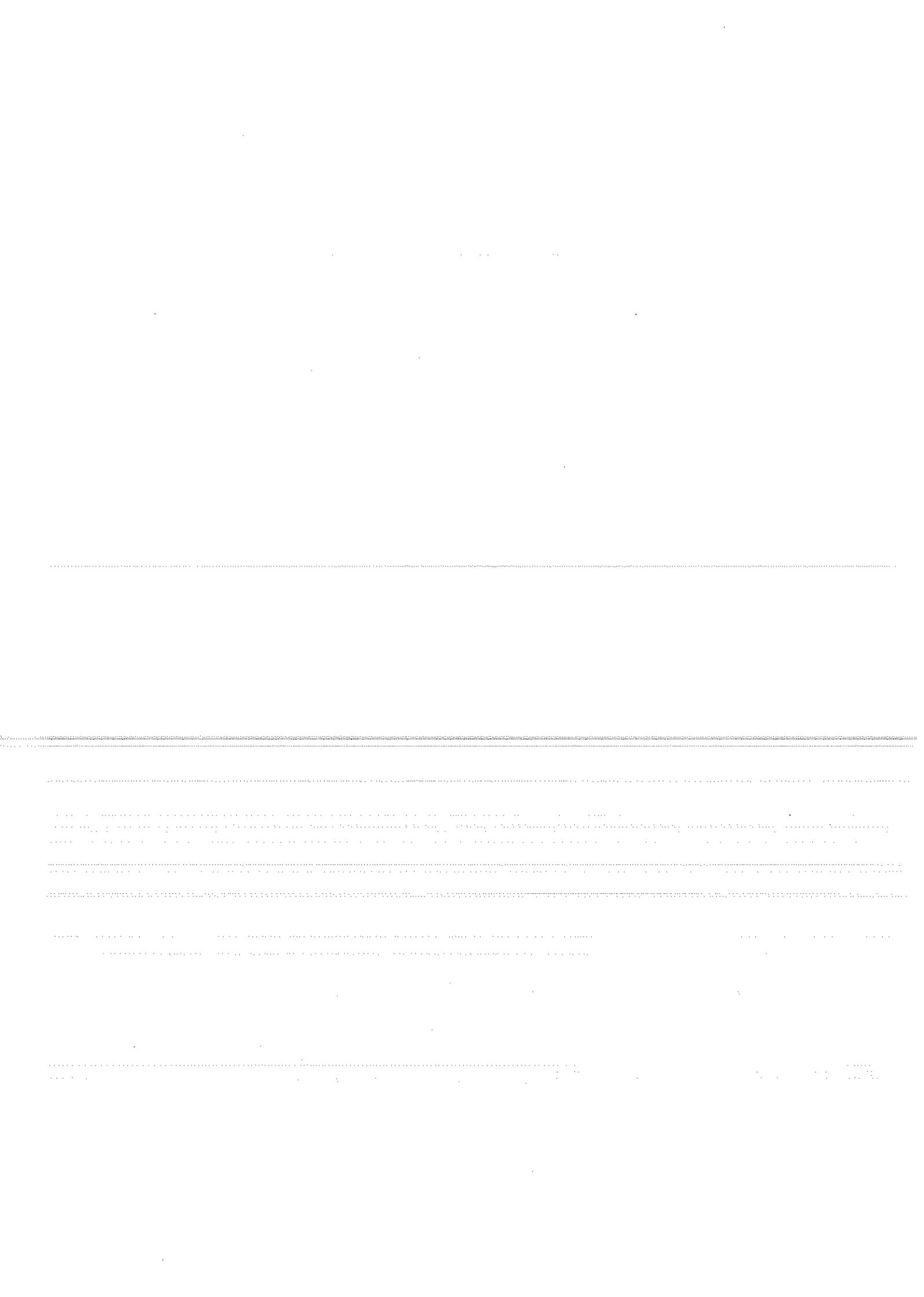
ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ โดยมีการประกันคุณภาพภายใน และการประกันคุณภาพภายนอก

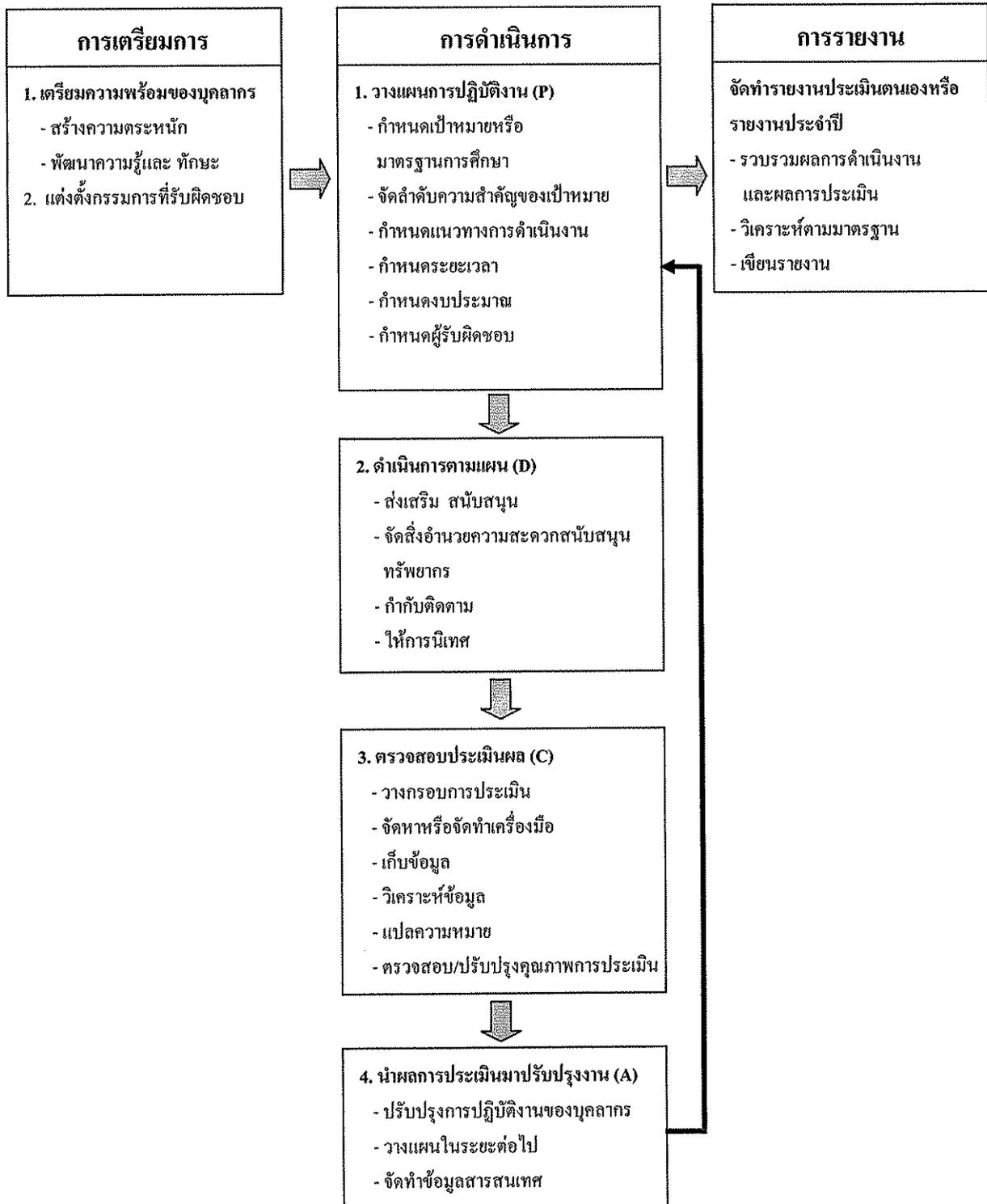
1. การประกันคุณภาพภายใน

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กำหนดขั้นตอนของการประกันคุณภาพภายใน ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ โดยมีระบบและกลไกในการควบคุมคุณภาพ

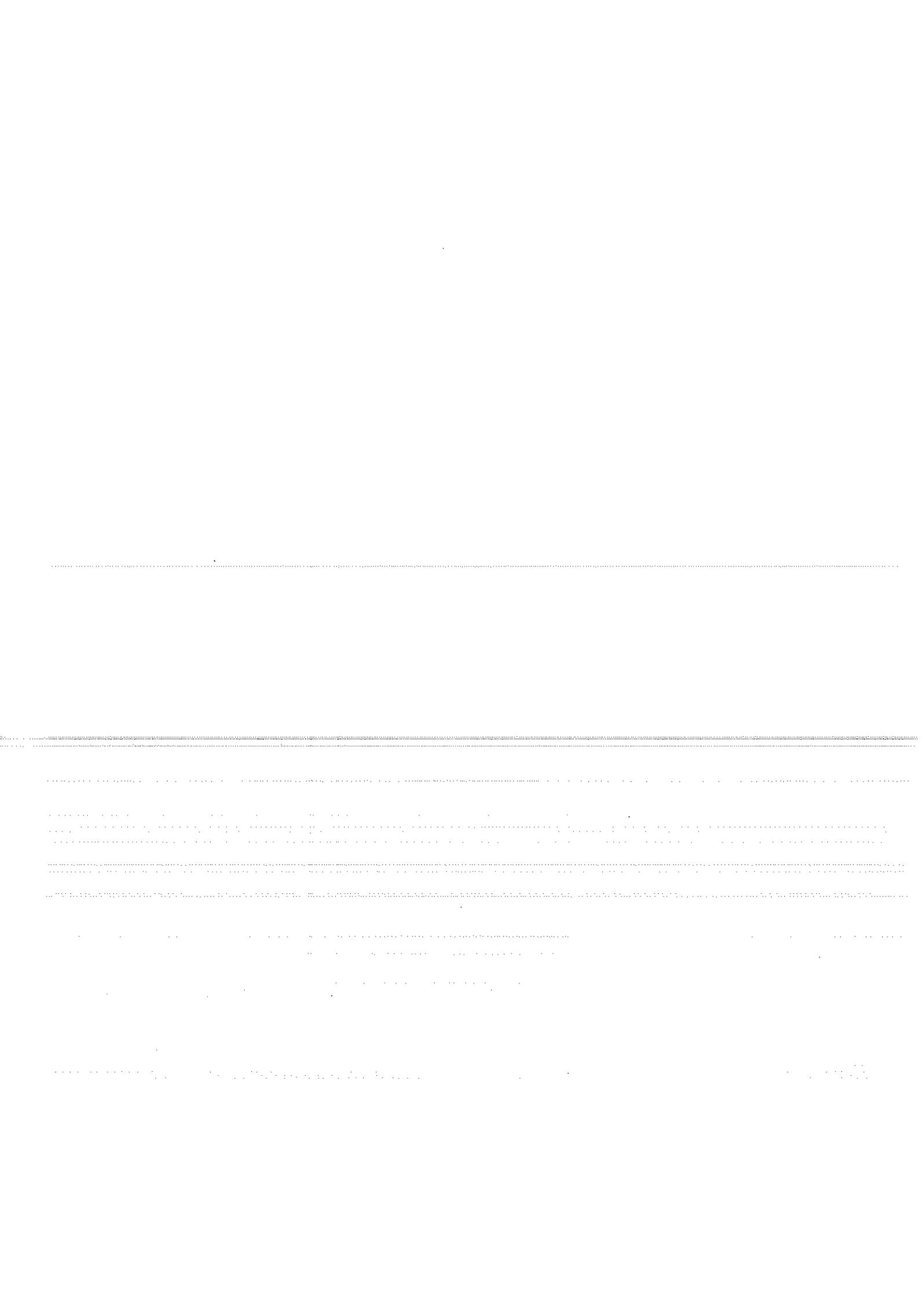
ในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้กระทำให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารและการทำงานโดยคำนึงถึงเงื่อนไขที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการดำเนินงาน โดยให้ผู้บริหารมีความตระหนัก เข้ามามีส่วนส่งเสริม สนับสนุน และร่วมคิด ร่วมทำ รวมทั้งจะต้องมีการทำงานเป็นทีม โดยบุคลากรทุกคนในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้รับการเตรียมความพร้อมให้มองเห็นคุณค่า และมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายใน และดำเนินการอย่างต่อเนื่องร่วมกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอก

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยมีการติดตาม และกำกับดูแลการดำเนินการประกันคุณภาพ ภายใน มีการเตรียมการและดำเนินงานตามแผนภาพที่ 1.4

แผนภาพที่ 1.4 ขั้นตอนการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน

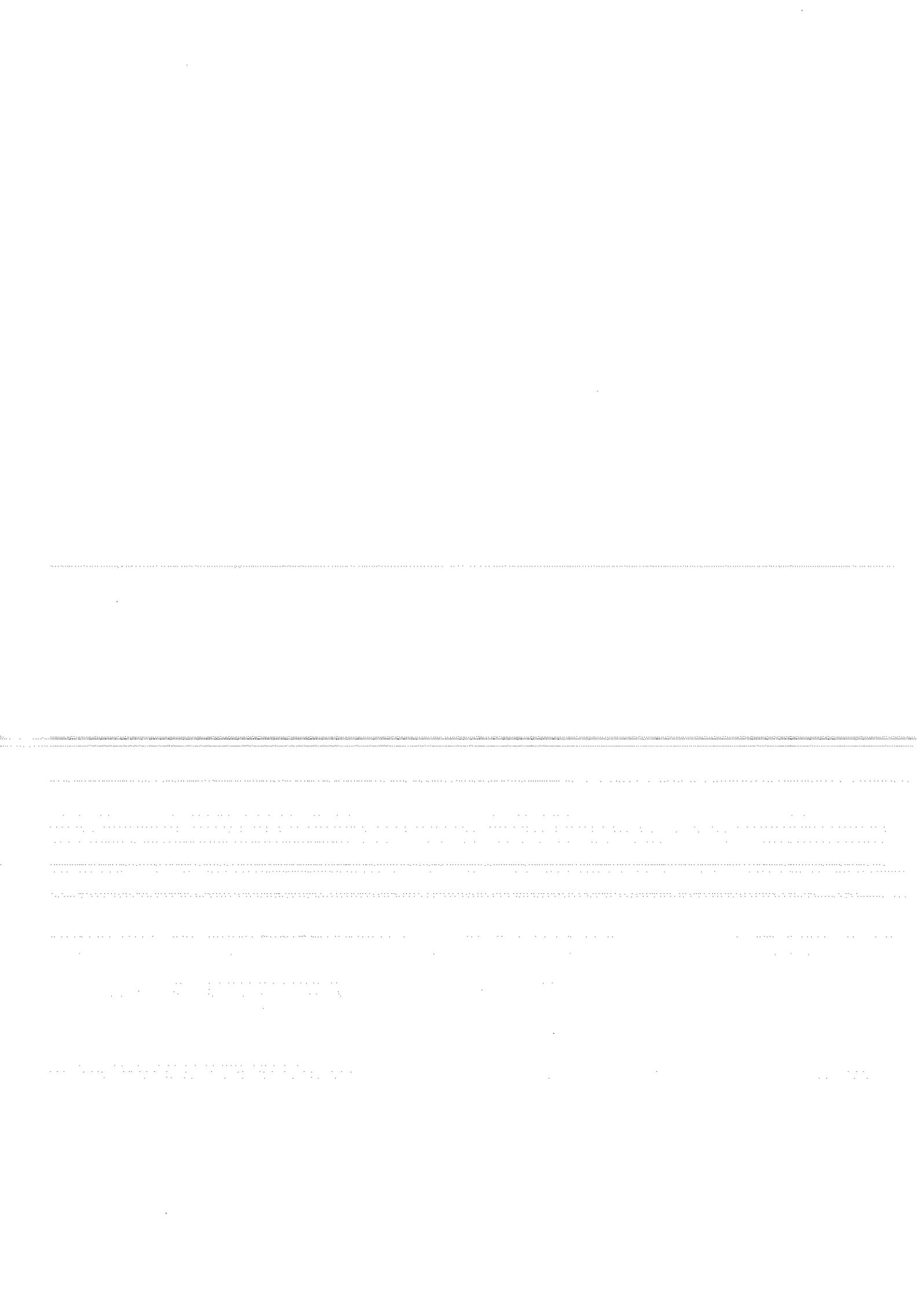
2. การประกันคุณภาพภายนอก

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้ดำเนินการเพื่อรองรับการประเมินภายนอก โดยคำนึงถึงการพิจารณาเปรียบเทียบในการตรวจประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(สมศ.) ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 การเปรียบเทียบการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรก (พ.ศ. 2544 - 2548)

กับการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสอง (พ.ศ. 2549 - 2553)

ประเด็นเปรียบเทียบ	การประเมินรอบแรก	การประเมินรอบสอง
1. สิ่งที่มุ่งประเมิน	คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาโดยรวม	คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาโดยรวม และของกลุ่มสาขาวิชา
2. มาตรฐานคุณภาพ สมศ.	8 มาตรฐาน 28 ตัวบ่งชี้ ใช้เหมือนกันทุกสถาบัน	7 มาตรฐาน 48 ตัวบ่งชี้ เป็นตัวบ่งชี้ร่วม 39 ตัวบ่งชี้ และตัวบ่งชี้เฉพาะ 9 ตัวบ่งชี้ นำนักกรอบมาตรฐานและตัวบ่งชี้ผันแปรตามกลุ่มสถาบัน รวมทั้งมีตัวบ่งชี้เฉพาะตามจุดเน้นของกลุ่มสถาบันด้วย
3. ประสงค์อะไร	ประเมินเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาได้สารสนเทศเพิ่มเติมในการประเมินตนเอง และก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอย่างต่อเนื่อง	ประเมินเพื่อรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของสถาบันและหวังว่าจะกระตุ้นให้สถาบันพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานอย่างก้าวกระโดดและเป็นไปอย่างต่อเนื่อง กำหนดทั้งการอิงมาตรฐานขั้นต่ำ การอิงพัฒนาการ และผลสัมฤทธิ์ตามแผนของสถาบัน
4. เกณฑ์การรับรองมาตรฐานคุณภาพ สมศ.	ไม่ได้กำหนด	กำหนดทั้งระดับกลุ่มสาขาและระดับสถาบันโดยรวม
5. นิยามอะไร	คุณภาพและความเป็นกลาง	คุณภาพและความเป็นกลาง
6. มั่นใจอะไร	กัลยาณมิตรประเมิน และการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิในระบบ Peer Review	กัลยาณมิตรประเมินและการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิในระบบ Peer Review ซึ่งเป็นการประเมินโดยผู้รู้ที่มีความเป็นกลาง

ประเด็นเปรียบเทียบ	การประเมินรอบแรก	การประเมินรอบสอง
7. ต้องการอะไร	สถาบันใช้ผลประเมินในการวางแผนพัฒนาโดยปรับการเรียน เปลี่ยนการสอน ปฏิรูปการบริหารให้ได้มาตรฐาน	สถาบันใช้ผลประเมินในการวางแผนพัฒนาโดยปรับการเรียน เปลี่ยนการสอน ปฏิรูปการบริหารให้ได้มาตรฐาน
8. มีอะไรเป็นที่สุด	สถาบันอุดมศึกษาคุณภาพที่มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานอย่างต่อเนื่องตามเอกลักษณ์	สถาบันอุดมศึกษาคุณภาพที่มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานอย่างต่อเนื่องตามอัตลักษณ์และมาตรฐานสากล

คำจำกัดความที่เกี่ยวข้อง

สถาบันอุดมศึกษา หมายถึง วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หรือ หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ทั้งของรัฐและเอกชนที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาค่ากว่าปริญญา และ/หรือระดับปริญญา ในที่นี้ได้แก่ สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และสถาบันเฉพาะทางสังกัดกระทรวงอื่นๆ

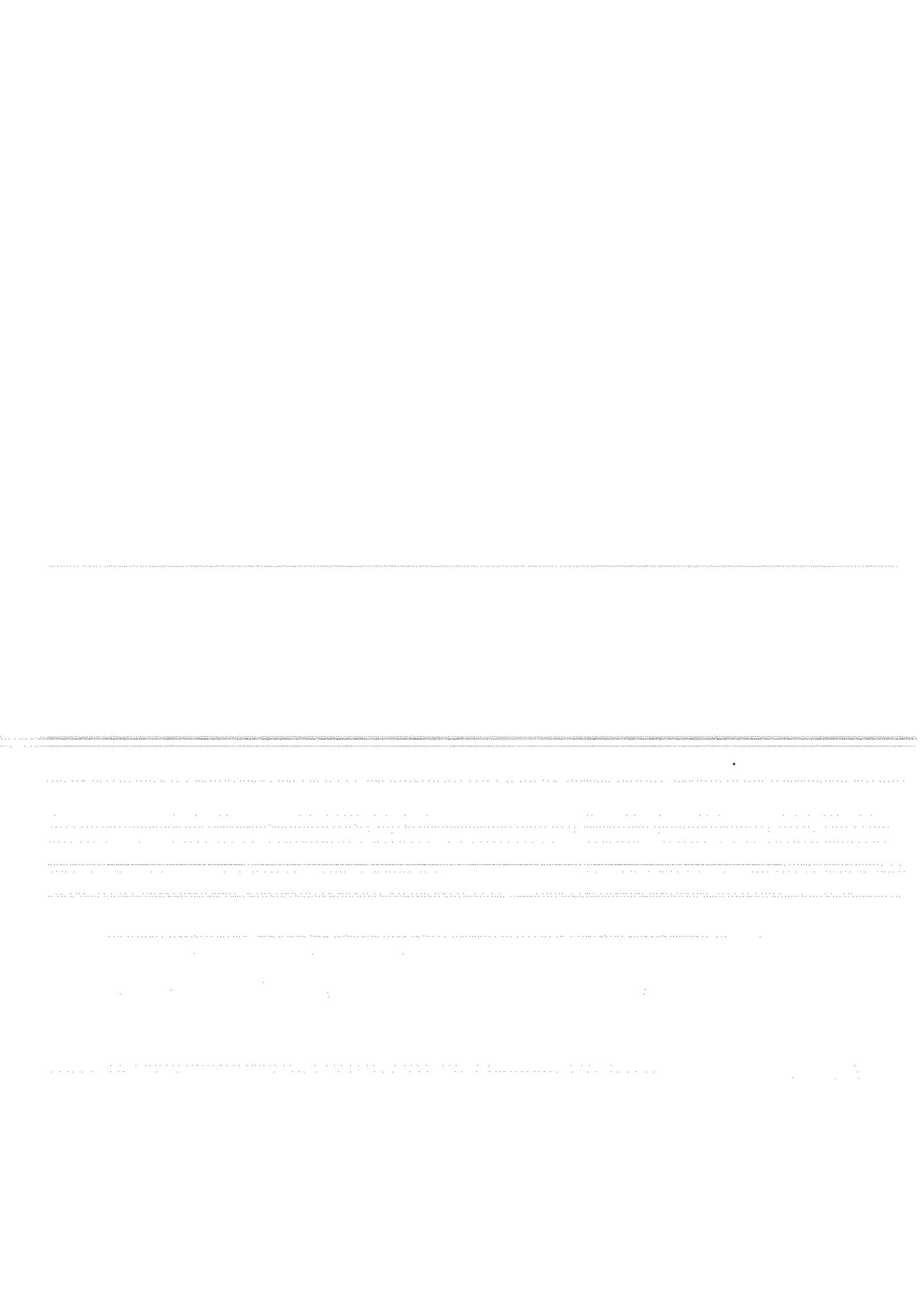
นิยามของกลุ่มสถาบัน

1. กลุ่มสถาบันเน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย เป็นกลุ่มสถาบันที่ปฏิบัติพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา โดยเน้นด้านการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา และวิจัยสร้างความรู้ใหม่เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการในทุกภารกิจ และเผยแพร่ความรู้ไปสู่ผู้ใช้ทั้งระดับชาติและนานาชาติ โดยมุ่งสู่ความทันสมัย และสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

2. กลุ่มสถาบันเน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม เป็นกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่ได้ปฏิบัติพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาโดยการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ ผลิตบัณฑิตระดับสูงในบางสาขาวิชาและเน้นการพัฒนาสังคม โดยการประยุกต์ความรู้เพื่อบริการวิชาการ/วิชาชีพแก่สังคม

3. กลุ่มสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาศิลปะและวัฒนธรรม เป็นกลุ่มสถาบันที่ได้ปฏิบัติพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา โดยมุ่งเน้นผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ ผลิตบัณฑิตระดับสูงในบางสาขาวิชา โดยการประยุกต์ความรู้ เพื่อสร้างและพัฒนามาตรฐานศิลปะและวัฒนธรรม รวมทั้งการเผยแพร่องค์ความรู้ ภูมิปัญญาไทยสู่สากล

4. กลุ่มสถาบันเน้นการผลิตบัณฑิต เป็นกลุ่มสถาบันที่เน้นการสอนในระดับปริญญาตรีประยุกต์ความรู้เพื่อใช้ในการผลิตบัณฑิต เป็นกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่เน้นการผลิตและพัฒนาคนในด้านวิชาการ และวิชาชีพต่าง ๆ

กลุ่มสาขาวิชา ใช้แนวทางการแบ่งกลุ่มตามแบบของระบบการรับเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มี 10 กลุ่มสาขาวิชา ได้แก่

1. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ เทคนิคการแพทย์ เกษศาสตร์ สหเวชศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ สาธารณสุขศาสตร์ วิทยาศาสตร์การกีฬา พลศึกษาและสุขศึกษา

2. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพและชีวภาพ ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและเทคโนโลยีสารสนเทศ

3. กลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์

4. กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์

5. กลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ ได้แก่ คณะเกษตรศาสตร์ อุตสาหกรรมเกษตร วนศาสตร์ เทคโนโลยีการเกษตร

6. กลุ่มสาขาวิชาบริหาร พาณิชยศาสตร์ การบัญชี การจัดการ การท่องเที่ยว และ เศรษฐศาสตร์

6.1 สาขาวิชาบริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์ การบัญชี และเศรษฐศาสตร์

6.2 สาขาวิชาการท่องเที่ยวและโรงแรม

7. กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์

8. กลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรม วิจิตรศิลป์และประยุกต์ศิลป์ ได้แก่ คณะศิลปกรรมศาสตร์ วิจิตรศิลป์ มัณฑนศิลป์ จิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์

9. กลุ่มสาขาวิชามนุษย์และสังคมศาสตร์ เช่น คณะนิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์ อักษรศาสตร์ ศิลปศาสตร์ มนุษยศาสตร์ รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ สังคมวิทยา สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ เป็นต้น

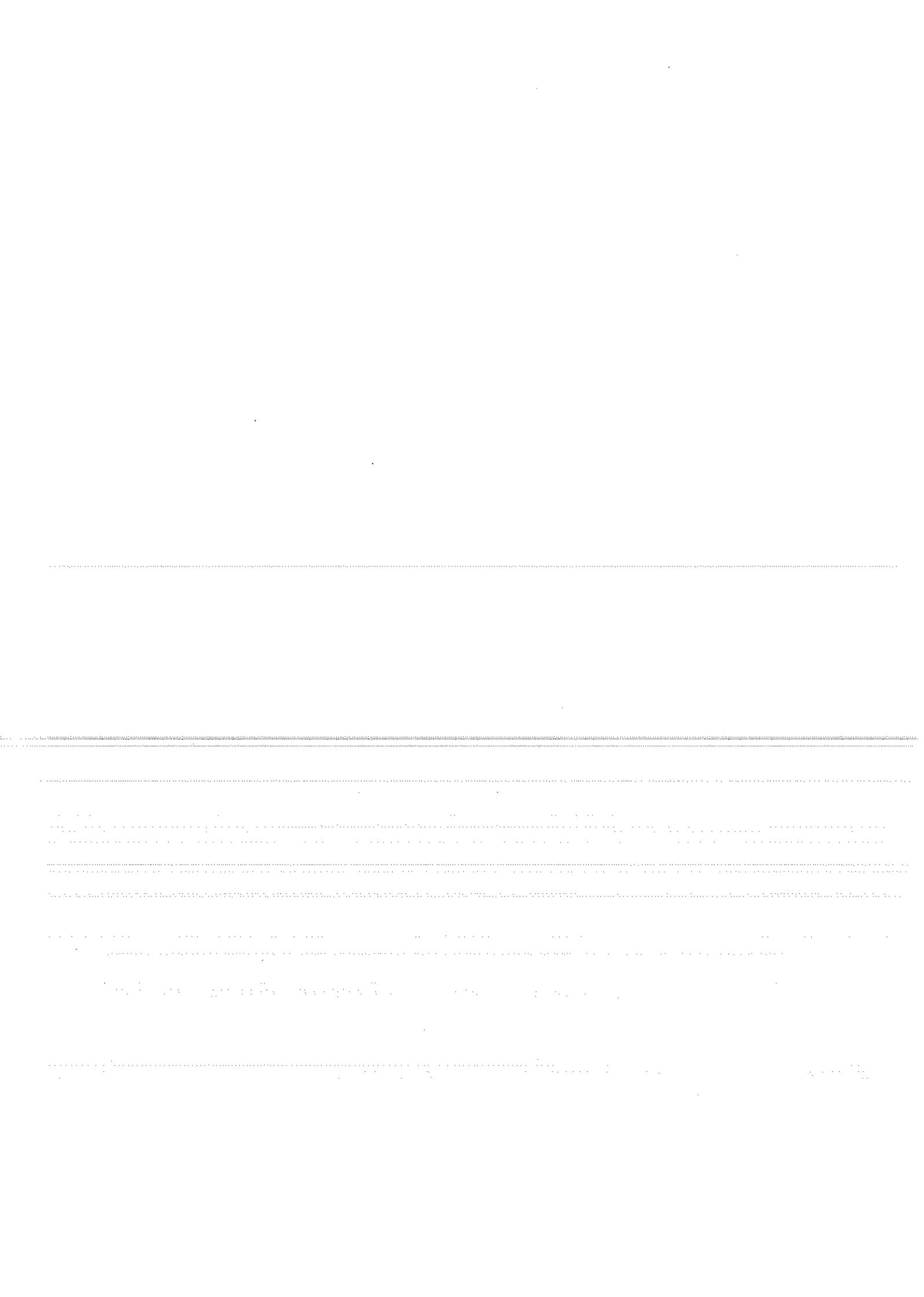
10. กลุ่มสาขาวิชาสหวิทยาการ

10.1 สาขาวิชาที่มีหลักสูตรแบบสหวิทยาการ (Interdisciplinary)

10.2 สาขาวิชาอื่น ๆ นอกเหนือจาก 9 กลุ่มสาขาวิชาข้างต้น

มาตรฐานการศึกษาในระดับอุดมศึกษา หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะคุณภาพที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทุกแห่ง เพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

การกำหนดมาตรฐานการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ต้องให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ ควรยึดหลักตามพันธกิจของอุดมศึกษา 4 ประการ อันได้แก่ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม รวมทั้งจะต้องมีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งบทบาทในการกำหนดมาตรฐานอุดมศึกษาที่ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติกำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

มาตรฐานคุณภาพ สมศ. หมายถึง มาตรฐานคุณภาพใน 4 มิติ คือ ประสิทธิภาพ การบริหาร และการจัดการ การเรียนรู้ และการประกันคุณภาพ แบ่งเป็น 7 มาตรฐาน 48 ตัวบ่งชี้ ตามที่ สมศ. กำหนด โดยมาตรฐานที่ 1-4 เป็นมาตรฐานด้านผลลัพธ์ ส่วนมาตรฐานที่ 5-7 เป็นมาตรฐานด้านกระบวนการ ในแต่ละมาตรฐานมีจำนวนตัวบ่งชี้ร่วมและตัวบ่งชี้เฉพาะ (*) ตามจุดเน้นปฏิบัติพันธกิจ และอัตตลักษณ์ของสถาบัน แสดงดังในตารางที่ 1.2

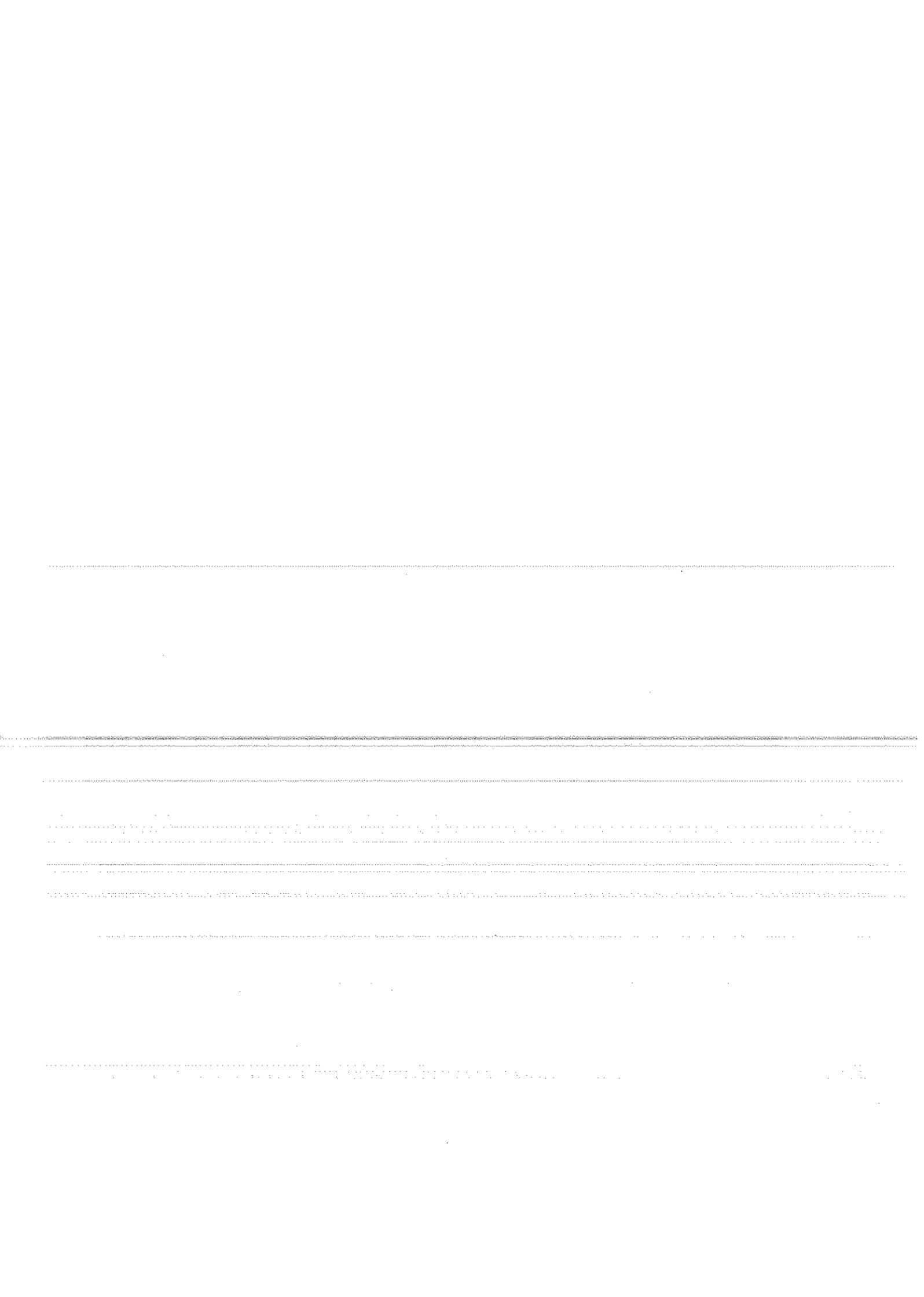
ตารางที่ 1.2 มาตรฐานคุณภาพ สมศ.

มาตรฐาน	น้ำหนัก	จำนวนตัวบ่งชี้
1. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต	อย่างน้อย 20	6+2 *
2. มาตรฐานด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	อย่างน้อย 20	5+2 *
3. มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ	อย่างน้อย 20	4+3 *
4. มาตรฐานด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	อย่างน้อย 10	2+2 *
รวม มาตรฐาน 1- 4	100	17+9 *
5. มาตรฐานด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร	20	11
6. มาตรฐานด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน	20	9
7. มาตรฐานด้านการประกันคุณภาพ	20	2
รวม มาตรฐาน 5 - 7	60	22
รวม มาตรฐาน 1 - 7	160	39+9 *

การประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา หมายถึง การประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา การติดตาม การตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งกระทำโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) หรือผู้ประเมินภายนอกที่ได้รับ การรับรองจาก สมศ. เพื่อมุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

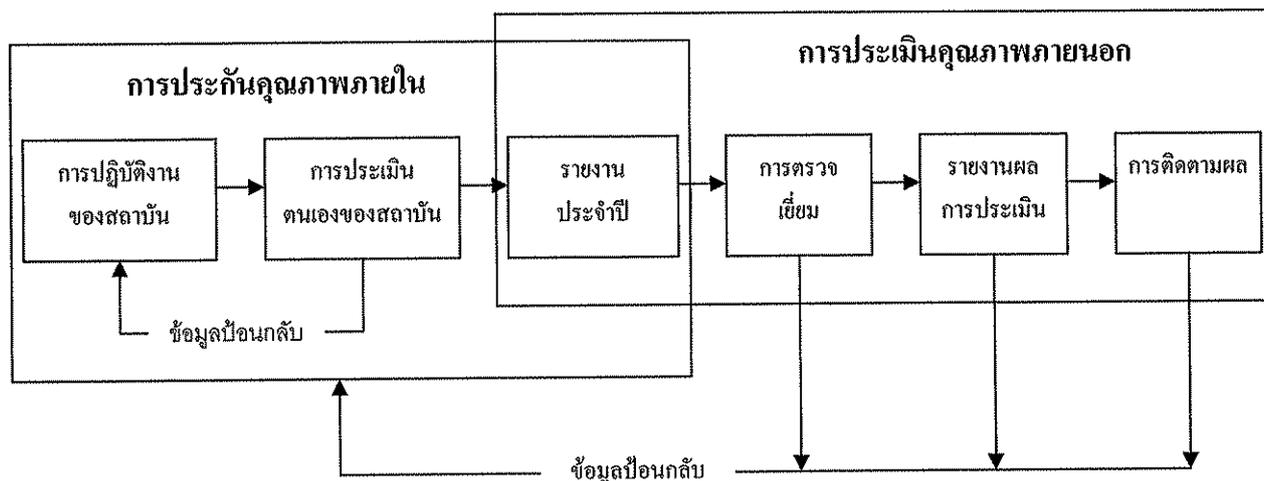
ผู้ประเมินภายนอกระดับอุดมศึกษา หมายถึง บุคคลหรือหน่วยงานที่ได้รับการรับรองจาก สมศ. ให้ทำการประเมินคุณภาพภายนอกสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา

รายงานประจำปี หมายถึง รายงานสัมฤทธิ์ผลการดำเนินงานในรายปีของสถาบัน อุดมศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ที่สถาบันอุดมศึกษาเสนอต่อหน่วยงาน ต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษา อีกทั้งมีความสอดคล้องและรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษาได้

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก

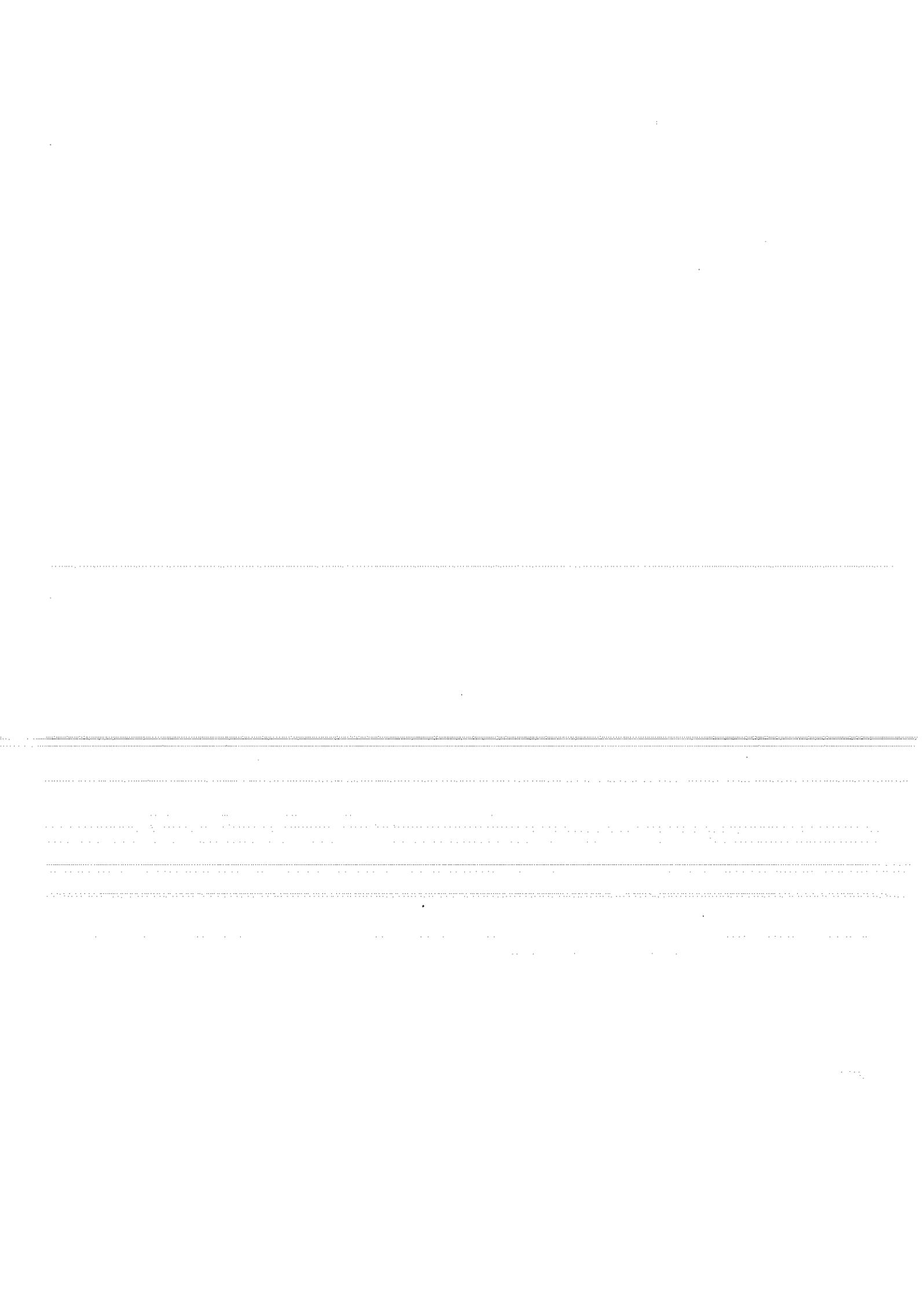
เมื่อสถาบันการศึกษามีการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน และจัดทำรายงานประจำปีที่มีลักษณะการประเมินตนเองเป็นประจำทุกปี รายงานดังกล่าวจะเสนอต่อ สมศ. เพื่อรับการประเมินคุณภาพภายนอก ดังแผนภาพที่ 1.5

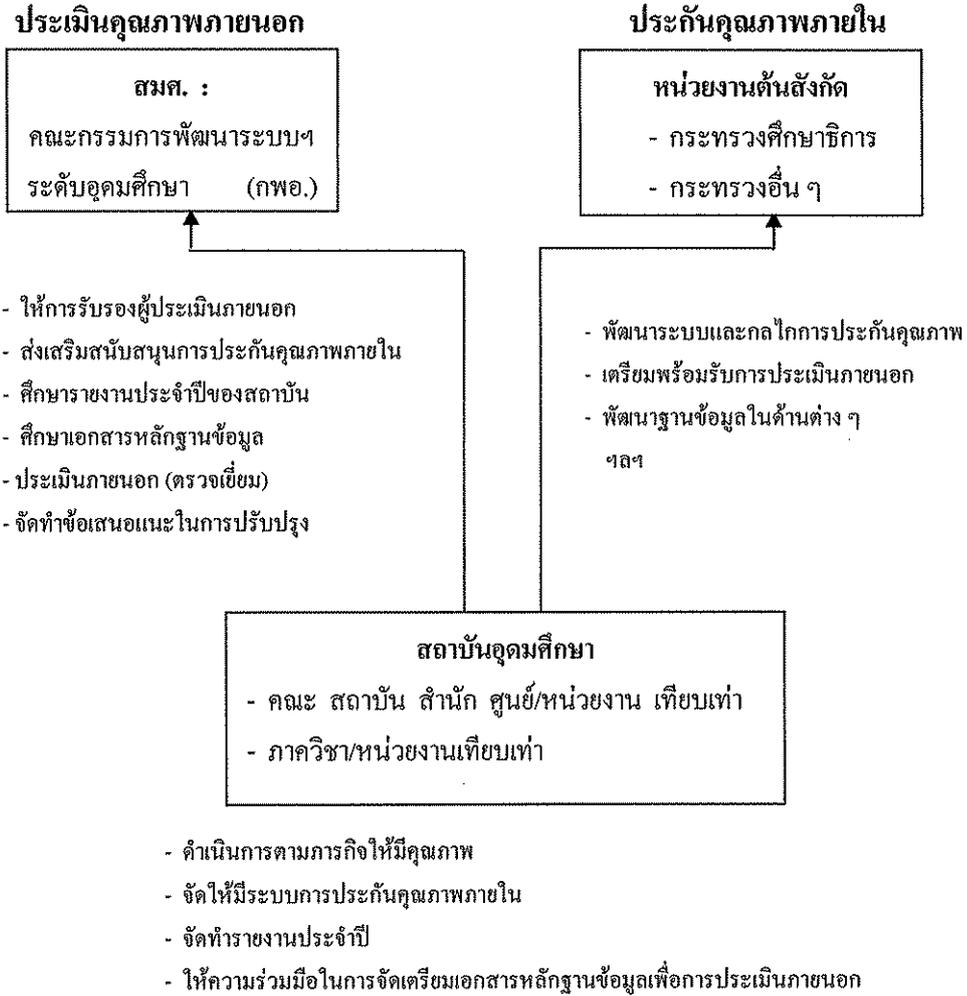

แผนภาพที่ 1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก

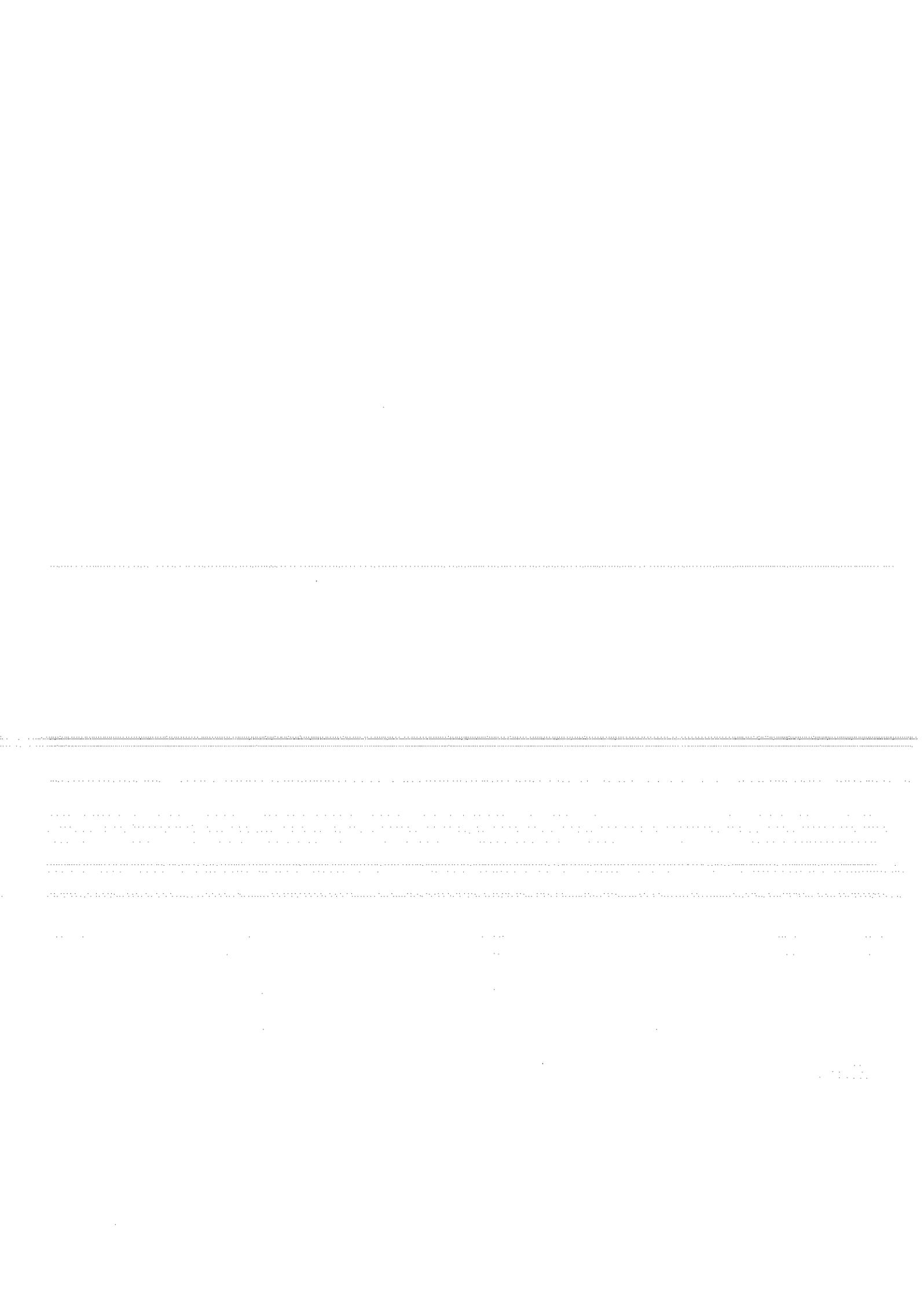
รายงานประจำปีของสถาบันอุดมศึกษาจะช่วยให้คณะผู้ประเมินภายนอกสามารถวางแผนเพื่อรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูลและประเมินคุณภาพของสถาบันได้ภายในเวลาอันรวดเร็ว การประเมินตนเองจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งของการประเมินคุณภาพภายนอก

การประเมินภายนอกเน้นการประเมินตามสภาพเป็นจริงของข้อมูล ไม่ว่าจะเป็นสภาพการจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการและการบริการต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม ถึงแม้เกณฑ์การประเมินตนเองจะครอบคลุมการบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษาทุกด้าน แต่เนื่องจากการประเมินคุณภาพภายนอกเป็นการประเมินโดยมีความต่อเนื่องมาจากการประเมินคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาเอง จึงเป็นงานที่ยืนยันผลของการประเมินภายในที่ทำโดยสถาบันอุดมศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรที่มีบทบาทในการประกันคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอกแสดงได้ดังแผนภาพที่ 1.6 ดังนี้

แผนภาพที่ 1.6 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรที่มีบทบาทในการประกันคุณภาพภายใน และการประเมินคุณภาพภายนอก

บทที่ 2

มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษา

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้พัฒนามาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษา เพื่อให้เป็นเป้าหมายคุณภาพการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยใช้กรอบแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) สำหรับการดำเนินการประกันคุณภาพปีการศึกษา 2549

วงรอบข้อมูลสำหรับการประเมิน

ปีการศึกษา 2549 (ตั้งแต่ 1 มิถุนายน 2549 ถึง 31 พฤษภาคม 2550)

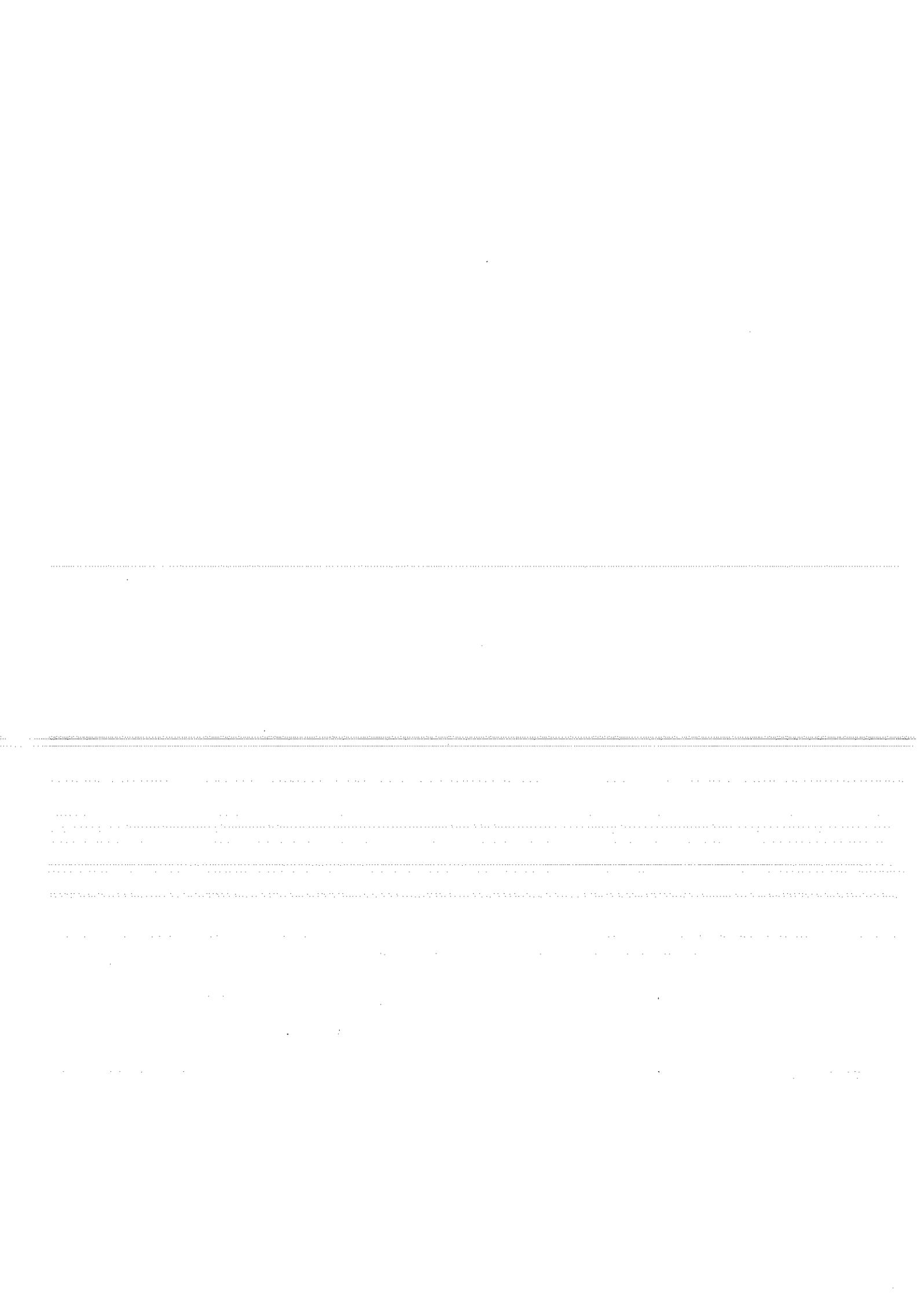
หลักการกำหนดมาตรฐานและตัวบ่งชี้ในการประเมินคุณภาพภายใน

1. ใช้ 7 มาตรฐาน ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา และปรับร่วมกับ 9 องค์ประกอบ ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. ใช้ตัวบ่งชี้ ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ปรับร่วมกับตัวบ่งชี้ ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)

มาตรฐานและตัวบ่งชี้ในการประเมินคุณภาพภายใน ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ประกอบด้วย 7 มาตรฐาน ดังต่อไปนี้

มาตรฐานที่ 1 คุณภาพบัณฑิต

บัณฑิตเป็นผู้เรืองปัญญา มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้มีทักษะและภูมิปัญญาในงานอาชีพในฐานะนักวิชาชีพชั้นสูง ทักษะวิจัยในฐานะนักวิชาการชั้นสูง มีจิตสำนึกและภูมิธรรมในฐานะพลเมืองดีของสังคมไทยและสังคมโลก

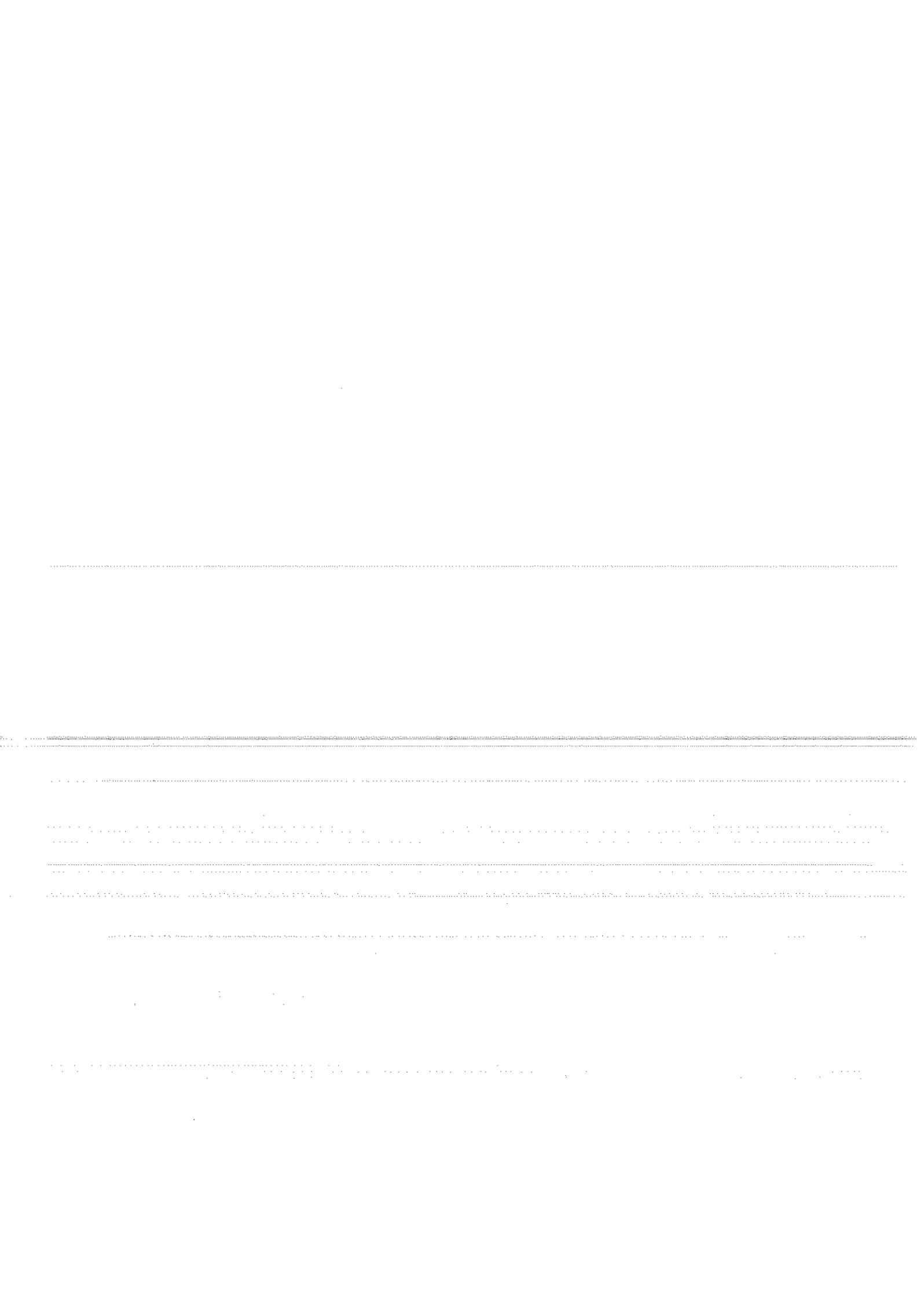
ตารางที่ 2.1 ที่มาของตัวบ่งชี้ในมาตรฐานที่ 1

ข้อที่	ตัวบ่งชี้ (หน่วยวัด)	ที่มา		
		สมศ.	สกอ.	ก.พ.ร.
1.1	ร้อยละบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำ และประกอบอาชีพอิสระ ภายใน 1 ปี	✓	✓	✓
1.2	ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา	✓	✓	-
1.3	ร้อยละของบัณฑิตที่ได้เงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์	✓	✓	-
1.4	ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต	✓	✓	✓
1.5	จำนวนนักศึกษาหรือศิษย์เก่าที่จบการศึกษาไม่เกิน 3 ปีที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม หรือรางวัลทางวิชาการหรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบัณฑิตในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา (คน)	✓	✓	-
1.6	จำนวนวิทยานิพนธ์และงานวิชาการของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในระดับชาติหรือระดับนานาชาติในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา (ชิ้นงาน)	✓	-	-
**1.7	ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาโทที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาโททั้งหมด	✓	✓	✓
**1.8	ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกทั้งหมด	✓	✓	✓

** ตัวบ่งชี้เฉพาะ

มาตรฐานที่ 2 มาตรฐานด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เป็นงานนวัตกรรมที่นำไปสู่การสร้างและพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่เชี่ยวชาญสูง การสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ซึ่งเป็นการขยายพรมแดนของความรู้ และทรัพย์สินทางปัญญาที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้งานได้จริง เป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาคุณภาพประสิทธิภาพ และขีดความสามารถของคนไทย รวมทั้งการพัฒนาสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ สังคมแห่งความรู้ และสังคมแห่งภูมิปัญญา อันก่อให้เกิดวัฒนธรรมการใช้ความรู้ในการกำหนดทิศทางและการพัฒนา ตลอดจนการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศ

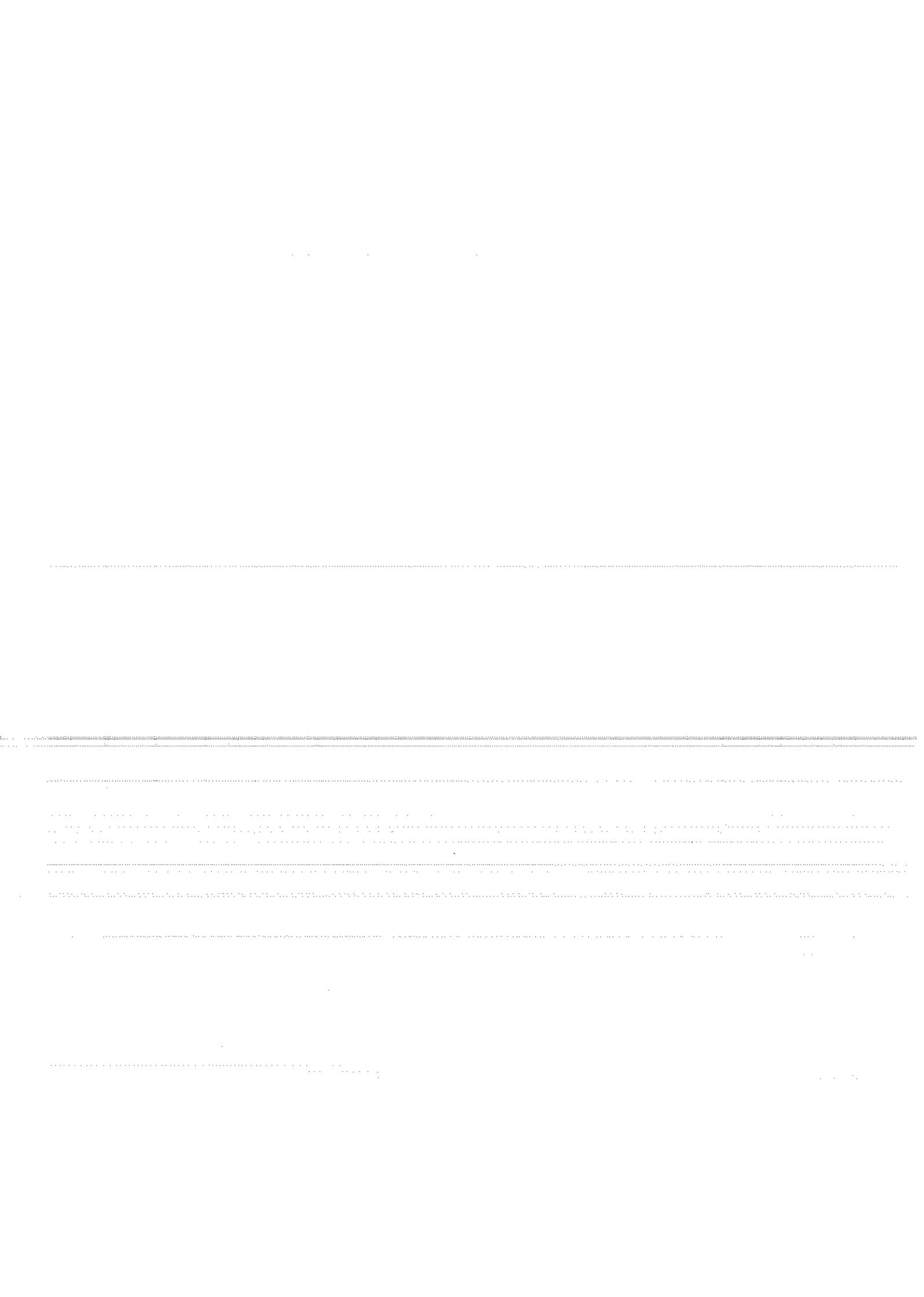
ตารางที่ 2.2 ที่มาของตัวบ่งชี้ในมาตรฐานที่ 2

ข้อที่	ตัวบ่งชี้ (หน่วยวัด)	ที่มา		
		สมศ.	สกอ.	ก.พ.ร.
2.1	ร้อยละของงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ และ/หรือ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ ทั้งในระดับชาติ และระดับนานาชาติ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	✓	✓	✓
2.2	เงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ของสถาบันต่อจำนวน อาจารย์ประจำ (บาท)	✓	✓	✓
2.3	เงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบัน ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (บาท)	✓	✓	✓
2.4	ร้อยละของอาจารย์ประจำที่รับทุนทำวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ภายใน สถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	✓	✓	✓
2.5	ร้อยละของอาจารย์ประจำที่รับทุนทำวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ ภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	✓	✓	✓
**2.6	ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ต่ออาจารย์ประจำ	✓	✓	✓
**2.7	จำนวนผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการ จัดทะเบียน ทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตรในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (ชิ้นงาน)	✓	✓	✓

** ตัวชี้วัดเฉพาะซึ่งไม่ใช่จุดเน้นของมหาวิทยาลัย

มาตรฐานที่ 3 มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ

การให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่เป็นประโยชน์ เป็นที่พึงและเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ และวิชาชีพ เสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมสอดคล้อง เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงและความเข้มแข็งของ สังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติ ตลอดจนการส่งเสริมบทบาททางวิชาการและวิชาชีพของ สถาบันการศึกษาในการพัฒนาสังคมเรียนรู้และสังคมความรู้ โดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อ สาธารณะ

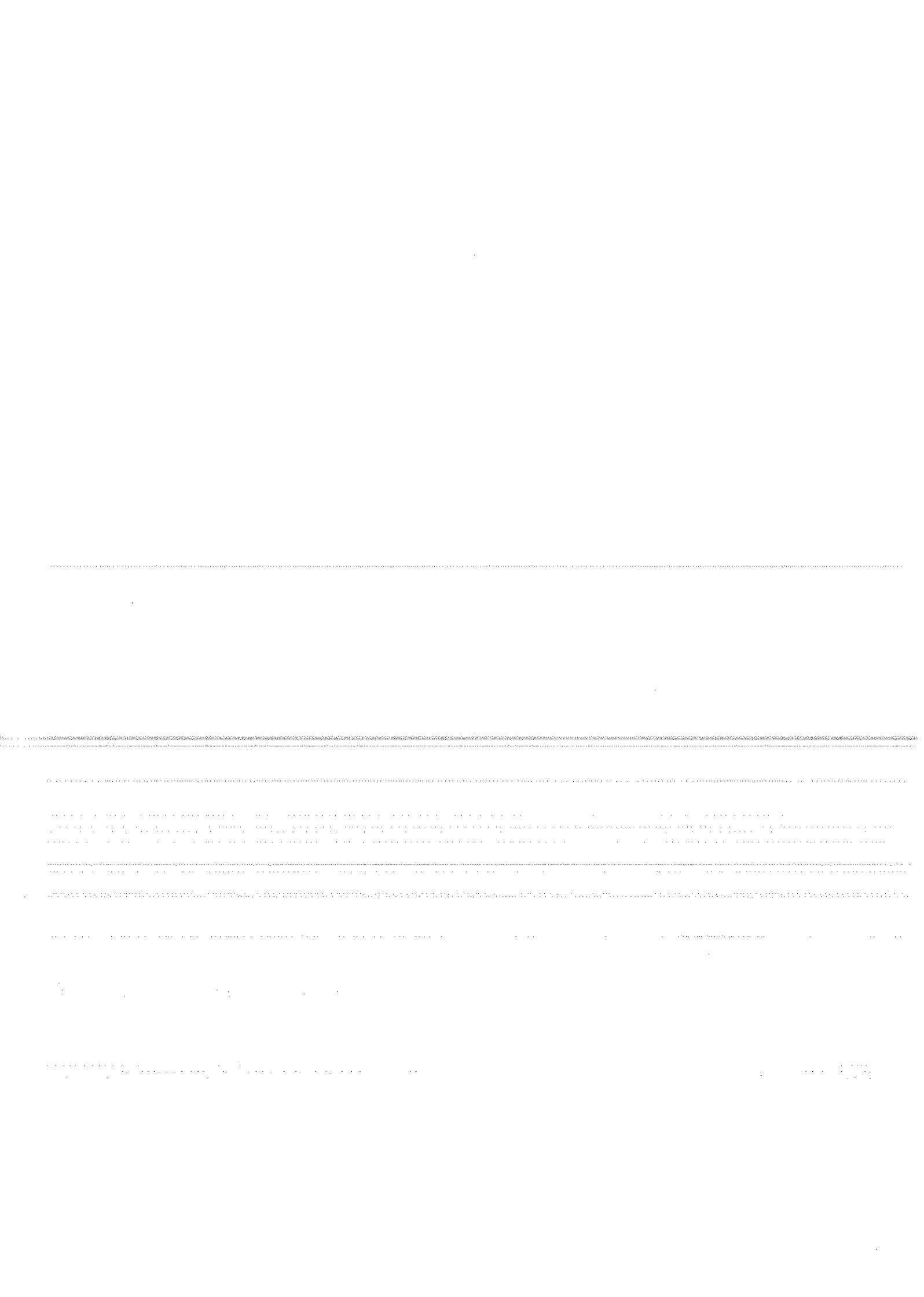

ตารางที่ 2.3 ที่มาของตัวบ่งชี้ในมาตรฐานที่ 3

ข้อที่	ตัวบ่งชี้ (หน่วยวัด)	ที่มา		
		สมศ.	สกอ.	ก.พ.ร.
3.1	ร้อยละของกิจกรรม/โครงการบริการวิชาการที่ตอบสนองความต้องการและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	✓	✓	✓
3.2	ร้อยละของอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการ และกรรมการวิชาชีพ ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ	✓	✓	✓
3.3	มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพ มาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย (ระดับ)	✓	✓	✓
3.4	ค่าใช้จ่ายและมูลค่าของสถาบันในการให้บริการ วิชาการและ วิชาชีพเพื่อสังคมต่ออาจารย์ประจำ	✓	✓	-
**3.5	จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับ ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ (จำนวนศูนย์เครือข่าย)	✓	✓	-
**3.6	รายรับของสถาบันในการให้บริการวิชาการและวิชาชีพในนาม สถาบันต่ออาจารย์ประจำ (บาท)	✓	-	-
**3.7	ระดับความสำเร็จในการให้บริการวิชาการและวิชาชีพตามพันธกิจ ของสถาบัน (ระดับ)	✓	-	-
***3.8	จำนวนชั่วโมงเฉลี่ยของอาจารย์ประจำที่ให้บริการวิชาการและวิชาชีพ ที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของ สังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ	-	-	✓

**ตัวบ่งชี้เฉพาะ

*** ตัวบ่งชี้เพิ่มเติมจาก ก.พ.ร.

มาตรฐานที่ 4 มาตรฐานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

การอนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่เอกลักษณ์และทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นอันเป็นมรดกไทย และการบูรณาการในการผลิตบัณฑิต การวิจัย และการบริการวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งการสร้างสรรค์และส่งเสริมภูมิปัญญาไทยให้เป็นรากฐานของการพัฒนา องค์ความรู้ที่สามารถพัฒนาไปสู่สากล

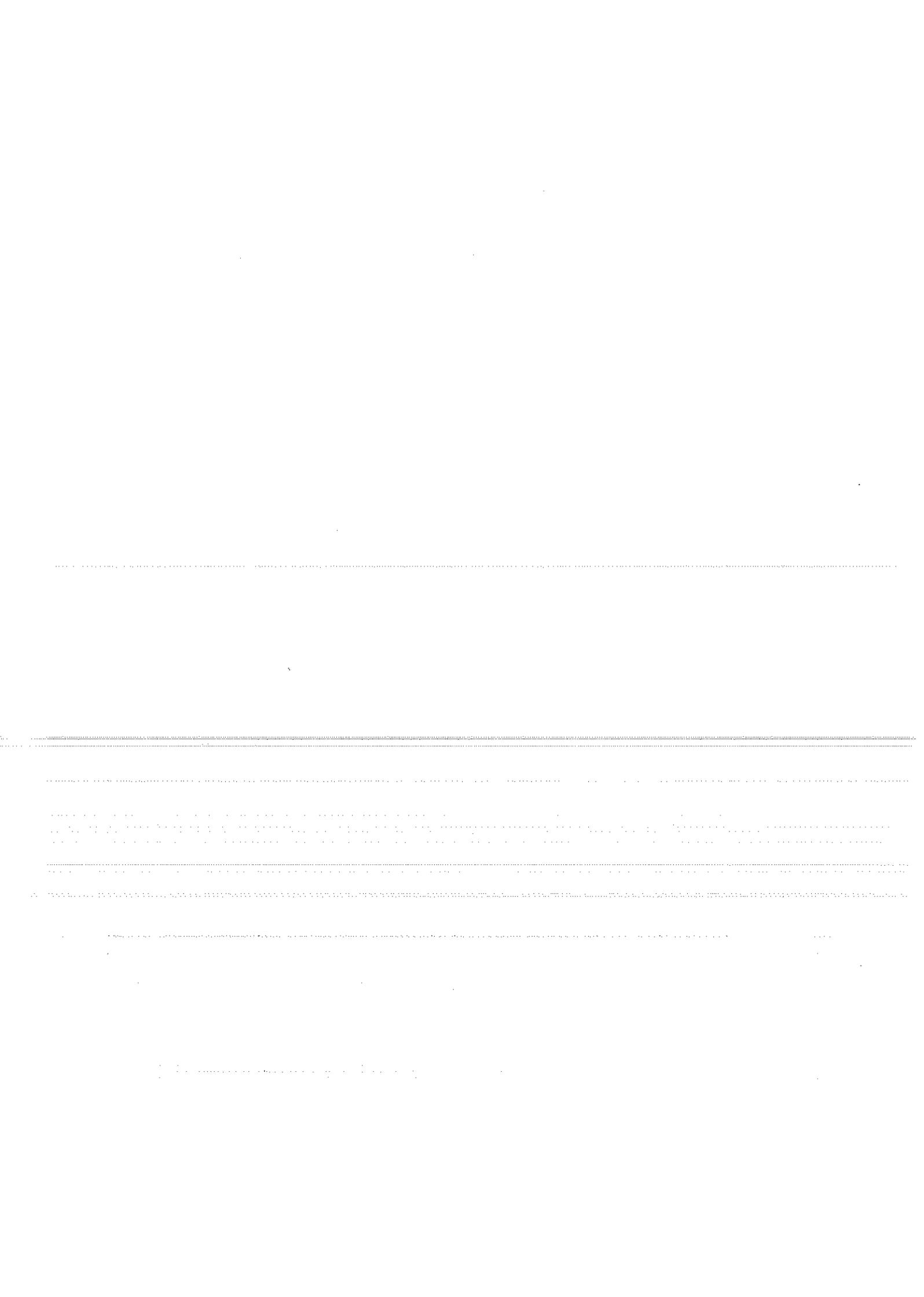
ตารางที่ 2.4 ที่มาของตัวบ่งชี้ในมาตรฐานที่ 4

ข้อที่	ตัวบ่งชี้ (หน่วยวัด)	ที่มา		
		สมศ.	สกอ.	ก.พ.ร.
4.1	ร้อยละของกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษา	✓	✓	✓
4.2	ร้อยละของค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต่องบดำเนินการ	✓	✓	-
**4.3	มีผลงาน หรือชิ้นงานการพัฒนาองค์ความรู้ และสร้างมาตรฐาน ศิลปะและวัฒนธรรม (ชิ้น)	✓	✓	-
**4.4	ประสิทธิผลในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม (ระดับ)	✓	✓	✓

** ตัวชี้วัดเฉพาะซึ่งไม่ใช่จุดเน้นของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มาตรฐานที่ 5 มาตรฐานด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร

การบริหารและการจัดการศึกษาที่ประชาชนทั้งในและนอกสถาบัน และผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม ตามหลักการบริหารจัดการที่ดี เน้นการกระจายอำนาจ กำกับด้วยนโยบาย การวางแผน ภาวะผู้นำของผู้บริหาร การพัฒนาบุคลากร ที่เป็นระบบและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง การนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการเรียนการสอน การวิจัย และการบริหาร โดยมุ่งสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการ รวมทั้งการสร้างเสถียรภาพทางการเงิน การใช้เงินอย่างคุ้มค่า มีอิสระ คล่องตัว โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้

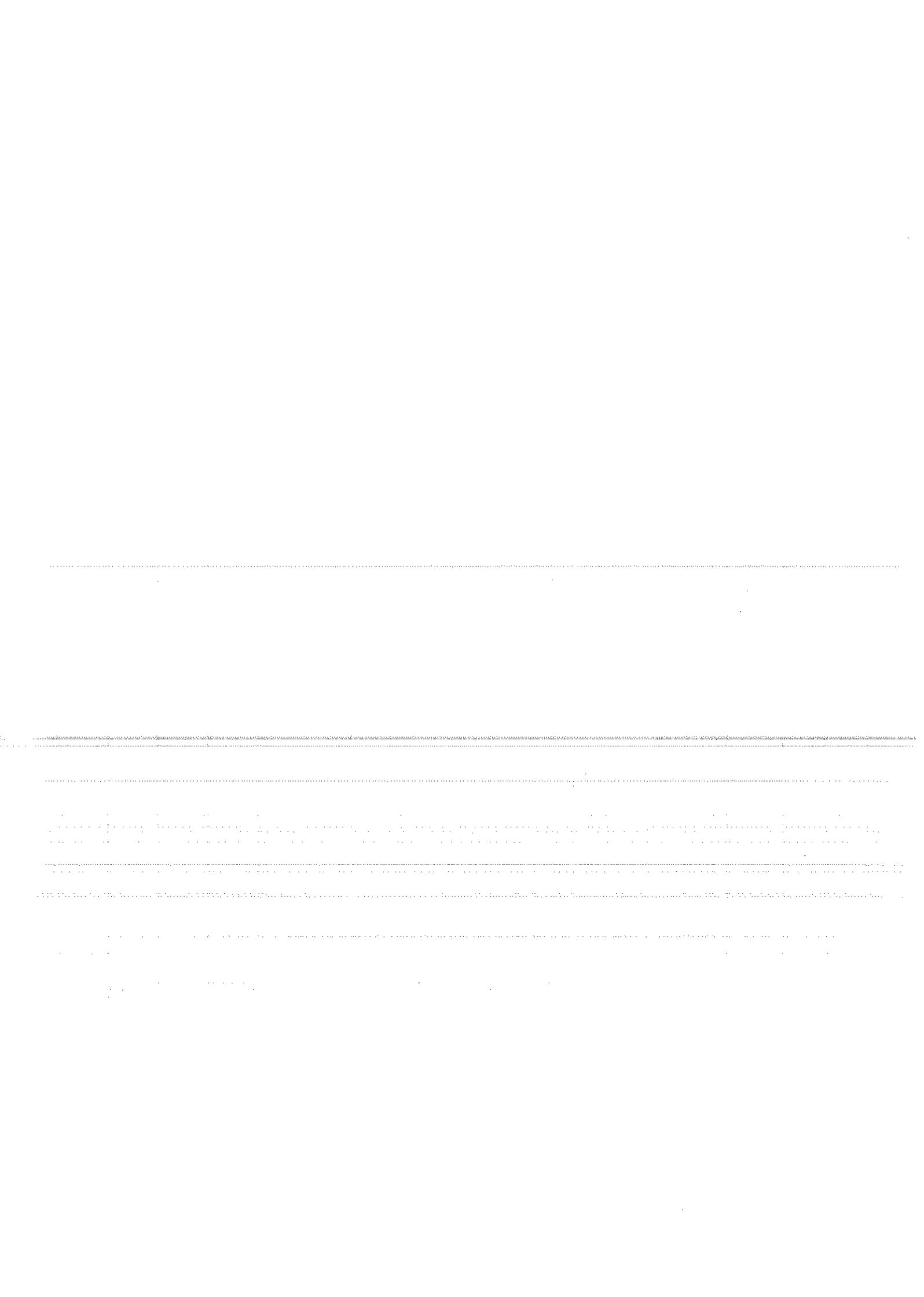

ตารางที่ 2.5 ที่มาของตัวบ่งชี้ในมาตรฐานที่ 5

ข้อที่	ตัวบ่งชี้ (หน่วยวัด)	ที่มา		
		สมศ.	สกอ.	ก.พ.ร.
5.1	สถานสถาบัน และผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ที่ขับเคลื่อนพันธกิจ และสามารถสะท้อนถึงนโยบาย วัตถุประสงค์ และนำไปสู่เป้าหมายของการบริหารจัดการ การบริหารแบบมีส่วนร่วม เน้นการกระจายอำนาจ โปร่งใสและตรวจสอบได้ มีความสามารถในการผลักดันสถาบันให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล (ข้อ)	✓	✓	✓
5.2	มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์การเรียนรู้ โดยอาศัยผลการประเมิน จากภายในและภายนอก (ระดับ)	✓	-	-
5.3	มีการกำหนดแผนกลยุทธ์ที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ (ระดับ)	✓	-	-
5.4	การใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกัน (ระดับ)	✓	-	-
5.5	ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียนการสอน และการวิจัย (ระดับคุณภาพ)	✓	-	✓
5.6	สินทรัพย์ถาวรต่อจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (บาทต่อคน)	✓	-	-
5.7	ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (ร้อยละของเกณฑ์ปกติ)	✓	✓	-
5.8	ร้อยละของเงินเหลือจ่ายสุทธิต่องบดำเนินการ (ร้อยละของงบดำเนินการ)	✓	✓	-
5.9	ร้อยละของอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุมวิชาการ หรือนำเสนอผลงานวิชาการ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ	✓	-	✓
5.10	งบประมาณสำหรับการพัฒนาอาจารย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศต่ออาจารย์ประจำ (บาทต่อคน)	✓	-	-
5.11	ร้อยละของบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้ และทักษะในวิชาชีพทั้งในประเทศและต่างประเทศ	✓	-	✓

มาตรฐานที่ 6 มาตรฐานด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

กระบวนการพัฒนาและบริหารหลักสูตรให้มีความทันสมัย ปิดหุ่่นและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม มีการจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความต้องการ/ความสนใจของผู้เรียน โดยใช้เทคนิคการสอนและ

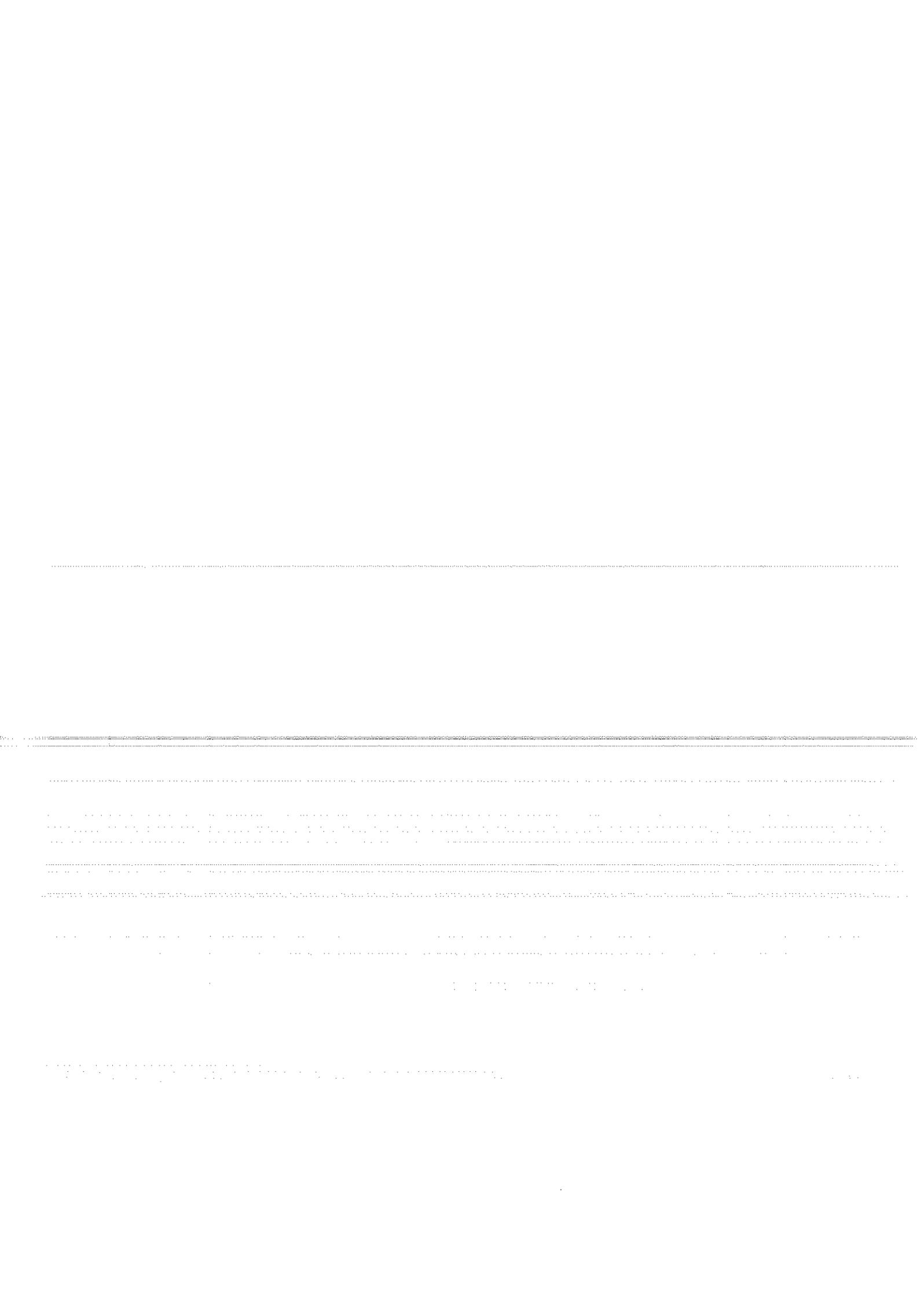

อุปกรณ์ การสอนที่หลากหลาย มีการประเมินผลการเรียนการสอนตามสภาพจริง และมีการใช้ประโยชน์ผลการประเมินในการพัฒนาผู้เรียน

การระดมทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร งบประมาณ อาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก รวมทั้งความร่วมมือจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถาบันอุดมศึกษา ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และกิจกรรมการศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพสูงสุด

ตารางที่ 2.6 ที่มาของตัวบ่งชี้ในมาตรฐานที่ 6

ข้อที่	ตัวบ่งชี้ (หน่วยวัด)	ที่มา		
		สมศ.	สกอ.	ก.พ.ร.
6.1	ร้อยละของหลักสูตรที่ได้มาตรฐานและมีการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยหนึ่งครั้งใน 3 ปีต่อหลักสูตรทั้งหมด	✓	✓	-
6.2	จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (ร้อยละของเกณฑ์ปกติ)	✓	✓	✓
6.3	ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ	✓	✓	✓
6.4	ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งวิชาการ	✓	✓	✓
6.5	การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ (Professional Ethics) (ระดับ)	✓	-	✓
6.6	กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเฉพาะการเรียนรู้จากการปฏิบัติและประสบการณ์จริง (ข้อ)	✓	-	-
6.7	ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	✓	✓	-
6.8	ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม / โครงการพัฒนานักศึกษาต่อจำนวนนักศึกษา (กพร. : จำนวนกิจกรรม)	✓	✓	✓
6.9	ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์ และศูนย์สารสนเทศต่อนักศึกษา (บาทต่อคน)	✓	-	-

มาตรฐานที่ 7 มาตรฐานด้านระบบการประกันคุณภาพ

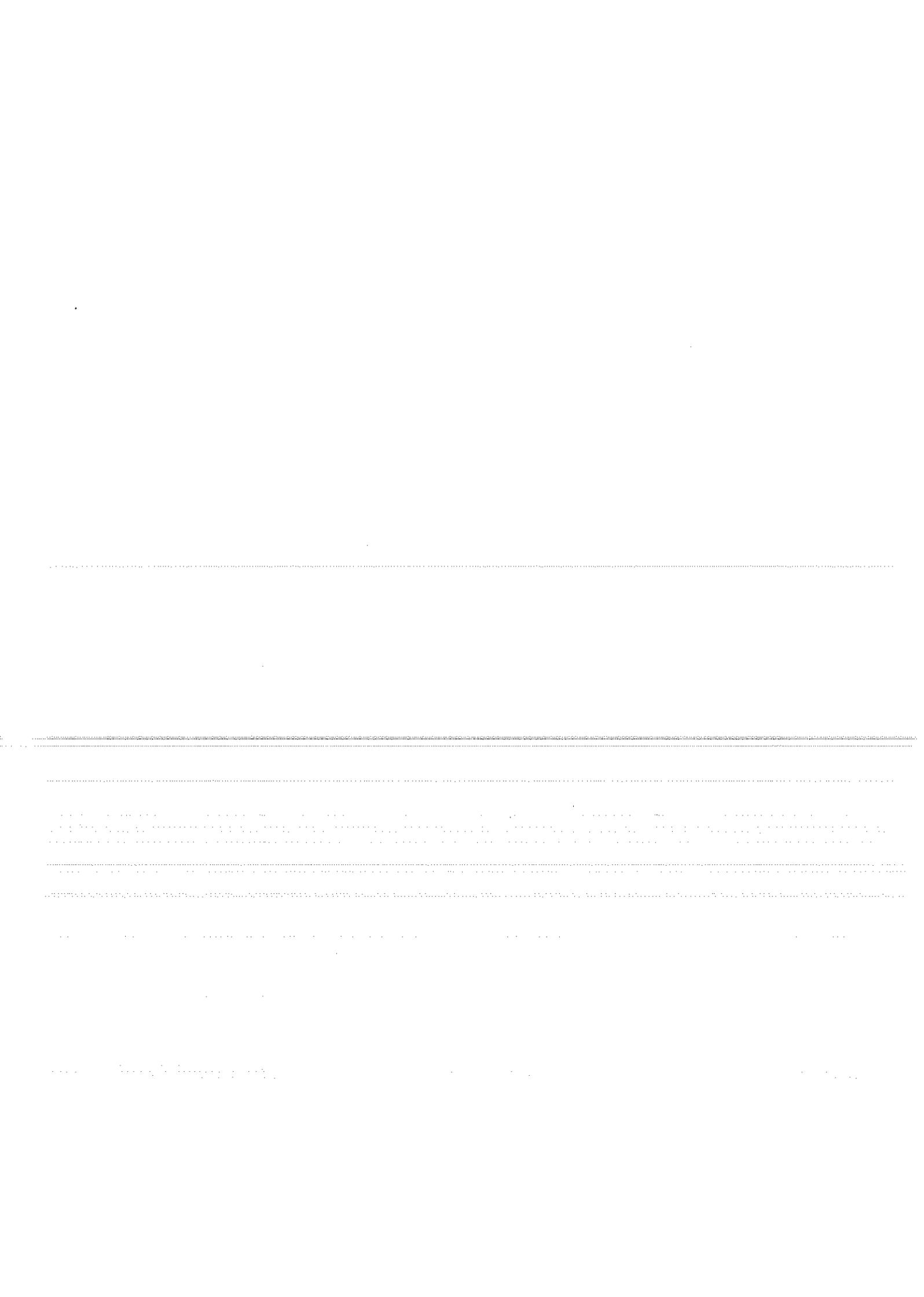
ระบบประกันคุณภาพภายในหมายถึงการพัฒนาคูณภาพ การตรวจติดตามคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และสามารถรองรับการประกันคุณภาพภายนอกได้

ตารางที่ 2.7 ที่มาของตัวบ่งชี้ในมาตรฐานที่ 7

ข้อที่	ตัวบ่งชี้ (หน่วยวัด)	ที่มา		
		สมศ.	สกอ.	ก.พ.ร.
7.1	มีระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายในที่ก่อให้เกิดการพัฒนาคูณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง (ระดับ)	✓	✓	✓
7.2	ประสิทธิผลของการประกันคุณภาพภายใน (ระดับ)	✓	✓	✓

การกำหนดเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายใน

เกณฑ์ประเมินคุณภาพภายใน วงรอบการประเมินปีการศึกษา 2549 ยังคงยึดแนวทางในการประเมินเพื่อสะท้อนกระบวนการทำงานเช่นเดียวกับวงรอบการประเมินปีการศึกษา 2528 และปรับให้สอดคล้องกับแนวทางการประเมินภายนอกของ สมศ. รอบที่ 2 โดยกำหนดผลลัพธ์ (เชิงปริมาณ) ตามเกณฑ์ที่ สมศ. กำหนดไว้

บทที่ 3

ความหมาย วิธีการรายงานและสูตรการคำนวณของตัวบ่งชี้

มาตรฐานคุณภาพการศึกษาของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ประกอบด้วย 7 มาตรฐาน

มาตรฐานคุณภาพทั้ง 7 มาตรฐาน จัดเป็น 4 มิติ ดังนี้

มิติที่ 1   มิติด้านประสิทธิผลตามพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐานที่ 1, 2, 3, และ 4

มิติที่ 2   มิติด้านการบริหารและการจัดการ ประกอบด้วยมาตรฐานที่ 5

มิติที่ 3   มิติด้านการเรียนรู้ ประกอบด้วยมาตรฐานที่ 6

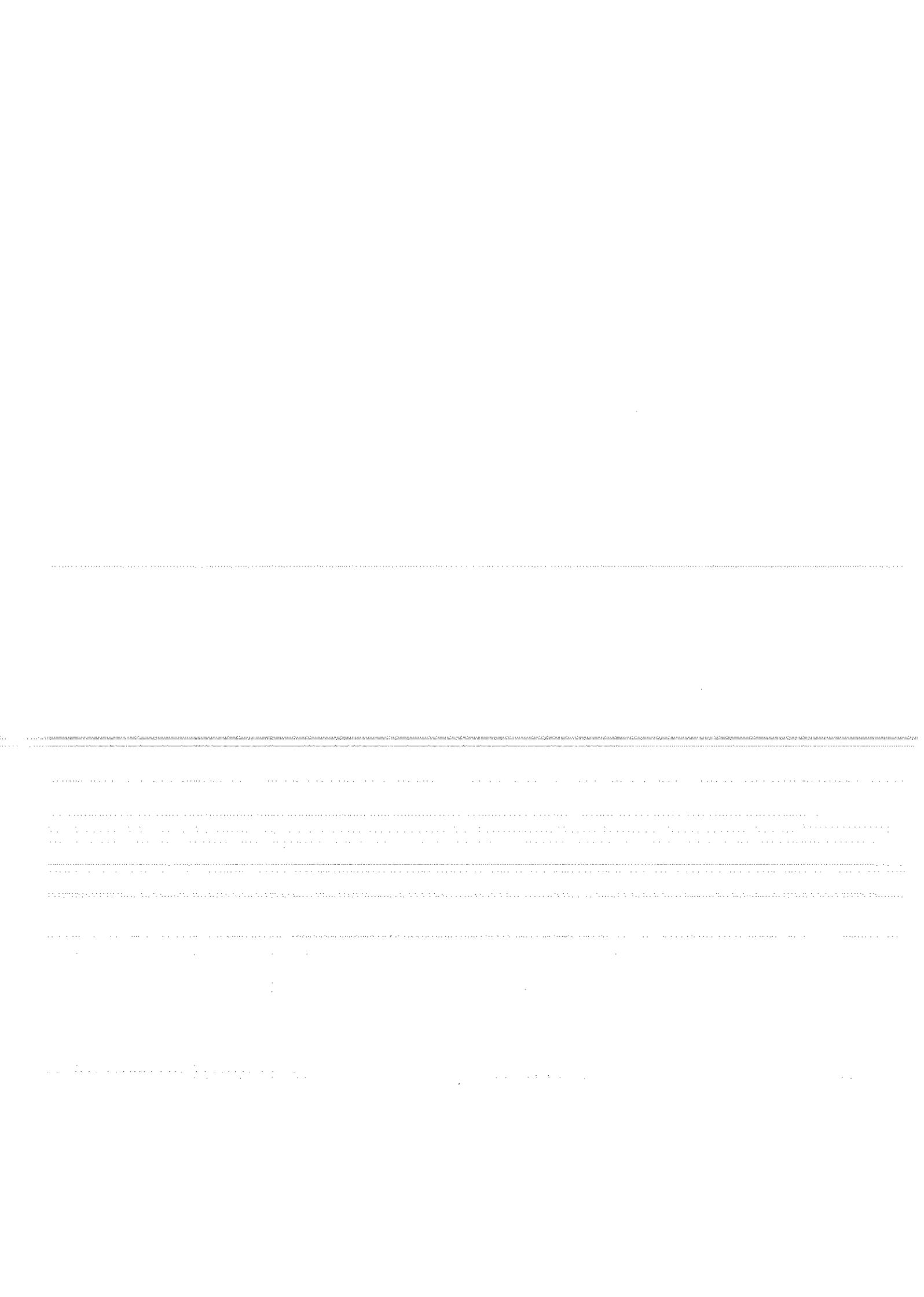
มิติที่ 4   มิติด้านการประกันคุณภาพ ประกอบด้วยมาตรฐานที่ 7

มาตรฐานที่ 1 – 4 เป็นมาตรฐานด้านผลลัพธ์ มาตรฐานที่ 5 – 7 เป็นมาตรฐานด้านกระบวนการ โดยในแต่ละมาตรฐานมีค่าน้ำหนักและจำนวนตัวบ่งชี้ปรากฏดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 มิติ ค่าน้ำหนัก และมาตรฐานคุณภาพของการประกันคุณภาพภายใน

มิติ	มาตรฐาน	น้ำหนัก	จำนวนตัวบ่งชี้
1. มิติด้านประสิทธิผลตามพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา	1. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต	35	8
	2. มาตรฐานด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	21	7
	3. มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ	30	8
	4. มาตรฐานด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	14	4
รวม มาตรฐาน 1 – 4		100	27
2. มิติด้านการบริหารและการจัดการ	5. มาตรฐานด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร	20	11
3. มิติด้านการเรียนรู้	6. มาตรฐานด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน	20	9
4. มิติด้านการประกันคุณภาพ	7. มาตรฐานด้านการประกันคุณภาพ	20	2
รวม มาตรฐาน 5 - 7		60	22
รวม มาตรฐาน 1 - 7		160	49

หมายเหตุ : ตัวบ่งชี้ที่ไม่ใช่จุดเน้นของคณะฯสามารถตัดออกได้

นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

นักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (Full Time Equivalent Student: FTES) หมายถึง นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนตามเกณฑ์จำนวนหน่วยกิตมาตรฐานของการลงทะเบียน จำนวนจากหน่วยกิตนักศึกษา จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า รวบรวมหลังจากนักศึกษาลงทะเบียนแล้วเสร็จ 1 เดือน (หมุดกำหนดเวลาการเพิ่ม-ถอน) ของแต่ละภาคการศึกษา

ระบบทวิภาค - สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน 36 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (18 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)

- สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทั้ง โครงการปกติและโครงการภาคพิเศษ: ลงทะเบียน 24 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (12 หน่วยกิต ต่อภาคการศึกษาปกติ)

ระบบไตรภาค - สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน 39 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (13 หน่วยกิตต่อภาคเรียนการศึกษา)

- สำหรับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา : ลงทะเบียน 27 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (9 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)

หน่วยกิตนักศึกษา (Student Credit Hours: SCH) หมายถึง ผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกับจำนวนหน่วยกิตแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนทุกรายวิชา ทั้งที่สอน ในเวลาราชการ และนอกเวลาราชการตลอดปีการศึกษา (ระดับกลุ่มสาขาและระดับสถาบัน)

ขั้นตอนการคำนวณค่า FTES มีดังนี้

1) คำนวณค่า หน่วยกิตนักศึกษา (SCH) โดยใช้สูตรดังนี้

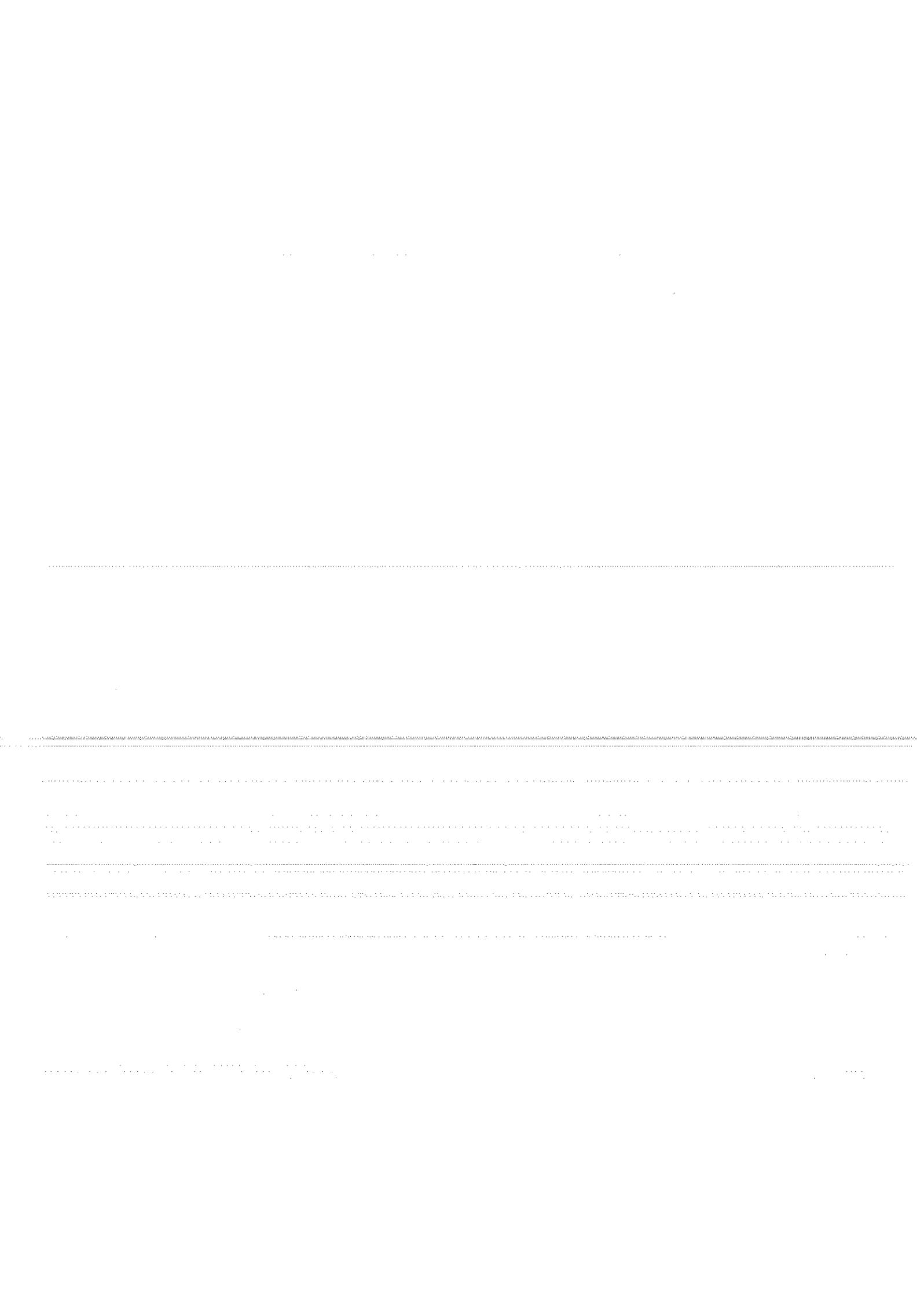
$$SCH = \sum n_i c_i$$

เมื่อ n_i = จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนในวิชาที่ i

c_i = จำนวนหน่วยกิตของวิชาที่ i

2) คำนวณค่า นักศึกษาเต็มเวลา (FTES) โดยใช้สูตรดังต่อไปนี้

$$FTES = \frac{SCH}{\text{จำนวนหน่วยกิตเฉลี่ยต่อปีการศึกษาของหลักสูตรในระดับปริญญาชั้นๆ}}$$

อาจารย์ประจำเต็มเวลาเทียบเท่า (Full-time Equivalent Academic / Instructor: FTEA/ FTED) หมายถึง อาจารย์ข้าราชการ อาจารย์พนักงาน รวมทั้งอาจารย์ที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันหรือสถานศึกษาทั้งปีการศึกษา ที่มีระยะเวลาทำงานไม่ต่ำกว่า 9 เดือน ในกรณีที่อาจารย์มีระยะเวลาทำงาน 6 เดือน ให้นับเป็น 0.5 คน รวบรวมสิ้นสุดปีการศึกษา

ค่าใช้จ่ายทั้งหมด หมายถึง งบประมาณเงินเดือน ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค เงินอุดหนุน และค่าเสื่อมราคา โดยไม่รวมงบลงทุน ครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง รวบรวมสิ้นสุดปีงบประมาณหรือปีการเงิน

บัณฑิต หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี (ทุกหลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรปกติ หลักสูตรต่อเนื่อง และหลักสูตรสมทบ)

วารสารระดับนานาชาติที่อยู่ในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ วารสารที่ปรากฏในฐานข้อมูลวารสารที่เป็นที่ยอมรับระดับนานาชาติ เช่น ฐานข้อมูล Science Citation Index (SCI) ฐานข้อมูล Ei Compendex ฐานข้อมูล INSPEC ฐานข้อมูล ScienceDirect ฐานข้อมูล PUBMED ฐานข้อมูล AGRICOLA (AGRICultural Online Access) ฐานข้อมูล ERIC (Education Database) หรือฐานข้อมูล PUBSCIENCE เป็นต้น

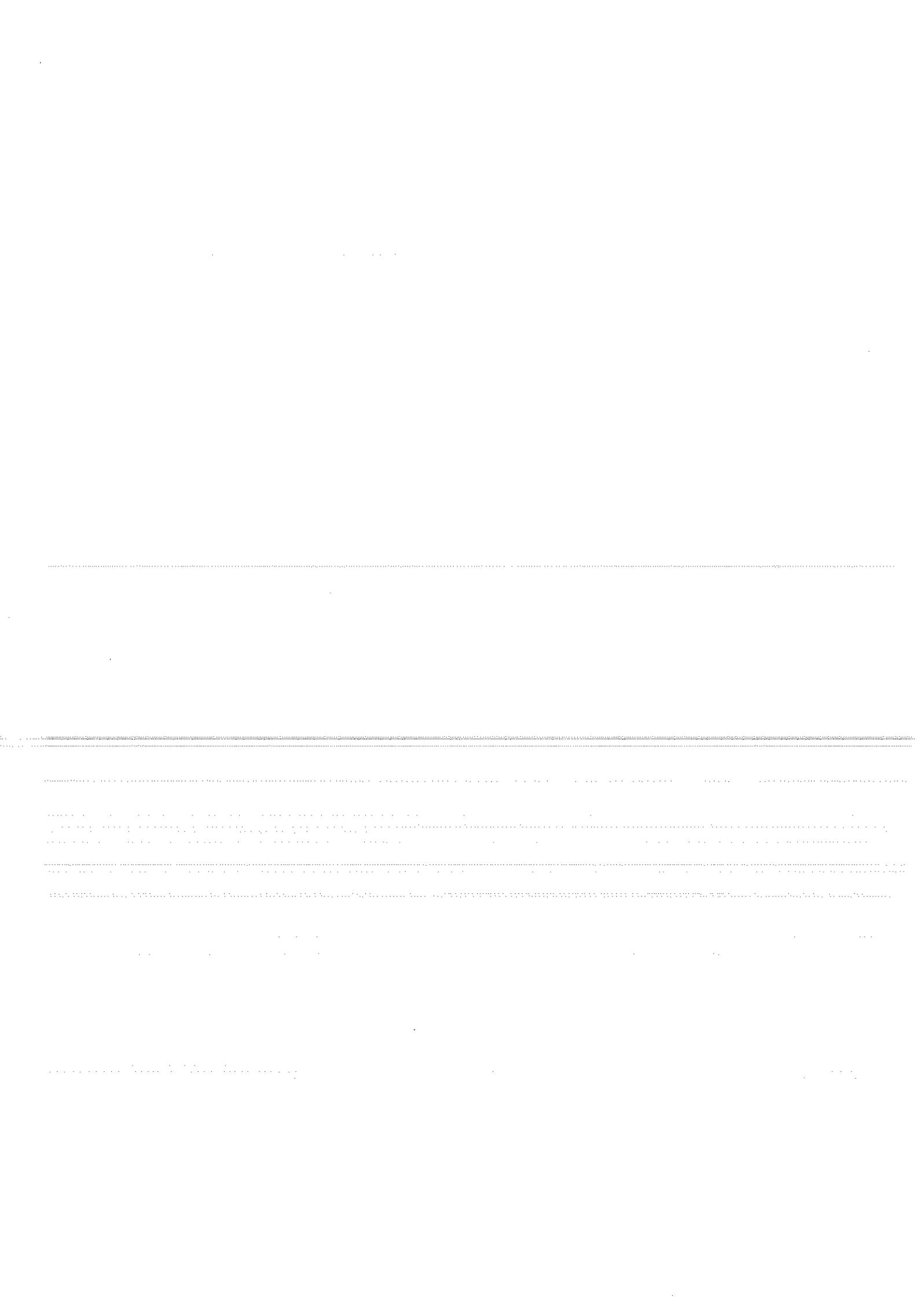
วารสารระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ วารสารที่คณะกรรมการ ต้องเป็นชาวต่างประเทศอย่างน้อย 1 คน และวารสารต้องมีบทความวิจัยจากต่างประเทศลงตีพิมพ์ด้วย

วารสารระดับชาติ ได้แก่ วารสารที่ตีพิมพ์บทความจากนักวิชาการกลุ่มต่าง ๆ จากสถาบันต่าง ๆ และคณะกรรมการจะต้องเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับวารสาร และกองบรรณาธิการจะต้องมาจากสถาบันอื่น ๆ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50

ตัวอย่างแหล่งสืบค้นฐานข้อมูลมาตรฐานสากล

- 1) ISI = <http://portal.isiknowledge.com/>
- 2) MathSciNet = <http://www.ams.org/mathscinet>
- 3) ScienceDirect = <http://www.sciencedirect.com/>
- 4) Agricola = <http://agricola.nal.usda.gov/>
- 5) Biosis = <http://www.biosis.org/>
- 6) Scopus = <http://www.info.scopus.com/>
- 7) Pubmed = <http://www.pubmed.gov/>
- 8) Academic Search Premium = <http://www.elsevier.com/home/> (select elsevierhost and then academic search premium)
- 9) Infotrieve = <http://www.infotrieve.com>
- 10) Wilson = <http://www.nova.edu/library/dils/lessons/wilsonweb/>

ทั้งนี้การนับวารสารระดับชาติและระดับนานาชาติ สามารถนับรวมฐานข้อมูลที่ สกว. ให้การรับรองด้วย

คำอธิบายและข้อมูลที่ต้องรายงาน

1. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต

บัณฑิตเป็นผู้เรืองปัญญา มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีทักษะและภูมิปัญญาในงานอาชีพในฐานะนักวิชาชีพชั้นสูง มีทักษะวิจัยในฐานะนักวิชาการชั้นสูง มีจิตสำนึกและภูมิธรรมในฐานะพลเมืองดีของสังคมไทยและสังคมโลก

ตัวบ่งชี้ร่วม (ตามมาตรฐานของ สมศ.)

ตัวบ่งชี้ 1.1 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำและประกอบอาชีพอิสระ ภายใน 1 ปี

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (1.1) ก.พ.ร.(4.1.1) และ สกอ.

หน่วยวัด : ร้อยละ

หน่วยนับ : คน

การเก็บข้อมูล : รอบปีการศึกษา 2549 (1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550)

คำอธิบาย

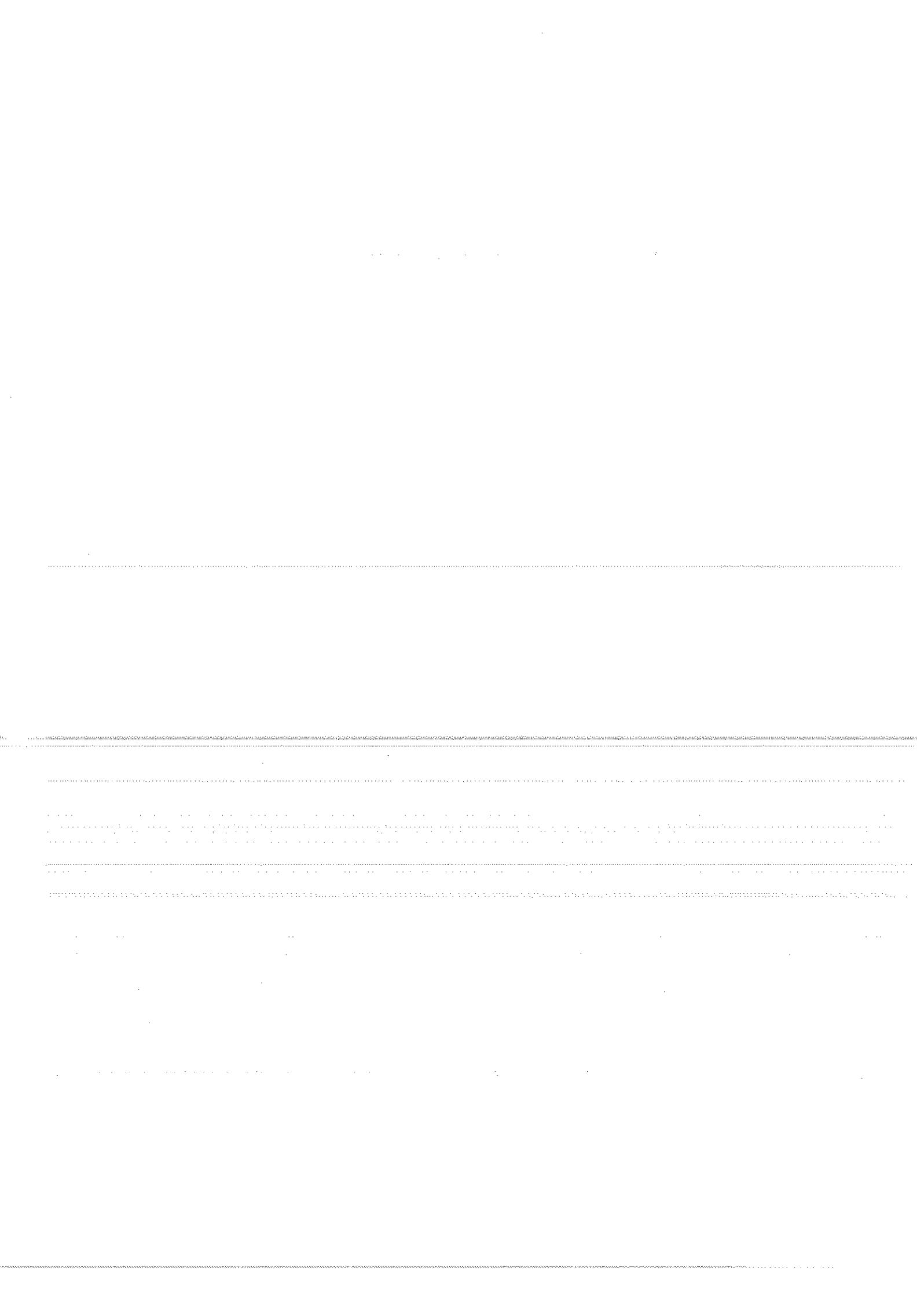
จำนวนของบัณฑิตที่ได้งานทำ หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่เรียนในหลักสูตรภาคปกติและภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาในสาขานั้นๆ ที่ได้งานทำ หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำ ภายในระยะเวลา 1 ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น โดยไม่นับรวมผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา

การนับจำนวนผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลา ให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น ไม่นับผู้ที่มีงานทำ หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว

วันที่สำเร็จการศึกษา หมายถึง วันที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้สำเร็จการศึกษา

สูตรการคำนวณ :

<p>จำนวนบัณฑิตที่ได้งานทำและประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี</p> <p>นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา</p> <hr style="width: 80%; margin: 0 auto;"/> <p>จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมด ในปีการศึกษานั้นไม่นับรวม</p> <p>ผู้ที่ศึกษาต่อ</p>	<p>X 100</p>
---	--------------

ข้อมูลที่ต้องการ :

ข้อมูลได้จากการสำรวจภาวะการมีงานทำของบัณฑิตทั้งในระดับสถาบันและระดับกลุ่มสาขาที่มีการสำรวจและรวบรวมไว้ ซึ่งอาจเป็นแบบสำรวจที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือสถาบันอุดมศึกษาจัดเก็บขึ้น ทั้งนี้หากไม่สามารถเก็บข้อมูลจากบัณฑิตได้ทั้งหมด สถาบันอาจจัดเก็บในวันซ้อมรับพระราชทานปริญญาบัตร หรือวันรับพระราชทานปริญญาบัตร โดยต้องแสดงให้เห็นว่าบัณฑิตที่ตอบแบบสอบถามนั้นมีความเป็นตัวแทนของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีนั้น ข้อมูลที่ต้องรายงาน ได้แก่

1. จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมด ในปีการศึกษานั้น
2. จำนวนบัณฑิตที่ได้งานมาแล้ว ภายใน 1 ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา
3. จำนวนบัณฑิตที่มีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำ ภายใน 1 ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา
4. จำนวนบัณฑิตที่ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ภายใน 1 ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา

ตัวบ่งชี้ 1.2 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (1.2) และ สกอ.

หน่วยวัด : ร้อยละ

หน่วยนับ : คน

การเก็บข้อมูล : รอบปีการศึกษา 2549 (1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550)

คำอธิบาย

ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา หมายถึง ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี (ทุกหลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรปกติ หลักสูตรต่อเนื่อง หลักสูตรสมทบ) ที่ได้งานทำตรงหรือสอดคล้องกับสาขาที่สำเร็จการศึกษาเทียบกับบัณฑิตที่ตอบแบบสอบถาม เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้นที่ได้งานทำ โดยให้นับเฉพาะบัณฑิตที่ไม่มีงานทำก่อนเข้าศึกษาต่อ

สูตรการคำนวณ :

$\frac{\text{(จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา)}}{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีในปีการศึกษานั้นที่ได้งานทำทั้งหมด}} \times 100$

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อมูลที่ต้องการ :

ข้อมูลได้จากการสำรวจภาวะการมีงานทำของบัณฑิตทั้งในระดับสถาบันและระดับกลุ่มสาขาที่มีการสำรวจและรวบรวมไว้ ซึ่งอาจเป็นแบบสำรวจที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือสถาบันอุดมศึกษาจัดเก็บขึ้น ทั้งนี้หากไม่สามารถเก็บข้อมูลจากบัณฑิตได้ทั้งหมด สถาบันอาจจัดเก็บข้อมูลในวันซ้อมรับพระราชทานปริญญาบัตร หรือวันรับพระราชทานปริญญาบัตร โดยต้องแสดงให้เห็นว่าบัณฑิตที่ตอบแบบสอบถามนั้นมีความเป็นตัวแทนของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีนั้นที่ได้งานทำทั้งหมด ข้อมูลที่ต้องรายงาน ได้แก่

1. จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมด ในปีการศึกษานั้น
2. จำนวนบัณฑิตที่ได้งานทำภายใน 1 ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา
3. จำนวนบัณฑิตที่ได้งานทำตรงสาขาภายใน 1 ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา

ตัวบ่งชี้ 1.3 ร้อยละของบัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ.(1.3) และ สกอ.

หน่วยวัด : ร้อยละ

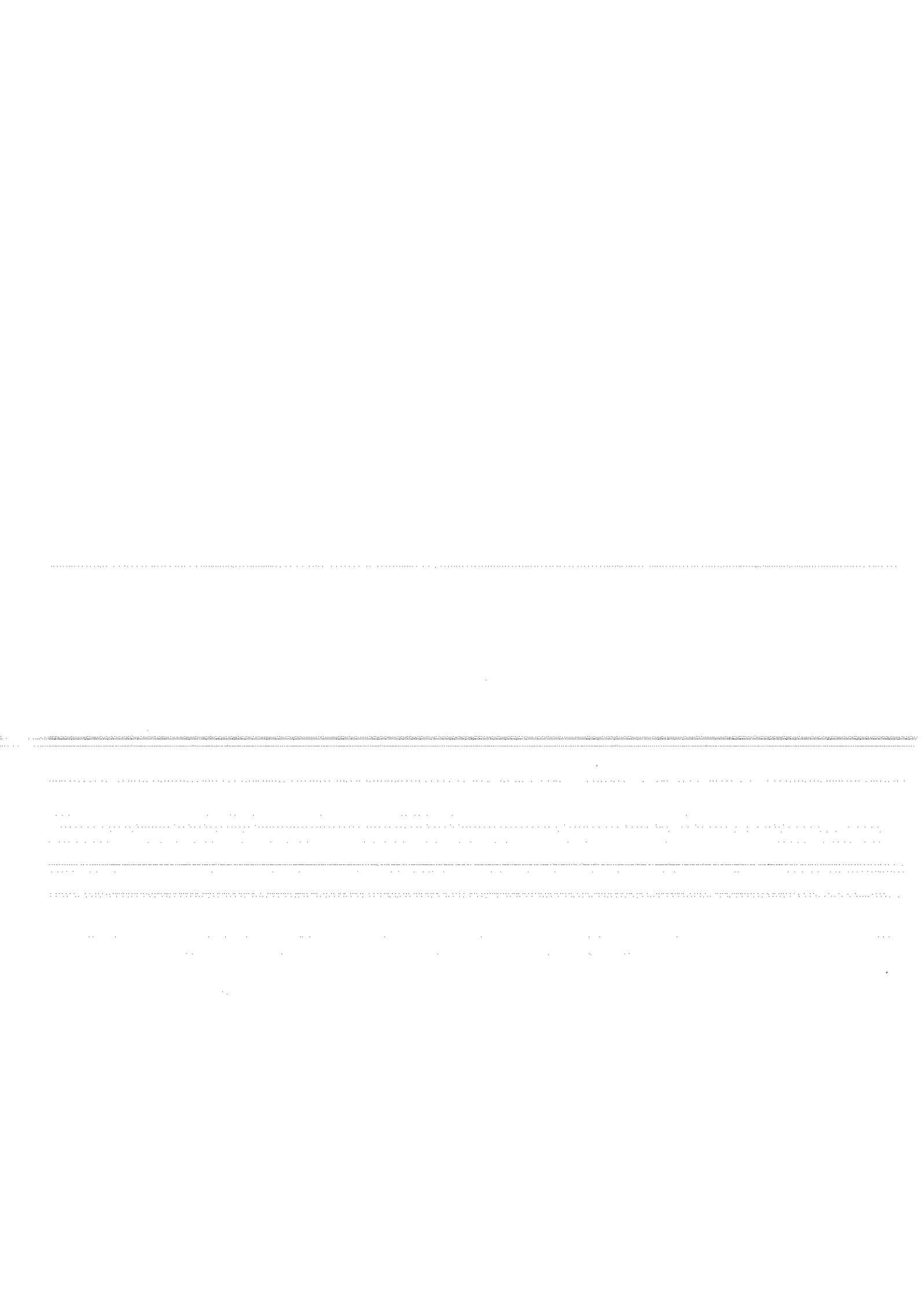
หน่วยนับ : คน

การเก็บข้อมูล : รอบปีการศึกษา 2549 (1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550)

คำอธิบาย

ร้อยละของบัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์ หมายถึง ร้อยละของบัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนประจำเริ่มต้น หรือรายได้ประจำจากการเป็นผู้ประกอบอาชีพอิสระที่บัณฑิตได้รับเทียบกับบัณฑิตที่มีงานทำ/ มีรายได้ประจำจากการประกอบอาชีพอิสระ ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีการสำรวจและรวบรวมไว้ อาจเป็นแบบสำรวจที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือสถาบันอุดมศึกษาจัดเก็บขึ้น ทั้งนี้หากไม่สามารถเก็บข้อมูลจากบัณฑิตได้ทั้งหมด สถาบันอาจจัดเก็บข้อมูลในวันซ้อมรับพระราชทานปริญญาบัตร หรือวันรับพระราชทานปริญญาบัตร โดยต้องแสดงให้เห็นว่าบัณฑิตที่ตอบแบบสอบถามนั้นมีความเป็นตัวแทนของบัณฑิตที่ได้งานทำ/มีรายได้ประจำจากการประกอบอาชีพอิสระในปีการศึกษานั้น

เกณฑ์เงินเดือนเริ่มต้นคิดจากเกณฑ์เงินเดือนของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (กพ.) สำหรับปีการศึกษา 2548 ใช้เกณฑ์เงินเดือนเริ่มต้นของปริญญาตรีขั้นต่ำ 7,630 บาท ทั้งนี้หากอัตราเงินเดือนดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลง สมศ. จะแจ้งให้ทราบต่อไป

สูตรการคำนวณ:

(จำนวนบัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์)	x 100
(จำนวนบัณฑิตที่ได้งานทำ/ มีรายได้ประจำจากการประกอบอาชีพอิสระทั้งหมด ในปีการศึกษา นั้น)	

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมด และจำนวนบัณฑิตที่ได้งานทำ/ มีรายได้ประจำจากการประกอบอาชีพอิสระในปีการศึกษานั้นๆ
2. จำนวนบัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์เงินเดือนของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (กพ.) ในปีการศึกษานั้นๆ

ตัวบ่งชี้ 1.4 ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ.(1.4) และ สกอ.

หน่วยวัด : ค่าเฉลี่ย

หน่วยนับ : คน

การเก็บข้อมูล : รอบปีการศึกษา 2549 (1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550)

คำอธิบาย

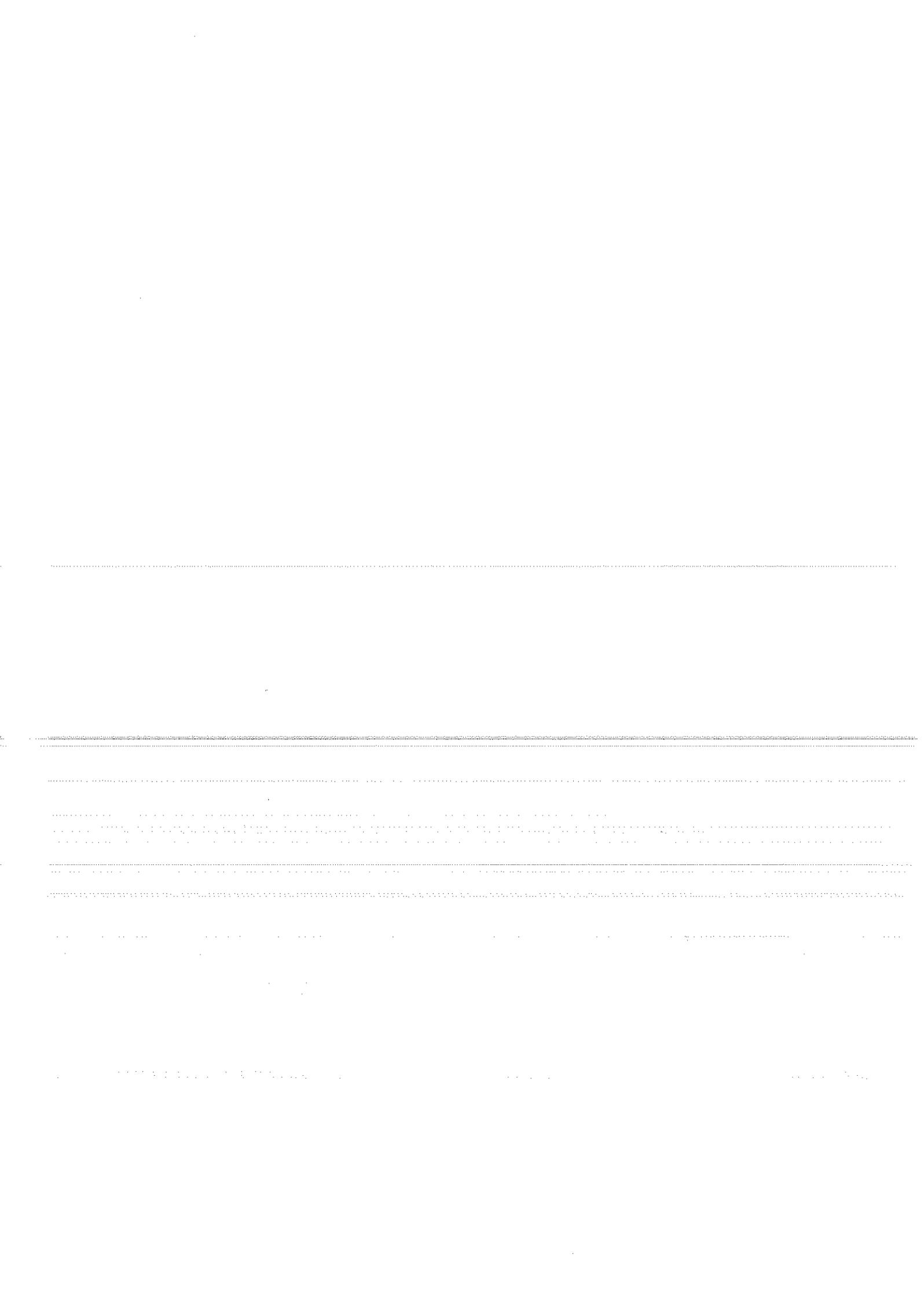
ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ ผู้ใช้บัณฑิต หมายถึง ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ (เทียบจากค่า 5 ระดับ) ของนายจ้าง ผู้ประกอบการ ผู้ใช้บัณฑิตหรือผู้รับบริการ จากการประเมินบัณฑิตที่ทำงานด้วยตั้งแต่ 1-3 ปี โดยพิจารณาคุณสมบัติที่ครอบคลุมคุณสมบัติหลัก 3 ด้านของบัณฑิตที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้แก่ ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการตามลักษณะงานในสาขานั้นๆ ความรู้ความสามารถพื้นฐานที่ส่งผลต่อการทำงาน และคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพ

ข้อมูลที่ต้องการ

1. ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ ผู้ใช้บัณฑิตหรือผู้รับบริการที่มีต่อบัณฑิต

หมายเหตุ

สมศ. จะจัดให้มีหน่วยงานกลางเพื่อการจัดเก็บข้อมูลตัวบ่งชี้ที่ 1.1 – 1.4 แต่ทั้งนี้ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ควรดำเนินการสำรวจข้อมูลในประเด็นตามตัวบ่งชี้ที่ 1.1 –1.4 และประเด็นที่สะท้อนความเป็นเอกลักษณ์ของคณะฯด้วย

ตัวบ่งชี้ 1.5 จำนวนนักศึกษา หรือศิษย์เก่าที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่อง ในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม หรือรางวัลทางวิชาการ หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบัณฑิต ในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (1.5) และ สกอ.

หน่วยวัด : คน

หน่วยนับ : ประกาศเกียรติคุณภาพ / รางวัล

การเก็บข้อมูล : รอบปีการศึกษา 2549 (1 มิถุนายน 2547 – 31 พฤษภาคม 2550)

คำอธิบาย

จำนวนนักศึกษาหรือศิษย์เก่าที่ได้รับรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณยกย่อง ต้องเป็นรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณของต่างหน่วยงาน เช่น หน่วยงานของภาครัฐในระดับกระทรวง ทบวง กรม หรือ จังหวัด หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เป็นองค์กรทางวิชาการ หรือองค์กรวิชาชีพ หรือหน่วยงาน/องค์กร วิชาการ/วิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ เป็นต้น โดยมีลายลักษณ์อักษรปรากฏ ซึ่งแสดงถึงการเชิดชูเกียรติสร้างชื่อเสียงให้กับบุคลากรและหน่วยงาน โดยให้นับรวมในรอบ 3 ปีติดต่อกัน ทั้งนี้ สามารถนับรวมรางวัลผลงานวิทยานิพนธ์ได้ด้วย ทั้งนี้การนับรางวัลของนักศึกษา สามารถนับได้ ทั้งรางวัลของนักศึกษาภาคปกติ และรางวัลของนักศึกษาภาคนอกเวลา และหากผู้ได้รับรางวัลนั้น เป็นศิษย์เก่าหลายสถาบัน สถาบันเหล่านั้นต่างก็สามารถนับรางวัลนั้นได้ และสามารถนับซ้ำได้ หากนักศึกษาหรือศิษย์เก่าผู้นั้น ได้รับรางวัลหลายครั้งในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนนักศึกษาและบัณฑิตที่ได้รับรางวัลและประกาศเกียรติคุณฯ ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา
2. ชื่อนักศึกษา และศิษย์เก่า ชื่อรางวัล/ประกาศเกียรติคุณ หน่วยงานที่ให้ และเดือนและปีที่ได้รับ ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา

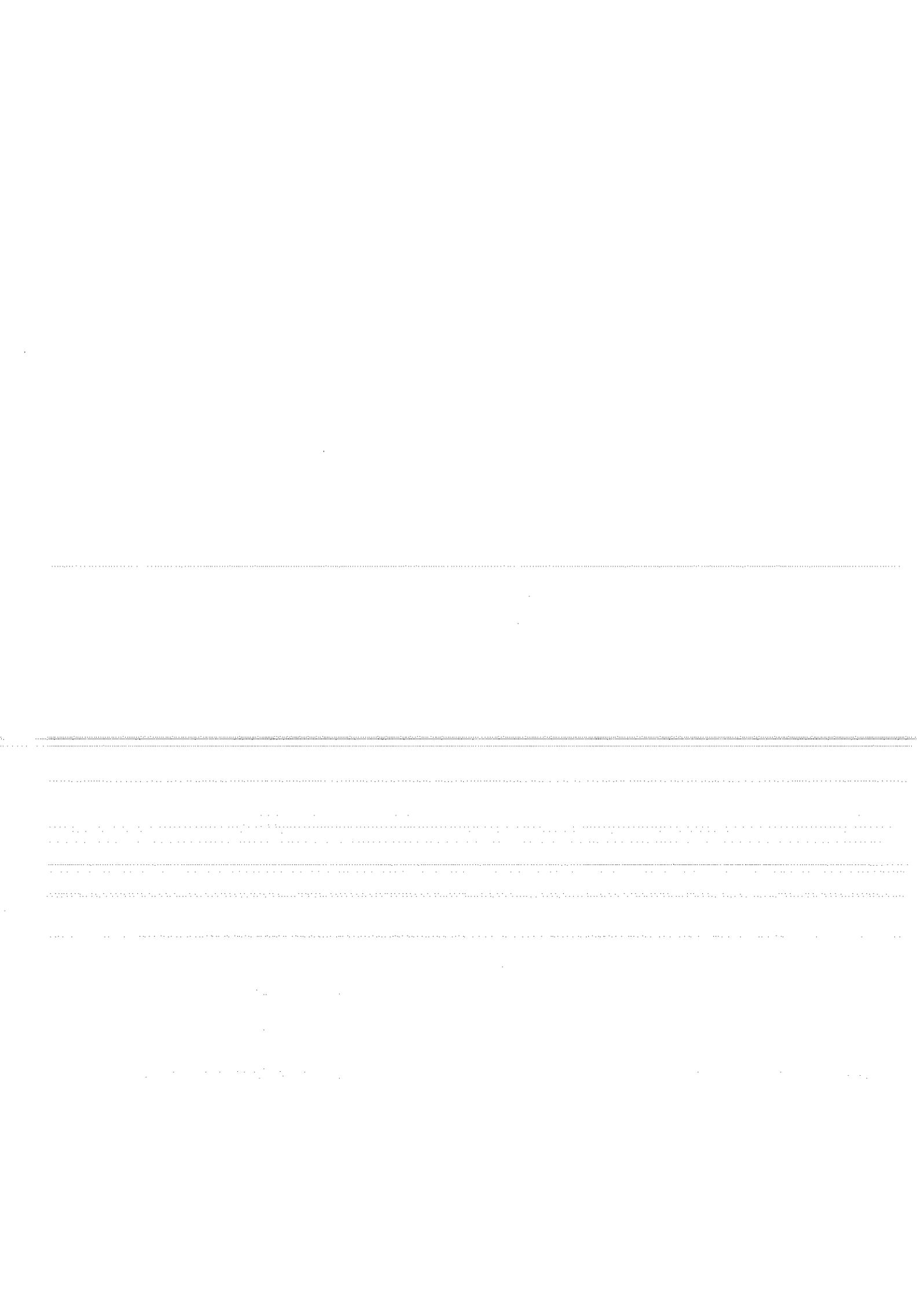
ตัวบ่งชี้ 1.6 จำนวนวิทยานิพนธ์และงานวิชาการของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในระดับชาติหรือระดับนานาชาติภายในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ.(1.6)

หน่วยวัด : ชิ้นงาน

หน่วยนับ : เรื่อง

การเก็บข้อมูล : รอบปีการศึกษา 2549 (1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550)

คำอธิบาย

จำนวนวิทยานิพนธ์และงานวิชาการของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา หมายถึง จำนวนผลงานวิทยานิพนธ์หรืองานวิชาการของนักศึกษาหรือของบัณฑิต ไม่ว่าจะเป็นระดับปริญญาตรี โท หรือเอก ทั้งนักศึกษาภาคปกติ และนักศึกษา ภาคนอก เวลาที่ได้รับรางวัลในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้ในการประเมินจะนับเฉพาะจำนวนวิทยานิพนธ์หรือจำนวนชิ้นงานวิชาการเท่านั้น และสามารถนับซ้ำจำนวนครั้งที่ได้รับรางวัล หากผลงานนั้นได้รับรางวัลหลายครั้งในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา

การได้รับรางวัล ต้องเป็นรางวัลของหน่วยงานที่มีพันธกิจหลักในการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิจัยของประเทศ เช่น สภาวิจัยแห่งชาติ สกว. หรือหน่วยงาน/องค์กรวิชาการ/วิชาชีพที่ได้รับ การยอมรับในระดับนานาชาติ เป็นต้น โดยมีลายลักษณ์อักษรปรากฏ ซึ่งแสดงถึงการเชิดชูเกียรติสร้างชื่อเสียงให้กับบุคลากรและหน่วยงาน

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนผลงานวิทยานิพนธ์และงานวิชาการของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา
2. ชื่อนักศึกษา ชื่อวิทยานิพนธ์/ผลงานวิชาการ ชื่อรางวัล หน่วยงานที่ให้ และเดือนและปีที่ได้รับรางวัล

ตัวบ่งชี้เฉพาะ (ตามมาตรฐานของ สมศ.)

ตัวบ่งชี้ 1.7 ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาโทที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาโททั้งหมด

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (1.7) ก.พ.ร. (4.1.4) และ สกอ.

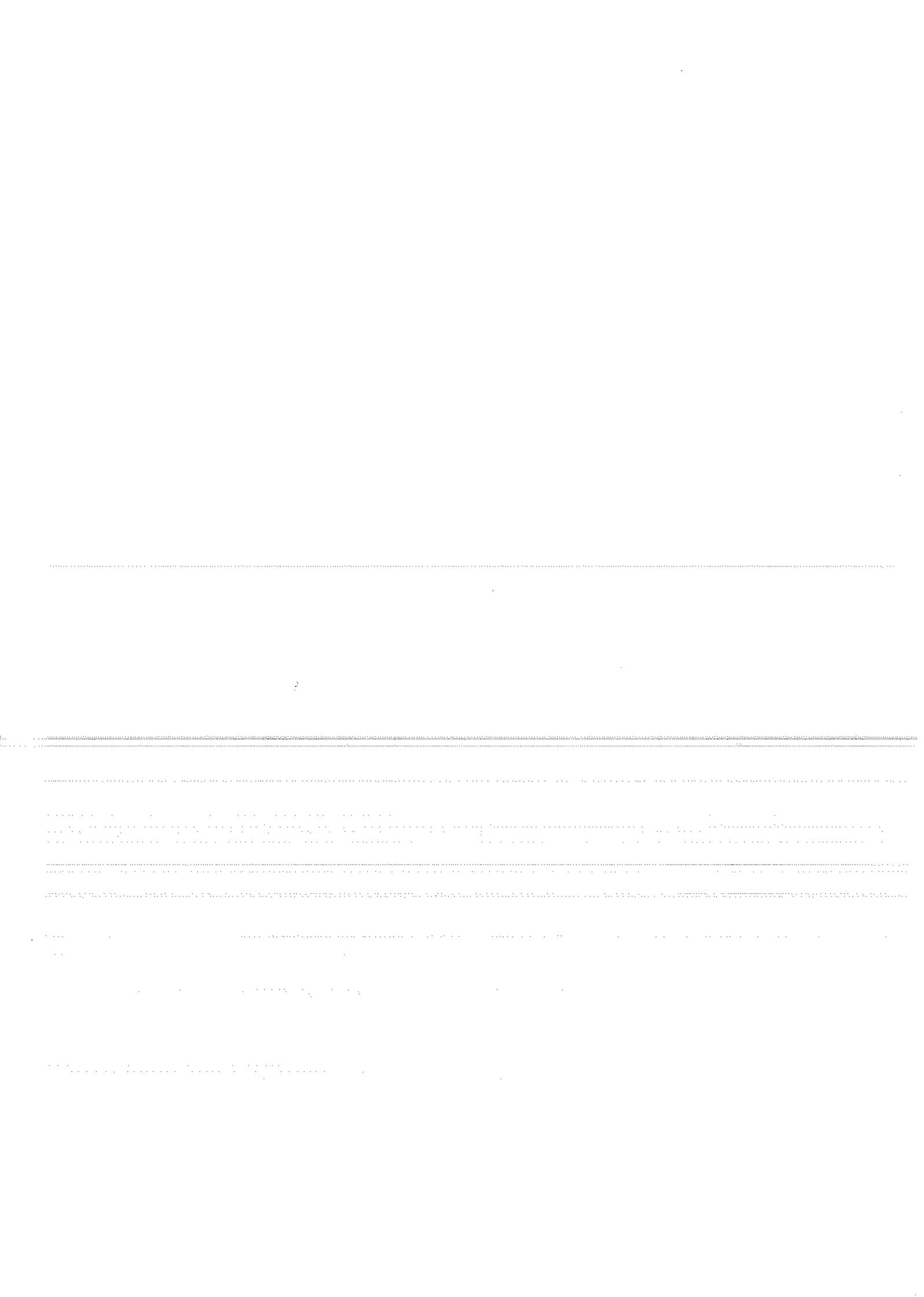
หน่วยวัด : ร้อยละ

หน่วยนับ : เรื่อง

การเก็บข้อมูล : รอบปีการศึกษา 2549 (1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550)

คำอธิบาย

บทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาโทของมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีการศึกษา ที่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาโทของมหาบัณฑิตทั้งหมดที่สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีการศึกษา ทั้งนี้ไม่นับภาคนิพนธ์ หรือสารนิพนธ์

สูตรการคำนวณ

$$\frac{\text{(บทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาโทของมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ในปี การศึกษานั้นที่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่)}}{\text{(จำนวนวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทของมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ในปี การศึกษานั้น)}} \times 100$$

ข้อมูลที่ต้องการ

1. บทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาโทของมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น ที่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ
2. จำนวนวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทของมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น ทั้งหมด

หมายเหตุ

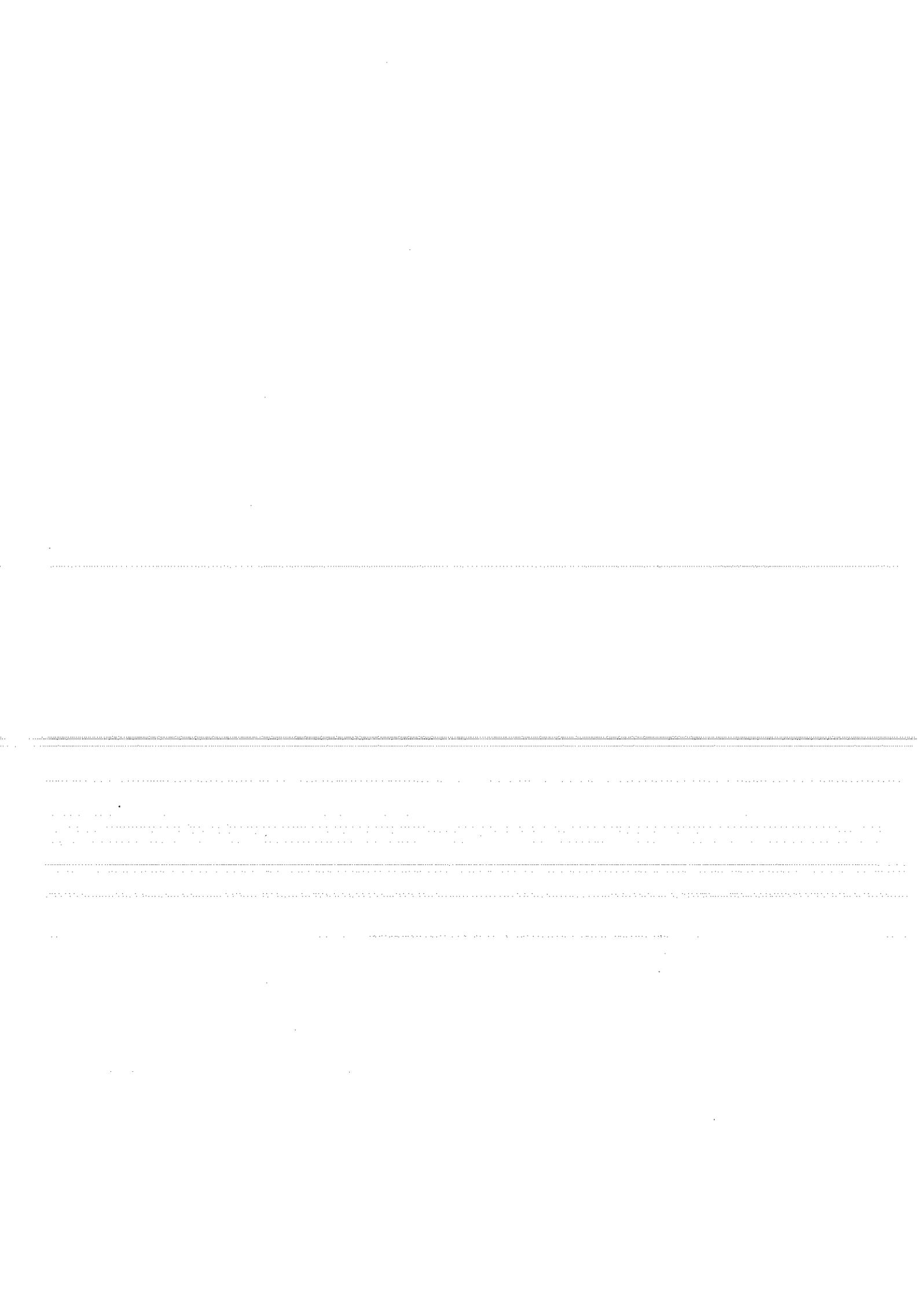
1. ผลงานที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ รวบรวมจากผลงานในปีการศึกษานั้นๆ
2. การเผยแพร่ผลงาน 1 เรื่อง ที่เผยแพร่มากกว่า 1 ครั้ง ให้นับเพียง 1 ครั้ง โดยควรนำเสนอผลการเผยแพร่ที่มีคุณภาพเชิงวิชาการมากที่สุด
3. การตีพิมพ์ในวารสาร นับเมื่อกองบรรณาธิการวารสารนั้นตอบรับ
4. บทความที่ได้รับการนำเสนอในการประชุม/สัมมนาวิชาการระดับนานาชาติหรือระดับชาติ หมายถึง บทความที่ไม่ใช่บทความย่อสำหรับบทความที่ได้รับการคัดเลือกตีพิมพ์รวมเล่มในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceeding) กับบทความอื่นๆ โดยมีคณะกรรมการพิจารณา
5. การรายงานข้อมูลบทความจากที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทั้งหมดในปีการศึกษาที่ได้รับการประเมิน โดยจำแนกตามประเภทผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับ ต่างๆ โดยระบุรายละเอียดดังนี้

ชื่อ เล่มที่ และวัน/เดือน/ปี ของวารสารที่ตีพิมพ์

ชื่อบทความ

ชื่อผู้เขียน

เลขหน้า

ตัวบ่งชี้ 1.8 บทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกทั้งหมด

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (1.8) ก.พ.ร. (4.1.4) และ สกอ.

หน่วยวัด : ร้อยละ

หน่วยนับ : เรื่อง

การเก็บข้อมูล : รอบปีการศึกษา 2549 (1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550)

คำอธิบาย

บทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกของคุณผู้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีการศึกษาที่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกของคุณผู้บัณฑิตทั้งหมดที่สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีการศึกษา ทั้งนี้ ไม่นับภาคนิพนธ์หรือสารนิพนธ์

สูตรการคำนวณ

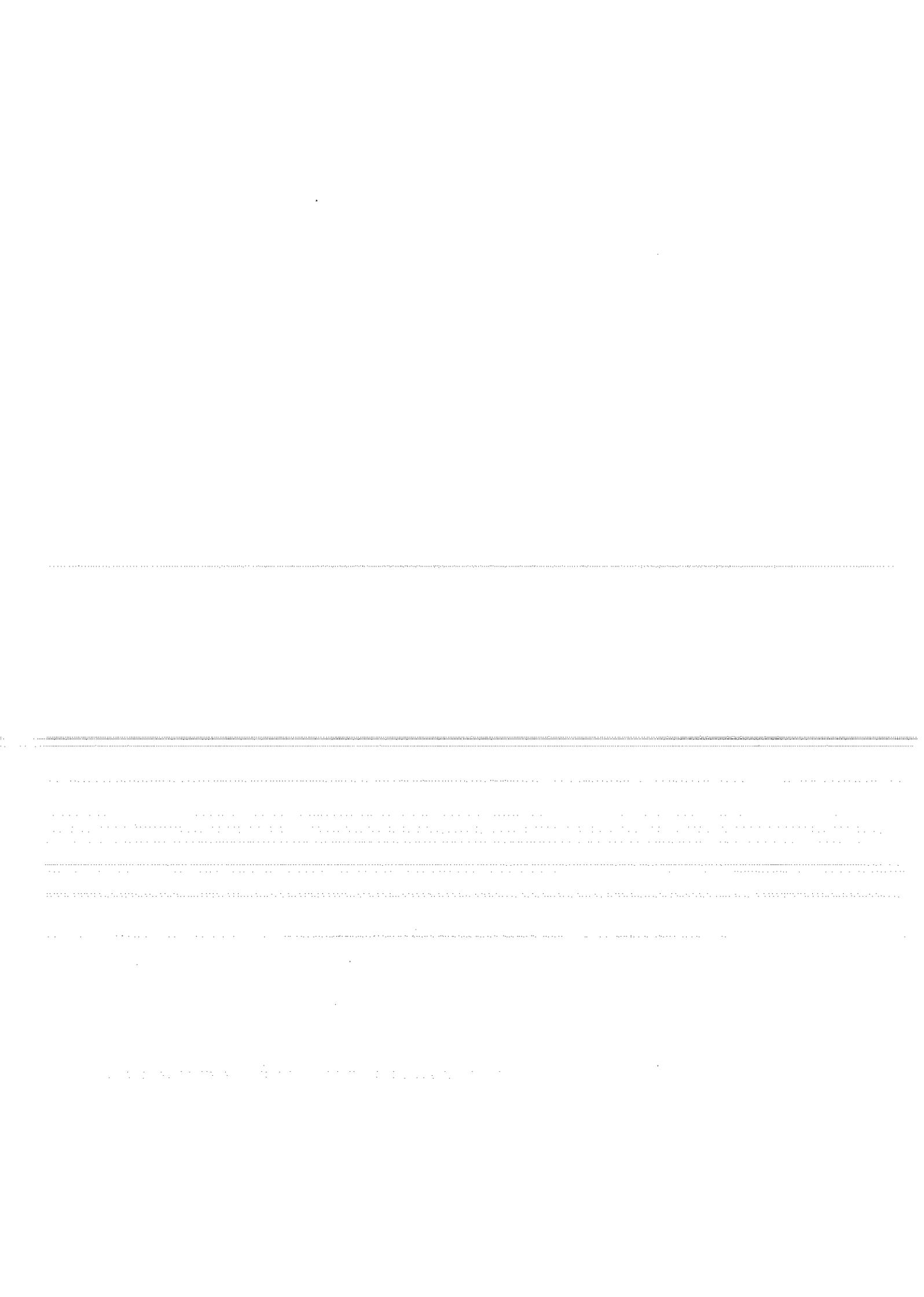
$$\frac{\text{(บทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกของคุณผู้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ในปี การศึกษานั้นที่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่)}}{\text{(จำนวนวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกของคุณผู้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ในปี การศึกษานั้น)}} \times 100$$

ข้อมูลที่ต้องการ

1. บทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกของคุณผู้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้นที่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ
2. จำนวนวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกของคุณผู้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้นทั้งหมด

หมายเหตุ

1. ผลงานที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ รวบรวมจากผลงานในปีการศึกษานั้นๆ
2. การเผยแพร่ผลงาน 1 เรื่อง ที่เผยแพร่มากกว่า 1 ครั้ง ให้นับเพียง 1 ครั้ง โดยควรนำเสนอผลการเผยแพร่ที่มีคุณภาพเชิงวิชาการมากที่สุด
3. การตีพิมพ์ในวารสารนับเมื่อกองบรรณาธิการวารสารนั้นตอบรับ
4. บทความที่ได้รับการนำเสนอในการประชุม/สัมมนาวิชาการระดับนานาชาติหรือระดับชาติ หมายถึง บทความที่ไม่ใช่บทความคัดย่อสำหรับบทความที่ได้รับการคัดเลือกตีพิมพ์รวมเล่มในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceeding) กับบทความอื่นๆ โดยมีคณะกรรมการพิจารณา

5. การรายงานข้อมูลบทความจากที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทั้งหมดในปีการศึกษาที่ได้รับ การประเมิน โดยจำแนกตามประเภทผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับต่างๆ โดยระบุ รายละเอียดดังนี้

ชื่อ เล่มที่ และวัน/เดือน/ปี ของวารสารที่ตีพิมพ์

ชื่อบทความ

ชื่อผู้เขียน

เลขหน้า

2. มาตรฐานด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เป็นงานนวัตกรรมที่นำไปสู่การสร้างและพัฒนาทรัพยากรบุคคล ที่เชี่ยวชาญสูง การสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ซึ่งเป็นการขยายพรมแดนของความรู้ และทรัพย์สิน ทางปัญญาที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้งานได้จริง เป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาคุณภาพ ประสิทธิภาพ และขีดความสามารถของคนไทย รวมทั้งการพัฒนาสู่สังคมเรียนรู้ สังคมความรู้ และสังคมแห่งภูมิ ปัญญา อันก่อให้เกิดวัฒนธรรมการใช้ความรู้ในการกำหนดทิศทางและการพัฒนา ตลอดจนการเพิ่ม ศักยภาพการแข่งขันของประเทศ

ตัวบ่งชี้ร่วม (ตามมาตรฐานของ สมศ.)

ตัวบ่งชี้ 2.1 ร้อยละของงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ และ/หรือนำไปใช้ประโยชน์ ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (2.1) ก.พ.ร. (4.2.1) และ สกอ.

หน่วยวัด : ร้อยละ

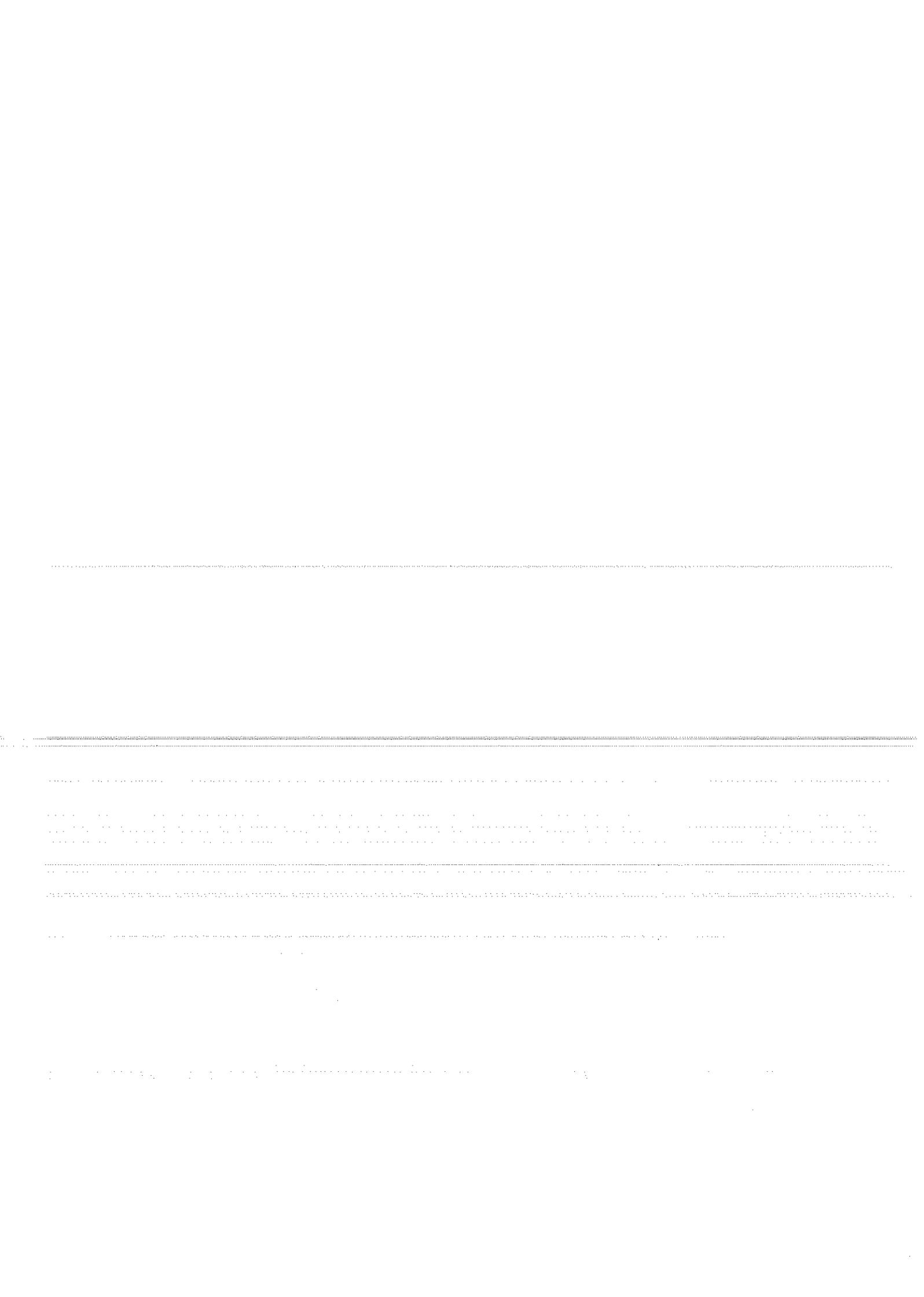
หน่วยนับ : เรื่อง

การเก็บข้อมูล : รอบปีปฏิทิน 2549 (1 มกราคม 2549 – 31 ธันวาคม 2550)

คำอธิบาย

ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ และ/หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้ง ในระดับชาติและระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำและ นักวิจัยเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์และนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานวิชาการ (ไม่จำเป็นต้องเป็นงานวิจัย) ที่มีการศึกษาค้นคว้า หรือ แสดงออกทางศิลปะอันเป็นที่ยอมรับ ทั้งนี้ให้นับรวมผลงานของนักวิจัยได้ด้วย

สูตรการคำนวณ

$$\frac{\text{(จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์ เผยแพร่ และ/หรือนำไปใช้
ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติในปีการศึกษานั้น)}}{\text{(อาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น)}} \times 100$$

ข้อมูลที่ต้องการ

1. งานวิจัย และงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ และ/หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติในปีการศึกษานั้น
2. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ให้นับรวมนักวิจัยได้ด้วย และไม่รวมอาจารย์และนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

หมายเหตุ

1. ผลงานที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ และใช้ประโยชน์รวบรวมจากผลงานในปีการศึกษานั้นๆ
2. การเผยแพร่ผลงาน 1 เรื่อง ที่เผยแพร่มากกว่า 1 ครั้ง ให้นับเพียง 1 ครั้ง โดยควรนำเสนอผลการเผยแพร่ที่มีคุณภาพเชิงวิชาการมากที่สุด
3. การตีพิมพ์ในวารสารนับเมื่อกองบรรณาธิการวารสารนั้นตอบรับ
4. บทความที่ได้รับการนำเสนอในการประชุม/สัมมนาวิชาการระดับนานาชาติหรือระดับชาติ หมายถึง บทความที่ไม่ใช่บทความคัดย่อสำหรับบทความที่ได้รับการคัดเลือกตีพิมพ์รวมเล่มในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceeding) กับบทความอื่น ๆ โดยมีคณะกรรมการพิจารณา
5. การรายงานข้อมูลบทความจากที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทั้งหมดในปีการศึกษาที่ได้รับ การประเมิน โดยจำแนกตามประเภทผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับต่าง ๆ โดยระบุรายละเอียดดังนี้

ชื่อ เล่มที่ และวัน/เดือน/ปี ของวารสารที่ตีพิมพ์

ชื่อบทความ และเลขหน้า

ชื่อผู้เขียน

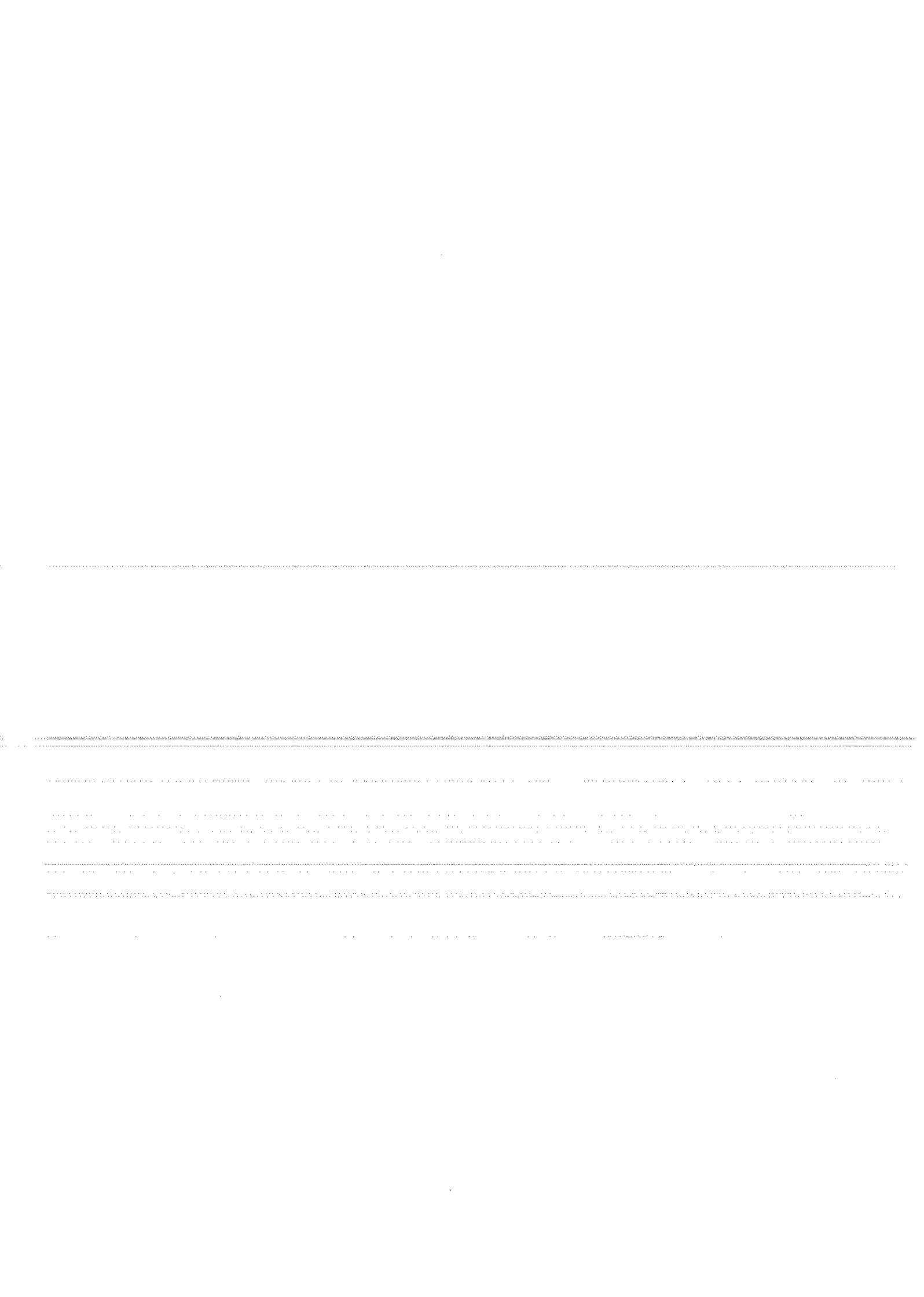
ตัวบ่งชี้ 2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ของสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (2.2) ก.พ.ร. (4.2.2) และ สกอ.

หน่วยวัด : สัดส่วน

หน่วยนับ : บาท/คน

การเก็บข้อมูล : รอบปีงบประมาณ 2549 (1 ตุลาคม 2548 -30 กันยายน 2549)

คำอธิบาย

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สถาบันจัดสรรเพื่อการสนับสนุนการทำวิจัย และงานสร้างสรรค์ต่ออาจารย์ประจำทั้งหมด โดยให้นับอาจารย์ประจำและนักวิจัยเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานวิชาการ (ไม่จำเป็นต้องเป็นงานวิจัย) ที่มีการศึกษา ค้นคว้า หรือ แสดงออกทางศิลปะอันเป็นที่ยอมรับ

สูตรการคำนวณ

(จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ที่สถาบันจัดสรรให้กับอาจารย์
ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น)

(จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น)

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ให้นับรวมนักวิจัยได้ด้วย และไม่นับรวมอาจารย์และนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ
2. จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สถาบันได้จัดสรรให้กับอาจารย์และนักวิจัย ในปีการศึกษานั้น

หมายเหตุ

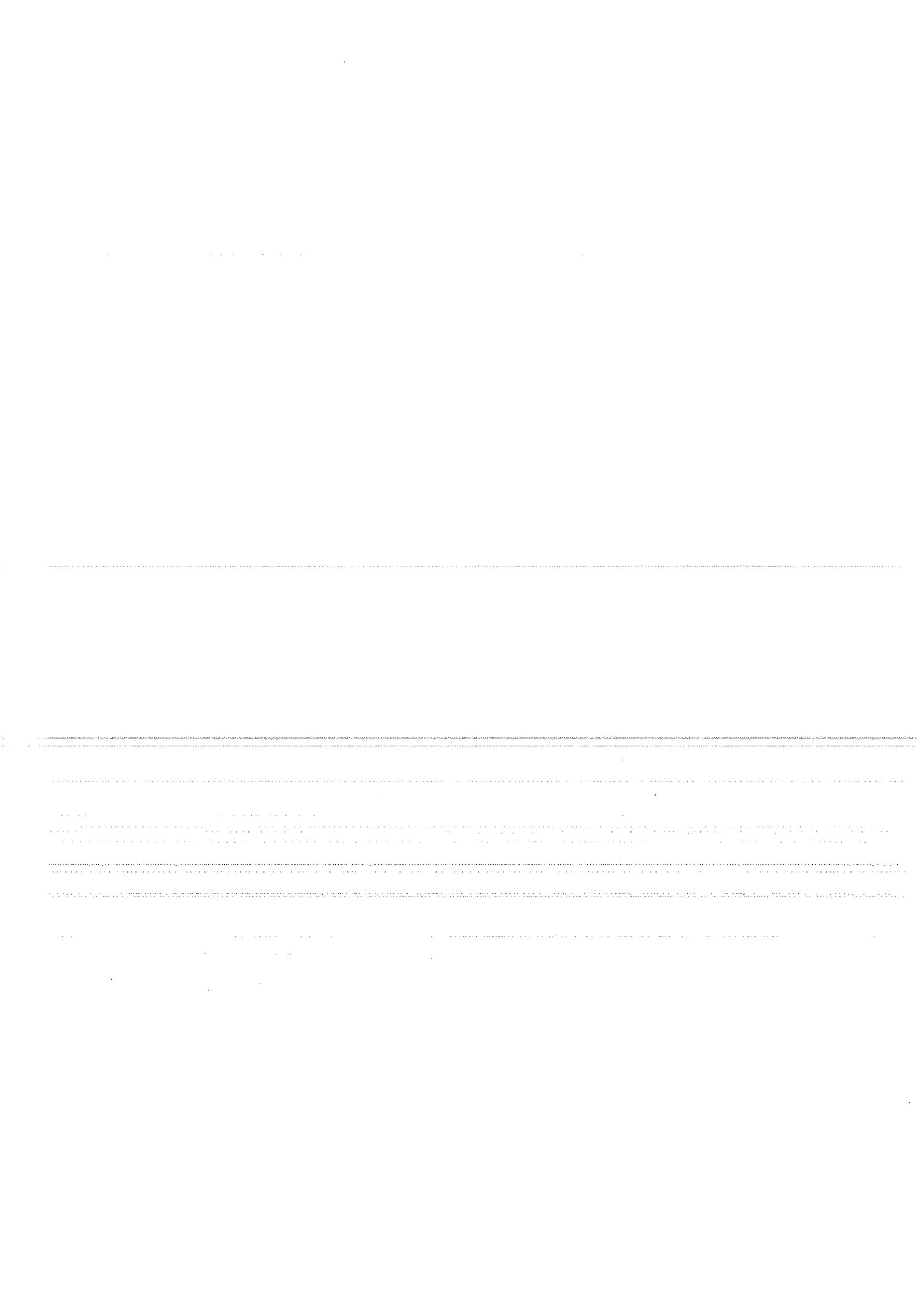
1. เงินที่ได้รับการจัดสรรครอบคลุมถึงงบประมาณแผ่นดิน และรายได้ของสถาบันที่ได้จัดสรรให้อาจารย์และนักวิจัยเพื่อทำวิจัยและงานสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ 2.3 เงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (2.3) ก.พ.ร. (4.2.2) และ สกอ.

หน่วยวัด : สัดส่วน

หน่วยนับ : บาท/คน

การเก็บข้อมูล : รอบปีงบประมาณ 2549 (1 ตุลาคม 2548-30 กันยายน 2549)

คำอธิบาย

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับจัดสรรจากหน่วยงานภายนอกต่ออาจารย์ประจำ ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำและนักวิจัยเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ หมายถึง จำนวนเงิน รวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือต่าง ๆ ที่อาจารย์ประจำและนักวิจัยได้รับการสนับสนุนจากภายนอกสำหรับงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ในกรณีที่เป็นวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ให้คำนวณเป็นจำนวนเงินตามราคาของสิ่งนั้น ๆ

เงินสนับสนุนที่ได้จากแหล่งทุนภายนอก จำแนก ดังนี้

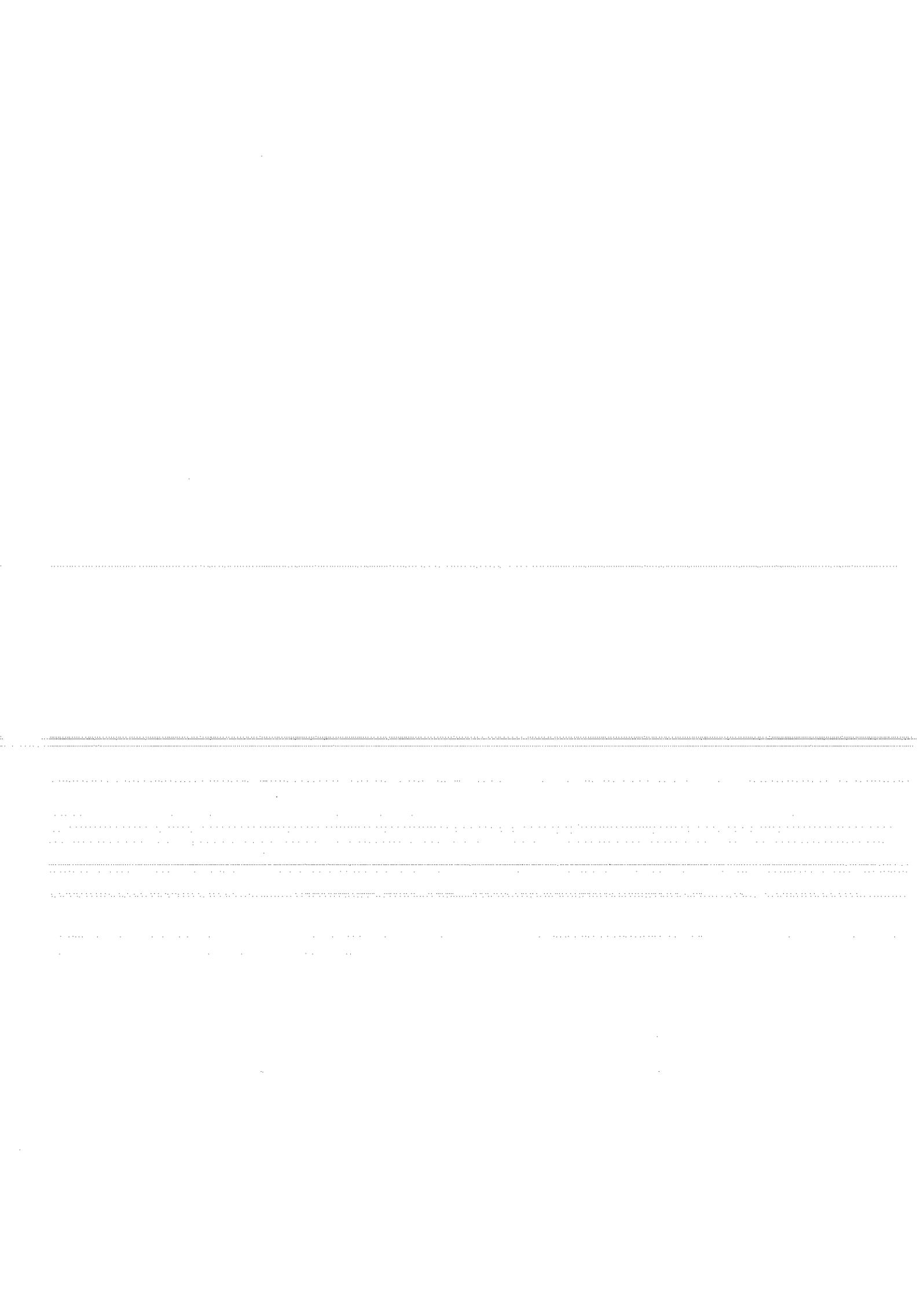
- 1) แหล่งทุนในประเทศ เช่น สวทช. สกว. สกอ. วช. เป็นต้น
- 2) แหล่งทุนต่างประเทศ
- 3) จากหน่วยงานภาคอุตสาหกรรม กระทรวง จังหวัดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่แหล่งทุนวิจัย
- 4) จากภาคเอกชน
- 5) จากแหล่งอื่น ๆ

สูตรการคำนวณ :

<p>(จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ที่อาจารย์ประจำและนักวิจัยได้รับ จากภายนอกสถาบันในปีการศึกษานั้น)</p> <hr/> <p>(จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น)</p>

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ให้นับรวมนักวิจัยได้ด้วย ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ
2. จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ จำแนกตามแหล่งเงินทุน ดังนี้
  - 1) แหล่งทุนในประเทศ เช่น สวทช. สกว. สกอ. วช. เป็นต้น
  - 2) แหล่งทุนต่างประเทศ
  - 3) จากหน่วยงานภาคอุตสาหกรรม กระทรวง จังหวัด อื่นๆ ที่ไม่ใช่แหล่งทุนวิจัย
  - 4) จากภาคเอกชน
  - 5) จากแหล่งอื่นๆ
3. ชื่อผู้ทำผลงาน ชื่องานวิจัย งบประมาณที่ได้รับจริงในปีการศึกษานั้นๆ

หมายเหตุ

1. กรณีมีผู้ร่วมทำหลายคนหลายหน่วยงาน ให้แบ่งสัดส่วนเงินเป็นค่าเฉลี่ยตามจำนวนผู้เข้าร่วม โครงการวิจัย
2. กรณีที่โครงการวิจัยนั้น ได้รับทุนสนับสนุนเป็นเวลามากกว่า 1 ปี ให้รายงานจำนวนเงินเฉลี่ยตามสัดส่วนในปีการศึกษานั้น

ตัวบ่งชี้ 2.4 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนทำวิจัย หรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (2.4) ก.พ.ร. (4.2.3) และ สกอ.

หน่วยวัด : ร้อยละ

หน่วยนับ : คน

การเก็บข้อมูล : รอบปีงบประมาณ 2549 (1 ตุลาคม 2548 -30 กันยายน 2549)

คำอธิบาย

ร้อยละของอาจารย์และนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบันเทียบกับอาจารย์ประจำ ทั้งนี้ให้นับเฉพาะอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

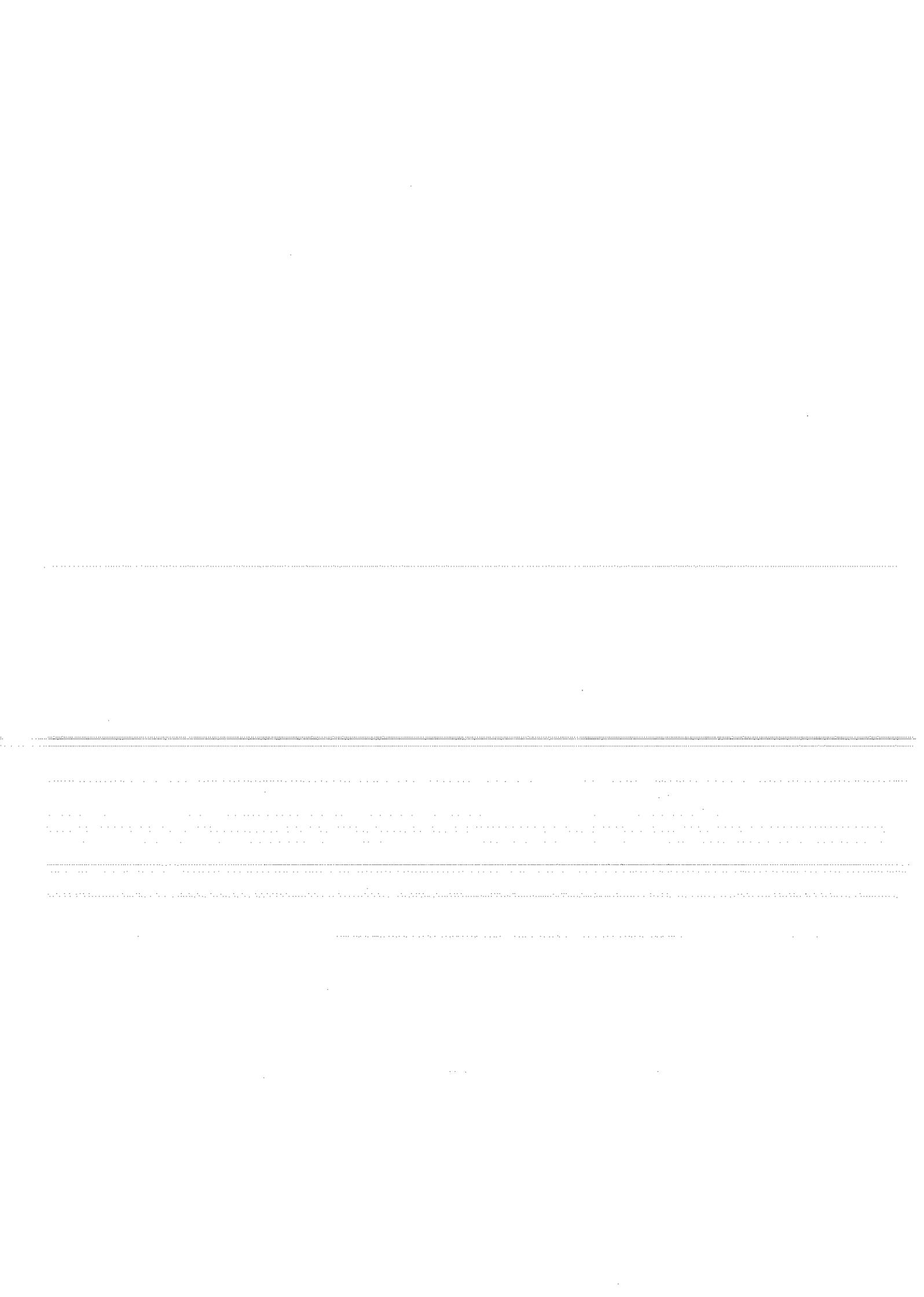
การได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หมายถึง การได้รับเงิน วัสดุ อุปกรณ์ หรือเครื่องมือต่าง ๆ ที่ได้รับการสนับสนุนจากภายในสถาบันเพื่อการทำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ในกรณีที่เป็นวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ให้คำนวณเป็นจำนวนเงินตามราคาของสิ่งนั้น ๆ

สูตรการคำนวณ

$\frac{\text{(จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบันปีการศึกษานั้น)}}{\text{(จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น)}} \times 100$
--

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ให้นับรวมนักวิจัยได้ด้วย ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำและนักวิจัยเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ
2. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบันในปีการศึกษานั้น

หมายเหตุ

ในการประเมินจะนับจำนวนอาจารย์และนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์เพียงครั้งเดียว แม้ว่าอาจารย์หรือนักวิจัยท่านนั้นจะได้รับทุนมากกว่า 1 ทุนในรอบปีการศึกษานั้น

ตัวบ่งชี้ 2.5 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (2.5) ก.พ.ร. (4.2.3) และ สกอ.

หน่วยวัด : ร้อยละ

หน่วยนับ : คน

การเก็บข้อมูล : รอบปีงบประมาณ 2549 (1 ตุลาคม 2548-30 กันยายน 2549)

คำอธิบาย

ร้อยละของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันเทียบกับอาจารย์ประจำ ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำและนักวิจัยเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

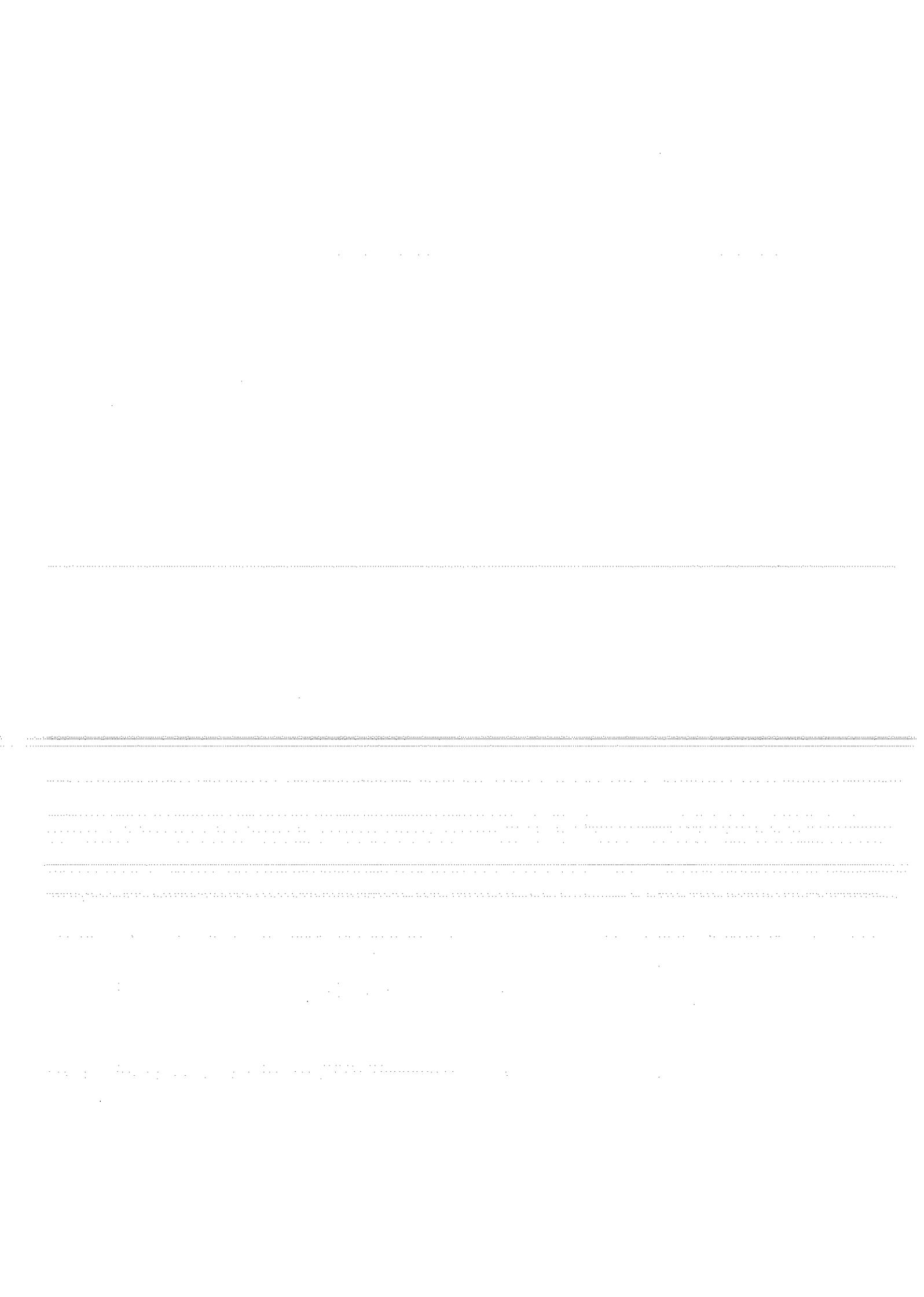
การได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หมายถึง การได้รับเงิน วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ต่างๆ ที่ได้รับการสนับสนุนจากภายนอกสำหรับงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ในกรณีที่เป็นวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ให้คำนวณเป็นจำนวนเงินตามราคาของสิ่งนั้นๆ

แหล่งทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบัน จำแนกดังนี้

- 1) แหล่งทุนในประเทศ เช่น สวทช. สกว. สกอ. วช. เป็นต้น
- 2) แหล่งทุนต่างประเทศ
- 3) จากหน่วยงานภาคอุตสาหกรรม กระทรวง จังหวัดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่แหล่งทุนวิจัย
- 4) จากภาคเอกชน
- 5) จากแหล่งอื่น ๆ

สูตรการคำนวณ

(จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จาก ภายนอกสถาบัน)	x 100
<hr style="width: 80%; margin: 0 auto;"/> (จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น)	

ข้อมูลที่ต้องการ/ วิธีการเก็บข้อมูล

1. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ
2. จำนวนอาจารย์ที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอก ในปีการศึกษานั้น

หมายเหตุ

ในการประเมินจะนับจำนวนอาจารย์ที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์เพียงครั้งเดียว แม้ว่าอาจารย์ท่านนั้นจะได้รับทุนมากกว่า 1 ทุน ในปีการศึกษานั้น

ตัวบ่งชี้เฉพาะ (ตามมาตรฐานของ สมศ.)

ตัวบ่งชี้ 2.6 ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ต่ออาจารย์ประจำ

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (2.6) และ สกอ.

หน่วยวัด : ร้อยละ

หน่วยนับ : เรื่อง

การเก็บข้อมูล : รอบปีปฏิทิน 2549 (1 มกราคม 2549 – 31 ธันวาคม 2550)

คำอธิบาย

ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ การนับบทความที่ได้รับการอ้างอิงใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลในระดับชาติหรือระดับนานาชาตินั้น ให้นับเพียงครั้งเดียวไม่นับซ้ำ แม้ว่าบทความวิจัยนั้นจะได้รับการอ้างอิงหลายครั้งก็ตาม

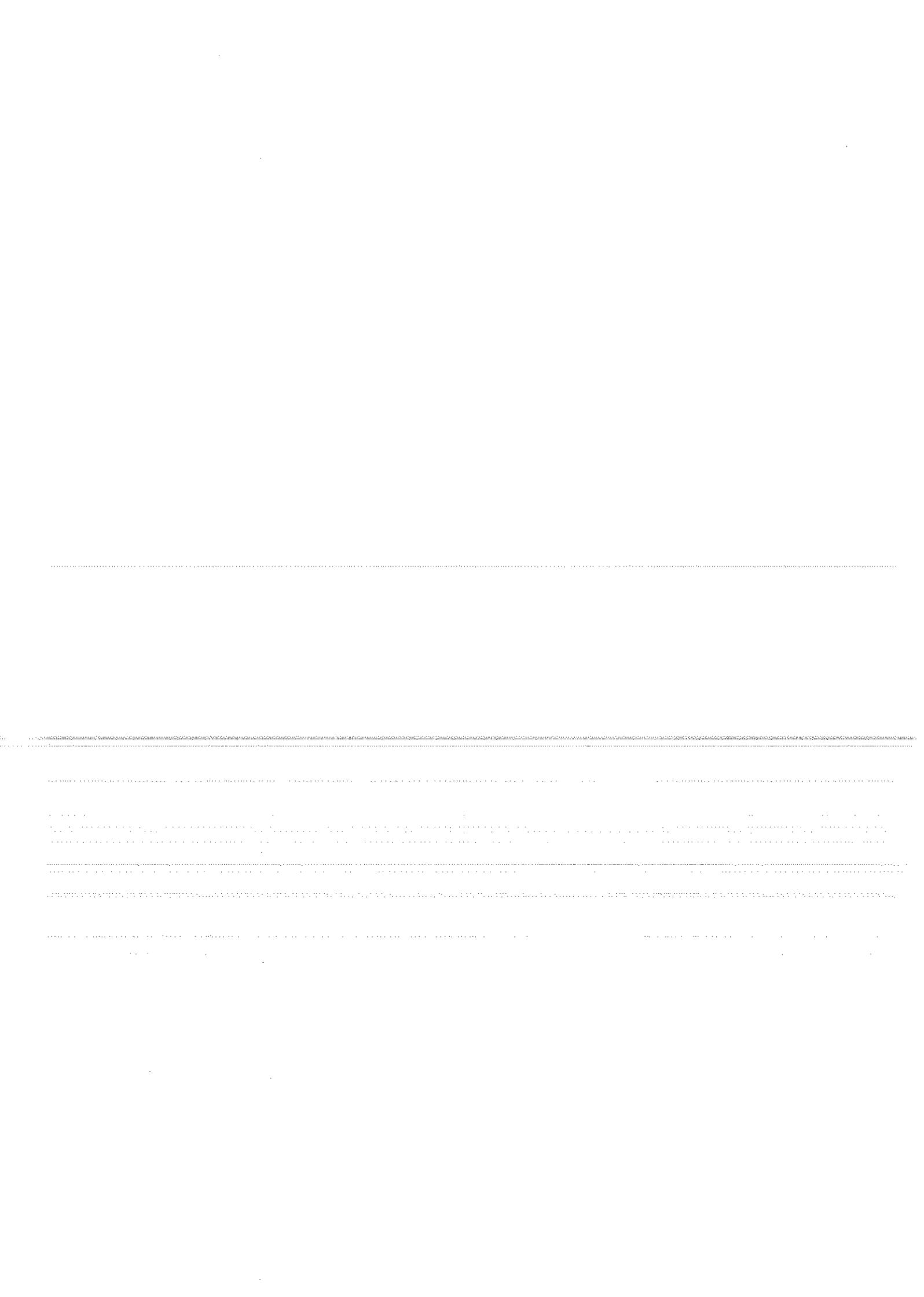
บทความวิจัยในฐานข้อมูลมาตรฐานสากลตามที่กำหนด ให้นับเฉพาะที่เป็นบทความวิจัยเท่านั้น ได้แก่ "Research article", "letter" และ "review"

การจำแนกฐานข้อมูล มีดังนี้

- 1) ฐานข้อมูล ISI
- 2) ฐานข้อมูลอื่นที่ไม่ซ้ำกับ ISI เช่น MathScinet, ScienceDirect, Biosci, Biosis, Agricolar, Scopus, Pubmed, Academic search premium, Infotrieve, Ingenta connect, Wilson, ERIC

สูตรการคำนวณ :

$\frac{\text{(จำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ในปีการศึกษานั้น)}}{\text{(จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น)}} \times 100$
--

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ในปีการศึกษานั้น ทั้งนี้สามารถนับผลงานของนักวิจัยและผลงานของอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย
2. จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดในปีการศึกษานั้น

ตัวบ่งชี้ 2.7 จำนวนผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตรในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (2.7) ก.พ.ร. (4.2.5) และ สกอ.

หน่วยวัด : ชิ้นงาน

หน่วยนับ : ชิ้นงาน

การเก็บข้อมูล : รอบปีการศึกษา 2549 (1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550)

คำอธิบาย

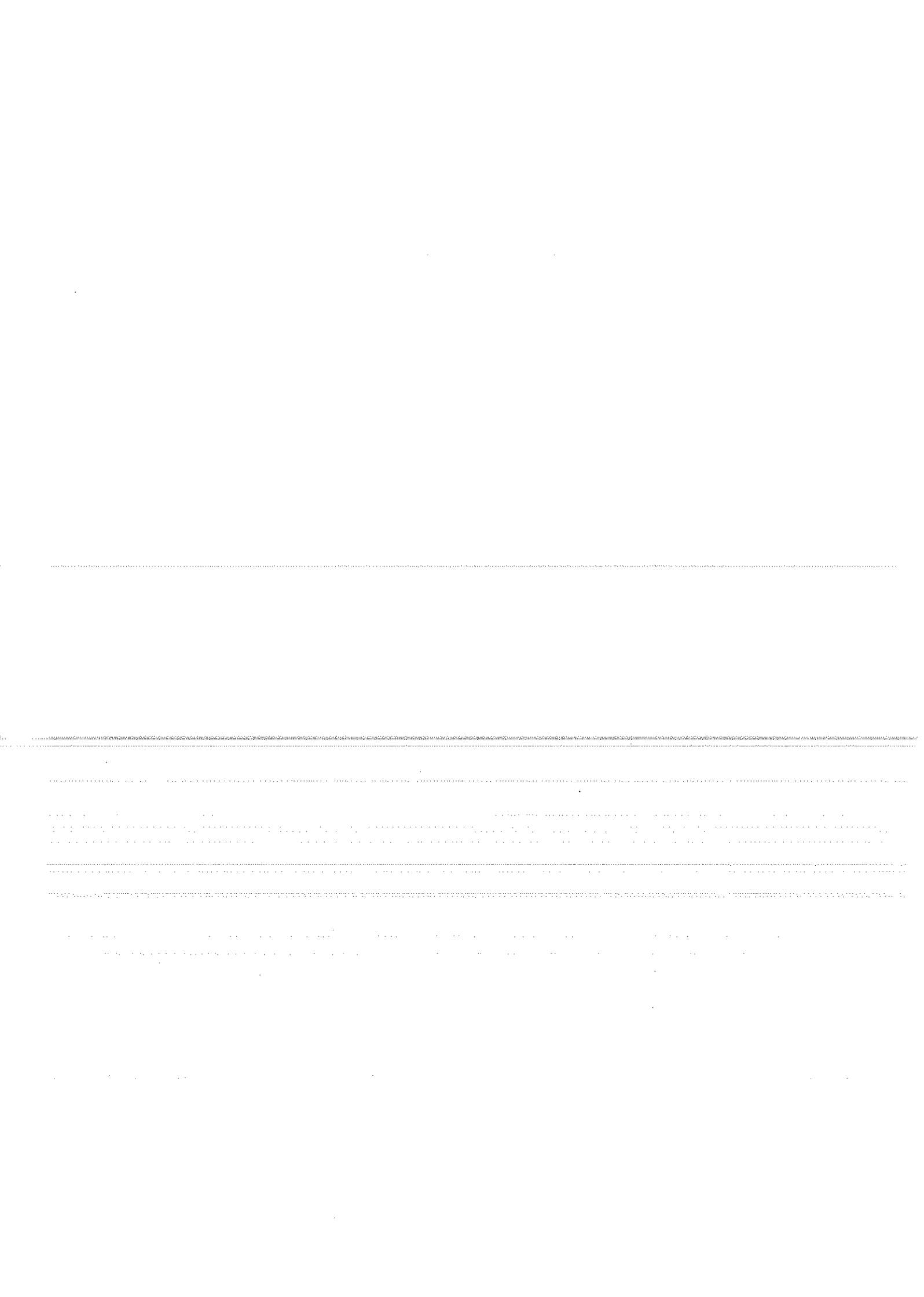
จำนวนผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของอาจารย์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา สิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตรในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา โดยสามารถนับได้ทั้งการจดทะเบียนในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้ไม่นับการจดลิขสิทธิ์

ข้อมูลที่ต้องการ :

จำนวนและรายการการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา สิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตร จำแนกในประเทศหรือต่างประเทศ ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้การนับจำนวนการจดทะเบียนจะนับได้ต่อเมื่อได้รับการจดทะเบียนแล้วเท่านั้น ไม่นับรวมกรณีอยู่ในระหว่างยื่นจดทะเบียน

3. มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ

การให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่เป็นประโยชน์ เป็นที่พึงและเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการและวิชาชีพ เสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมสอดคล้อง เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงและความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติ ตลอดจนการส่งเสริมบทบาททางวิชาการและวิชาชีพของสถาบันการศึกษาในการพัฒนาสังคมเรียนรู้และสังคมความรู้ โดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสาธารณะ

ตัวบ่งชี้ร่วม (ตามมาตรฐานของ สมศ.)

ตัวบ่งชี้ 3.1 ร้อยละของกิจกรรม/โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติ
ต่ออาจารย์ประจำ

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (3.1) ก.พ.ร. (4.3.1) และ สกอ.

หน่วยวัด : ร้อยละ

หน่วยนับ : กิจกรรม/โครงการ

การเก็บข้อมูล : รอบปีงบประมาณ 2549 (1 ตุลาคม 2548 - 30 กันยายน 2549)

คำอธิบาย

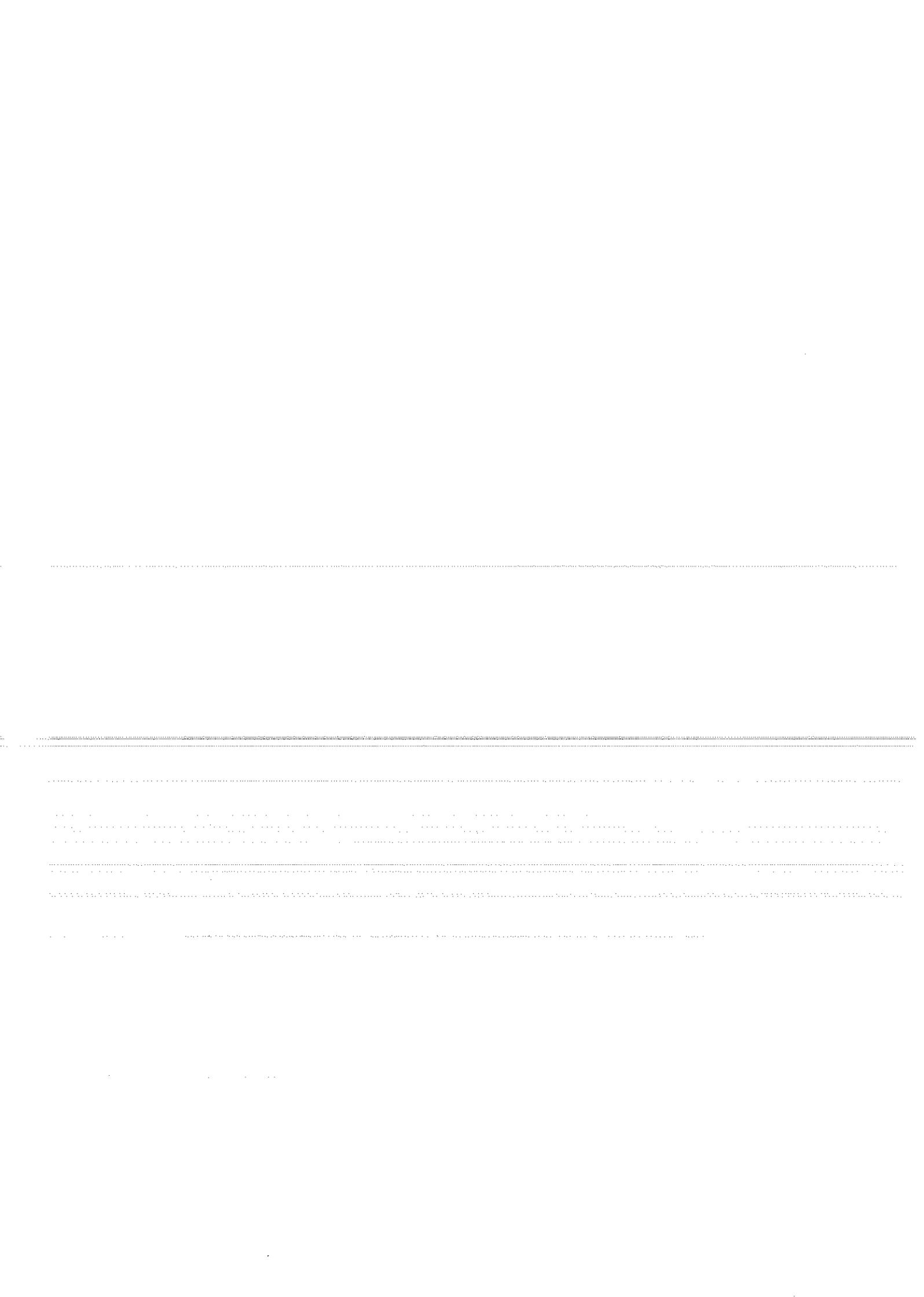
ร้อยละของกิจกรรม หรือ โครงการที่สถาบันได้จัดขึ้นเพื่อให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและชุมชน หรือเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ หรือ นานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ รวมถึงการบริการวิชาการที่มีค่าตอบแทนและบริการวิชาการแบบให้เปล่า ทั้งนี้การนับอาจารย์ประจำให้นับอาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

ลักษณะการบริการวิชาการ มีดังนี้

- 1) บริการวิเคราะห์ ทดสอบ ตรวจสอบ และตรวจซ่อม
- 2) บริการเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ทางการศึกษา
- 3) บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการแบบเก็บค่าลงทะเบียน
- 4) บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการแบบให้เปล่า
- 5) บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการในลักษณะการว่าจ้าง
- 6) บริการเกี่ยวกับสุขภาพที่นอกเหนือจากหน้าที่ความรับผิดชอบโดยตรงของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 7) บริการศึกษา วิจัย สำรวจ การวางแผน การจัดการ
- 8) บริการศึกษาความเหมาะสมของโครงการการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม
- 9) บริการวางระบบ ออกแบบ สร้าง ประดิษฐ์ และผลิต
- 10) บริการอื่น ๆ ทั้งนี้ไม่นับรวมการเป็นวิทยากรที่ไม่ได้อยู่ในแผนของสถาบัน

การให้บริการวิชาการ หมายถึง การที่สถาบันการศึกษาและสถาบันอยู่ในฐานะที่เป็นที่พึ่งของชุมชน หรือเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ใดๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาขึ้นของชุมชนในด้านวิชาการหรือการพัฒนาความรู้ ตลอดจนความเข้มแข็งของชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติ

โครงการบริการวิชาการที่มีผลต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หมายถึงโครงการบริการวิชาการที่สถาบันจัดขึ้น หรือดำเนินการขึ้นแล้วมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นแก่ชุมชนในด้านต่างๆ และทำให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้ตามศักยภาพของตน เช่น

การให้ความรู้เกี่ยวกับโครงการตามพระราชดำริ การอบรมเพื่อพัฒนาความสามารถของชุมชนในด้าน
การเกษตร ฯลฯ

สูตรการคำนวณ

(จำนวนกิจกรรม หรือโครงการที่สถาบันได้จัดขึ้นเพื่อให้บริการทางวิชาการ แก่สังคมและชุมชน หรือเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ หรือ นานาชาติ ในปีการศึกษานั้น) x 100
(จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น)

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนกิจกรรม หรือโครงการที่สถาบันได้จัดขึ้นเพื่อให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและ
ชุมชน หรือเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ หรือ นานาชาติ ในปีการศึกษ
นั้น
2. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ทั้งนี้การนับอาจารย์ประจำให้นับอาจารย์ประจำ
เฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

หมายเหตุ

1. กรณี 1 โครงการจัดหลายครั้ง ให้นับทุกครั้งหากกลุ่มเป้าหมายแตกต่างกัน
2. กรณีบริการวิชาการ 1 โครงการ มีหลายกลุ่มสาขาหรือหลายหน่วยงานช่วยกัน
ให้นับแยกได้
3. กรณีบริการวิชาการที่จัดขึ้นโดยหน่วยงานภายนอกและขอความร่วมมือให้สถาบัน
ส่งคณาจารย์ไปช่วย ให้รายงานเป็นโครงการ 1 โครงการตามชื่อโครงการ

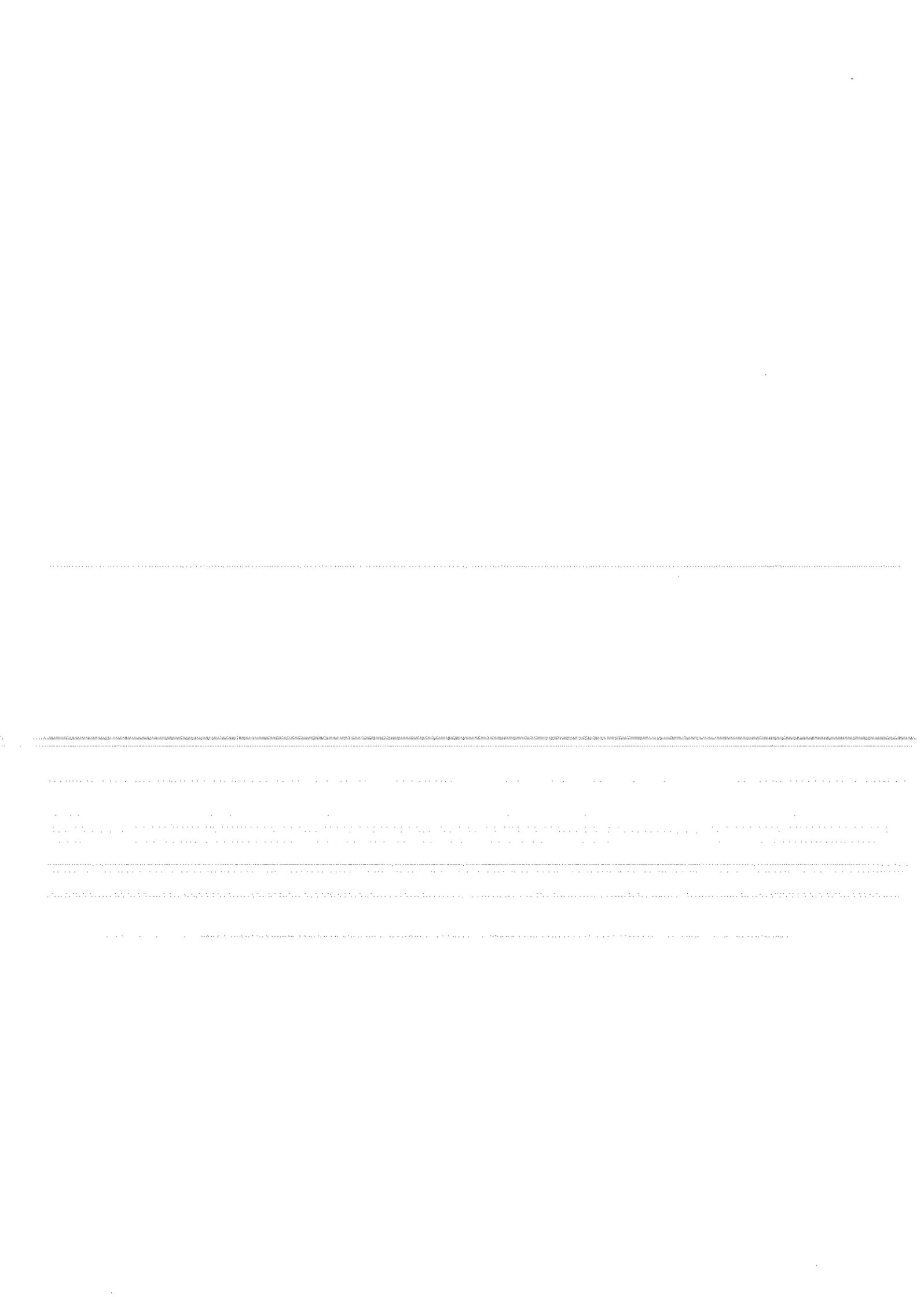
ตัวบ่งชี้ 3.2 ร้อยละของอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน
เป็นกรรมการวิชาการและกรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์
ประจำ

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (3.2) ก.พ.ร. (4.3.2) และ สกอ.

หน่วยวัด : ร้อยละ

หน่วยนับ : คน

การเก็บข้อมูล : รอบปีการศึกษา 2549 (1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550)

คำอธิบาย

ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ไปเป็นที่ปรึกษา กรรมการวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาภายนอกสถาบัน หรือเป็นกรรมการทางด้านวิชาการ/วิชาชีพให้กับหน่วยงานภายนอกหรือสถาบัน องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนต่อจำนวนอาจารย์ประจำทุกระดับ ทั้งนี้สามารถนับอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย โดยจะไม่นับซ้ำแม้ว่าอาจารย์ท่านนั้นจะเป็นกรรมการหลายตำแหน่งก็ตาม

กรรมการวิชาการ หมายถึง กรรมการร่างหลักสูตร กรรมการประเมินหลักสูตร กรรมการประเมินผลงานวิชาการ หรืออยู่ในกองบรรณาธิการของวารสารวิชาการต่าง ๆ กรรมการการประชุมวิชาการที่มีลักษณะการจัดเป็นประจำระดับชาติ/นานาชาติ กรรมการประจำของหน่วยงานภาครัฐ รวมทั้งการเป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นต้น

กรรมการวิชาชีพ หมายถึง การเป็นกรรมการของสมาคมวิชาชีพต่าง ๆ ที่ปรึกษาระดับสูงของประเทศที่ได้รับคัดเลือกหรือได้รับมอบหมายให้ร่วมเป็นคณะทำงานหรือคณะดำเนินการเพื่อพัฒนางานวิชาการหรือวิชาชีพภายนอกสถาบัน ในระดับชาติ หรือนานาชาติ

สูตรการคำนวณ

<p>(จำนวนอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็น กรรมการวิชาการและกรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติในปีการศึกษา นั้น) x 100</p> <hr style="width: 80%; margin: auto;"/> <p>(จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดในปีการศึกษานั้น)</p>

ข้อมูลที่ต้องการ :

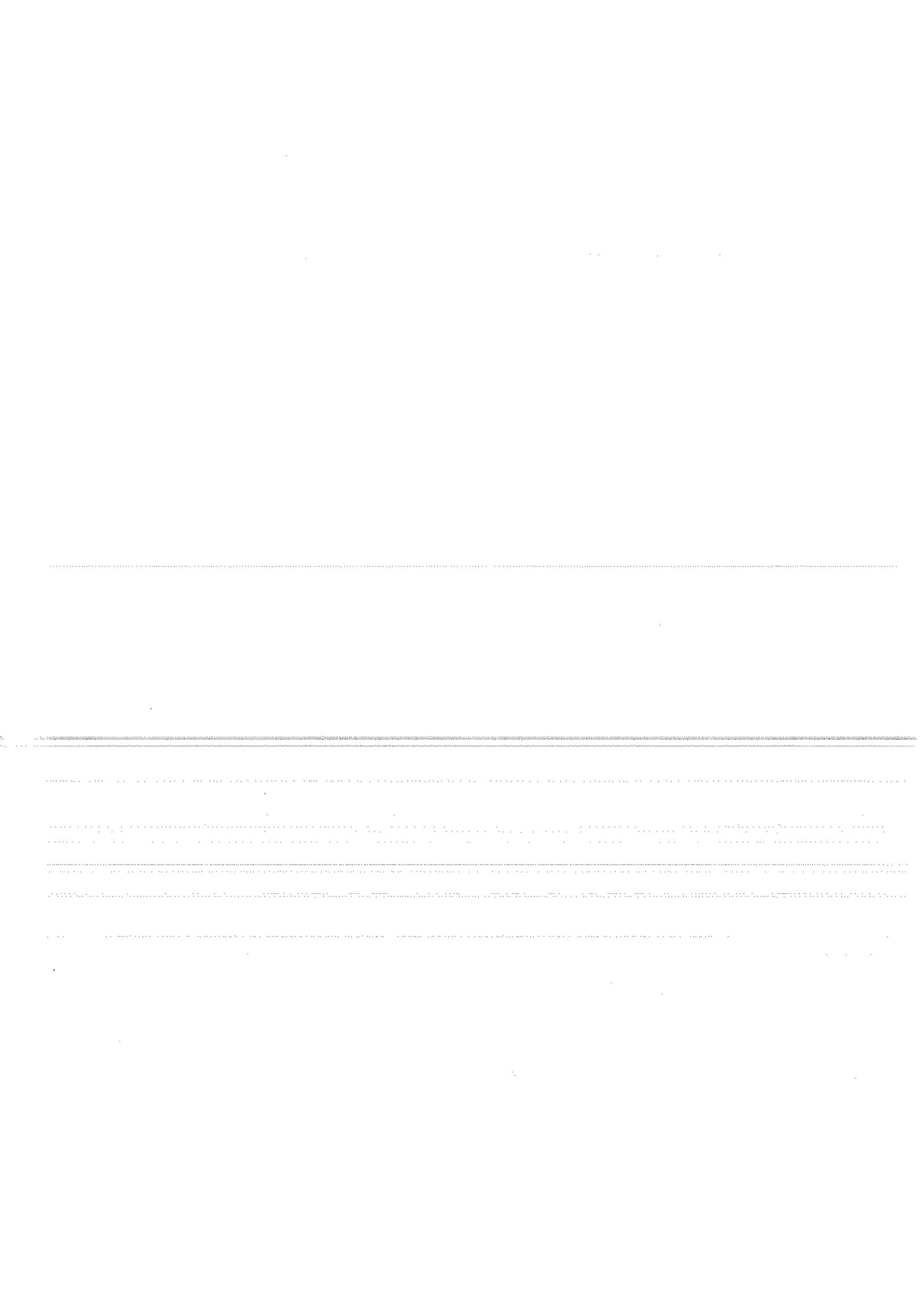
1. จำนวนอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการและกรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติในปีการศึกษานั้น
2. จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดในปีการศึกษานั้น ทั้งนี้สามารถนับอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย

ตัวบ่งชี้ 3.3 มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนา

การเรียน การสอน และการวิจัย

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (3.3) และ สกอ.

หน่วยวัด : ระดับ

หน่วยนับ : -

การเก็บข้อมูล : รอบปีการศึกษา 2549 (1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550)

คำอธิบาย

การที่สถาบันได้นำองค์ความรู้และมวลประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการแก่สังคม ชุมชน และประเทศชาติมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย

เกณฑ์การพิจารณา : ระดับ

5 = มีการบูรณาการการจัดการเรียนการสอนหรือการวิจัยกับการบริการวิชาการ/วิชาชีพ อย่างน้อย 1 โครงการ

4 = มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการเรียน การสอนและการวิจัยอย่างน้อย 1 โครงการ

3 = มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการวิจัย อย่างน้อย 1 โครงการ

2 = มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการเรียน การสอนอย่างน้อย 1 โครงการ

1 = มีแผนในการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการเรียนการสอนและการวิจัย

ข้อมูลที่ต้องการ

1. แผนในการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการเรียน การสอนและการวิจัย

2. โครงการ กิจกรรม หรือหลักฐานที่แสดงว่าได้นำองค์ความรู้และมวลประสบการณ์จากการ ให้บริการวิชาการแก่สังคม ชุมชนและประเทศชาติมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอน หรือการวิจัย

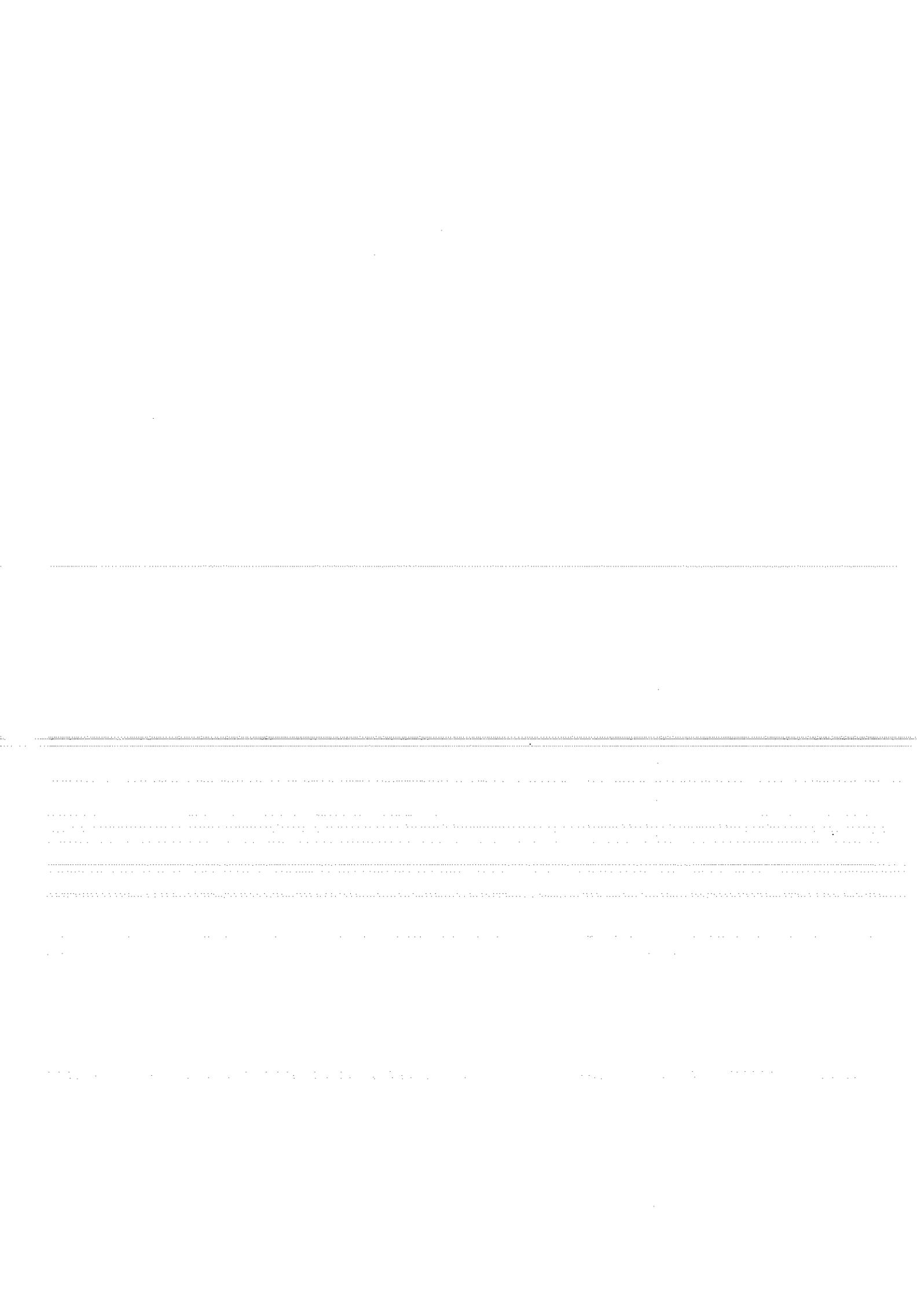
ตัวบ่งชี้ 3.4 ค่าใช้จ่าย และมูลค่าของสถาบันในการบริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อสังคมต่ออาจารย์ ประจำ

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (3.4) และ สกอ.

หน่วยวัด : สัดส่วน

หน่วยนับ : บาท

การเก็บข้อมูล : รอบปีงบประมาณ 2549 (1 ตุลาคม 2548 - 30 กันยายน 2549)

คำอธิบาย

จำนวนค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้กับทุกโครงการ/กิจกรรมในการบริการวิชาการและวิชาชีพแก่ชุมชนสังคม โดยไม่เรียกเก็บเงินใด ๆ จากผู้รับบริการต่ออาจารย์ประจำ ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

ค่าใช้จ่าย (in-cash) หมายถึง ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในรูปของตัวเงินที่ใช้ในการบริการวิชาการและวิชาชีพ

มูลค่า (in-kind) หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ได้จากการคำนวณเป็นจำนวนเงินเทียบเคียงจากบริการที่สถาบันจัดให้ เช่น ค่าตอบแทนวิทยากรที่เป็นบุคลากรของสถาบัน ค่าใช้อุปกรณ์และสถานที่ เป็นต้น

สูตรการคำนวณ

ค่าใช้จ่ายและมูลค่าของสถาบันในการบริการวิชาการเพื่อสังคมปีการศึกษานั้น
 จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนค่าใช้จ่ายที่สถาบันใช้ไปในการให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่ชุมชนหรือสังคมในแต่ละปีการศึกษา
2. มูลค่าที่เกิดขึ้นจากการที่อาจารย์ประจำของสถาบันได้ให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่ชุมชนหรือสังคมในแต่ละปีการศึกษา รวมทั้งค่าวัสดุอุปกรณ์ และค่าแรงงานที่ใช้เพื่อประกอบการให้บริการวิชาการในปีการศึกษานั้น
3. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

ตัวบ่งชี้เฉพาะ (ตามมาตรฐานของ สมศ.)

ตัวบ่งชี้ 3.5 จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับ

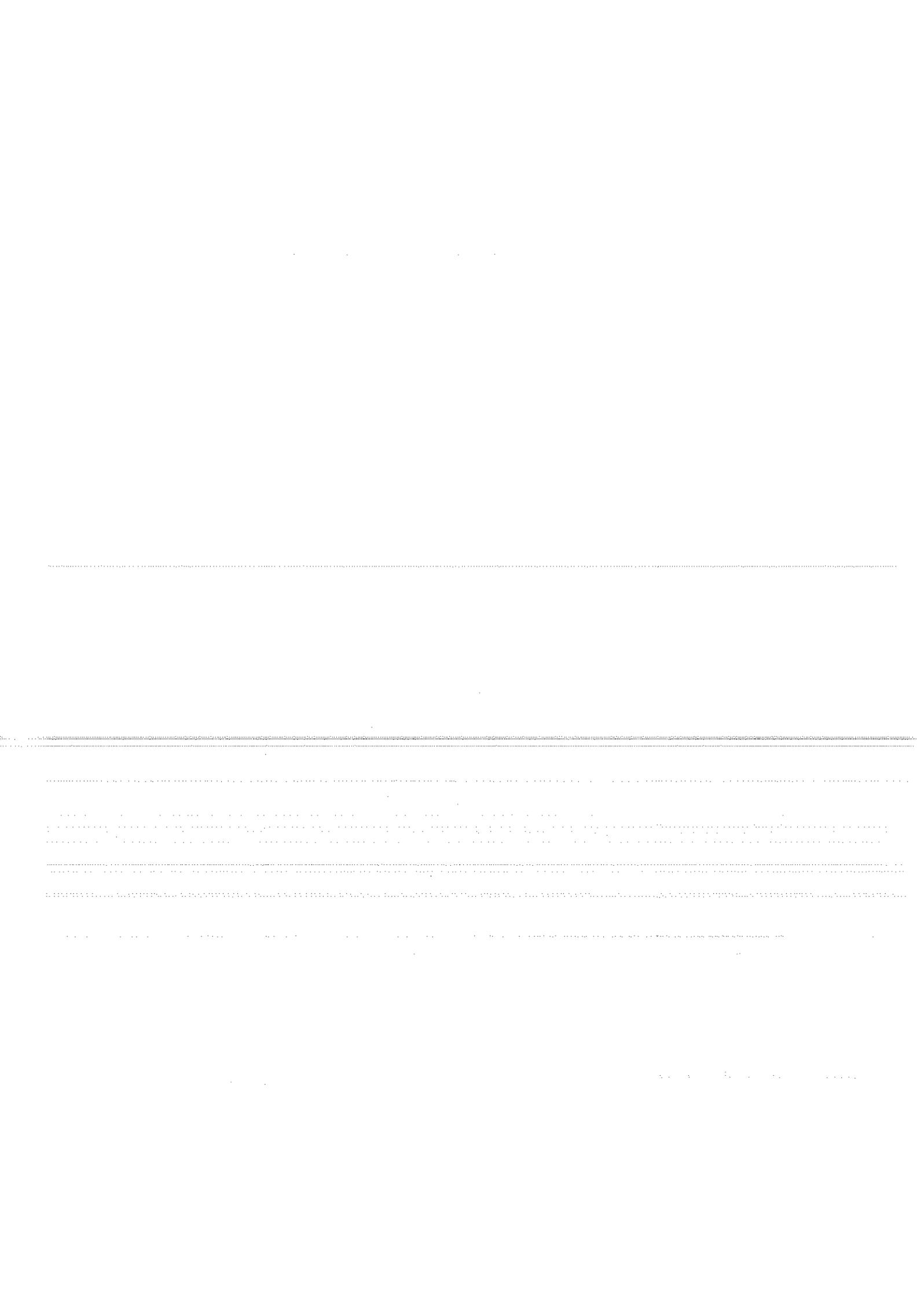
นานาชาติ

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (3.5) และ สกอ.

หน่วยวัด : จำนวนแหล่งให้บริการ

หน่วยนับ : หน่วยงาน

การเก็บข้อมูล : รอบปีการศึกษา 2549 (1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550)

คำอธิบาย

จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติอยู่ใน
ความรับผิดชอบของสถาบันซึ่งยังดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน

การเป็นแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพ หมายถึง การที่สถาบัน/กลุ่มสาขาวิชาที่มีศูนย์
หรือมีการจัดกิจกรรมทางวิชาการในหน่วยงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของสถาบันเป็นประจำ หรือ
การที่สถาบันได้ทำหน้าที่เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ เป็นที่พึ่งพาในทางวิชาการในรูปแบบต่างๆ
หรือทำหน้าที่ใดๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาขึ้นของชุมชนในด้านวิชาการและการพัฒนาความรู้ ซึ่งได้รับ
การยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ

ข้อมูลที่ต้องการ :

จำนวนศูนย์หรือหน่วยงานที่ให้บริการวิชาการที่ได้รับการยอมรับในสังคม แยกรายงาน
ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ โดยมีหลักฐานยืนยัน

ตัวบ่งชี้ 3.6 รายรับของสถาบันในการให้บริการวิชาการและวิชาชีพในนามสถาบันต่ออาจารย์ประจำ
ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (3.6)

หน่วยวัด : สัปดาห์

หน่วยนับ : บาท

การเก็บข้อมูล : รอบปีการศึกษา 2549 (1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550)

คำอธิบาย

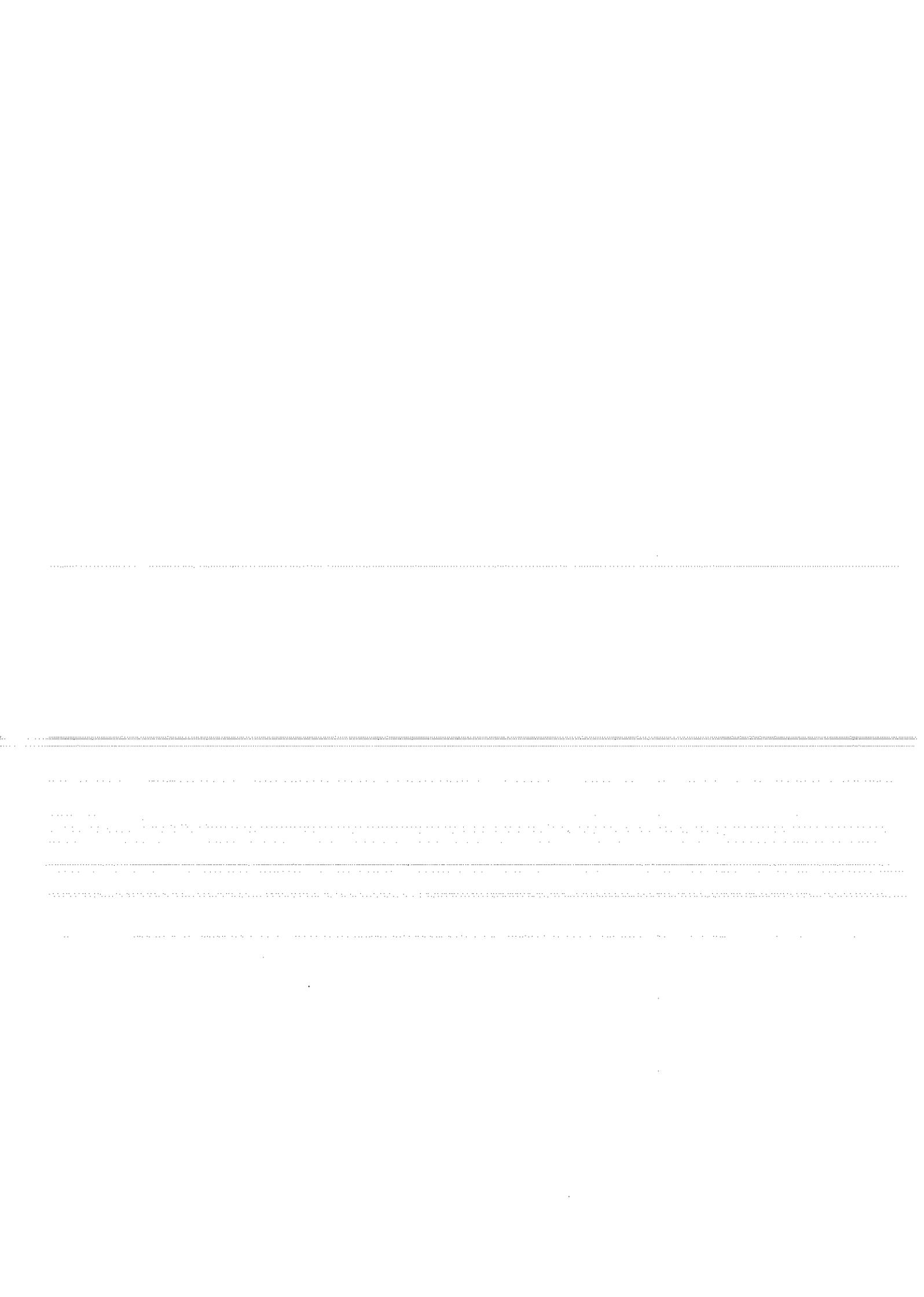
จำนวนรายรับหลังจากหักต้นทุนในการให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่สามารถนำผลกำไรกลับ
สู่องค์กรในนามสถาบันหรือคณะวิชา/หน่วยงานในสังกัดของสถาบัน ต่ออาจารย์ประจำ ทั้งนี้ให้นับ
อาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อแหล่งที่มาของรายรับ ได้แก่

- 1) จากกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการบริการวิชาการและวิชาชีพในนาม สถาบัน หรือคณะ
วิชา/หน่วยงานในสังกัดของสถาบัน (สถาบันเป็นผู้จัด)
- 2) จากการหักเป็นค่า Over charge จากโครงการที่ผ่านสถาบัน (คณาจารย์ของสถาบันได้รับ
งบประมาณภายนอกให้ดำเนินการ)

สูตรการคำนวณ :

รายรับของสถาบันในการให้บริการวิชาการและวิชาชีพในนามสถาบันในปีการศึกษานั้น

จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนเงินที่สถาบันได้รับจากการให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนหรือสังคมในแต่ละปีการศึกษา
2. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

หมายเหตุ

- ไม่รวมรายได้จากการจัดการเรียนการสอนภาคพิเศษ หรือการศึกษาเพื่อปวงชน (กศปช.)

ตัวบ่งชี้ 3.7 ระดับความสำเร็จในการบริการวิชาการและวิชาชีพตามพันธกิจของสถาบัน

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (3.7) ก.พ.ร. (4.3.3)

หน่วยวัด : ระดับ

หน่วยนับ : -

การเก็บข้อมูล : รอบปีการศึกษา 2549 (1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550)

คำอธิบาย

สถาบันมีระดับความสำเร็จในการให้บริการวิชาการ การเป็นที่พึ่งทางวิชาการที่เหมาะสมให้แก่สังคม ชุมชน ท้องถิ่นและ ประเทศชาติซึ่งเป็นไปตามพันธกิจของสถาบัน และได้ใช้องค์ความรู้จากการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชนและสังคมไปในการให้บริการทางวิชาการ วิชาชีพแก่ชุมชน รวมทั้งได้นำองค์ความรู้จากการวิจัย หรือการค้นคว้าไปใช้ในการให้บริการทางวิชาการ วิชาชีพแก่ชุมชน

เกณฑ์การพิจารณา : ระดับ

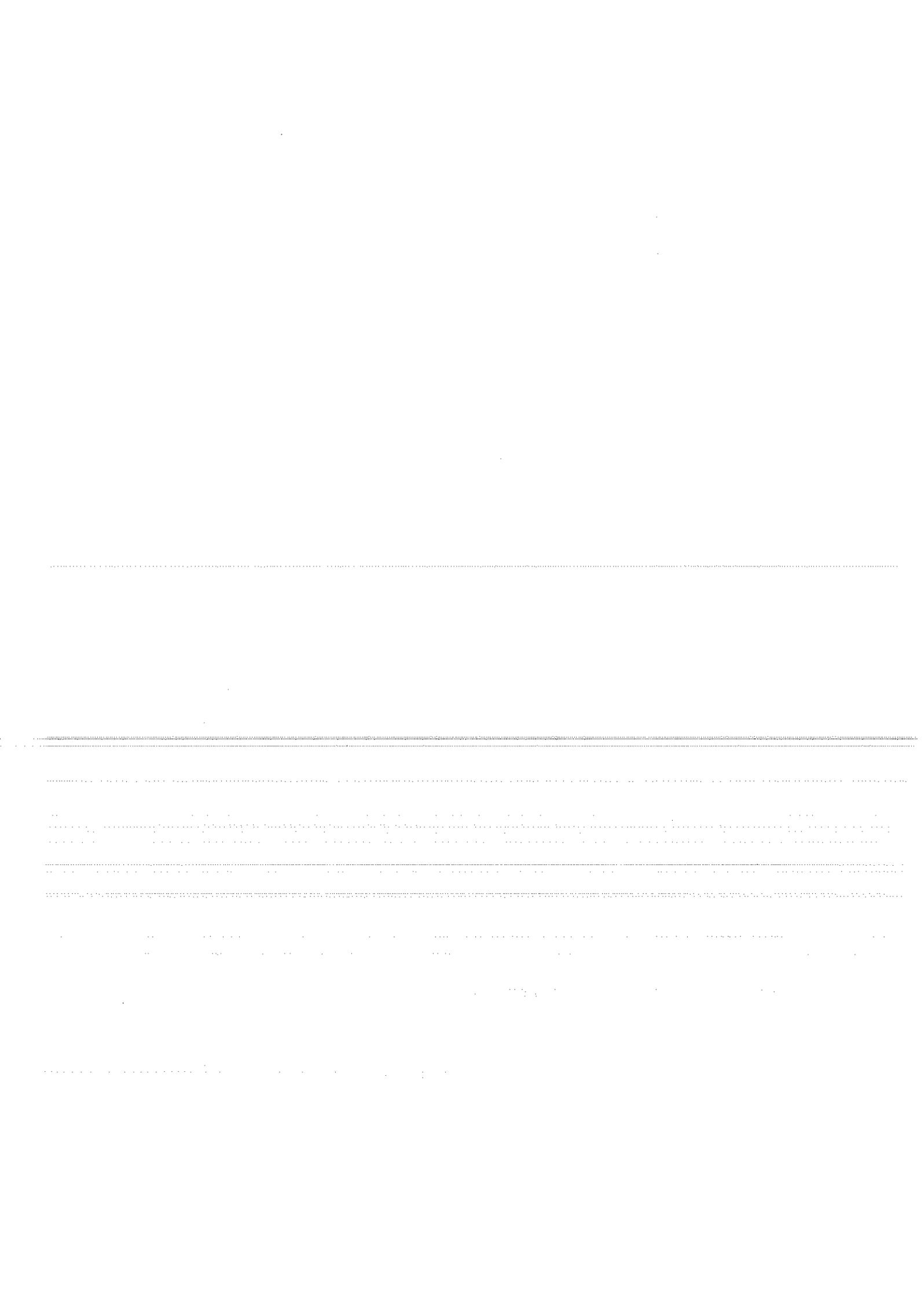
5 = เกิดเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและองค์กรในชุมชนในการพัฒนาความเข้มแข็งของชุมชน และพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างน้อย 1 โครงการ

4 = มีผลงานวิจัย/ผลงานสร้างสรรค์ หรือการพัฒนาองค์ความรู้ที่เกิดจากการบูรณาการงานบริการวิชาการแก่สังคม อย่างน้อย 1 โครงการ

3 = มีบูรณาการการเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมในการให้บริการวิชาการแก่สังคม อย่างน้อย 1 โครงการ

2 = มีการให้บริการวิชาการแก่สังคมตามแผนหรือโครงการในการให้บริการวิชาการอย่างครบถ้วนตามพันธกิจของสถาบัน

1 = มีแผนหรือโครงการในการให้บริการวิชาการอย่างครบถ้วนตามพันธกิจของสถาบัน

ข้อมูลที่ต้องการ

1. แผนในการให้บริการวิชาการที่สถาบันได้ให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนหรือสังคมในแต่ละปีการศึกษา
2. หลักฐานที่แสดงว่าการให้บริการทางวิชาการของสถาบันได้เป็นไปตามพันธกิจของสถาบัน อาทิ รายงานประจำปี โครงการบริการวิชาการ การวิเคราะห์ทดสอบ การวิจัยและให้คำปรึกษา ผลการประเมินโครงการ งานวิจัยเชิงประเมินโครงการ
3. หลักฐานที่แสดงว่าการให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติที่สถาบันดำเนินการแต่ละปีนั้นได้บรรลุผลสำเร็จอย่างไร เช่น รายงานประจำปี โครงการบริการวิชาการ การวิเคราะห์ทดสอบ การวิจัยและให้คำปรึกษา ผลการประเมินโครงการ งานวิจัยเชิงประเมินโครงการ
4. โครงการบริการวิชาการที่มีการบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน การวิจัย และ/หรือ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
5. โครงการวิจัยผลงานสร้างสรรค์ หรือการพัฒนาองค์ความรู้ที่เกิดจากการบูรณาการงานบริการวิชาการแก่สังคม เช่น โครงการวิจัยประเมินผลการให้บริการวิชาการ
6. หลักฐานเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและองค์กรในชุมชนในการพัฒนาความเข้มแข็งของชุมชน และพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้เพิ่มเติมจาก ก.พ.ร.

ตัวบ่งชี้ 3.8 จำนวนชั่วโมงเฉลี่ยของอาจารย์ประจำที่ให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ

ที่มาตัวบ่งชี้ : ก.พ.ร. (4.3)

หน่วยวัด : ชั่วโมง

หน่วยนับ : ชั่วโมง

การเก็บข้อมูล : รอบปีการศึกษา 2549 (1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550)

คำอธิบาย

จำนวนชั่วโมงของอาจารย์ประจำที่ให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติ

ลักษณะการบริการวิชาการ มีดังนี้

- 1) บริการวิเคราะห์ ทดสอบ ตรวจสอบ และตรวจซ่อม
- 2) บริการเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ทางการศึกษา
- 3) บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการแบบเก็บค่าลงทะเบียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

- 4) บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการแบบให้เปล่า
- 5) บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการในลักษณะการว่าจ้าง
- 6) บริการเกี่ยวกับสุขภาพที่นอกเหนือจากหน้าที่ความรับผิดชอบโดยตรงของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 7) บริการศึกษา วิจัย สำรวจ การวางแผน การจัดการ
- 8) บริการศึกษาความเหมาะสมของโครงการการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม
- 9) บริการวางระบบ ออกแบบ สร้าง ประดิษฐ์ และผลิต
- 10) บริการอื่น ๆ ทั้งนี้ไม่นับรวมการเป็นวิทยากรที่ไม่ได้อยู่ในแผนของสถาบัน

การให้บริการวิชาการ หมายถึง การที่สถาบันการศึกษาและสถาบันอยู่ในฐานะที่เป็นที่พึ่งของชุมชน หรือเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ใดๆที่มีผลต่อการพัฒนาขึ้นของชุมชนในด้านวิชาการหรือการพัฒนาความรู้ ตลอดจนความเข้มแข็งของชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติ

โครงการบริการวิชาการที่มีผลต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หมายถึง โครงการบริการวิชาการที่สถาบันจัดขึ้น หรือดำเนินการขึ้นแล้วมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นแก่ชุมชนในด้านต่าง ๆ และทำให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้ตามศักยภาพของตน เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับโครงการตามพระราชดำริ การอบรมเพื่อพัฒนาความสามารถของชุมชนในการเกษตร ฯลฯ

สูตรการคำนวณ

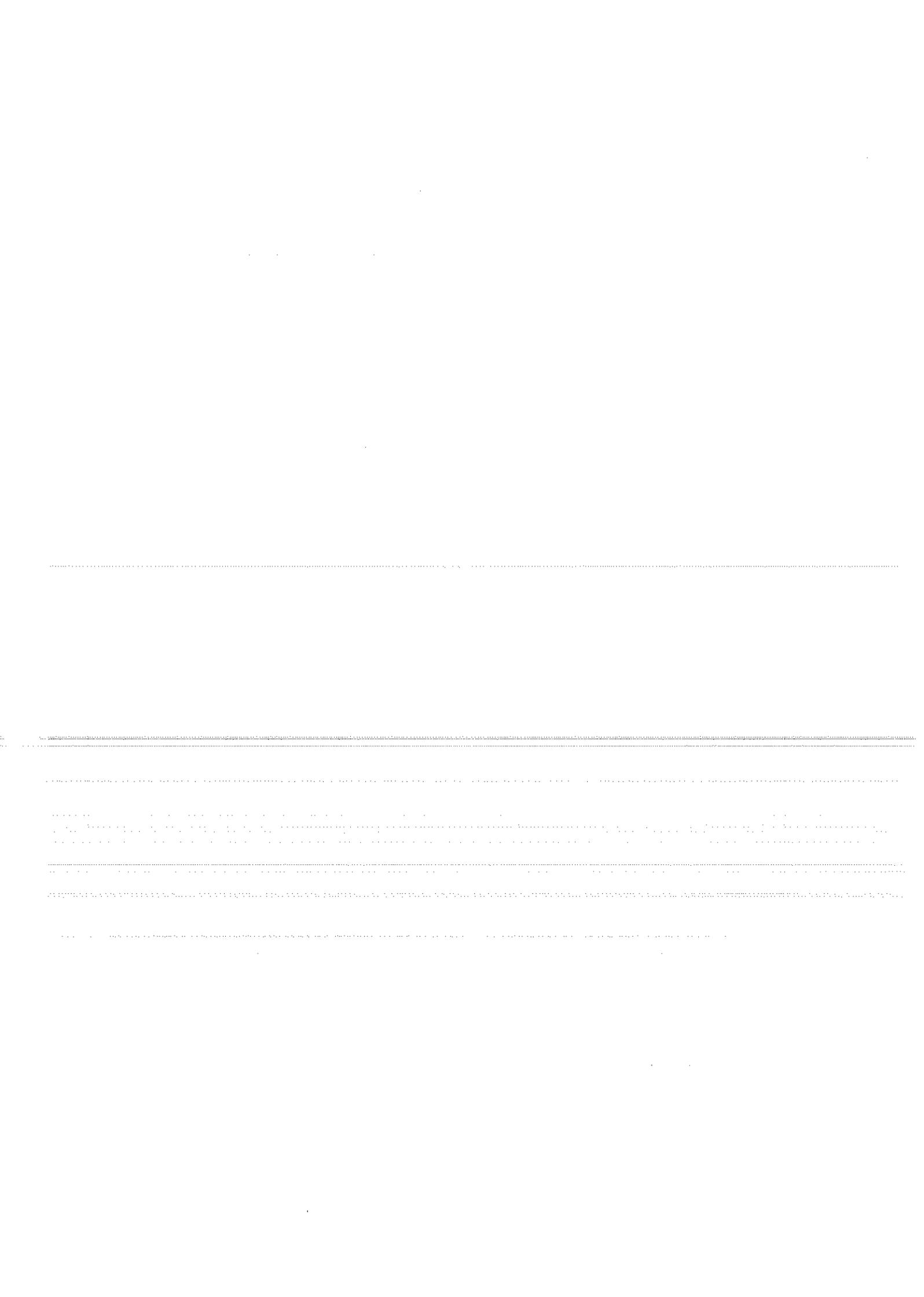
(ผลรวมของจำนวนชั่วโมงของอาจารย์ประจำที่ให้บริการวิชาการและวิชาชีพ
ที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน
ประเทศชาติและนานาชาติในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549)

(จำนวนอาจารย์ประจำในปีงบประมาณนั้น)

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนชั่วโมงของอาจารย์ประจำที่ให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549

2. จำนวนอาจารย์ประจำในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 เฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

ทั้งนี้ต้องรายงานข้อมูลดังกล่าวย้อนหลัง 3 ปี เช่น ถ้าประเมินในงบประมาณ พ.ศ. 2549 จะต้องรายงานข้อมูลของปีงบประมาณ พ.ศ. 2546 , 2547 และ 2548

4. มาตรฐานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

การอนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่เอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นมรดกไทย และการบูรณาการในการผลิตบัณฑิต การวิจัย และการบริการวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งการสร้างสรรค์และส่งเสริมภูมิปัญญาไทยให้เป็นรากฐานของการพัฒนาองค์ความรู้ที่สามารถพัฒนาสู่สากล

ตัวบ่งชี้ร่วม (ตามมาตรฐานของ สมศ.)

ตัวบ่งชี้ 4.1 ร้อยละของโครงการ/ กิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และส่งเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะ และวัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษา

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (4.1) ก.พ.ร. (4.4.1) และ สกอ.

หน่วยวัด : ร้อยละ

หน่วยนับ : กิจกรรม

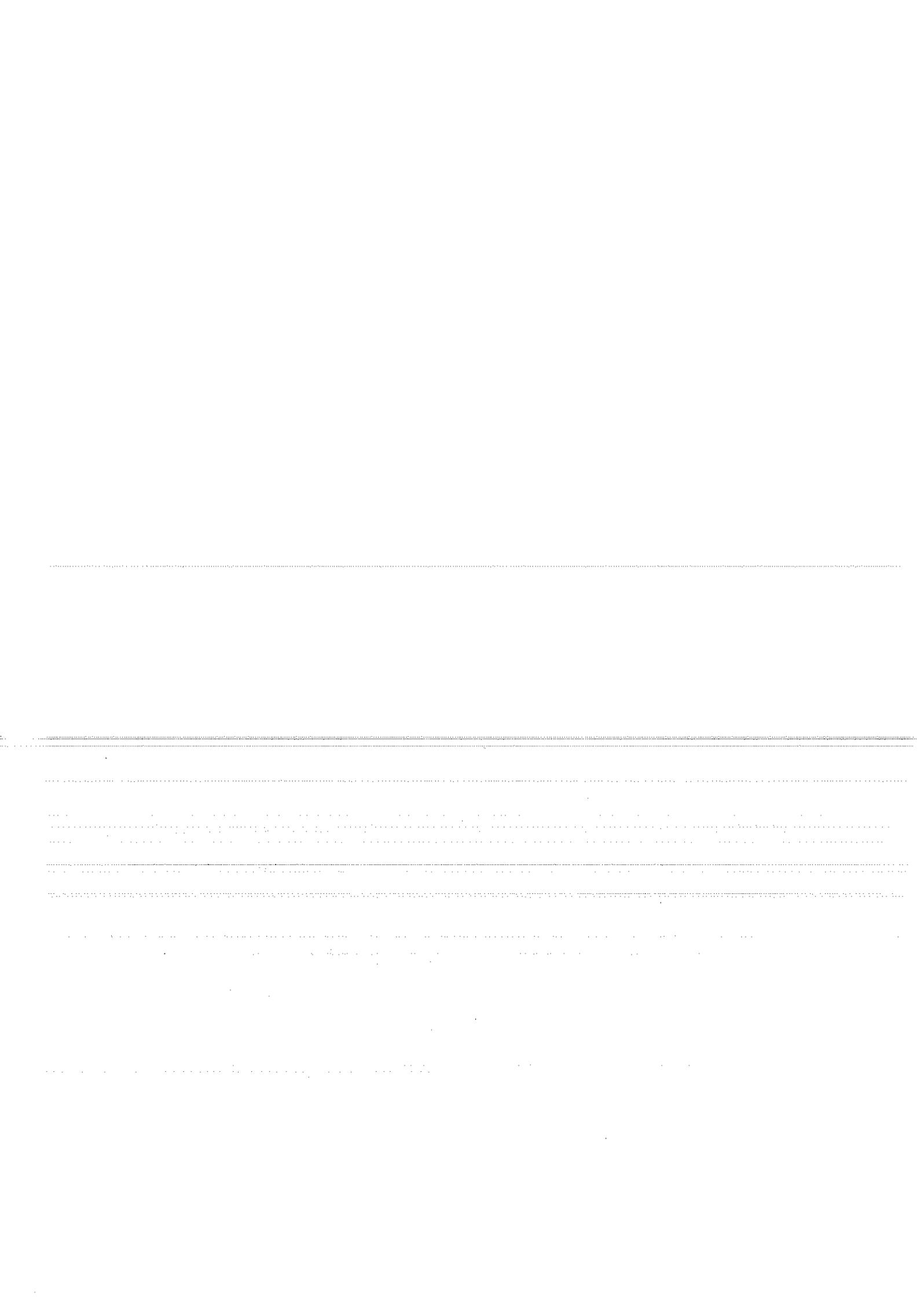
การเก็บข้อมูล : รอบปีงบประมาณ 2549 (1 ตุลาคม 2548 - 30 กันยายน 2549)

คำอธิบาย

ร้อยละของกิจกรรมที่สถาบันดำเนินการอนุรักษ์ พัฒนา สร้างเสริมวัฒนธรรมรวมถึง ศิลปะ วัฒนธรรมและชีวิตวัฒนธรรมให้นักศึกษา ทั้งนี้ในการสนับสนุนดังกล่าวอาจกระทำโดยผ่าน กระบวนการสร้างบัณฑิต งานวิจัยและนวัตกรรม การบริการวิชาการ หรืออาจเป็นการจัดกิจกรรม เกี่ยวกับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมโดยตรง ต่อจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติ เต็มเวลาเทียบเท่า

ลักษณะกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม ประกอบด้วย

- 1) โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและความภาคภูมิใจในวิถีชีวิตและ ภูมิปัญญาไทย
- 2) โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียมประเพณี ไทยทั้งของท้องถิ่นและของชาติ
- 3) โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและศรัทธาในสถาบันทางศาสนา
- 4) โครงการ/กิจกรรมที่ก่อให้เกิดระบบคุณค่าหรือค่านิยมที่นับถือความดีงามและคุณธรรม จริยธรรม
- 5) โครงการ / กิจกรรมการแสดงศิลปวัฒนธรรมไทย
- 6) การแสดงศิลปวัฒนธรรมสากลและของชาติอื่นๆ

สูตรการคำนวณ :

(จำนวนโครงการ/ กิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและ วัฒนธรรมในปีการศึกษานั้น)	x 100
(จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติเต็มเวลาเทียบเท่าในปีการศึกษานั้น)	

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม
ในปีการศึกษานั้น
2. จำนวนนักศึกษาปริญญาตรีภาคปกติเต็มเวลาเทียบเท่า

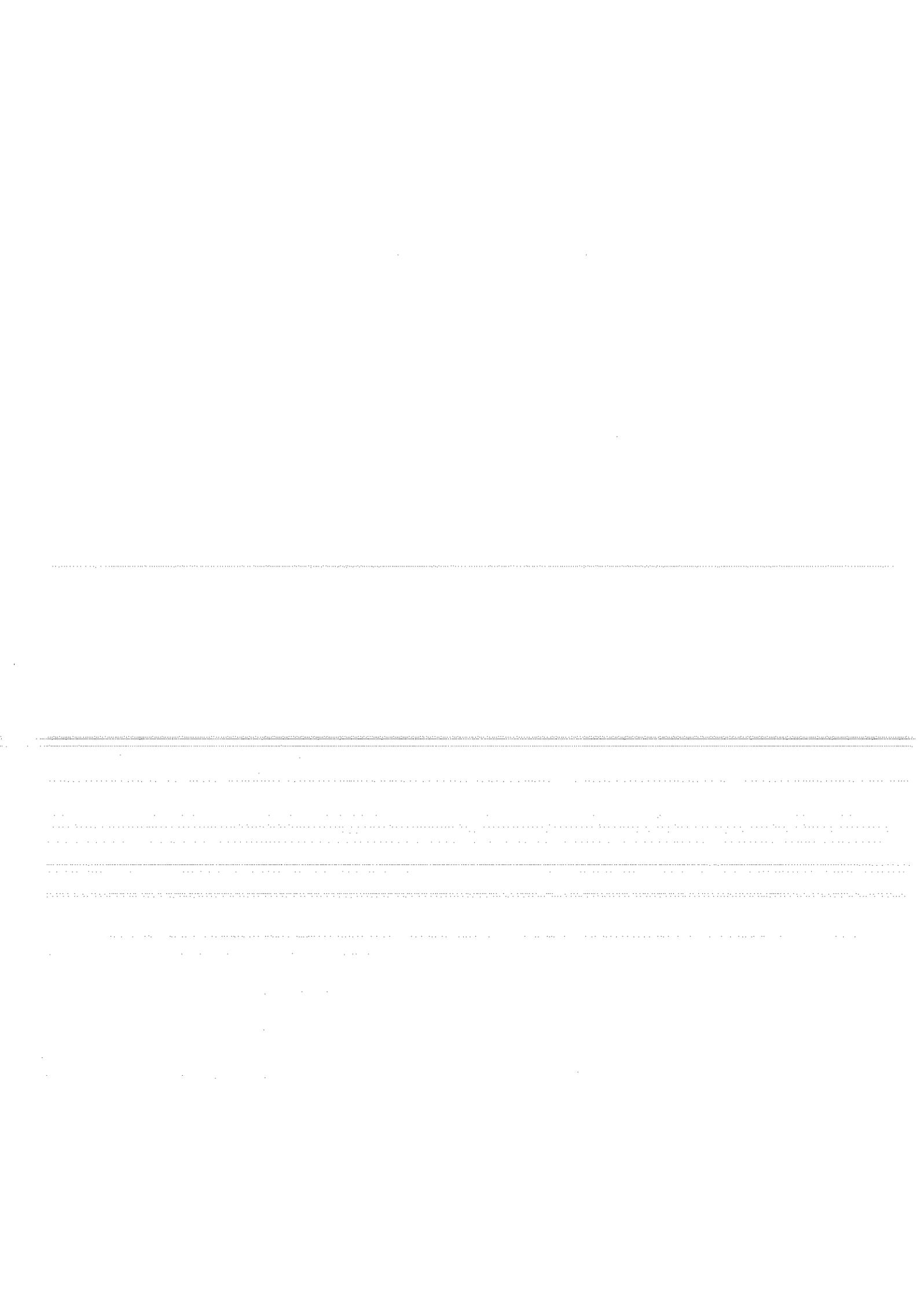
หมายเหตุ

1. กรณีเป็นโครงการของสถาบัน และกลุ่มสาขาวิชาจัดกิจกรรมร่วมด้วย แต่ละกลุ่มสาขาวิชา
สามารถนับเป็นกิจกรรมได้
2. กรณีงานที่จัดขึ้นโดยหน่วยงานภายนอกและขอความร่วมมือให้สถาบันไปช่วย ให้สามารถนับได้
3. ลักษณะ โครงการ/กิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม

3.1 โครงการ / กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและความภาคภูมิใจในวิถีชีวิต
และภูมิปัญญาไทย กิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศทางวัฒนธรรม
ซึ่งจะนำไปสู่การเกิดความเข้าใจและภาคภูมิใจในวิถีชีวิต และภูมิปัญญาไทย ซึ่งเกี่ยวข้องกับปัจจัย 4 ใน
การดำรงชีวิต คือ อาหารพื้นบ้าน การรักษาโรคและการรักษาโรคแบบพื้นบ้าน เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม
ตลอดจนเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน บ้านเรือนหรือการตกแต่งอาคาร สถานที่ โดยเน้นวัฒนธรรมไทยหรือ
วัฒนธรรมท้องถิ่น อาจเป็นกิจกรรม/โครงการ ที่หน่วยงานจัดขึ้นเองโดยตรง เช่น การจัดงานหรือ
นิทรรศการทางวัฒนธรรม กิจกรรมการประกวดที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิต เช่น การประกวด
นกเขาชวา นกกรงหัวจุก การประกวดทำอาหารไทย เป็นต้น หรือ กิจกรรมที่หน่วยงานจัดสอดแทรก
เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมหลักอื่น ๆ เช่น การจัดเลี้ยงอาหารพื้นบ้าน ในงานสัมมนาในระดับต่าง ๆ หรือ
การณรงค์ให้บุคลากรและนักศึกษาแต่งกายชุดพื้นบ้าน การนำผ้าพื้นบ้านมาตัดเป็นเสื้อ 5 ส หรือ
แบบฟอร์มประจำหน่วยงาน เป็นต้น ตลอดจนการสนับสนุนให้มีกลุ่มหรือชมรมผู้สนใจกิจกรรมทาง
วัฒนธรรมด้านต่าง ขึ้นในหน่วยงาน เช่น กลุ่มดนตรีไทย กลุ่มวรรณกรรม เป็นต้น

3.2 โครงการกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียม
ประเพณีไทยทั้งของท้องถิ่นและของชาติ

ขนบธรรมเนียมประเพณี หมายถึง แบบแผนการประพฤติปฏิบัติในโอกาสหรือเทศกาล
ต่างๆที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษของชุมชนท้องถิ่นภายใต้ความเข้าใจที่ถูกต้องถึงศรัทธาความเชื่อ
และค่านิยม เพื่อให้สามารถนำมาปฏิบัติอย่างเหมาะสมกับยุคสมัย

ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ วันไหว้ครู วันลอยกระทง วันสงกรานต์ วันทำบุญเดือนสิบ การทำบุญวันว่าง เป็นต้น

3.3 โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและศรัทธาในสถาบันทางศาสนา โดยให้นับได้ทุกศาสนาที่มุ่งเน้นเป้าหมายเพื่อก่อให้เกิดสันติสุขในปัจเจกบุคคลและสังคมโลก

ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมการสวดมนต์และการตักบาตร การปฏิบัติธรรมในวันสำคัญทางศาสนาต่าง ๆ เช่น งานหล่อเทียนพรรษา การทอดกฐิน การทอดผ้าป่า วันคริสต์มาส วันฮารีรายอ การส่งเสริมการปฏิบัติศาสนกิจ ตลอดจนการสร้างบรรยากาศที่สนับสนุนการปฏิบัติศาสนกิจ เช่น ห้องละหมาด ห้องฝึกสมาธิ เป็นต้น

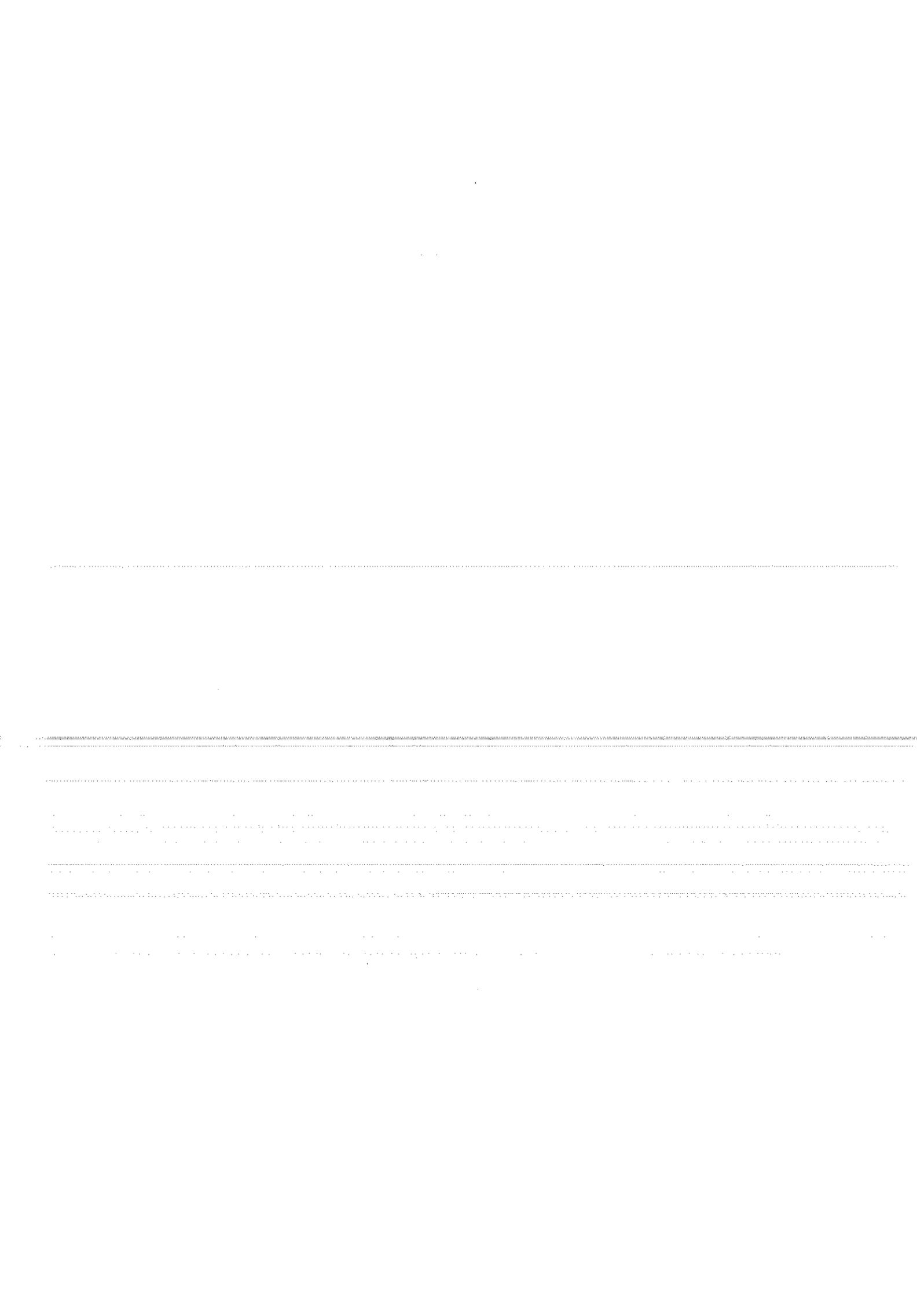
3.4 โครงการ/กิจกรรมที่ก่อให้เกิดระบบคุณค่าหรือค่านิยมที่นับถือความดีงามและคุณธรรม จริยธรรมในยุคปัจจุบัน ซึ่งต้องคำนึงถึงบริบทและเงื่อนไขต่าง ๆ ที่เรื่อนั้นตั้งอยู่ในยุคปัจจุบัน ดังนั้น จึงควรส่งเสริมให้มีการทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งอยู่นอกขอบเขต รูปแบบงานในเรื่องวิถีชีวิตของไทย หรือประเพณีไทย หรือที่เกี่ยวข้องกับสถาบันทางศาสนา ซึ่งนอกจากเป็นการส่งเสริมให้เกิดการสร้างสรรค์ ให้เกิดกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ แล้วยังช่วยสร้างกิจกรรมเพื่อการดึงดูดให้เยาวชนไทยเกิดความตระหนักในเรื่องระบบคุณค่าและคุณธรรม จริยธรรมมากยิ่งขึ้น

ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมค่ายพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ค่ายพัฒนาทักษะชีวิต การเข้าค่าย/ กิจกรรมพัฒนาจิต เป็นต้น ซึ่งอาจจัดสำหรับกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ เช่น นักเรียน นักศึกษา เยาวชน บุคลากร สมาชิกในชุมชน เป็นต้น

3.5 โครงการ/กิจกรรมการแสดงศิลปวัฒนธรรมไทย เช่น ดนตรีไทย และพื้นบ้าน ศิลปะการแสดงของไทยและพื้นบ้าน ประติมากรรมศิลป์ไทยและพื้นบ้าน งานหัตถกรรมกีฬาและการละเล่นพื้นบ้านต่าง ๆ อาจเป็นโครงการ/กิจกรรม ทั้งในส่วนที่จัดขึ้นเองโดยตรง หรือการให้บริการการแสดงแก่หน่วยงานต่าง ๆ หรือการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีไทย การแสดงมโนราห์ การแสดงหนังตะลุง และการละเล่นพื้นบ้านต่าง ๆ เช่น ตะกร้อไทย สะบ้า หมากขุม เป็นต้น หรือการนำกลุ่มนักศึกษา/บุคลากร ไปร่วมกิจกรรมดังกล่าวที่หน่วยงานอื่นจัดขึ้น เพื่อสร้างโอกาสในการมีส่วนร่วมทางศิลปะและวัฒนธรรมขึ้นเป็นต้น

3.6 การแสดงศิลปวัฒนธรรมสากลและของชาติอื่นๆ อันเป็นการแสดงถึงความเข้าใจ วัฒนธรรมของชาติต่างๆ ซึ่งมีความสำคัญต่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ดังนั้นการจัดให้นักศึกษา เยาวชน ประชาชน มีประสบการณ์และการเรียนรู้วัฒนธรรมนานาชาติผ่านกิจกรรมรูปแบบต่าง ๆ นั้น มีความสำคัญต่อการดำรงอยู่อย่างมีความเข้าใจที่ชัดเจนต่อวัฒนธรรมของตนเองและวัฒนธรรมของชาติอื่น ๆ อันเป็นวัฒนธรรมโดยรวมของโลก

ศิลปวัฒนธรรมสากลและชีวิตวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ ที่สื่อออกมาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ดนตรี ศิลปะการแสดง ประติมากรรมศิลป์ งานหัตถกรรม ศิลปกรรมต่างๆ ที่อาจจะสื่อสารออกมาในรูปแบบของการแสดงภาพยนตร์ภาพถ่าย ภาพเขียนนิทรรศการวัฒนธรรมต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นกิจกรรม

ที่หน่วยงานจัดขึ้น โดยตรง หรือการให้บริการแก่หน่วยงานอื่น ๆ หรือการเข้าร่วมชมกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การแสดงดนตรีสากลและดนตรีประจำชนชาติต่าง ๆ การแสดงจินตลีลาประกอบเพลง การประกวดดนตรีสากล การจัดการแสดงผลงานสร้างสรรค์ทางด้านศิลปกรรมประเภทต่าง ๆ เช่น นิทรรศการศิลปกรรม ประติมากรรม เป็นต้น

ตัวบ่งชี้ 4.2 ร้อยละของค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต่อบค้ำเนินการ

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (4.2) และ สกอ.

หน่วยวัด : ร้อยละ

หน่วยนับ : บาท

การเก็บข้อมูล : รอบปีงบประมาณ 2549 (1 ตุลาคม 2548 - 30 กันยายน 2549)

คำอธิบาย

ค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่สถาบันใช้ไปเพื่อการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปะ และวัฒนธรรมเทียบงบดำเนินการ

ค่าใช้จ่าย (in-cash) หมายถึง ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในรูปของตัวเงินที่ใช้ในการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

มูลค่า (in-kind) หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ได้จากการคำนวณเป็นจำนวนเงินเทียบเคียงจากบริการที่สถาบันจัดให้ เช่น ค่าตอบแทนวิทยากรที่เป็นบุคลากรของสถาบัน ค่าใช้อุปกรณ์และสถานที่ เป็นต้น

งบดำเนินการ หมายถึง ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค เงินอุดหนุน และค่าเสื่อมราคาโดยไม่รวมงบลงทุน(งบครุภัณฑ์ ที่ดิน สิ่งก่อสร้าง)

สูตรการคำนวณ

<p>(จำนวนค่าใช้จ่ายและมูลค่าใช้จ่ายเป็นตัวเงินที่เกิดขึ้นในการที่อาจารย์ประจำของสถาบัน ได้ใช้เพื่อการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรมในปี การศึกษานั้น) x 100</p>
<p>(งบดำเนินการในปีการศึกษานั้น)</p>

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนค่าใช้จ่ายที่สถาบันใช้ไปในการอนุรักษ์ พัฒนา และเสริมสร้างเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม ให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนหรือสังคมในแต่ละปีการศึกษา
2. ค่าใช้จ่ายที่ได้จากการคำนวณเป็นจำนวนเงินเทียบเคียงจากการที่อาจารย์ประจำของสถาบันได้ใช้เพื่ออนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรมในแต่ละปีการศึกษา
3. งบดำเนินการในปีการศึกษานั้น

หมายเหตุ

1. นับเฉพาะโครงการที่ไม่เรียกเก็บเงินใดๆ จากผู้รับบริการ
2. นับค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้จริง ไม่ใช่ที่ตั้งงบประมาณ
3. นับเฉพาะโครงการที่สถาบันพิจารณาเห็นชอบให้ดำเนินการ

ตัวบ่งชี้เฉพาะ (ตามมาตรฐานของ สมศ.)

ตัวบ่งชี้ 4.3 มีผลงาน หรือชิ้นงานการพัฒนาองค์ความรู้ และสร้างมาตรฐานศิลปะและวัฒนธรรม

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (4.3) และ สกอ.

หน่วยวัด : จำนวนชิ้นงาน

หน่วยนับ : ชิ้นงาน

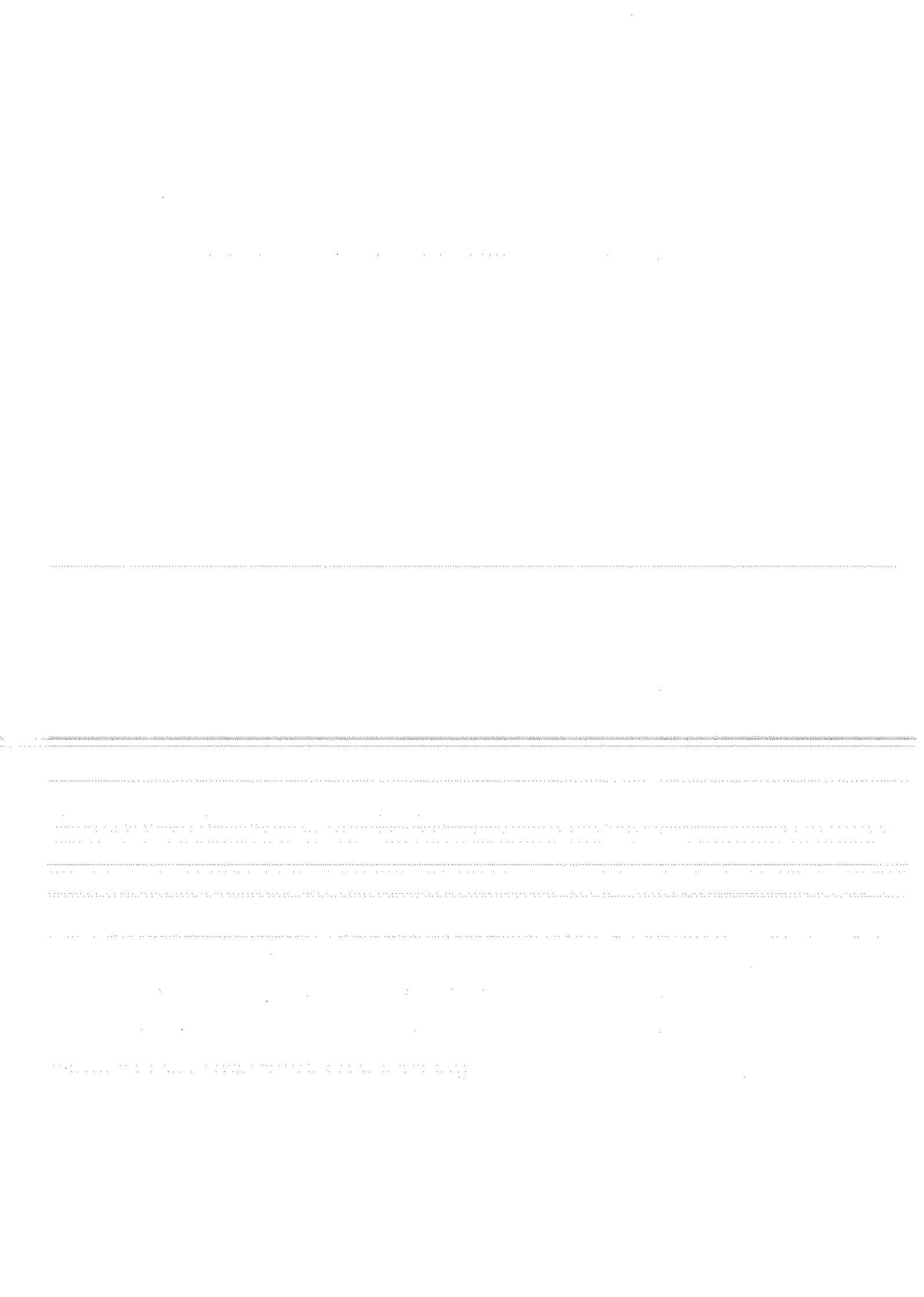
การเก็บข้อมูล : รอบปีการศึกษา 2549 (1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550)

คำอธิบาย

การที่สถาบันมีผลงาน หรือชิ้นงานที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่สามารถนับได้ และ เป็นที่ยอมรับของวงวิชาการด้านนี้ และมีร่องรอยหรือกระบวนการ หรือความสำเร็จของการสร้างมาตรฐานศิลปะและวัฒนธรรมที่ชัดเจน

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนผลงาน หรือชิ้นงานที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมในแต่ละปีการศึกษา
2. หลักฐานที่แสดงถึงกระบวนการของการสร้างมาตรฐานศิลปะและวัฒนธรรมที่ชัดเจนในแต่ละปีการศึกษา อาทิ นโยบาย มติของกรรมการสภาสถาบันที่เกี่ยวกับการดำเนินการสร้างมาตรฐานศิลปะและวัฒนธรรม รายงานการประชุม หรือเอกสารหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง
3. หลักฐานที่แสดงถึงความสำเร็จของการสร้างมาตรฐานศิลปะและวัฒนธรรมที่ชัดเจนในแต่ละปีการศึกษา

ตัวบ่งชี้ 4.4 ประสิทธิภาพในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (4.4) ก.พ.ร. (4.4.2) และ สกอ.

หน่วยวัด : ระดับ

หน่วยนับ : -

การเก็บข้อมูล : รอบปีการศึกษา 2549 (1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550)

คำอธิบาย

การที่สถาบันสามารถแสดงผลให้เป็นที่ประจักษ์ได้ว่ากิจกรรมการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรมที่ได้ดำเนินการในแต่ละปีการศึกษานั้น บรรลุความสำเร็จตามพันธกิจในระดับใด

ข้อมูลที่ต้องการ

1. หลักฐานที่แสดงว่ากิจกรรมหรือโครงการด้านการทำนุบำรุง การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่สถาบันดำเนินการในแต่ละปีการศึกษาได้เกิดประสิทธิผลและประโยชน์ต่อสาธารณะ สังคม ชุมชน หรือเทศชาติ อาทิ รายงานประจำปี ผลการประเมิน โครงการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม งานวิจัยเชิงประเมิน โครงการ ฯลฯ

2. หลักฐานที่แสดงว่าสถาบันได้มีการบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการบริการวิชาการในแต่ละปีการศึกษา

3. หลักฐานที่แสดงว่าสถาบันมีการวิจัยที่แสดงถึงการบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นในแต่ละปีการศึกษา

4. หลักฐานที่แสดงว่าสถาบันมีการสร้างนวัตกรรมหรือองค์ความรู้ภูมิปัญญาไทยในแต่ละปีการศึกษา

5. หลักฐานที่แสดงว่าสถาบันมีการเผยแพร่องค์ความรู้ภูมิปัญญาไทยออกไปสู่สากลในแต่ละปีการศึกษา

5. มาตรฐานด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร

การบริหารและการจัดการศึกษาที่ประชาคมในและนอกสถาบัน และผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมตามหลักการบริหารจัดการที่ดี เน้นการกระจายอำนาจ กำกับด้วยนโยบาย การวางแผน ภาวะผู้นำของผู้บริหาร การพัฒนาบุคลากร ที่เป็นระบบและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง การนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการเรียนการสอน การวิจัย และการบริหาร โดยมุ่งสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการรวมทั้งการสร้างเสถียรภาพทางการเงิน การใช้เงินอย่างคุ้มค่า มีอิสระ คล่องตัว โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้

ตัวบ่งชี้ร่วม (ตามมาตรฐานของ สมศ.)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตัวบ่งชี้ 5.1 สถานสถาบัน และผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ที่ขับเคลื่อนพันธกิจ และสามารถสะท้อนถึงนโยบาย วัตถุประสงค์ และนำไปสู่เป้าหมายของการบริหารจัดการที่ดี มีการบริหารแบบมีส่วนร่วม เน้นการกระจายอำนาจ โปร่งใสและตรวจสอบได้ รวมทั้งมีความสามารถในการผลักดันสถาบันให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (5.1) ก.พ.ร.(4.5.2) และ สกอ.

หน่วยวัด : ข้อ

หน่วยนับ : -

การเก็บข้อมูล : รอบปีการศึกษา 2549 (1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550)

คำอธิบาย

การที่สภามหาวิทยาลัย/ สถาบันมีนโยบายการกำกับดูแลกิจการและให้ความสำคัญเพื่อให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลและการพัฒนาสถาบันอย่างยั่งยืน โดยมีการบริหาร ที่ดี ด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยในทางปฏิบัติการกำกับดูแลกิจการของสถาบันตามหลักสากลจะดำเนินการโดยผ่านสภามหาวิทยาลัย/สถาบัน ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการผลักดันการกำหนดนโยบาย แผนงาน และกลยุทธ์ในการดำเนินงานเพื่อให้ฝ่ายบริหารและคณาจารย์ มีการดำเนินงานตามนโยบายและเป้าหมายของสถาบันให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ภายใต้ระบบการทำงานที่ดี และมีระบบตรวจสอบการทำงานตามภารกิจของสถาบัน ตลอดจนจัดให้มีการติดตามและประเมินผลการทำงานอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงการทำงานและพัฒนาการทำงานที่ดียิ่งขึ้น ดังนั้นบทบาทของคณะกรรมการในการกำกับดูแลที่ดี จึงส่งผลต่อการดำเนินงานของสถาบันโดยตรง

นอกจากนี้ ในเรื่องของรายงานทางการเงินและการเปิดเผยสารสนเทศและความโปร่งใสนั้นเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการแสดงถึงความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ตลอดจนแสดงถึงความโปร่งใสที่พร้อมให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย สามารถร่วมตรวจสอบการทำงานขององค์กรได้

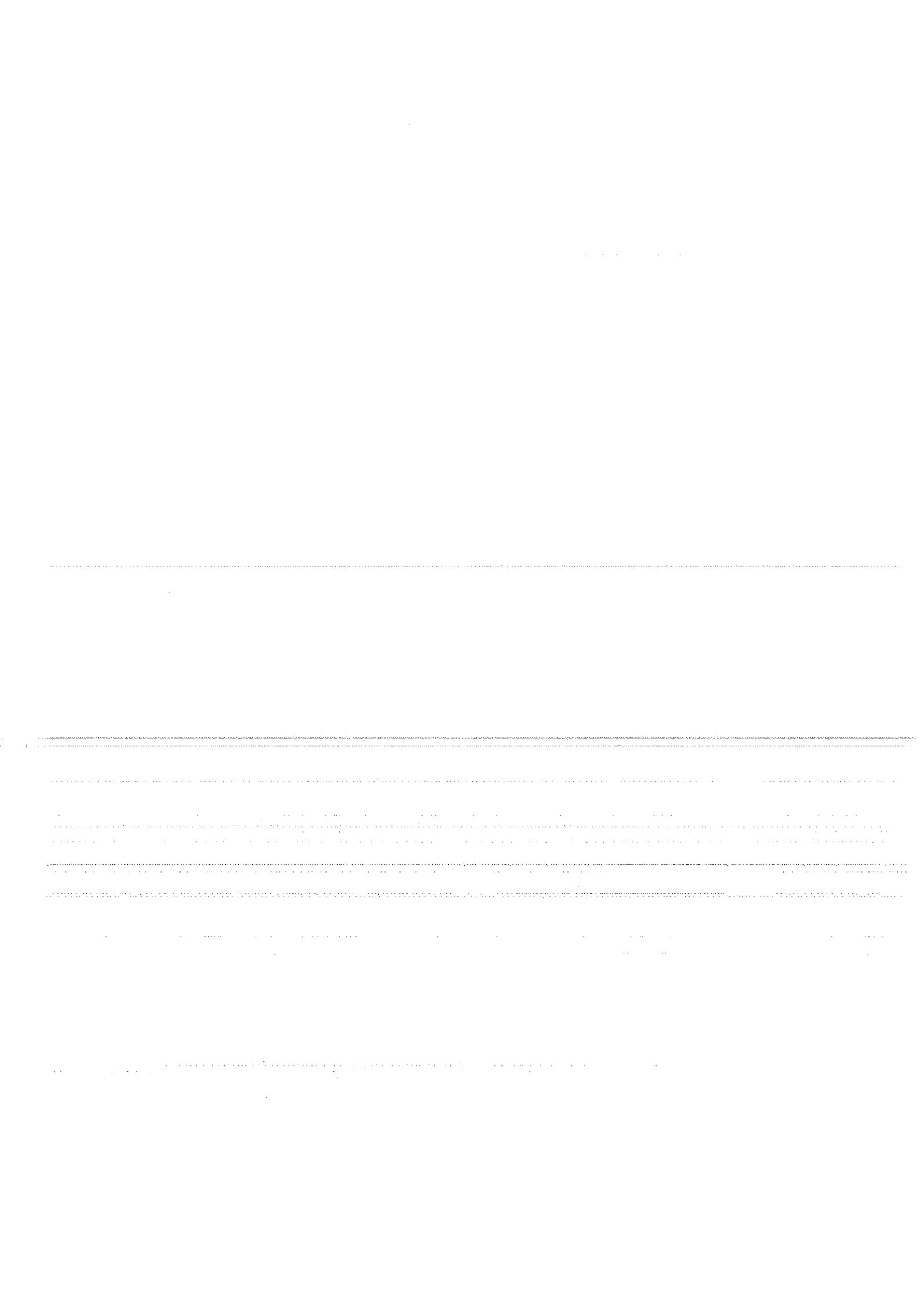
ระบบงานที่สำคัญมี 3 ด้าน ได้แก่

1. การควบคุมภายในและการตรวจสอบภายใน
2. การบริหารจัดการสารสนเทศ
3. การบริหารทรัพยากรบุคคล

เกณฑ์การพิจารณา : ข้อ

1. กรรมการสถานสถาบัน/กลุ่มสาขา เปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบการดำเนินงาน
2. สถานสถาบัน/กลุ่มสาขา มีส่วนร่วมในการกำหนดและให้ความเห็นชอบยุทธศาสตร์และ

ให้ข้อสังเกตที่มีนัยสำคัญ

3. สถานสถาบัน/กลุ่มสาขา ติดตามผลการดำเนินงานที่สำคัญตามภารกิจหลักของสถาบันอย่างครบถ้วน มากกว่าปีละ 2 ครั้ง
4. มีการประชุมสถานสถาบัน/กลุ่มสาขา อย่างต่ำร้อยละ 80
5. มีกรรมการสถานสถาบัน/กลุ่มสาขา เข้าประชุมโดยเฉลี่ยอย่างต่ำร้อยละ 80
6. มีการส่งเอกสารให้กรรมการสถานสถาบัน/กลุ่มสาขา ก่อนประชุมโดยเฉลี่ยอย่างต่ำ 7 วัน
7. มีการประเมินผลงานของผู้บริหารสูงสุดของสถานสถาบัน/กลุ่มสาขา โดยมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน และตกลงกันไว้ล่วงหน้า

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. รายงานการประชุมของสภามหาวิทยาลัย/ กลุ่มสาขาวิชา ที่แสดงถึงการให้ความเห็นชอบต่อแผนยุทธศาสตร์/ แผนกลยุทธ์ของสถานสถาบัน/ กลุ่มสาขาวิชา
2. หลักฐานที่แสดงถึงการเปิด โอกาสให้ตรวจสอบสภามหาวิทยาลัย/ กลุ่มสาขาวิชา เช่น รายงานทางการเงิน สถานสถาบัน/ กลุ่มสาขาวิชา มีส่วนร่วม ในการกำหนดและให้ความเห็นชอบแผนยุทธศาสตร์/ แผนกลยุทธ์ และให้ข้อสังเกตที่มีนัยสำคัญ
3. รายงานการติดตามผลการดำเนินงานที่สำคัญตามภารกิจหลักของสถาบันอย่างครบถ้วน
4. แผนการประชุมของกรรมการสถานสถาบัน/ กลุ่มสาขาวิชา
5. จำนวนครั้งในการประชุมจริงของกรรมการสถานสถาบัน/ กลุ่มสาขาวิชา
6. หลักฐานจำนวนวันที่ส่งเอกสารให้กรรมการสถานสถาบัน/ กลุ่มสาขาวิชา ก่อนประชุม
7. ผลการประเมินผลงานของผู้บริหารสูงสุดของสถานสถาบัน/ กลุ่มสาขาวิชา
8. หลักเกณฑ์การประเมินผลงานของผู้บริหารสูงสุดของสถานสถาบัน/ กลุ่มสาขาวิชา

ตัวบ่งชี้ 5.2 มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์กรการเรียนรู้ โดยอาศัยผลการประเมินจากภายในและภายนอก
ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (5.2)

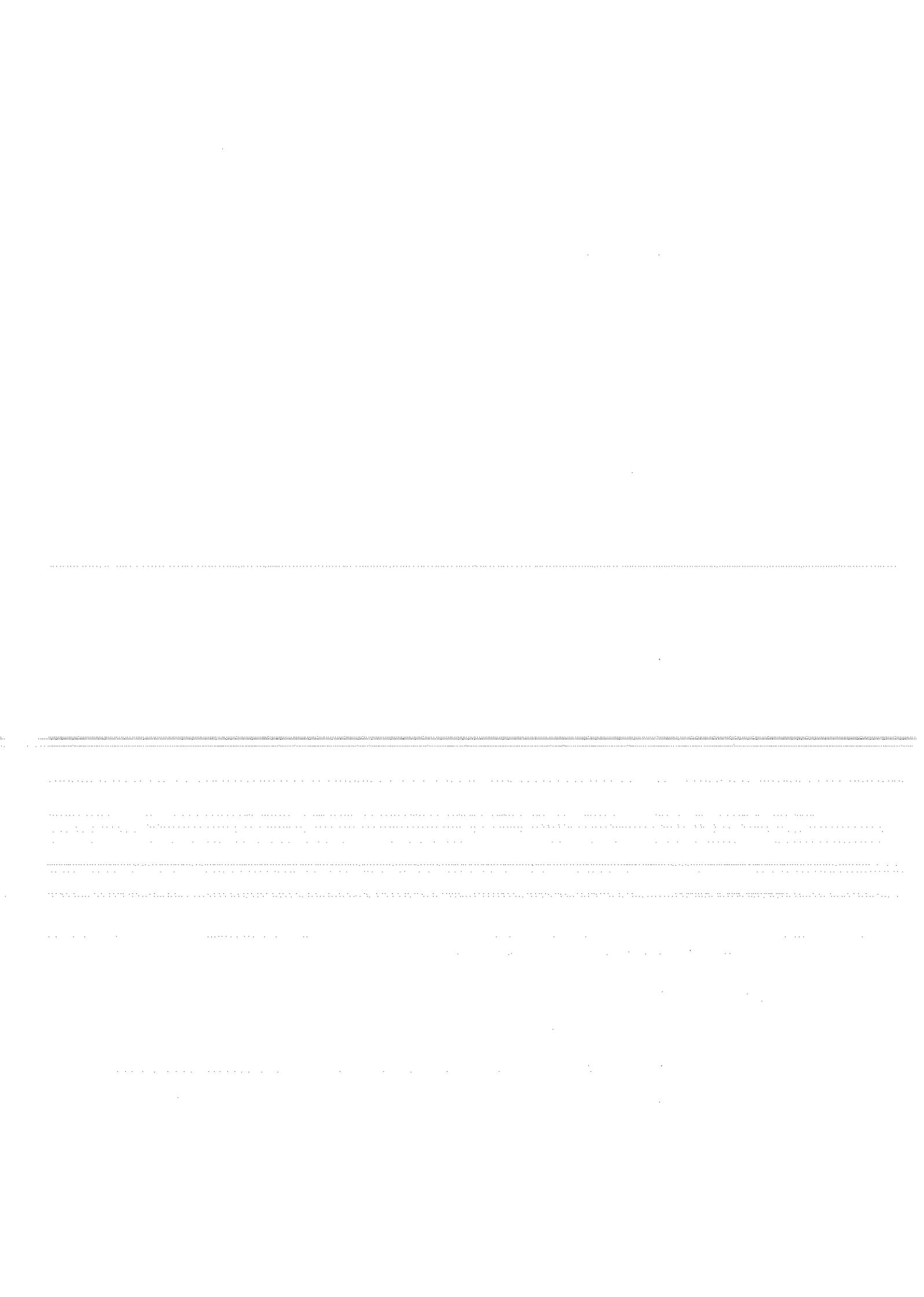
หน่วยวัด : ระดับ

หน่วยนับ : -

การเก็บข้อมูล : รอบปีการศึกษา 2549 (1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550)

คำอธิบาย

การที่สถาบันอุดมศึกษามีแผนการจัดการความรู้เพื่อสนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์ ได้แก่ การรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในองค์กรซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษามีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด

กระบวนการในการบริหารจัดการความรู้ในองค์กร ประกอบด้วย การระบุนความรู้ การคัดเลือก การรวบรวม การจัดระบบจัดเก็บความรู้ การเข้าถึงข้อมูลเพื่อสร้างเป็นความรู้ และการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งภายในและภายนอกองค์กร การสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในองค์กร การกำหนดแนววิธีปฏิบัติงานตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการความรู้ในองค์กรให้ดียิ่งขึ้น

เกณฑ์การพิจารณา : ระดับ

5 = มีการนำผลการประเมิน ไปปรับใช้ในการพัฒนากระบวนการจัดการความรู้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการงานปกติ และปรับปรุงแผนการจัดการความรู้

4 = มีการติดตามประเมินผลความสำเร็จของการจัดการความรู้

3 = มีการดำเนินการตามแผนและเกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนไม่น้อยกว่าร้อยละ 100

2 = มีการดำเนินการตามแผนและเกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนไม่น้อยกว่าร้อยละ 50

1 = มีการทบทวนและจัดทำแผนการจัดการความรู้

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. แผนการจัดการความรู้
2. ผลการดำเนินงาน/ ความสำเร็จจากการจัดการความรู้
3. หลักฐานการนำผลการประเมิน ไปปรับใช้ในการพัฒนากระบวนการจัดการความรู้ให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทำงานปกติ และปรับปรุงแผนการจัดการความรู้

ตัวบ่งชี้ 5.3 มีการกำหนดแผนกลยุทธ์ที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (5.3)

หน่วยวัด : ระดับ

หน่วยนับ : -

การเก็บข้อมูล : รอบปีงบประมาณ 2549 (1 ตุลาคม 2548 - 30 กันยายน 2549)

คำอธิบาย

การแสดงให้เห็นถึงความพยายามของสถาบันอุดมศึกษาที่จะพัฒนาเพื่อให้การบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับแผนยุทธศาสตร์ของชาติ

มหาวิทยาลัยได้มีการกำหนดแผนกลยุทธ์ตามพันธกิจและวิสัยทัศน์มหาวิทยาลัยโดยมีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ของชาติ

คณะ/หน่วยงาน ได้มีการกำหนดแผนกลยุทธ์ตามพันธกิจและวิสัยทัศน์ของคณะ/หน่วยงาน โดยมีความเชื่อมโยงกับแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เกณฑ์การพิจารณา : ระดับคุณภาพ

5 = แผนกลยุทธ์มีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ร้อยละ 80 ของแผน

4 = แผนกลยุทธ์มีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย น้อยกว่าร้อยละ 80 ของแผน

3 = มีคณะกรรมการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแผนกลยุทธ์กับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย

2 = มีแผนกลยุทธ์ของคณะ/หน่วยงาน

1 = มีคณะกรรมการ/คณะทำงานกำหนดแผนกลยุทธ์ของคณะ

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. รายชื่อคณะกรรมการ/ คณะทำงานเพื่อพัฒนาแผนยุทธศาสตร์/ แผนกลยุทธ์
2. แผนยุทธศาสตร์/ แผนกลยุทธ์
3. ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแผนยุทธศาสตร์/ แผนกลยุทธ์กับยุทธศาสตร์ชาติ

ตัวบ่งชี้ 5.4 การใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกัน

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (5.4)

หน่วยวัด : ระดับ

หน่วยนับ : -

การเก็บข้อมูล : รอบปีการศึกษา 2549 (1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550)

คำอธิบาย

การแสดงให้เห็นถึงความพยายามของสถาบันอุดมศึกษา ที่จะบริหารทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดโดยมีการใช้ทรัพยากรกับหน่วยอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยเดียวกันกับในสถาบันอุดมศึกษาหรือนอกสถาบันอุดมศึกษา

คณะ/หน่วยงานได้มีการกำหนดให้มีการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ร่วมกันกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกคณะ เพื่อให้การใช้ทรัพยากรเป็นไปอย่างคุ้มค่าและเป็นการประหยัดงบประมาณ

เป็นการแสดงให้เห็นถึงความพยายามของคณะ/หน่วยงาน ที่จะบริหารทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดโดยมีการใช้ทรัพยากรกับหน่วยอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นในระดับนอกคณะ หรือนอกมหาวิทยาลัย

เกณฑ์การพิจารณา : ระดับคุณภาพ

5 = มีผลการประหยัดงบประมาณที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรร่วมกันกับหน่วยงานอื่น

4 = มีแผนการใช้ทรัพยากรร่วมกับหน่วยงานอื่นนอกสถาบัน

3 = มีแผนการใช้ทรัพยากรร่วมกับหน่วยงานภายในสถาบัน

2 = มีผลการวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ทรัพยากรของสถาบัน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1 = มีคณะกรรมการวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ทรัพยากรของสถาบัน

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. รายชื่อคณะกรรมการ/ คำสั่งแต่งตั้งความต้องการในการใช้ทรัพยากร
2. ผลการวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ทรัพยากรของสถาบัน
3. แผนการใช้ทรัพยากรร่วมกับหน่วยงานภายในและภายนอกสถาบัน
4. ผลการประหยัดงบประมาณที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรร่วมกับหน่วยอื่น

ตัวบ่งชี้ 5.5 ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียนการสอน และการวิจัย
ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (5.5)

หน่วยวัด : ระดับ

หน่วยนับ : -

การเก็บข้อมูล : รอบปีการศึกษา 2549 (1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550)

คำอธิบาย

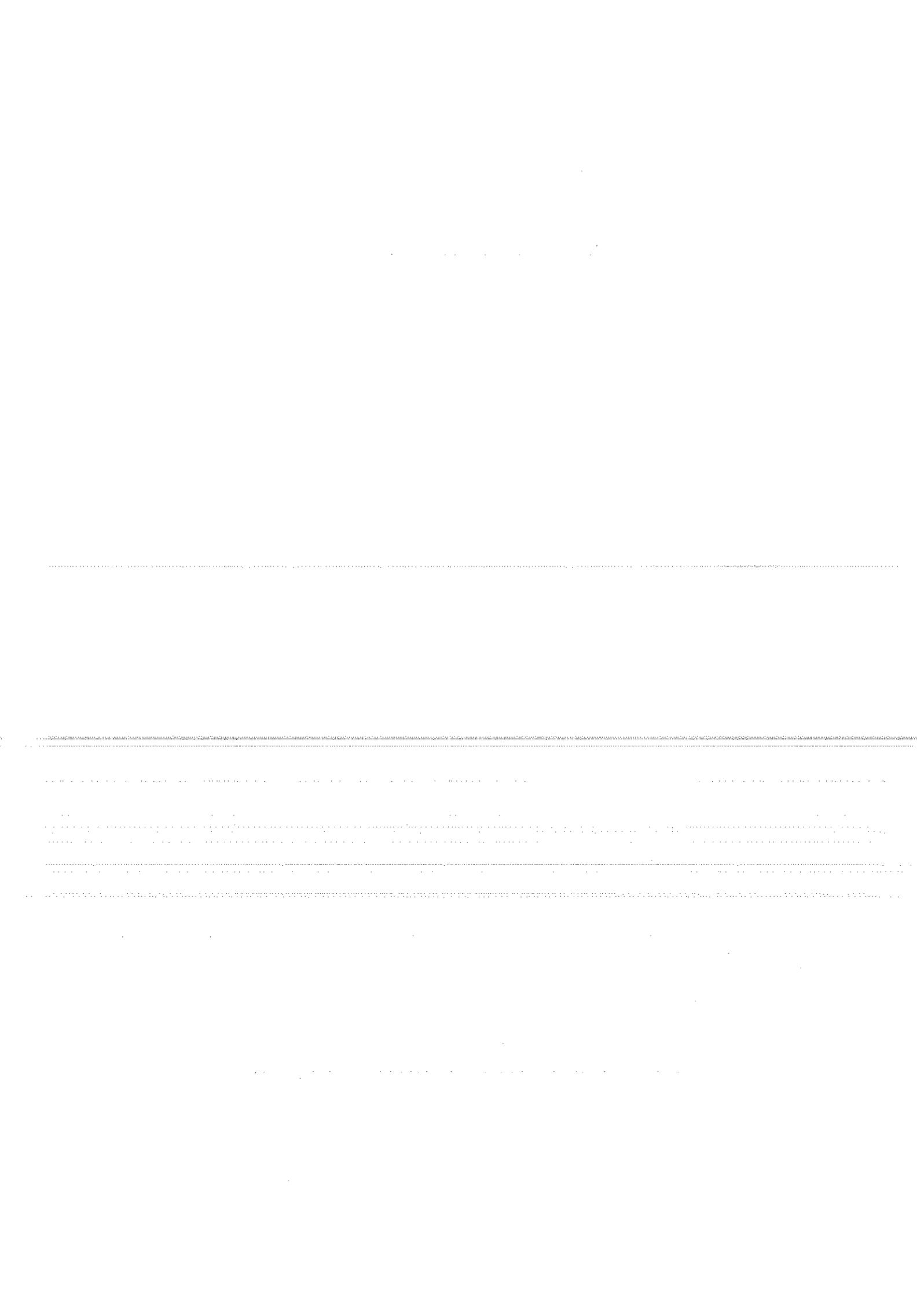
การแสดงให้เห็นถึงความพยายามของสถาบันอุดมศึกษา ในการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียนการสอน และการวิจัย รวมทั้งมีการประเมินประสิทธิภาพและความปลอดภัยของระบบฐานข้อมูล และประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ฐานข้อมูล อีกทั้งมีการพัฒนาระบบให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ

เกณฑ์การพิจารณา : ระดับคุณภาพ

- 5 = มีผลการประหยัดงบประมาณที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรร่วมกับหน่วยอื่น
- 4 = มีแผนการใช้ทรัพยากรกับหน่วยงานอื่นนอกสถาบัน
- 3 = มีแผนการใช้ทรัพยากรกับหน่วยงานอื่นในสถาบัน
- 2 = มีผลการวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ทรัพยากรของสถาบัน
- 1 = มีคณะกรรมการวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ทรัพยากรของสถาบัน

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. นโยบายในการจัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
2. ระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
3. ผลการประเมินประสิทธิภาพและความปลอดภัยของระบบฐานข้อมูล
4. ผลการประเมินประสิทธิภาพและความปลอดภัยของระบบฐานข้อมูล และประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ฐานข้อมูล

ตัวบ่งชี้ 5.6 สินทรัพย์ถาวรต่อจำนวนนักศึกษา (เต็มเวลาเทียบเท่า)

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (5.6)

หน่วยวัด : สัดส่วน

หน่วยนับ : บาท/คน

การเก็บข้อมูล : รอบปีงบประมาณ พ.ศ.2549 (1 ตุลาคม 2548 - 30 กันยายน 2549)

คำอธิบาย

การแสดงให้เห็นถึงเสถียรภาพทางการเงินและศักยภาพด้านทรัพยากรการเงินของสถาบันในระยะยาว โดยสินทรัพย์ถาวรคิดจาก 3 ประเภท ได้แก่ ครุภัณฑ์ อาคารสถานที่ และที่ดิน สินทรัพย์ถาวรแสดงถึงการจัดสรรเงินของสถานศึกษาที่จะนำไปใช้จ่ายหมวดครุภัณฑ์และการก่อสร้างอาคาร

สินทรัพย์ถาวรหมายถึง สินทรัพย์ที่สถาบันครอบครองในฐานะนิติบุคคลตามกฎหมาย โดยจัดเป็นประเภทย่อย 3 ประเภท คือ ครุภัณฑ์ อาคารสถานที่ และที่ดิน ซึ่งโดยทั่วไปแล้วสินทรัพย์ถาวรจะแสดงถึงการจัดสรรเงินของสถาบันที่จะนำไปใช้จ่ายในหมวดครุภัณฑ์และการก่อสร้างอาคาร

จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า ให้นำรวมทั้งระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และระดับปริญญาเอก

สูตรการคำนวณ :

<p>(สินทรัพย์ถาวรในปีงบประมาณนั้น)</p> <hr/> <p>(จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า ในปีงบประมาณนั้น)</p>

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. สินทรัพย์ถาวรจำแนกตามค่านิยาม ได้แก่ ครุภัณฑ์ อาคารสถานที่ และที่ดิน
2. จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าในปีงบประมาณนั้น

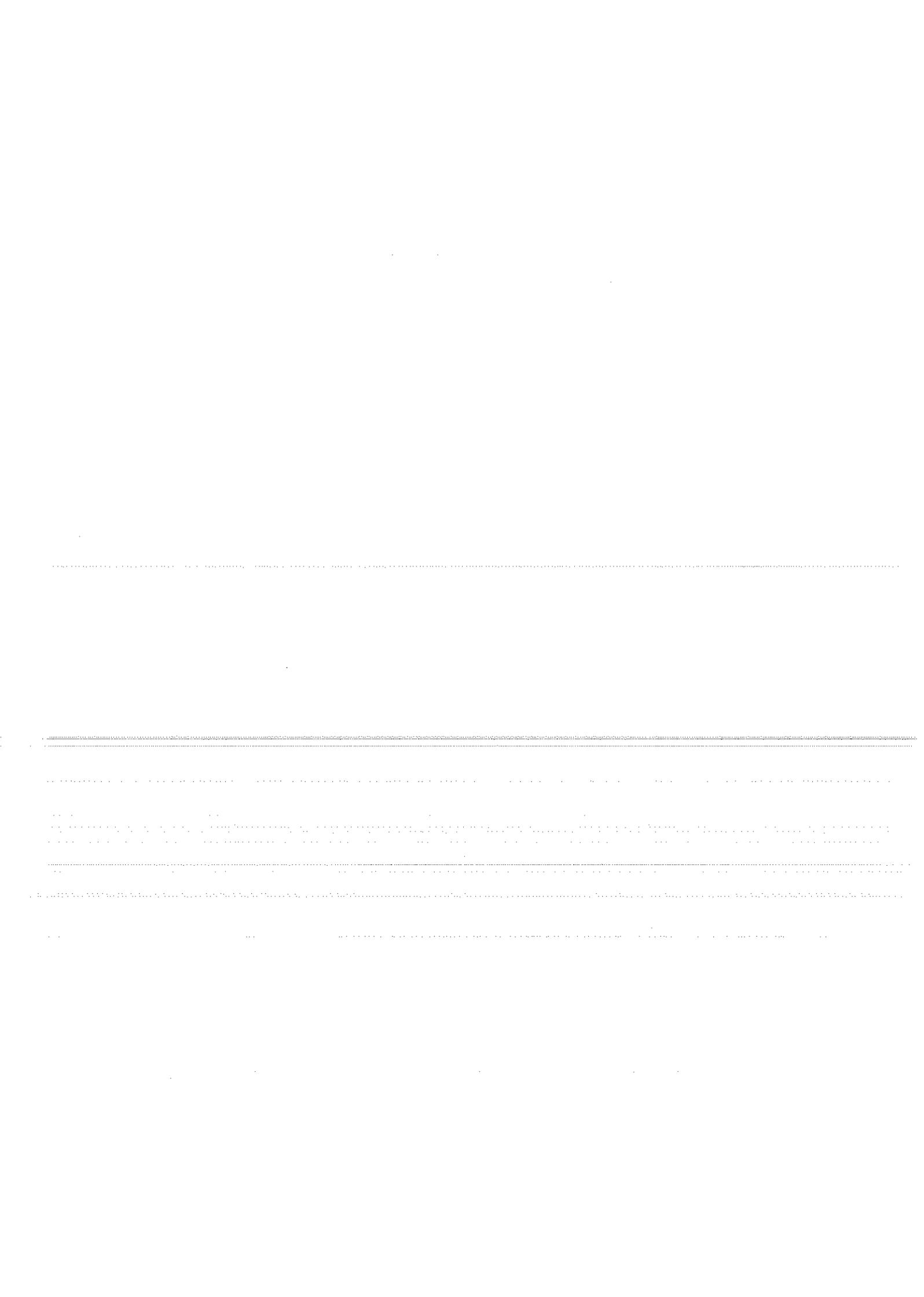
ตัวบ่งชี้ 5.7 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา (เต็มเวลาเทียบเท่า)

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (5.7) และ สกอ.

หน่วยวัด : สัดส่วน

หน่วยนับ : บาท/คน

การเก็บข้อมูล : รอบปีงบประมาณ พ.ศ.2549 (1 ตุลาคม 2548 - 30 กันยายน 2549)

คำอธิบาย

ค่าใช้จ่ายที่สถาบันอุดมศึกษาสำหรับใช้ในการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีต่อหัว จำแนกตามกลุ่มสาขา ค่าใช้จ่ายทั้งหมด หมายถึง งบหมวดเงินเดือน ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค เงินอุดหนุน และค่าเสื่อมราคา ทั้งนี้ให้คิดตามปีงบประมาณ

เกณฑ์ปกติของค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า

1. วิทยาศาสตร์สุขภาพ	(214, 514 บาทต่อคน)
2. วิทยาศาสตร์กายภาพ	(66, 338 บาทต่อคน)
3. วิศวกรรมศาสตร์	(70, 312 บาทต่อคน)
4. สถาปัตยกรรมศาสตร์	(71, 394 บาทต่อคน)
5. เกษตรศาสตร์	(109, 910 บาทต่อคน)
6. บริหารธุรกิจฯ	(62, 532 บาทต่อคน)
7. ครุศาสตร์	(90, 610 บาทต่อคน)
8. ศิลปกรรมศาสตร์	(65, 494 บาทต่อคน)
9. สังคมศาสตร์	(45, 587 บาทต่อคน)

สูตรการคำนวณ :

<p>(ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในปีงบประมาณนั้น)</p> <hr/> <p>(จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า ในปีงบประมาณนั้น)</p>

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในปีงบประมาณนั้น จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา
2. จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า ในปีงบประมาณนั้น

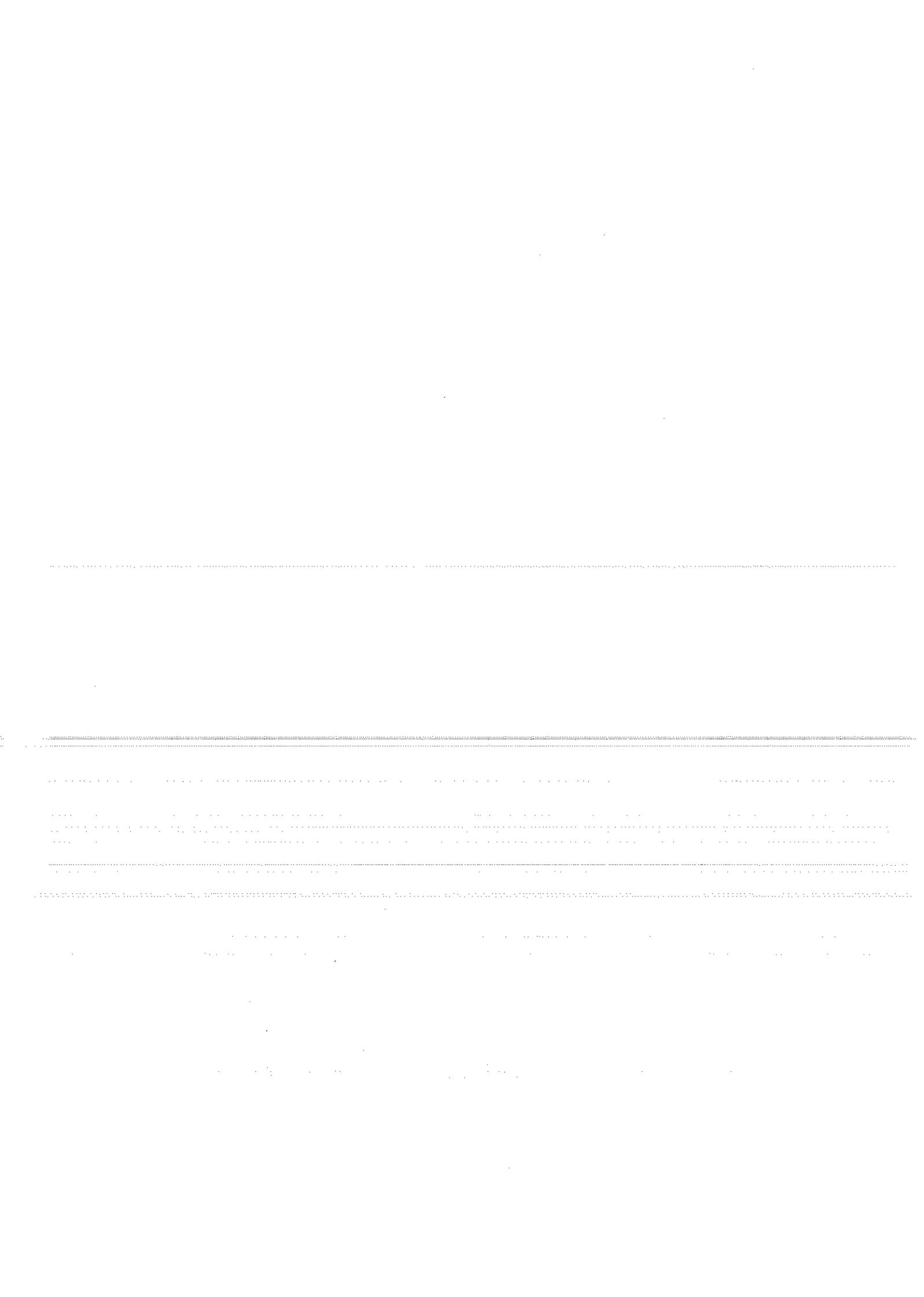
ตัวบ่งชี้ 5.8 ร้อยละของเงินเหลือจ่ายสุทธิต้องบดำเนินการ (ร้อยละของงบดำเนินการ)

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (5.8) และ สกอ.

หน่วยวัด : ร้อยละ

หน่วยนับ : บาท

การเก็บข้อมูล : รอบปีงบประมาณ พ.ศ.2549 (1 ตุลาคม 2548 - 30 กันยายน 2549)

คำอธิบาย

รายได้ทั้งหมดของสถาบันภายหลังที่หักจากงบดำเนินการทั้งหมดออกแล้ว โดยแสดงในรูปของร้อยละของงบดำเนินการ เป็นการแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการบริหารจัดการด้านการเงินของสถาบันอุดมศึกษา และใช้บ่งบอกเสถียรภาพทางการเงินและศักยภาพด้านทรัพยากรการเงินของสถาบันในระยะยาว ทั้งนี้ให้คิดตามปีงบประมาณ

งบดำเนินการ ได้แก่ ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค เงินอุดหนุน โดยไม่รวมงบลงทุน (งบครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง) งบดำเนินการคิดจากทั้งสองแหล่งคือ จากงบประมาณแผ่นดินและงบเงินรายได้ (เงินนอกงบประมาณแผ่นดิน)

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{(เงินเหลือจ่ายสุทธิในปีงบประมาณนั้น)}}{\text{(งบดำเนินการในปีงบประมาณนั้น)}} \times 100$$

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. งบดำเนินการที่ใช้จ่ายจริงทั้งหมด ในปีงบประมาณ จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา
2. งบดำเนินการในงบประมาณนั้น ได้แก่ ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค เงินอุดหนุน โดยไม่รวมงบลงทุน (งบครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง) งบดำเนินการคิดจากทั้งสองแหล่งคือ จากงบประมาณแผ่นดินและงบเงินรายได้ (เงินนอกงบประมาณแผ่นดิน)

ตัวบ่งชี้ 5.9 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานวิชาการ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (5.9) ก.พ.ร. (4.2.4)

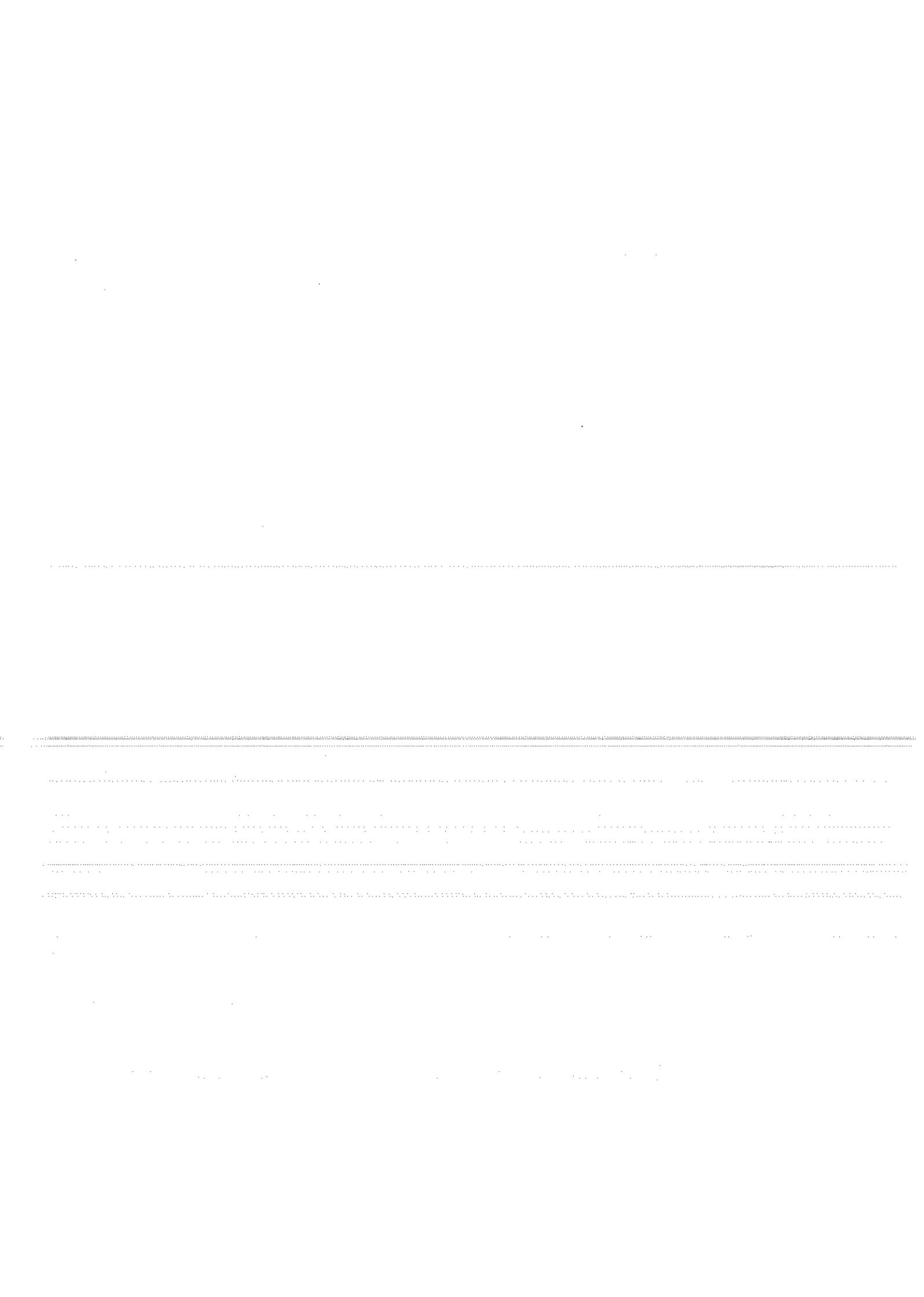
หน่วยวัด : ร้อยละ

หน่วยนับ : คน

การเก็บข้อมูล : รอบปีการศึกษา 2549 (1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550)

คำอธิบาย

ร้อยละอาจารย์ประจำของสถาบันอุดมศึกษาที่เข้าร่วมประชุมวิชาการ หรือนำเสนอผลงานทางวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศในปีการศึกษานั้น ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ การแฉ่งนับอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานทางวิชาการ ในแต่ละในปีการศึกษา จะไม่นับซ้ำ ถึงแม้ว่าอาจารย์ผู้นั้นจะเข้าร่วมประชุมวิชาการนำเสนอผลงานหลายครั้ง

ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำ ได้แก่

1. ผลงานทางวิชาการที่ได้มีการศึกษาค้นคว้าตามกระบวนการ ระเบียบวิธีวิจัยที่เหมาะสมกับสาขาวิชา
2. การแสดงออกทางศิลปะอันเป็นที่ยอมรับระดับนานาชาติและระดับชาติ
3. งานที่ได้รับสิทธิบัตร / อนุสิทธิบัตรทั้งในและต่างประเทศ
4. การแสดงความก้าวหน้าทางวิชาการ เสริมสร้างองค์ความรู้หรือวิธีการที่เป็นประโยชน์ต่อสาขาวิชา หรือแสดงความเป็นต้นแบบ ต้นความคิดของผลงาน หรือแสดงความสามารถในการบุกเบิกงานในสาขาวิชานั้น
5. สิ่งประดิษฐ์หรืองานสร้างสรรค์ทางด้านศิลปกรรม และจิตรกรรม

สูตรการคำนวณ :

จำนวนอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงาน ทางวิชาการ		
ทั้งในและต่างประเทศ ในปีการศึกษานั้น	X	100
จำนวนอาจารย์ประจำ ในปีการศึกษานั้น		

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนอาจารย์ประจำ ในปีการศึกษานั้น เฉพาะอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง
2. จำนวนอาจารย์ประจำที่นำเสนอผลงานทางวิชาการในประเทศ ในปีการศึกษานั้น
3. จำนวนอาจารย์ประจำที่นำเสนอผลงานทางวิชาการในต่างประเทศ ในปีการศึกษานั้น

ตัวบ่งชี้ 5.10 งบประมาณสำหรับการพัฒนาอาจารย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศต่ออาจารย์ประจำ

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (5.10)

หน่วยวัด : สัดส่วน

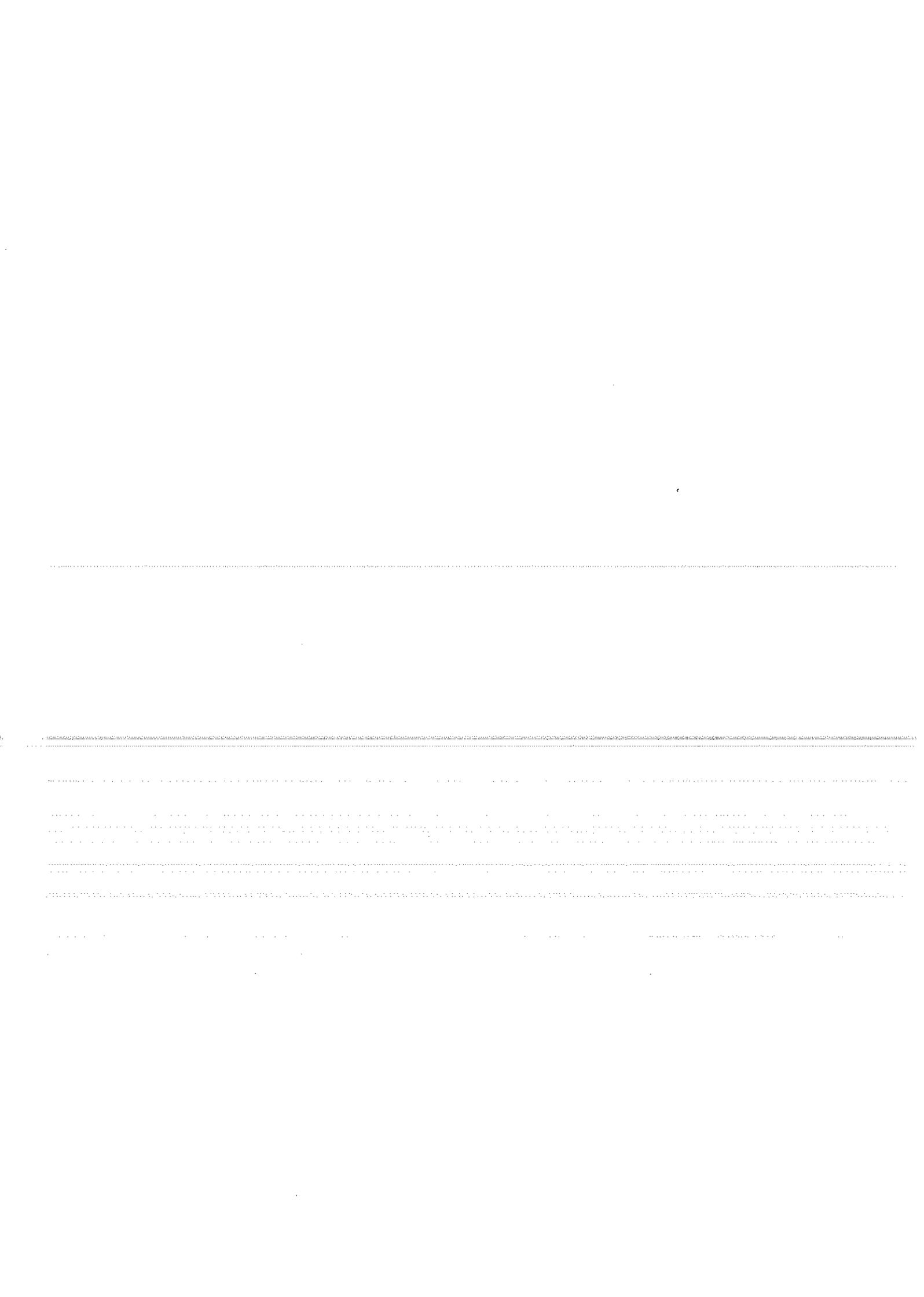
หน่วยนับ : บาท/คน

การเก็บข้อมูล : รอบปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 (1 ตุลาคม 2548 - 30 กันยายน 2549)

คำอธิบาย

จำนวนเงินที่สถาบันจัดสรรเพื่อพัฒนาอาจารย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อด้วย

เงินที่สถาบันจัดสรรเพื่อพัฒนาอาจารย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ได้แก่เงินที่ใช้เพื่อ

1. การส่งบุคลากรไปศึกษาต่อ
2. การส่งบุคลากรไปอบรม หรือดูงาน
3. การฝึกอบรมที่สถาบันจัดขึ้นเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์

สูตรการคำนวณ :

เงินจัดสรรสำหรับการพัฒนาอาจารย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในปีการศึกษานั้น	X 100
จำนวนอาจารย์ประจำ ในปีการศึกษานั้น	

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนอาจารย์ประจำ ในปีการศึกษานั้น นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อด้วย
2. จำนวนเงินที่สถาบันจัดสรรสำหรับการพัฒนาอาจารย์ในประเทศ ในปีการศึกษานั้น
3. จำนวนเงินที่สถาบันจัดสรรสำหรับการพัฒนาอาจารย์ในต่างประเทศในปีการศึกษานั้น

ตัวบ่งชี้ 5.11 ร้อยละของบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้ และทักษะ
ในวิชาชีพ ทั้งใน ประเทศและต่างประเทศ

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (5.11)

หน่วยวัด : ร้อยละ

หน่วยนับ : คน

การเก็บข้อมูล : รอบปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 (1 ตุลาคม 2548 - 30 กันยายน 2549)

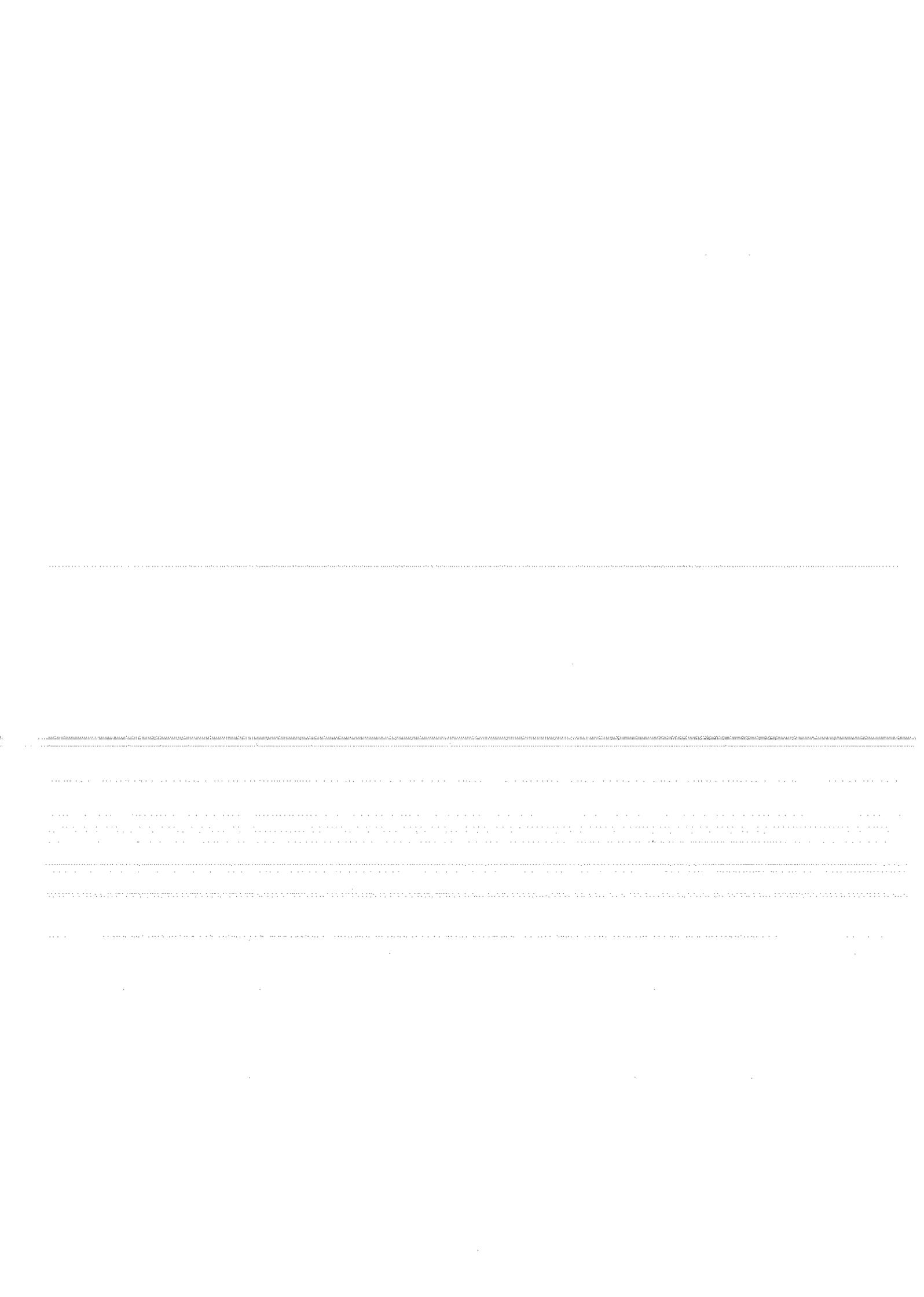
คำอธิบาย

ร้อยละของบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้ และทักษะในวิชาชีพ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ต่อบุคลากรประจำสายสนับสนุนทั้งหมด โดยนับรวมบุคลากรที่ลาศึกษาต่อด้วย แต่จะไม่นับซ้ำแม้ว่าบุคลากรสายสนับสนุนท่านนั้น จะได้รับการพัฒนาความรู้ และทักษะในวิชาชีพหลายครั้งในปีการศึกษานั้นก็ตาม

บุคลากรสายสนับสนุน (Non-academic) หมายถึง บุคลากรสายช่วยวิชาการ สายการจัดการและ
ธุรการ

การพัฒนาความรู้ และทักษะในวิชาชีพ ได้แก่

1. การส่งบุคลากรสายสนับสนุนไปศึกษาต่อ

2. การส่งบุคลากรสายสนับสนุนไปอบรม สัมมนาหรือดูงาน
3. การฝึกอบรมที่สถาบันจัดขึ้นเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคลากรสายสนับสนุน

สูตรการคำนวณ :

<p>จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้ และทักษะในวิชาชีพทั้งในประเทศและต่างประเทศในปีการศึกษานั้น</p> <hr style="width: 80%; margin: auto;"/> <p>จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนในปีการศึกษานั้น</p>	<p>X 100</p>
--	--------------

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนในปีการศึกษานั้น นับรวมบุคลากรสายสนับสนุนที่ลาศึกษาต่อด้วย
2. จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะในวิชาชีพในประเทศในปีการศึกษานั้น
3. จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะในวิชาชีพ ในต่างประเทศในปีการศึกษานั้น

6. มาตรฐานด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

กระบวนการพัฒนาและบริหารหลักสูตรให้มีความทันสมัย ยืดหยุ่นและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม มีการจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความต้องการ/ความสนใจของผู้เรียน โดยใช้เทคนิคการสอนและอุปกรณ์การสอนที่หลากหลาย มีการประเมินผลการเรียนการสอนตามสภาพจริง และมีการใช้ประโยชน์ผลการประเมินในการพัฒนาผู้เรียน

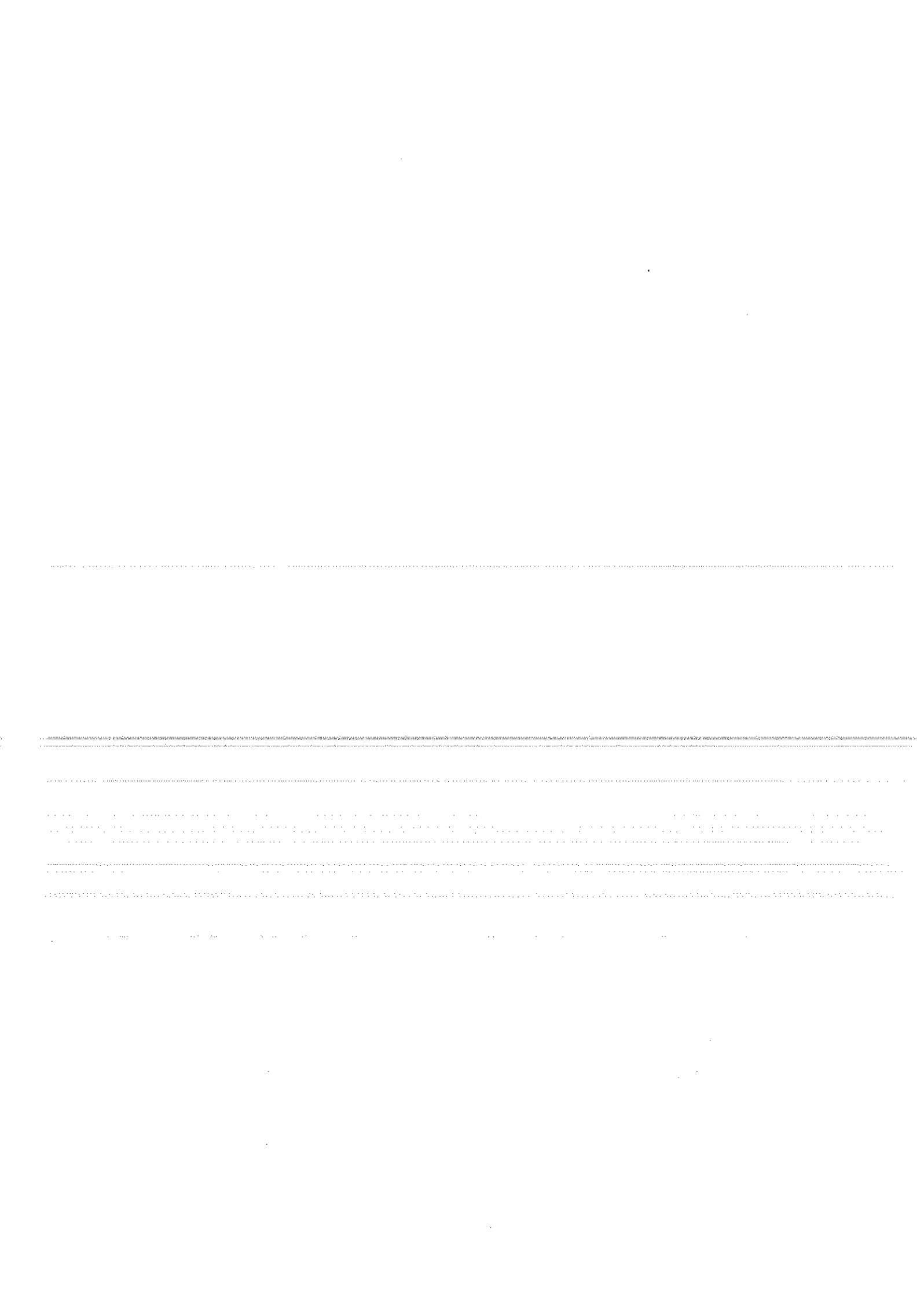
การระดมทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร งบประมาณ อาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก รวมทั้งความร่วมมือจากแหล่งต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกสถาบันอุดมศึกษา ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และกิจกรรมการศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพสูงสุด

ตัวบ่งชี้ร่วม (ตามมาตรฐานของ สมศ.)

ตัวบ่งชี้ 6.1 ร้อยละของหลักสูตรที่ได้มาตรฐานต่อหลักสูตรทั้งหมด

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ.(6.1) และ สกอ.

หน่วยวัด : ร้อยละ

หน่วยนับ : หลักสูตร

การเก็บข้อมูล : รอบปีการศึกษา 2549 (1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550)

คำอธิบาย

ร้อยละของหลักสูตรที่สถาบันอุดมศึกษาเปิดสอนที่ได้มาตรฐานหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ (ตุลาคม พ.ศ. 2548) เมื่อเทียบจากหลักสูตรทั้งหมดที่สถาบันอุดมศึกษาเปิดสอนในปีการศึกษานั้น โดยการนับหลักสูตรที่ได้รับมาตรฐานหลักสูตรให้นับสะสม และการเจงนับให้นับตามสาขาวิชาที่เปิดสอน มิใช่ นับตามชื่อปริญญา

สูตรการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่ได้มาตรฐานหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่สถาบันอุดมศึกษาเปิดสอนในปีการศึกษานั้น}} \times 100$$

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนหลักสูตรที่ได้มาตรฐานหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการทั้งหมด
2. หลักสูตรทั้งหมดที่สถาบันอุดมศึกษาเปิดสอนในปีการศึกษานั้น

ตัวบ่งชี้ 6.2 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (6.2) ก.พ.ร. (4.5.3) และ สกอ.

หน่วยวัด : สัดส่วน

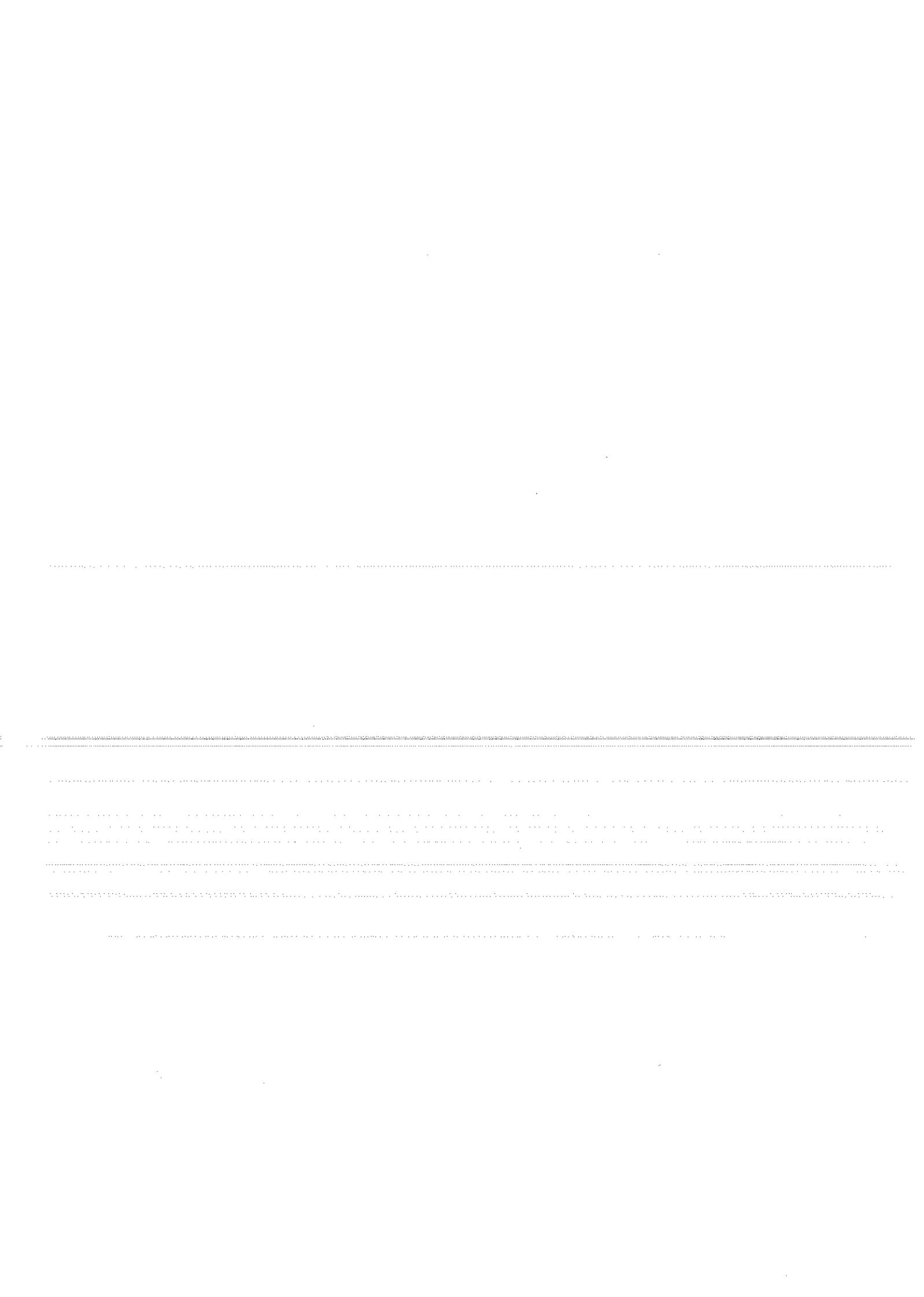
หน่วยนับ : คน

การเก็บข้อมูล : รอบปีการศึกษา 2549 (1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550)

คำอธิบาย

สัดส่วนของนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ ให้เปรียบเทียบจำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ปริญญาโท ปริญญาเอก) และนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เรียนเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำ นับเฉพาะอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง

นักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า หมายถึง นักศึกษาที่มีสถานภาพเป็นนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาและได้มีการลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษานั้น ข้อพิจารณาการนับรวมนักศึกษากภาคปกติกับนักศึกษากภาคพิเศษในการคำนวณค่าตัวชี้วัดนี้ ให้ใช้เกณฑ์การพิจารณาดังนี้ หากการสอนในช่วงเวลาพิเศษดังกล่าว สถาบันได้มีการคำนวณเป็นภาระงานสอนของอาจารย์และไม่มีการจ่ายค่าตอบแทนเป็นการ

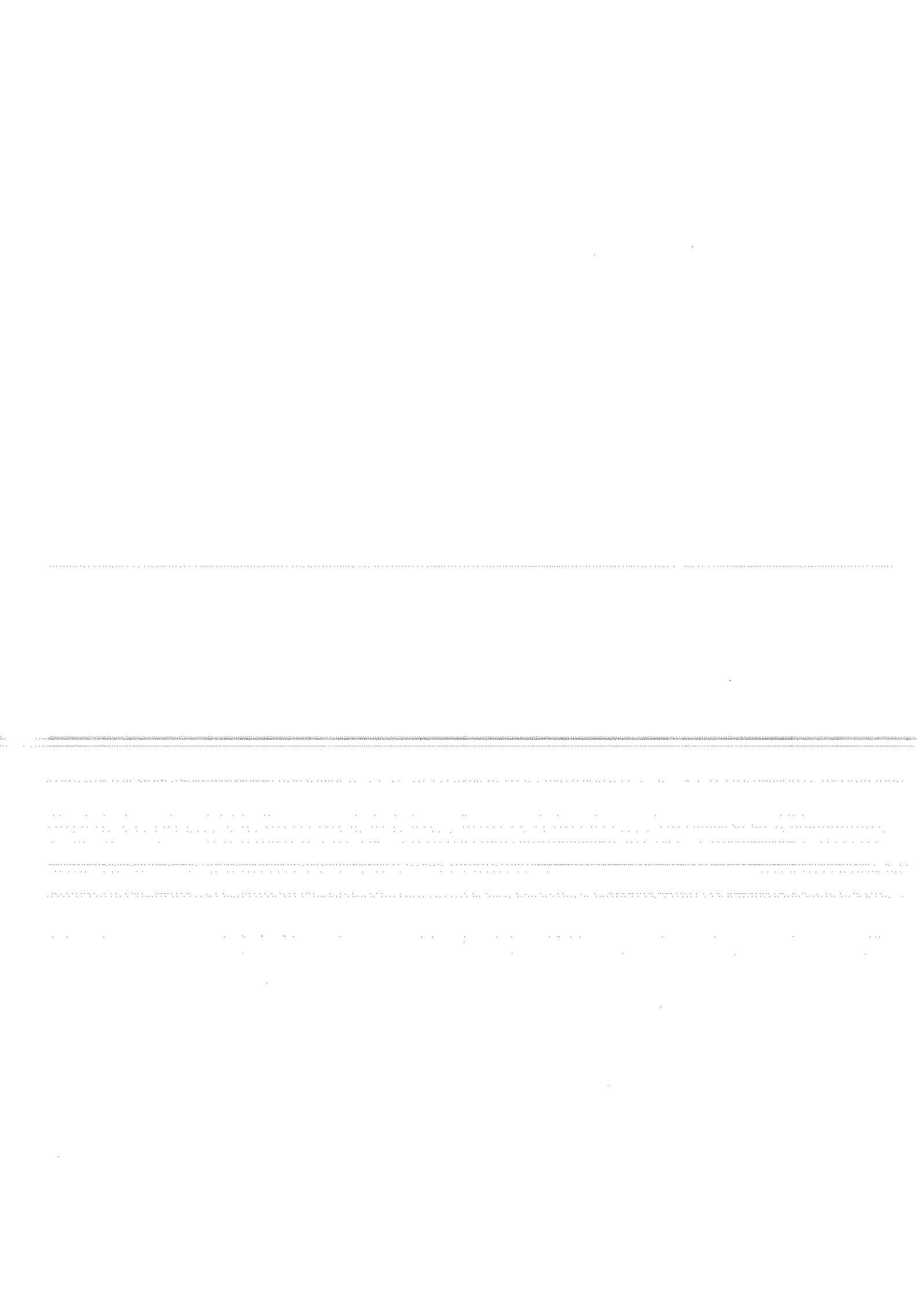
พิเศษในการสอนนอกเวลา ให้ถือว่านักศึกษาดังกล่าว เป็นนักศึกษาภาคปกติ แต่หากสถาบันมิได้นับว่า การสอนดังกล่าวเป็นภาระงานของอาจารย์ หรือได้มีการจ่ายค่าตอบแทนให้กับการสอนดังกล่าวเป็น กรณีพิเศษนอกเหนือจากเงินเดือน ให้นับว่านักศึกษาดังกล่าวเป็นนักศึกษาภาคพิเศษ ทั้งนี้ สำหรับการ นับจำนวนนักศึกษาของตัวชี้วัดนี้ให้นับได้ทั้งนักศึกษาภาคปกติและนักศึกษาภาคพิเศษ

นักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ให้นับรวมถึงนักศึกษาภาคปกติ ภาคพิเศษ และ นักศึกษานอกเวลา ในการคำนวณค่านักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าของระดับปริญญาโทและระดับปริญญา เอก ต้องปรับจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาระดับบัณฑิตศึกษาให้เป็นระดับปริญญาตรีเพื่อให้อยู่ในหน่วยวัด (SCALE) เดียวกัน ซึ่งจะทำได้โดยสามารถวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมของคณะได้ การปรับค่างวดค่าตัวมี วิธีการ โดยคำนวณจากสัดส่วนเกณฑ์มาตรฐานระหว่างอาจารย์ต่อนักศึกษาเต็มเวลาระดับปริญญาตรีกับ สัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาเต็มเวลาระดับบัณฑิตศึกษา ตามเกณฑ์การจัดกลุ่มสาขาวิชา มาตรฐานสากล (International Standard Classification of Education : ISCED) ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.2 การปรับค่า FTES ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกให้เป็นหน่วยวัดเดียวกับ FTES ระดับปริญญาตรี และค่าปกติของ FTES ระดับปริญญาตรีต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

สาขา	ตัวปรับค่า (นำไปคูณกับค่า FTES ระดับ บัณฑิตศึกษา)	ค่าปกติของ FTES ระดับปริญญาตรี ต่อจำนวนอาจารย์ ประจำ
1. วิทยาศาสตร์สุขภาพ	1	1 : 8
2. วิทยาศาสตร์กายภาพ	2	1 : 20
3. วิศวกรรมศาสตร์	2	1 : 20
4. สถาปัตยกรรมศาสตร์ และการผังเมือง	1	1 : 8
5. เกษตร ป่าไม้และประมง	2	1 : 20
6. บริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์ บัญชี การจัดการ การท่องเที่ยว เศรษฐศาสตร์	1.8	1 : 25
7. ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์	1.5	1 : 25
8. ศิลปกรรมศาสตร์ วิจารณ์ศิลป์และประยุกต์ศิลป์	1.8	1 : 8
9. สังคมศาสตร์/ มนุษยศาสตร์	1.8	1 : 25

ตัวอย่างในการปรับค่านักศึกษาเต็มเวลาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นระดับปริญญาตรี

นักศึกษาเต็มเวลาในหน่วยนับปริญญาตรี	
1. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	= FTES ระดับปริญญาตรี + FTES ระดับบัณฑิตศึกษา
2. กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพ	= FTES ระดับปริญญาตรี + (2 X FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)
3. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	= FTES ระดับปริญญาตรี + (1.8 X FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)

หน่วยกิตนักศึกษา (Student Credit Hours : SCH) หมายถึง ผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกับจำนวนหน่วยกิตของแต่ละรายวิชาที่ภาควิชาหรือคณะนั้นเปิดสอน

$$\text{FTES (ระดับปริญญาตรี)} = \text{SCH}/36$$

$$\text{FTES (บัณฑิตศึกษา)} = \text{SCH}/24$$

สูตรการคำนวณ FTES :

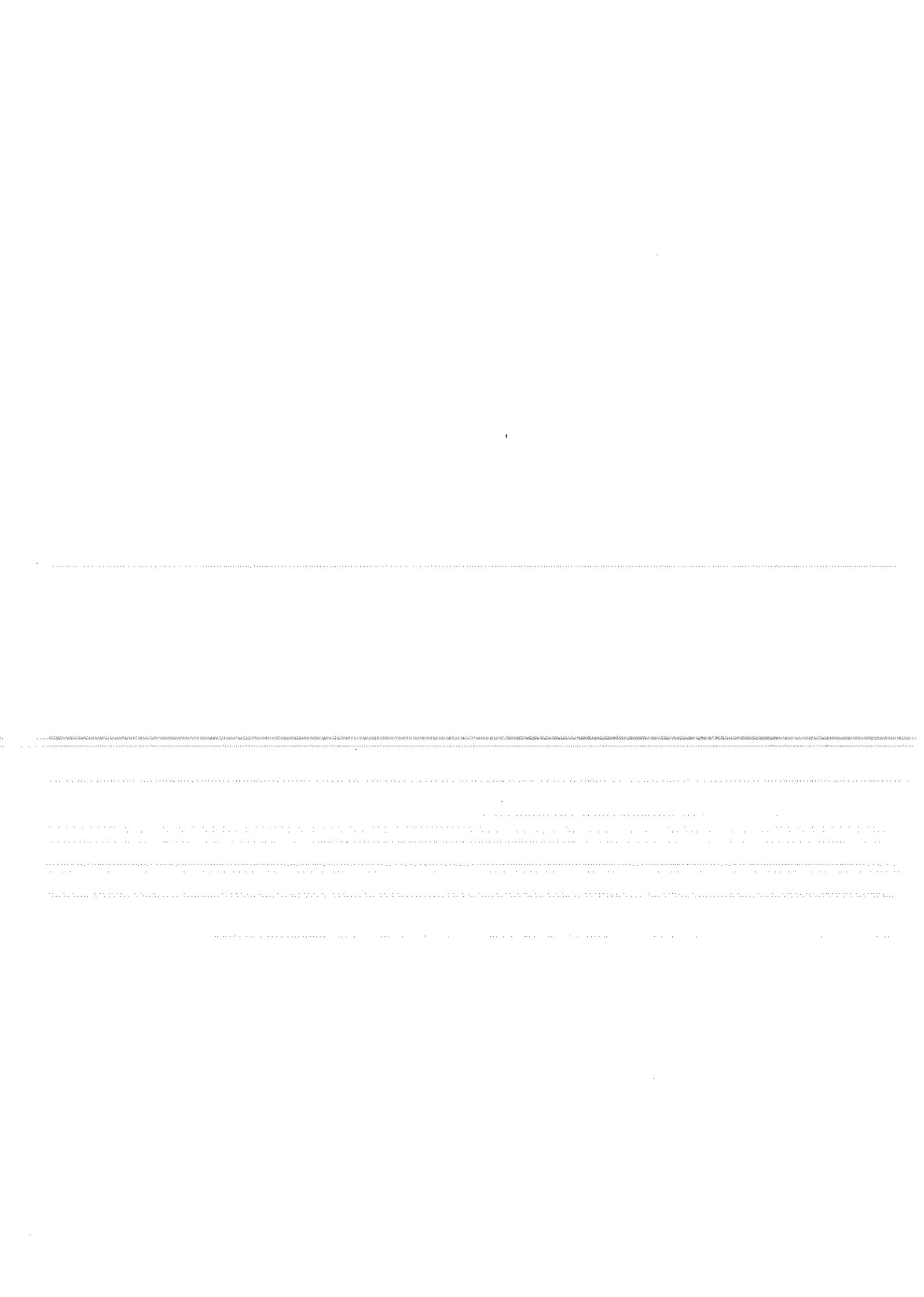
ผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกับจำนวนหน่วยกิต ที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียน <hr/> จำนวนหน่วยกิตที่เรียนเต็มเวลาในหนึ่งปีการศึกษา

สูตรการคำนวณ FTES ต่ออาจารย์ประจำ :

FTES <hr/> จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนอาจารย์ประจำ ในปีการศึกษานั้น นับเฉพาะอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง
2. ข้อมูลจำนวนนักศึกษาที่เรียนเต็มเวลา ในปีการศึกษานั้น
3. จำนวนรายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่สถาบันเปิดสอนและจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในแต่ละรายวิชา โดยจำแนกนักศึกษาตามระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก

ตัวบ่งชี้ 6.3 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ
ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (6.3) ก.พ.ร. (4.1.2) และ สกอ.

หน่วยวัด : ร้อยละ

หน่วยนับ : คน

การเก็บข้อมูล : รอบปีการศึกษา 2549 (1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550)

คำอธิบาย

ร้อยละของอาจารย์ประจำของสถาบันอุดมศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่ากับจำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด ทั้งนี้ให้นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อด้วย

อาจารย์ประจำที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก ให้นับรวมอาจารย์ประจำทั้งหมดที่มีวุฒิปริญญาเอกในปีการศึกษานั้น ที่ยังคงมีสถานภาพเป็นอาจารย์ประจำของสถาบันอุดมศึกษา โดยจะนับรวมอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือสูงสุดในสาขานั้นๆ เช่น ทางด้านสาขาวิชาศิลปกรรม มีปริญญา MFA (Master of Fine Arts) ซึ่งเป็นวุฒิการศึกษาสูงสุดของวิชาชีพด้านนี้เป็นต้น โดยจะต้องได้รับวุฒิจากสถาบันอุดมศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) รับรอง

สูตรการคำนวณ :

$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า ในปีการศึกษา นั้น}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำ ในปีการศึกษานั้น}} \times 100$

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ให้นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อด้วย
2. จำนวนอาจารย์ประจำที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือวุฒิสูงสุดของสาขาวิชานั้น
ในปีการศึกษานั้น

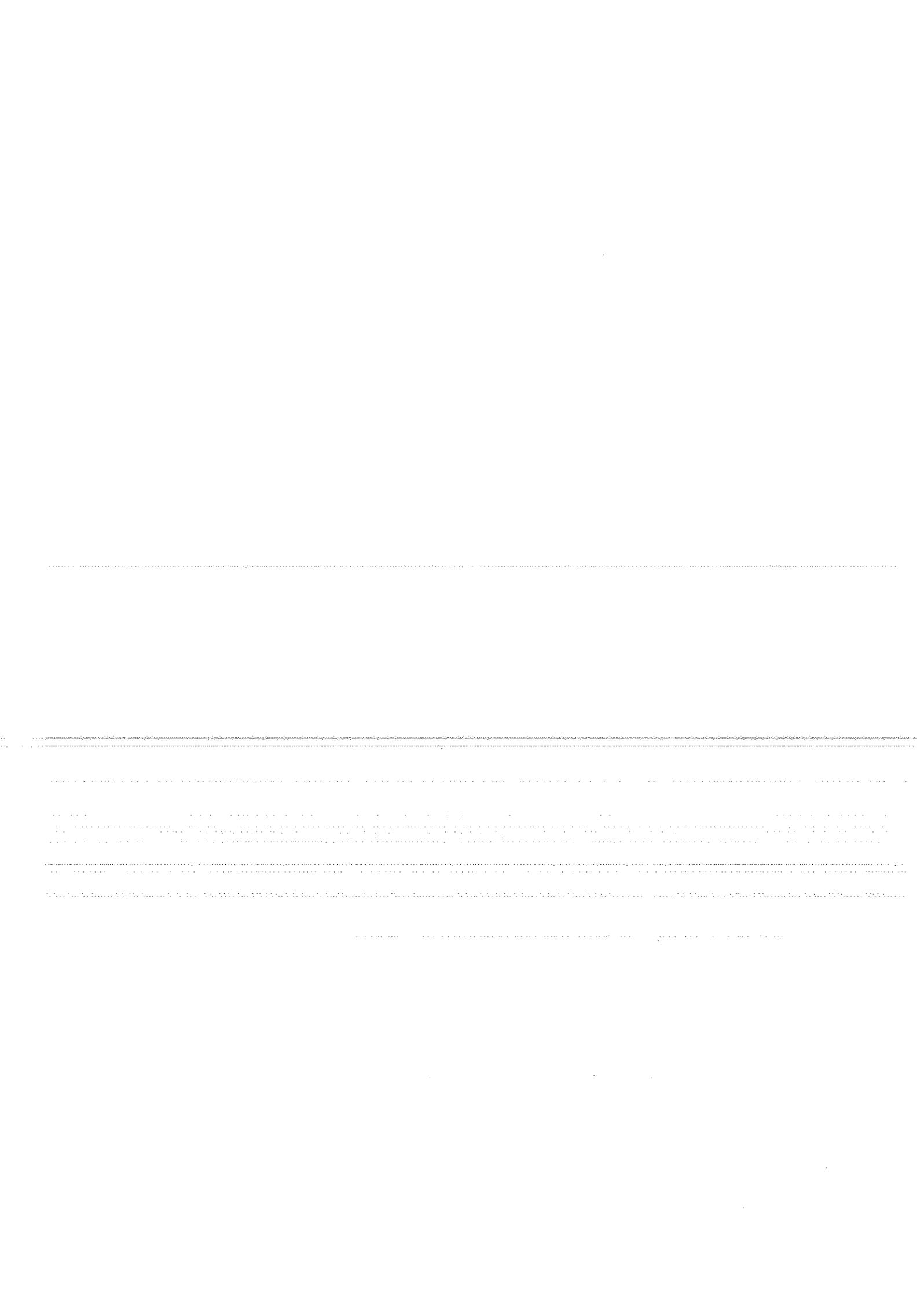
ตัวบ่งชี้ 6.4 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (6.4) ก.พ.ร. (3.2) และ สกอ.

หน่วยวัด : ร้อยละ

หน่วยนับ : คน

การเก็บข้อมูล : รอบปีการศึกษา 2549 (1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550)

คำอธิบาย

ร้อยละของอาจารย์ประจำของสถาบันอุดมศึกษาที่มีตำแหน่งทางวิชาการ ครอบคลุมตำแหน่ง ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด ทั้งนี้ให้นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อด้วย

สูตรการคำนวณ :

$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่มีตำแหน่งทางวิชาการ ในปีการศึกษานั้น}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำ ในปีการศึกษานั้น}} \times 100$
--

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ให้นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อด้วย
2. จำนวนอาจารย์ประจำที่มีตำแหน่งทางวิชาการ โดยให้นำเสนอแยกตำแหน่งทางวิชาการระดับ ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์

ตัวบ่งชี้ 6.5 การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ (Professional Ethics)

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (6.5) ก.พ.ร.(7)

หน่วยวัด : ระดับ

หน่วยนับ : -

การเก็บข้อมูล : รอบปีการศึกษา 2549 (1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550)

คำอธิบาย

การที่สถาบันได้มีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร มีกระบวนการส่งเสริมให้ผู้เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ อันแสดงถึงความมีเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พร้อมทั้งได้กำหนดกลไกที่จะให้คณาจารย์ได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ โดยมีมาตรการในการให้คะแนนให้โทษกับผลการปฏิบัติจรรยาบรรณของคณาจารย์

เกณฑ์การพิจารณา : ระดับคุณภาพ

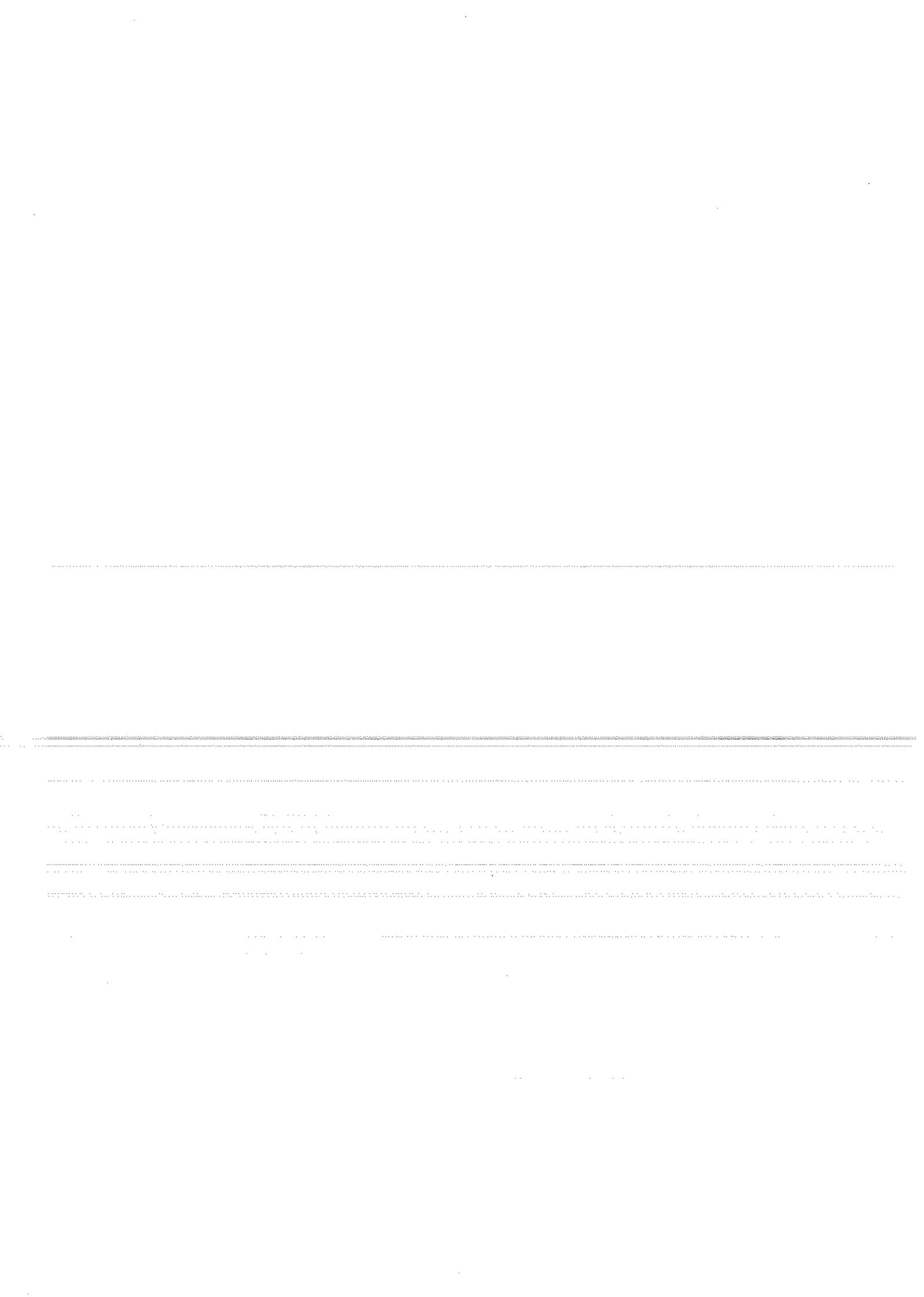
5 = มีการดำเนินการวางแผน ป้องกัน หรือหาแนวทางแก้ไขการกระทำผิดจรรยาบรรณ

4 = มีระบบในการดำเนินการกับมีผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ

3 = มีการกำกับดูแลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณ

2 = มีกระบวนการส่งเสริมให้ผู้เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ

1 = สถาบันมีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. คำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบดำเนินการศึกษาวิเคราะห์เพื่อกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพพัฒนาจารย์ที่เหมาะสมกับสถาบันอุดมศึกษา
2. จรรยาบรรณวิชาชีพพัฒนาจารย์ของสถาบัน
3. คู่มือจรรยาบรรณวิชาชีพพัฒนาจารย์
4. ผลการประเมินการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

ตัวบ่งชี้ 6.6 กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเฉพาะการเรียนรู้จากการปฏิบัติและประสบการณ์จริง

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (6.6)

หน่วยวัด : ข้อ

หน่วยนับ : -

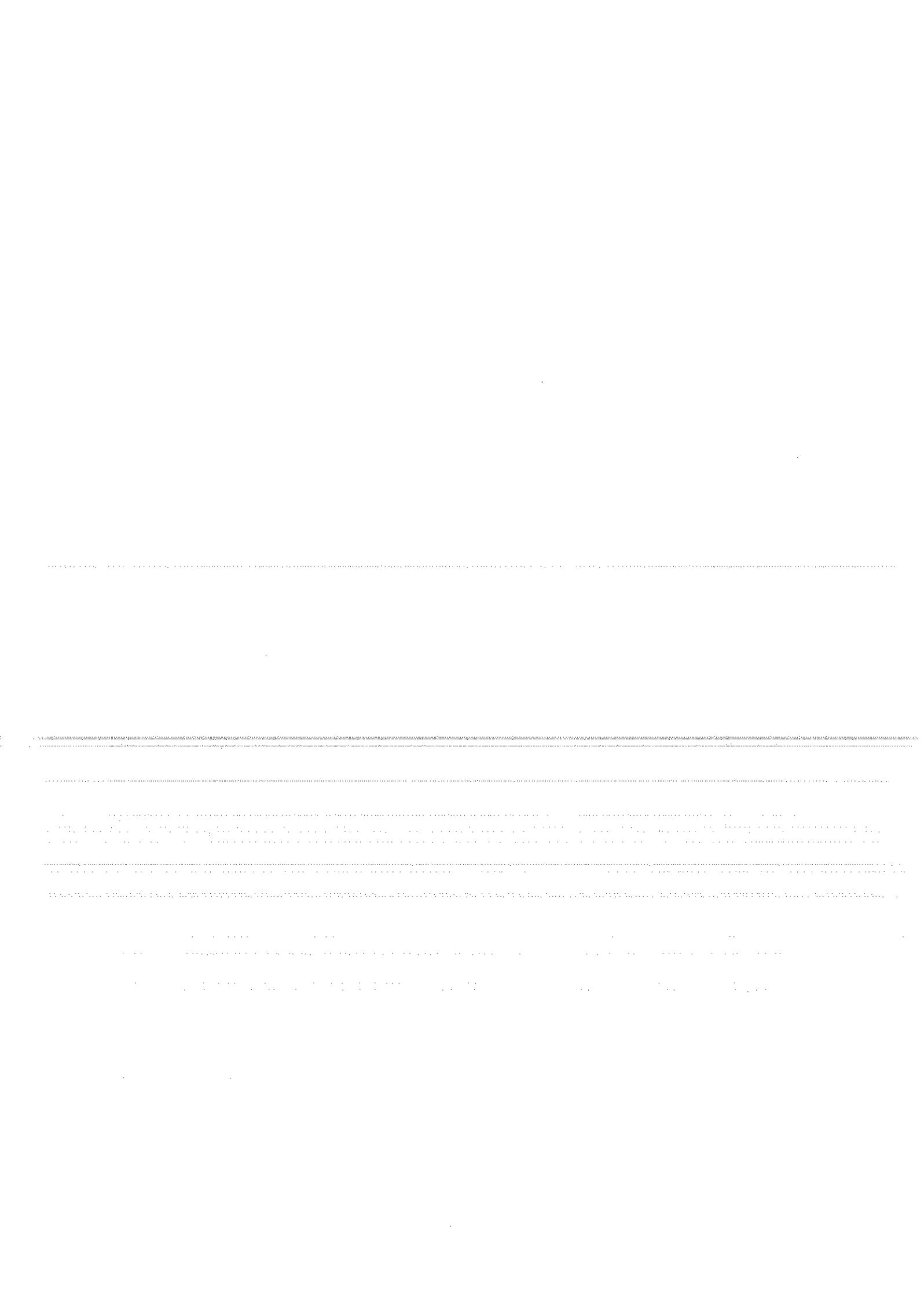
การเก็บข้อมูล : รอบปีการศึกษา 2549 (1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550)

คำอธิบาย

มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนิสิตนักศึกษา และการจัดให้นิสิตนักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด เช่น การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าวิจัยโดยอิสระในรูปโครงการวิจัยส่วนบุคคล การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเรียนได้หลากหลายวิชาทั้งในและนอกคณะ การเปิดรายวิชาเลือกเสรีที่ครอบคลุมองค์ความรู้ต่างๆ จำนวนหน่วยกิตหรือจำนวนชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ รวมทั้งมีการฝึกประสบการณ์ภาคสนามอย่างพอเพียง มีการจัดสัมมนา จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ จัดทำโครงการ มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) และมีห้องสมุดและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

ตัวบ่งชี้ี้จะมีลักษณะเป็นตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพที่ต้องอาศัยความละเอียดในการพิจารณาและมีลักษณะแตกต่างจากตัวบ่งชี้อื่นๆ ที่กล่าวมาแล้ว อย่างไรก็ตาม ตัวบ่งชี้ี้มีความสำคัญเนื่องจากเป็นตัวบ่งชี้ที่จะบอกให้ทราบว่าสถาบันการศึกษาได้จัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ตามมาตรา 22 หรือไม่ ซึ่งมาตรา 22 กำหนดไว้ว่า "การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด"

ผู้ประเมินอาจจะพิจารณาหาร่องรอยหลักฐานด้วยวิธีการอื่น ๆ เช่น การสังเกตการเรียนการสอน วิธีการตั้งปัญหา และพิจารณาจากงานที่ผู้สอนมอบหมายด้วย

เกณฑ์การพิจารณา : ข้อ

1. คณาจารย์มีความรู้ความเข้าใจรู้เป้าหมายของการจัดการศึกษา และหลักสูตรการศึกษา
อุดมศึกษา
2. คณาจารย์มีการวิเคราะห์ศักยภาพของผู้เรียนและเข้าใจผู้เรียนเป็นรายบุคคล
3. คณาจารย์มีความสามารถในการจัดประสบการณ์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
4. คณาจารย์มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองและ
ผู้เรียน
5. คณาจารย์มีการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ที่จัดให้
ผู้เรียนและอิงพัฒนาการของผู้เรียน
6. คณาจารย์มีการนำผลการประเมินมาปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียน
ให้เต็มตาม ศักยภาพ
7. คณาจารย์มีการวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อและการเรียนรู้ของผู้เรียนและนำไปใช้พัฒนาผู้เรียน

ข้อมูลที่ต้องการ

ข้อมูลที่แสดงให้เห็นหลักฐานของการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น จำนวนหน่วยกิตหรือจำนวนชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติที่แสดงถึงการให้นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ตามความสนใจ การทำ Senior project วิชาสัมมนา และวิชาที่มอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งจำนวนชั่วโมงในภาคสนาม จำนวนโปรแกรม/ รายวิชาที่เป็นวิชาเลือกเสรี ผลการวิเคราะห์ศักยภาพของผู้เรียนและเข้าใจผู้เรียนเป็นรายบุคคล ผลการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนและอิงพัฒนาการของผู้เรียน และมีการนำผลการประเมินมาปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ

นอกจากนั้นยังรวมถึงผลงานอาจารย์ที่เป็นงานวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อและการเรียนรู้ของผู้เรียนและนำไปใช้พัฒนาผู้เรียน จำนวนรายวิชาที่มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) จำนวนชั่วโมงที่เปิดให้บริการให้นักศึกษาใช้ห้องสมุดและห้องคอมพิวเตอร์ต่อวัน เป็นต้น รวมถึงแผนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

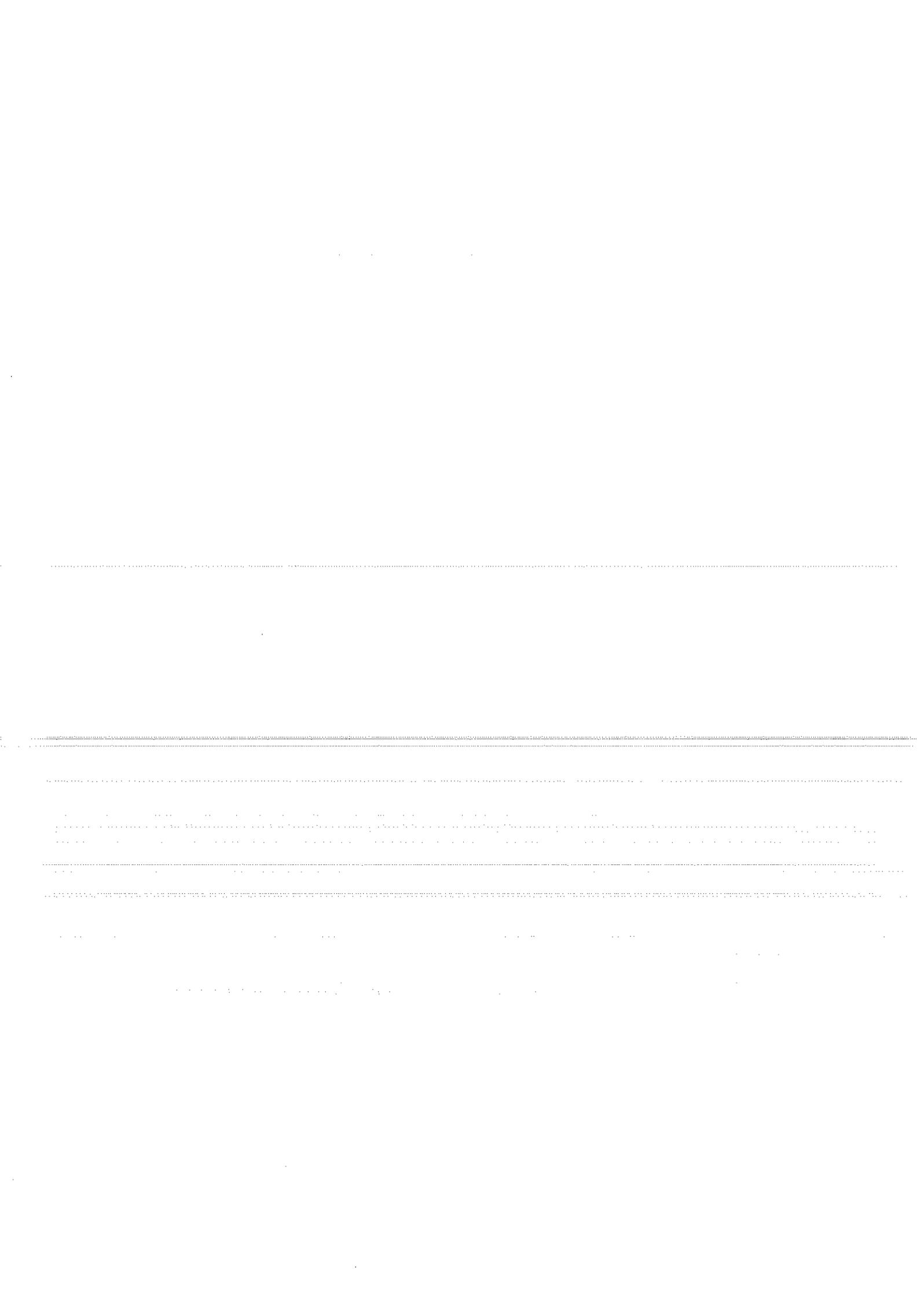
ตัวบ่งชี้ 6.7 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์และสิ่งสนับสนุน
การเรียนรู้

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (6.7) และ สกอ.

หน่วยวัด : ค่าเฉลี่ย

หน่วยนับ : รายวิชา

การเก็บข้อมูล : รอบปีการศึกษา 2549 (1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550)

คำอธิบาย

ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ในแต่ละรายวิชา ซึ่งประกอบด้วย ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการถ่ายทอดความรู้ การเตรียมเนื้อหา การบูรณาการ และความรู้ความสามารถของอาจารย์ผู้สอน

ในปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งมีแบบฟอร์มสำหรับประเมินการสอนของคณาจารย์ตามรูปแบบของทบวงมหาวิทยาลัย โดยนิสิตนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนจะเป็นผู้ให้ความเห็นต่อการสอนของอาจารย์ ทั้งในระหว่างเรียน และเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้ดังกล่าวเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพการสอนของคณาจารย์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพของนิสิตนักศึกษา ถือเป็นตัววัดในด้านทรัพยากร (Input) เนื่องจากเชื่อว่าคุณภาพครูและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่ดีจะมีผลทำให้คุณภาพของนิสิตนักศึกษาดีด้วย ทั้งนี้ ในการประเมินจะต้องคำนึงถึงปรัชญา พันธกิจและลักษณะการเรียนการสอนของแต่ละสถาบันการศึกษาด้วย

ข้อมูลที่ต้องการ

ข้อมูลค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ที่ฝ่ายวิชาการหรือฝ่ายบริหารได้รวบรวมไว้จากการส่งแบบสำรวจให้นิสิตนักศึกษาตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่ให้มีการประเมินอาจารย์โดยผู้เรียน โดยให้คำนวณความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยสำหรับอาจารย์แต่ละท่าน ทั้งนี้สถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดให้มีการสำรวจ ดังกล่าว โดยใช้มาตรา 5 ระดับ และแสดงให้เห็นว่าได้ใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีความเป็นตัวแทนของนิสิต นักศึกษาทั้งหมด

ตัวบ่งชี้ 6.8 ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม/ โครงการพัฒนานักศึกษาต่อจำนวนนักศึกษา

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (6.8) ก.พ.ร. (3.4) และ สกอ.

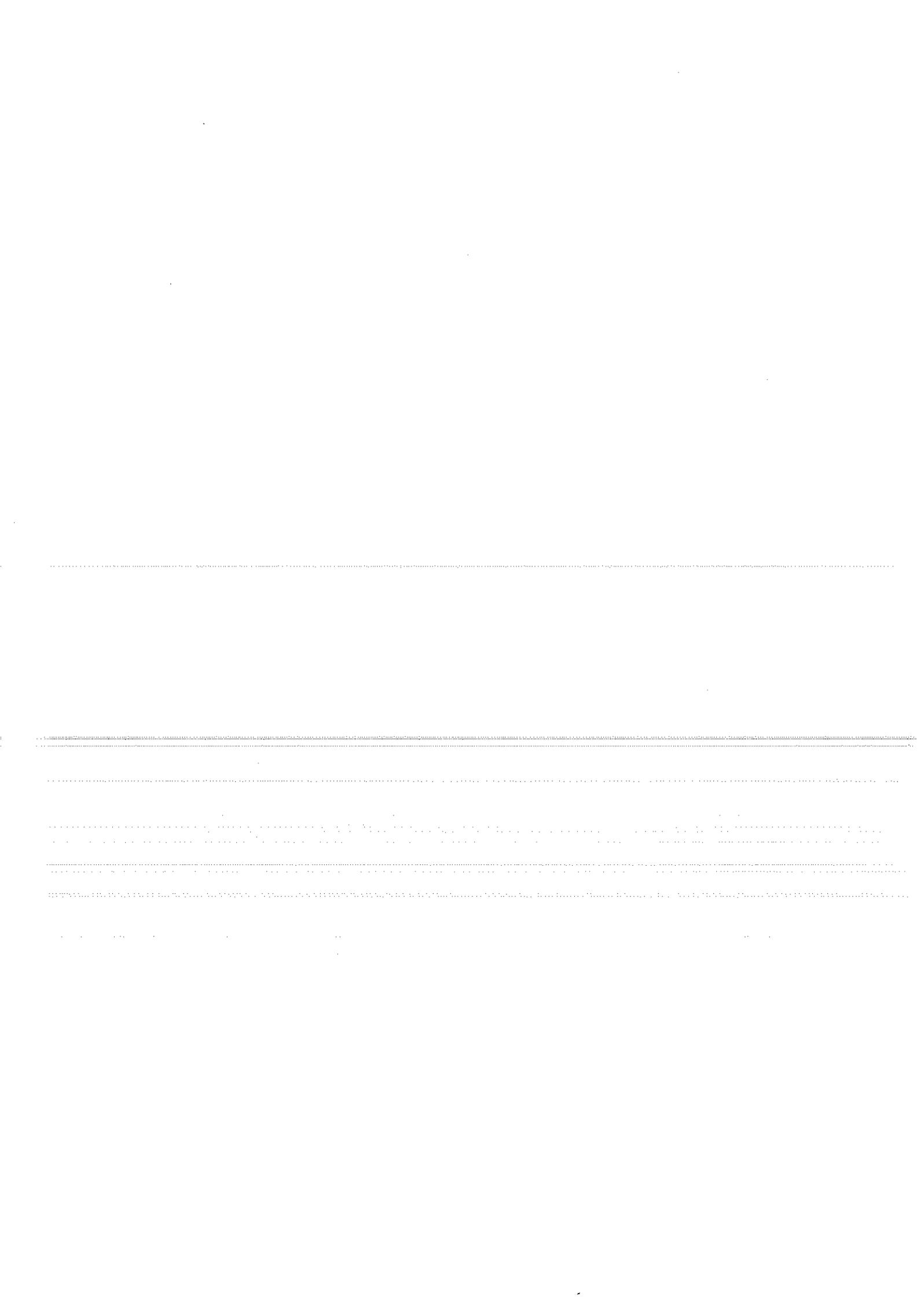
หน่วยวัด : ร้อยละ

หน่วยนับ : คน

การเก็บข้อมูล : รอบปีการศึกษา 2549 (1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550)

คำอธิบาย

ร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เข้าร่วมกิจกรรม/ โครงการพัฒนานักศึกษาต่อจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมด โดยไม่นับนักศึกษาซ้ำ แม้ว่านักศึกษาคณันนั้นจะเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการพัฒนานักศึกษาหลายโครงการก็ตาม

สูตรการคำนวณ :

<p>จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เข้าร่วมกิจกรรม/ โครงการพัฒนานักศึกษาในปี การศึกษานั้น</p> <hr style="width: 80%; margin: auto;"/> <p>จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมดในปีการศึกษานั้น</p>	<p>X 100</p>
---	--------------

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม/ โครงการพัฒนานักศึกษาในปีการศึกษานั้น
2. จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมดในปีการศึกษานั้น

ตัวบ่งชี้ 6.9 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์ และศูนย์สารสนเทศต่อนักศึกษา

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (6.9)

หน่วยวัด : ล้านบาท

หน่วยนับ : บาท

การเก็บข้อมูล : รอบปีงบประมาณ พ.ศ.2549 (1 ตุลาคม 2548 - 30 กันยายน 2549)

คำอธิบาย

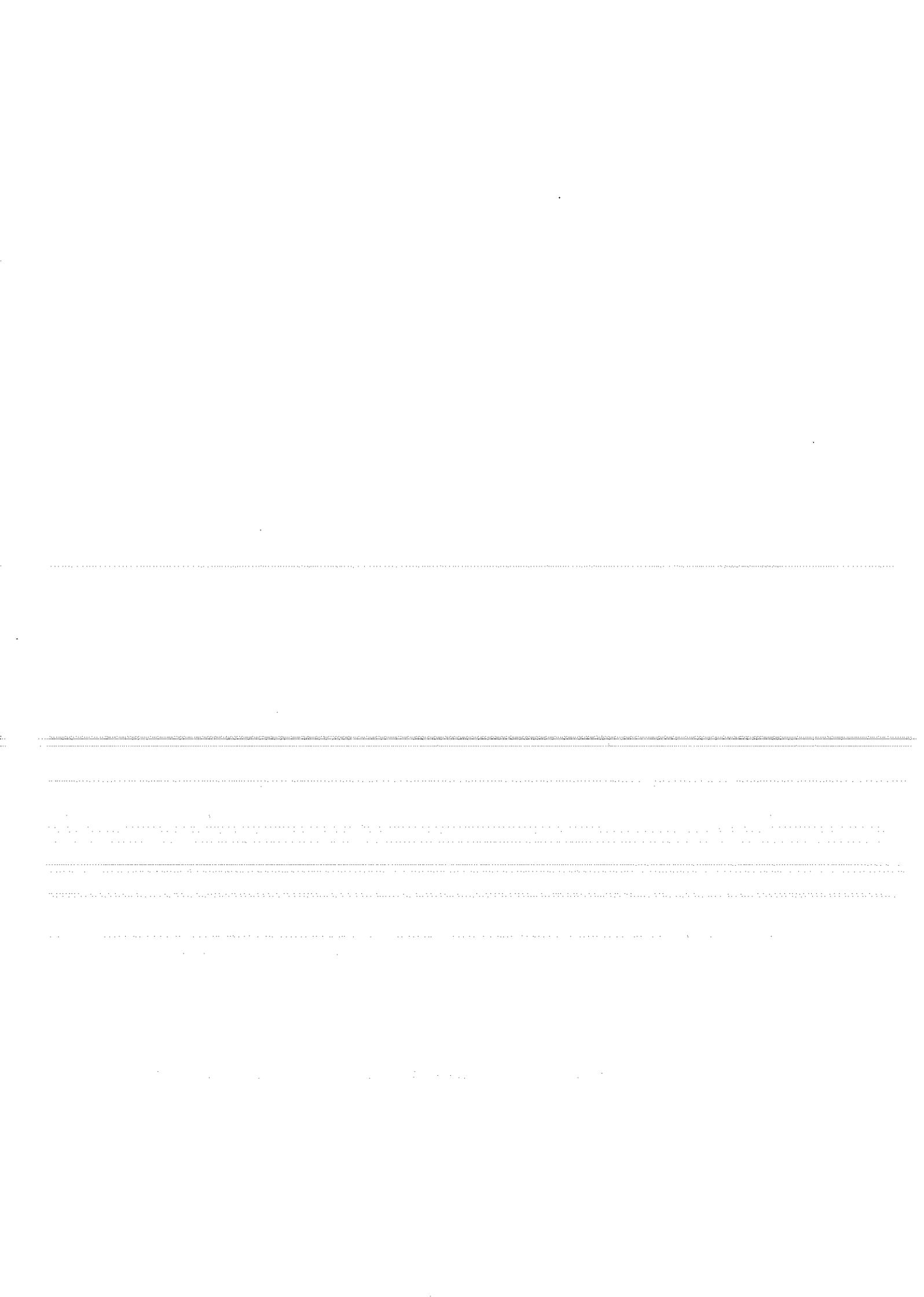
ค่าใช้จ่ายที่สถาบันอุดมศึกษาใช้เพื่อการพัฒนาาระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์ และศูนย์สารสนเทศที่ใช้เพื่อการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนทั้งหมด ได้แก่ งบดำเนินการและงบลงทุนที่ใช้ในการจัดซื้อระบบ อุปกรณ์ โปรแกรม และครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์อื่นๆ ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการพัฒนาระบบและเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอนและการค้นคว้าของนักศึกษา ค่าจ้างบุคลากร และค่าเสื่อมราคา ต่อจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES)

ตัวบ่งชี้นี้บ่งบอกถึงสภาพความพอเพียงของเครื่องมือในการสนับสนุนการเรียนการสอน การเรียนรู้ด้วยตนเองว่าเหมาะสมพอเพียงหรือไม่ อย่างไร ซึ่งย่อมส่งผลต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนและคุณภาพของผลผลิตโดยตรง

งบดำเนินการ หมายถึง งบหมวดเงินเดือน ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค เงินอุดหนุน และค่าเสื่อมราคา โดยไม่รวมงบลงทุน (งบครุภัณฑ์ ที่ดิน สิ่งก่อสร้าง) ทั้งนี้ให้คิดตามปีงบประมาณ

ค่าใช้จ่ายทั้งหมด หมายถึง งบดำเนินการและงบลงทุน ที่เกี่ยวกับ

- การจัดซื้อหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ สื่อมัลติมีเดีย
- การพัฒนาระบบสารสนเทศ ซอฟต์แวร์ และฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อการสืบค้นและการศึกษา

- วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์การศึกษา เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในระบบห้องสมุด และศูนย์สารสนเทศ (กรณีของครุภัณฑ์ให้ใช้ค่าเสื่อมราคา)
- ค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงอาคาร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ
- ค่าจ้างบุคลากร

สูตรการคำนวณ :

ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์ และศูนย์สารสนเทศ ในปีงบประมาณนั้น	X 100
<hr style="width: 80%; margin: 0 auto;"/> จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าในปีงบประมาณนั้น	

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. งบดำเนินการและงบลงทุนที่ใช้ในการจัดซื้อระบบ อุปกรณ์ โปรแกรม และครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์อื่นๆ ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการพัฒนาระบบและเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอนและการค้นคว้าของนักศึกษา ค่าจ้างบุคลากร และค่าเสื่อมราคา
2. จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) ในปีงบประมาณนั้น

7. มาตรฐานด้านระบบการประกันคุณภาพ

ระบบการประกันคุณภาพภายในหมายถึงการพัฒนาคุณภาพ การตรวจติดตามคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และสามารถรองรับการประกันคุณภาพภายนอกได้

ตัวบ่งชี้ร่วม (ตามมาตรฐานของ สมศ.)

ตัวบ่งชี้ 7.1 มีระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายในที่ก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง
 ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (7.1) และ สกอ.

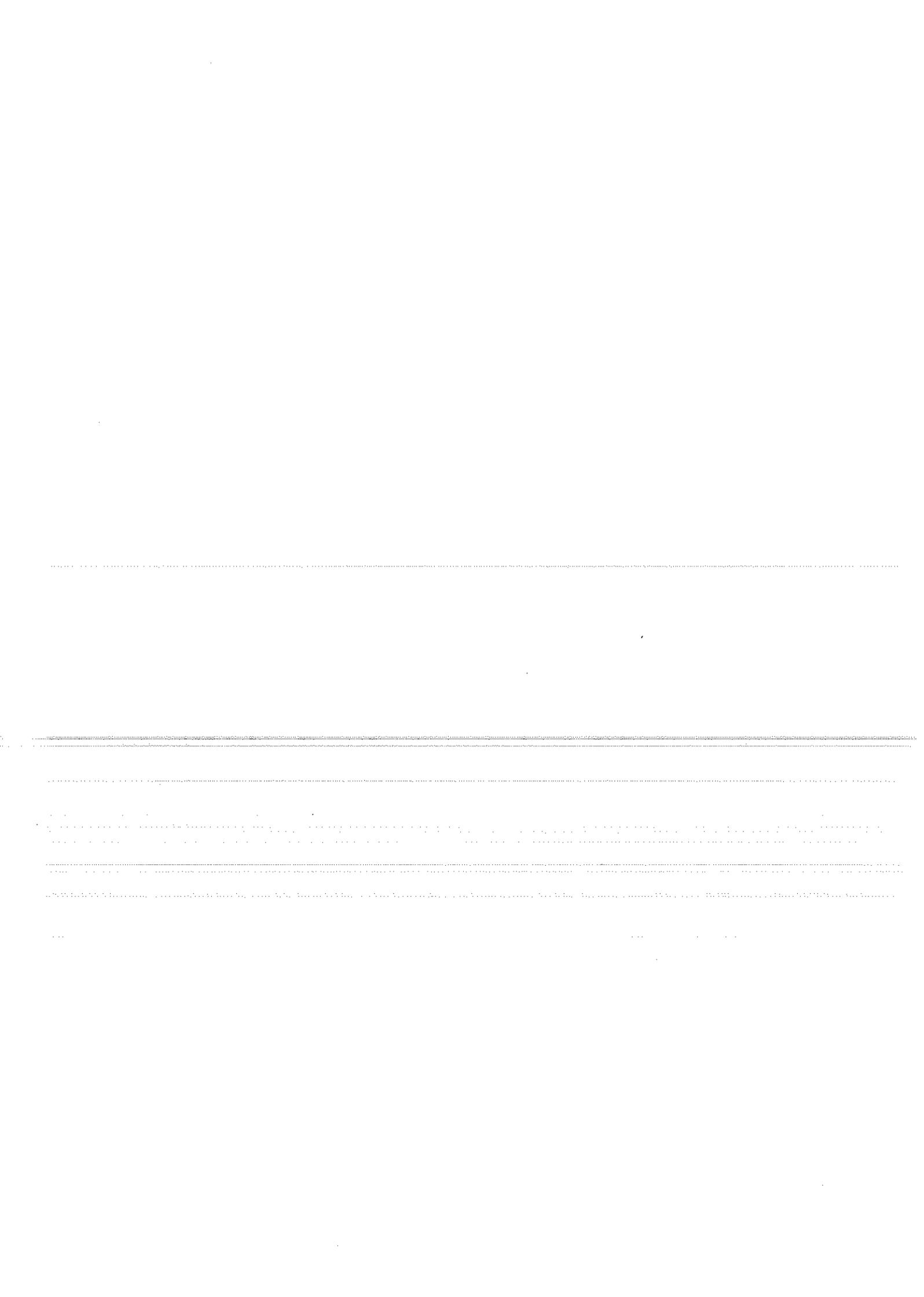
หน่วยวัด : ระดับ

หน่วยนับ : -

การเก็บข้อมูล : รอบปีการศึกษา 2549 (1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550)

คำอธิบาย

การดำเนินงานของสถาบันการศึกษาในการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถาบัน ระบบและกลไกการพัฒนาคุณภาพ วิธีการ ขั้นตอน บุคลากร งบประมาณ การติดตามคุณภาพ และการประเมินคุณภาพภายใน เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันการศึกษาตามที่ต้นสังกัดได้กำหนดไว้เพื่อ

แสดงให้เห็นว่าสถาบันอุดมศึกษาได้ตระหนักถึงคุณภาพการศึกษา โดยมีระบบและกลไกต่างๆ ที่สนับสนุนให้เกิดการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพตามที่ได้กำหนดไว้

เกณฑ์การพิจารณา : ระดับคุณภาพ

5 = มีการนำเอาผลการประเมินคุณภาพภายในมาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานตามพันธกิจให้เกิดผลดี

4 = มีการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับแนวทางการจัดการศึกษาของสถาบัน โดยได้รับการสนับสนุนจากต้นสังกัดและการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพจากทุกภาคีทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมของชุมชน

3 = มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพที่สมบูรณ์ประกอบด้วย การพัฒนาคุณภาพการตรวจติดตามคุณภาพ และการประเมินคุณภาพอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี

2 = มีการกำหนดมาตรฐานและตัวบ่งชี้ของสถาบันสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา และเอกลักษณ์ของสถาบันครอบคลุมปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพอย่างครบถ้วน ทั้งปัจจัยนำเข้ากระบวนการจัดการศึกษา และผลผลิต สามารถรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก และเทียบระดับ (Benchmarking)

1 = มีวิธีและกลไกในการประกันคุณภาพภายใน

ข้อมูลที่ต้องการ

คู่มือการประกันคุณภาพภายใน รวมทั้งหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าสถาบันการศึกษามีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถาบันและมีระบบและกลไก ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา เช่น คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพภายใน มาตรฐานและตัวบ่งชี้คุณภาพภายใน ภาพถ่ายกิจกรรมการดำเนินงาน รายงานการตรวจติดตามภายในสถาบัน รวมทั้งงบประมาณสำหรับการดำเนินการประเมินคุณภาพภายใน รวมทั้งผลที่เกิดขึ้นจากการนำเอาผลประเมินคุณภาพภายในมาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานตามพันธกิจให้เกิดผลดีเป็นต้น

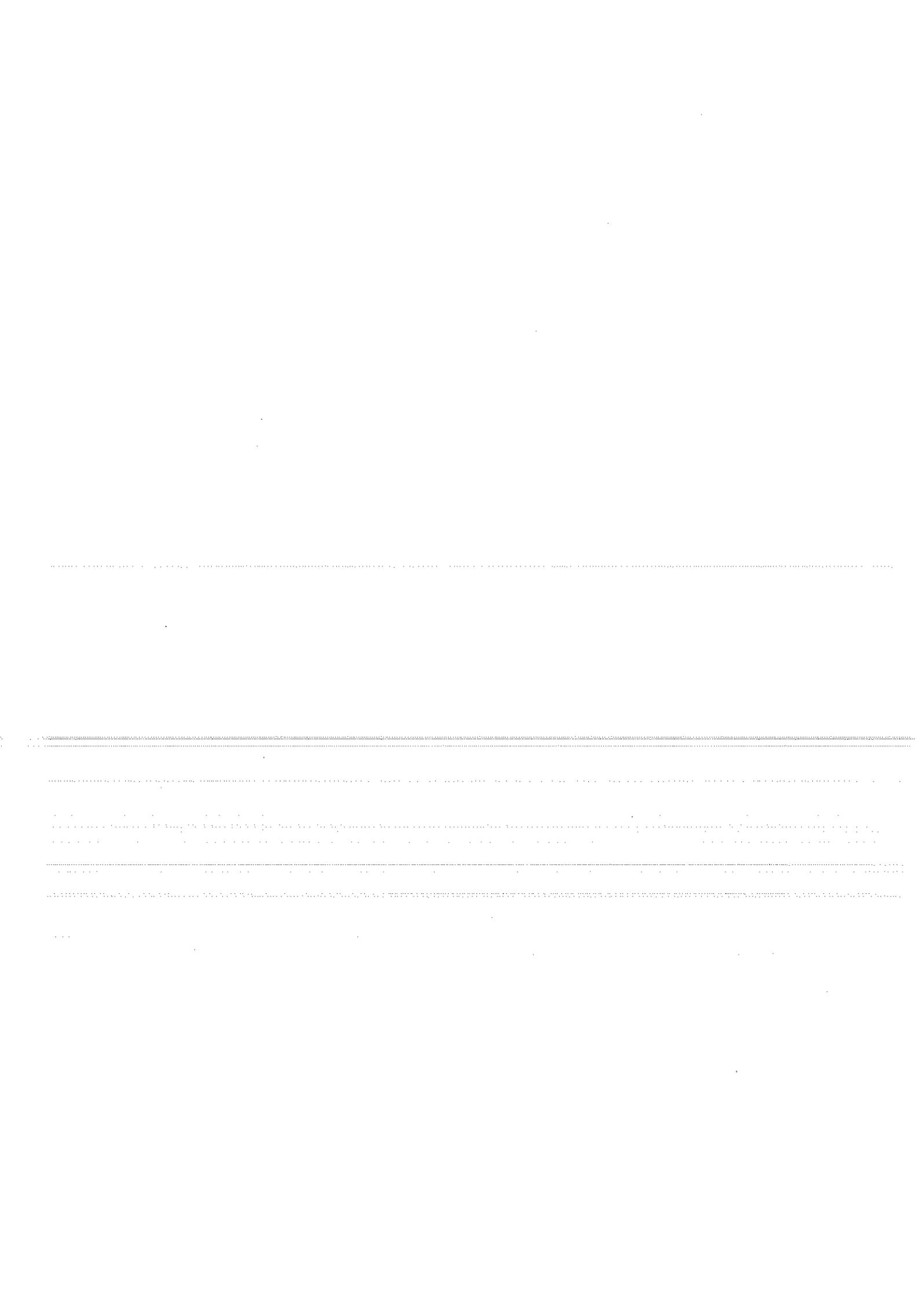
ตัวบ่งชี้ 7.2 ประสิทธิภาพของการประกันคุณภาพภายใน

ที่มาตัวบ่งชี้ : สมศ. (7.2) ก.พ.ร.(4.5.1) และ สกอ.

หน่วยวัด : ระดับ

หน่วยนับ : -

การเก็บข้อมูล : รอบปีการศึกษา 2549 (1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550)

คำอธิบาย

ผลที่ได้จากการดำเนินงานของการประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาที่ได้นำมาใช้ เพื่อพัฒนา คุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการนำเอาผลการประเมินคุณภาพภายในมาปรับปรุง กระบวนการปฏิบัติงานให้เกิดผลดียิ่งขึ้น ตลอดจนก่อให้เกิดผลผลิตและผลลัพธ์ของการจัดการศึกษาใน มาตรฐานที่ 1-4

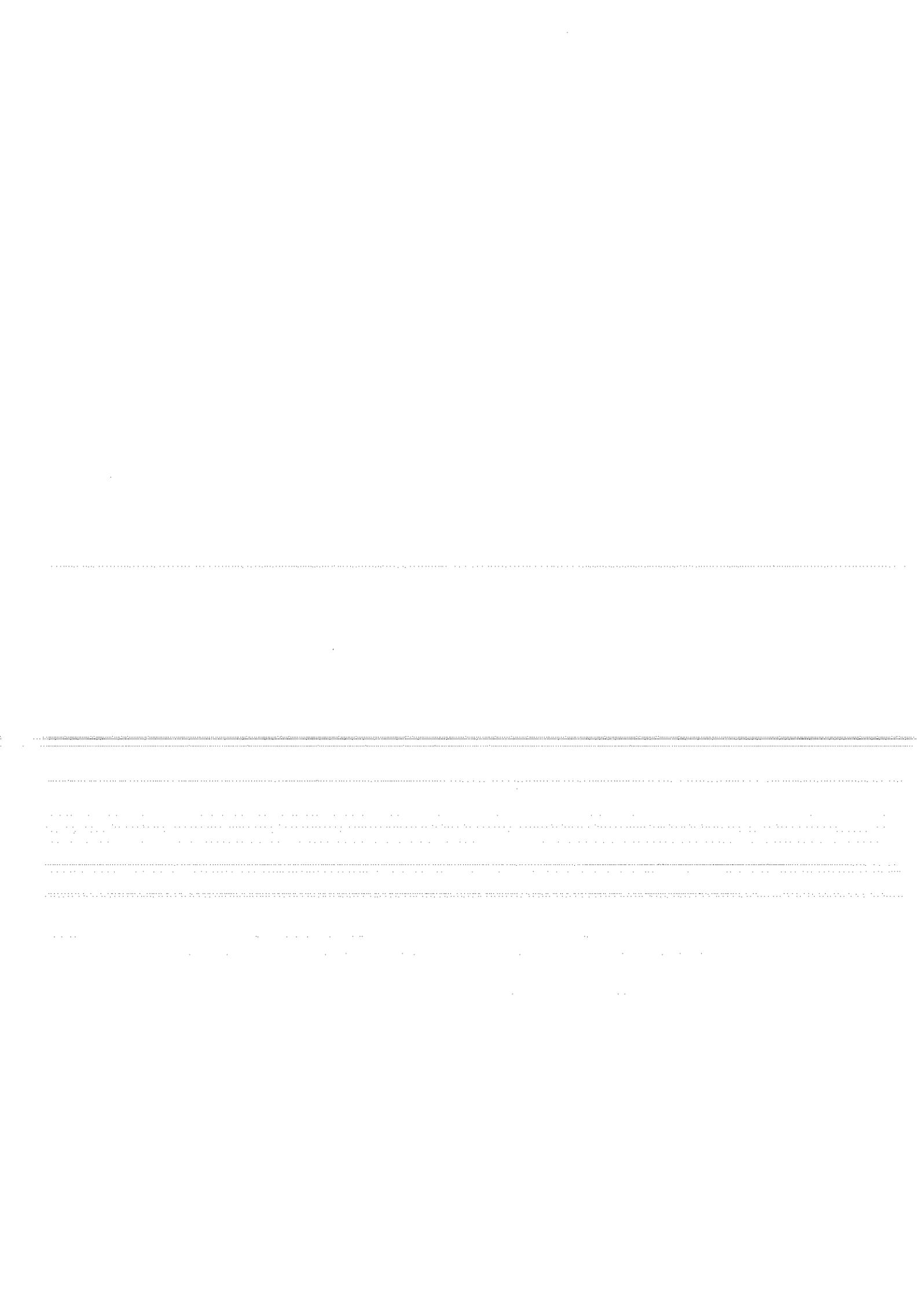
เกณฑ์การพิจารณา : ระดับคุณภาพ

- 5 = มีนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพที่สาขาวิชาพัฒนาขึ้นหรือการปฏิบัติที่เป็นเลิศ หรือ การเป็นแหล่งอ้างอิงของกลุ่มสาขาอื่น ๆ
- 4 = มีการนำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานของหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง
- 3 = มีการรายงานผลการประเมินคุณภาพภายในต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสาธารณชน
- 2 = มีการปรับปรุงระบบประกันคุณภาพภายใน โดยสอดคล้องตามพันธกิจของกลุ่ม สาขาวิชา
- 1 = มีการดำเนินการตามระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายในระดับกลุ่มสาขา อย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลที่ต้องการ

คู่มือการประกันคุณภาพภายใน รวมทั้งหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าสถาบันการศึกษามีระบบและ กลไกในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา เช่น รายงานการตรวจติดตามภายในสถาบัน ตลอดจน ผลการพัฒนา/ มูลค่าเพิ่ม (Value added) จากการประกันคุณภาพภายใน รายงานผลการประกันคุณภาพ ภายในต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงอันสืบเนื่องมาจากการประกัน คุณภาพภายใน นวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพที่สาขาวิชาพัฒนาขึ้นหรือการปฏิบัติ เป็นเลิศ หรือ การเป็นแหล่งอ้างอิงของกลุ่มสาขาอื่น ๆ ตลอดจนผลการพัฒนา/ มูลค่าเพิ่ม (Value added) จากการ ประกันคุณภาพภายใน เป็นต้น

ข้อมูลที่แสดงถึงผลการประกันคุณภาพภายในต่อการพัฒนาสถาบันและบุคลากร การบริหาร จัดการของสถาบันและหลักสูตร และการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตลอดจนการประกัน คุณภาพภายในที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิต คุณภาพงานวิจัย ประสิทธิภาพของการบริการวิชาการ และ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของสถาบัน

บทที่ 4

เกณฑ์การประเมินระดับตัวบ่งชี้

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้รับการจัดกลุ่มจาก สมศ. ให้เป็นสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม ดังนั้น การประเมินคุณภาพภายในมหาวิทยาลัยจึงใช้เกณฑ์เดียวกับเกณฑ์การประเมินระดับตัวบ่งชี้ที่ สมศ. กำหนดไว้

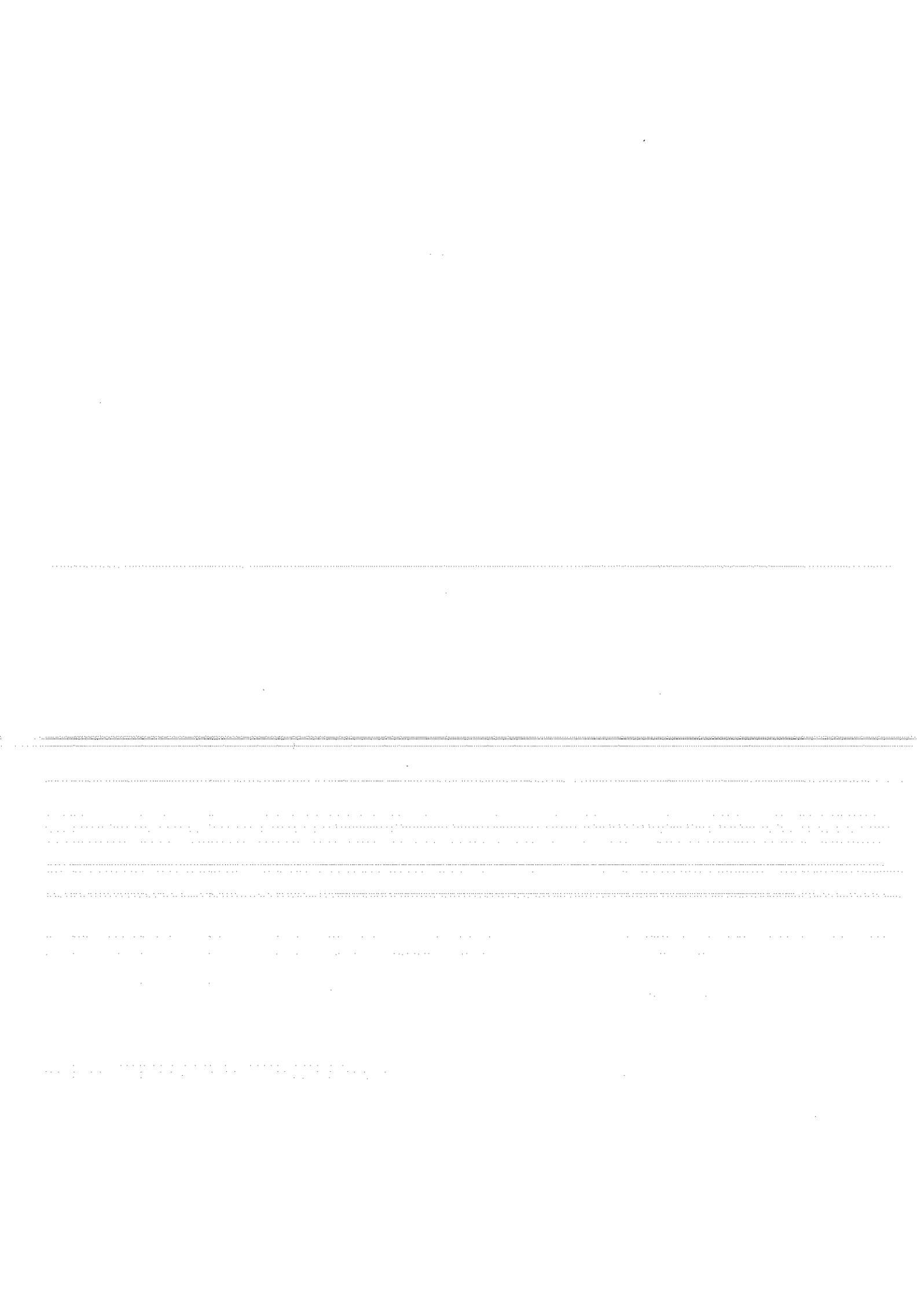
เกณฑ์การประเมินภายในระดับตัวบ่งชี้ของมหาวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมินระดับตัวบ่งชี้ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในแต่ละมาตรฐานปรากฏดังตารางที่ 4.1 – 4.7

ตารางที่ 4.1 เกณฑ์ในการประเมินระดับตัวบ่งชี้ของมาตรฐานที่ 1

มาตรฐานและตัวบ่งชี้ (หน่วยวัด)	ค่าระดับคะแนน		
	1	2	3
มาตรฐานที่ 1 มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต			
1.1 ร้อยละบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำ และการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	1-59	60-79	≥ 80
1.2 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา	1-59	60-79	≥ 80
1.3 ร้อยละของบัณฑิตที่ได้เงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์	1-74	75-99	100
1.4 ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต	1-2.4	2.5-3.4	≥ 3.5
1.5 จำนวนนักศึกษาหรือศิษย์เก่าที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรมหรือรางวัลทางวิชาการหรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบัณฑิตในระดับชาติหรือระดับนานาชาติในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา (คน)	-	-	≥ 1
1.6 จำนวนวิทยานิพนธ์และงานวิชาการของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในระดับชาติหรือระดับนานาชาติในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา (ชิ้นงาน)	1	2	≥ 3
*1.7 ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาโทที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาโททั้งหมด	1-24	25-39	≥ 40
*1.8 ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกทั้งหมด	1-39	40-59	≥ 60

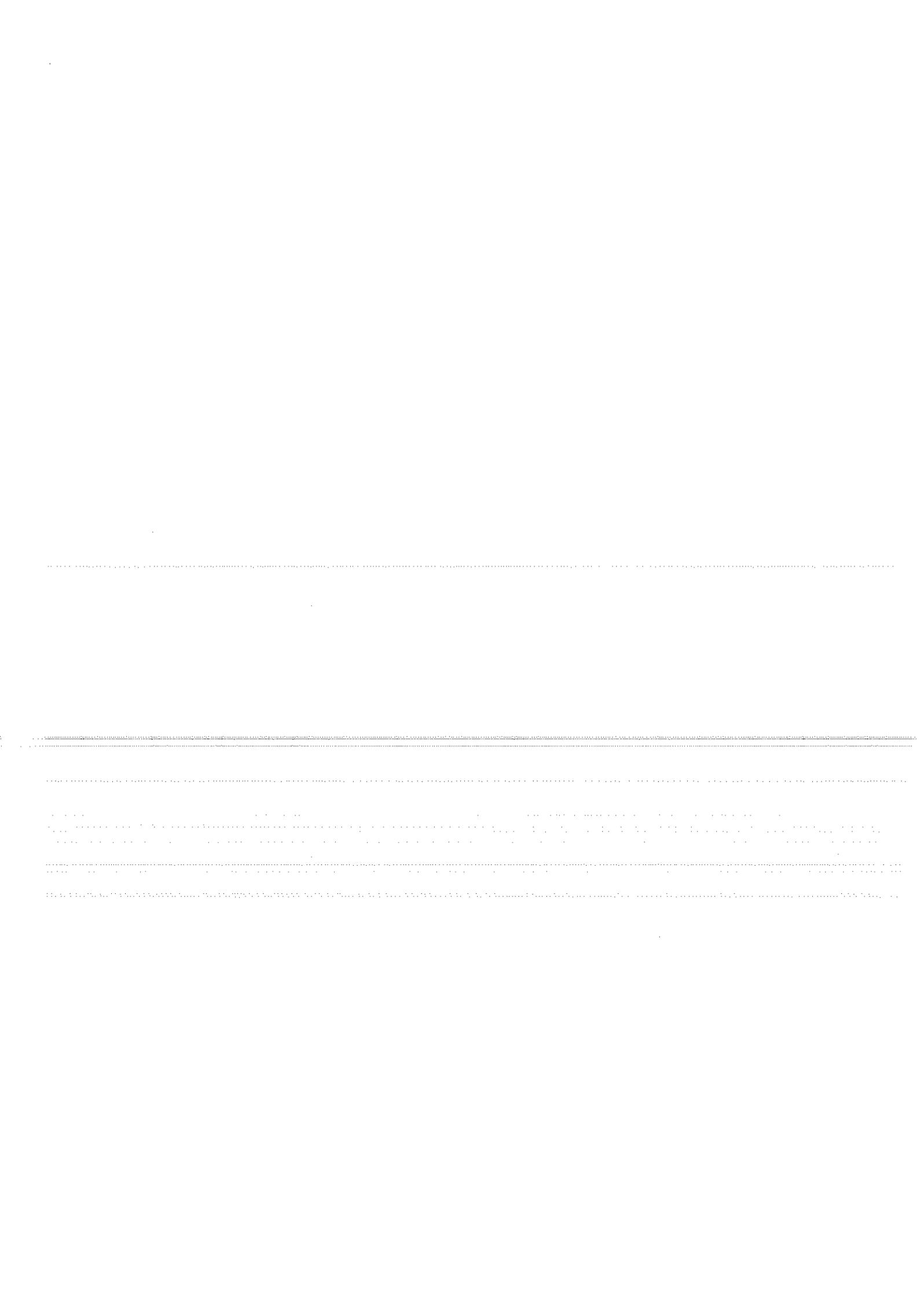
* ตัวบ่งชี้เฉพาะ

ตารางที่ 4.2 เกณฑ์ในการประเมินระดับตัวบ่งชี้ของมาตรฐานที่ 2

มาตรฐานและตัวบ่งชี้ (หน่วยวัด)	ค่าระดับคะแนน		
	1	2	3
มาตรฐานที่ 2 มาตรฐานด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์			
2.1 ร้อยละของงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ และ/หรือ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติต่อจำนวน อาจารย์ประจำ	1-19	20-29	≥ 30
2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ของสถาบันต่อจำนวน อาจารย์ประจำ (บาท)	1-9,999	10,000-14,999	$\geq 15,000$
2.3 เงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบัน ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (บาท)	1-9,999	10,000-14,999	$\geq 15,000$
2.4 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่รับทุนทำวิจัย หรืองานสร้างสรรค์จาก ภายในสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	1-29	30-44	≥ 45
2.5 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่รับทุนทำวิจัย หรืองานสร้างสรรค์จาก ภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	1-14	16-19	≥ 20
*2.6 ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ	≤ 7	7-9	≥ 10
*2.7 จำนวนผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการ จัดทะเบียน ทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตรในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (ชิ้นงาน)	-	-	≥ 1

* ตัวบ่งชี้เฉพาะที่ไม่ใช่จุดเน้นของคณะ

ตารางที่ 4.3 เกณฑ์ในการประเมินระดับตัวบ่งชี้ของมาตรฐานที่ 3

มาตรฐานและตัวบ่งชี้ (หน่วยวัด)	ค่าระดับคะแนน		
	1	2	3
มาตรฐานที่ 3 มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ			
3.1 ร้อยละของกิจกรรม / โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติ ต่ออาจารย์ประจำ	1-24	25-39	≥ 40
3.2 ร้อยละของอาจารย์ที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอก สถาบัน เป็นกรรมการวิชาการและกรรมการ วิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ	1-14	15-24	≥ 25
3.3 มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการเรียน การสอนและการวิจัย (ระดับ)	2	3	≥ 4

ระดับคุณภาพของตัวบ่งชี้ที่ 3.3

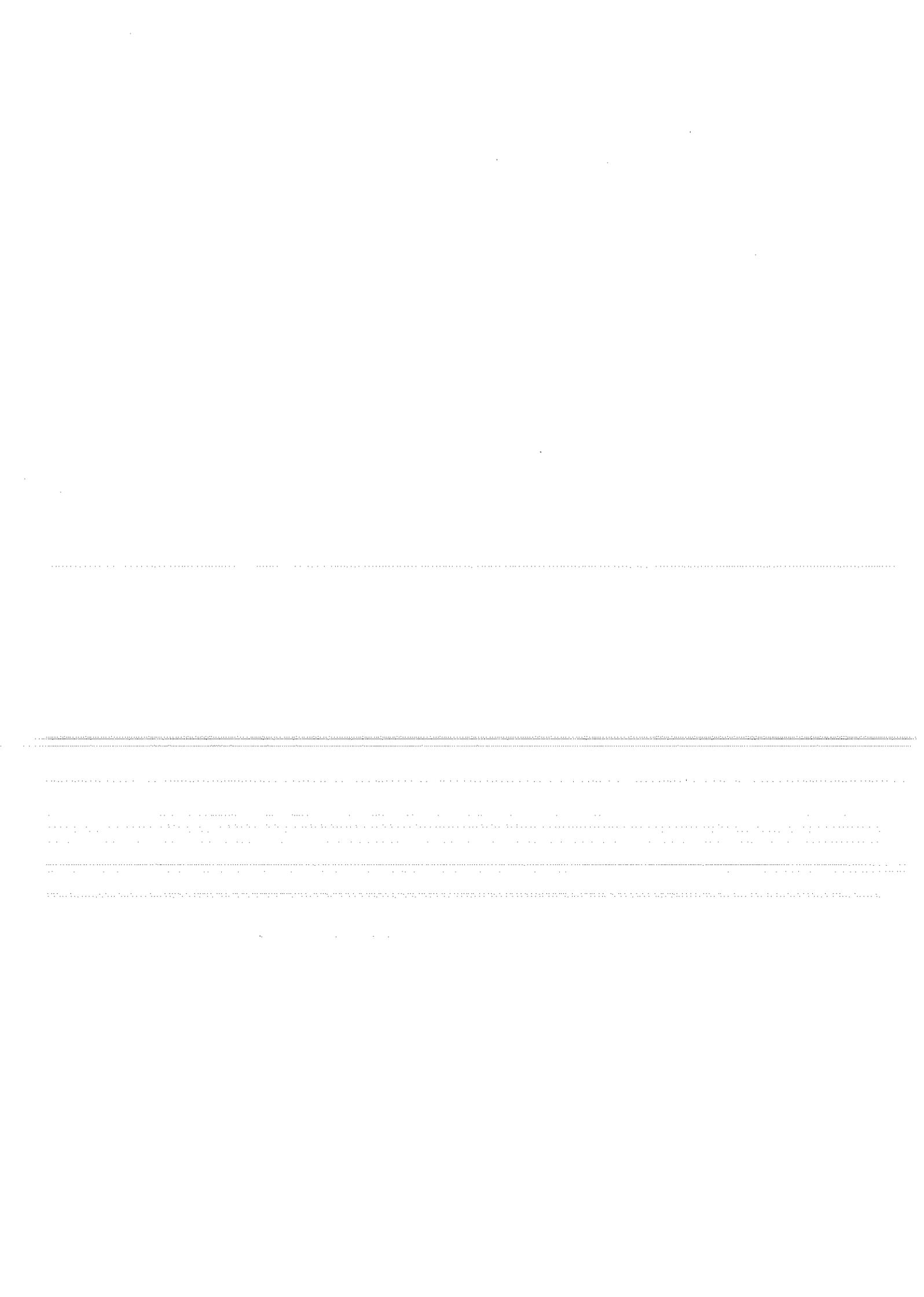
5 = มีการบูรณาการการจัดการเรียนการสอนหรือการวิจัยกับการบริการวิชาการ/วิชาชีพอย่างน้อย 1 โครงการ

4 = มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างน้อย 1 โครงการ

3 = มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการวิจัยอย่างน้อย 1 โครงการ

2 = มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการเรียนการสอนอย่างน้อย 1 โครงการ

1 = มีแผนในการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการเรียนการสอนและการวิจัย

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

มาตรฐานและตัวบ่งชี้ (หน่วยวัด)	ค่าระดับคะแนน		
	1	2	3
มาตรฐานที่ 3 มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ (ต่อ)			
3.4 ค่าใช้จ่ายและมูลค่าของสถาบันในการให้บริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อสังคมต่ออาจารย์ประจำ	1-6,499	6,500-9,999	$\geq$ 10,000
*3.5 จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ (จำนวนศูนย์เครือข่าย)	1-2	3	$\geq$ 4
*3.6 รายรับของสถาบันในการให้บริการวิชาการและวิชาชีพในนามสถาบันต่ออาจารย์ประจำ (บาท)	1-14,999	15,000-19,999	$\geq$ 20,000
*3.7 ระดับความสำเร็จในการให้บริการวิชาการและวิชาชีพตามพันธกิจของสถาบัน (ระดับ)	1-2	3	$\geq$ 4

* ตัวบ่งชี้เฉพาะ

ระดับคุณภาพของตัวบ่งชี้ที่ 3.7

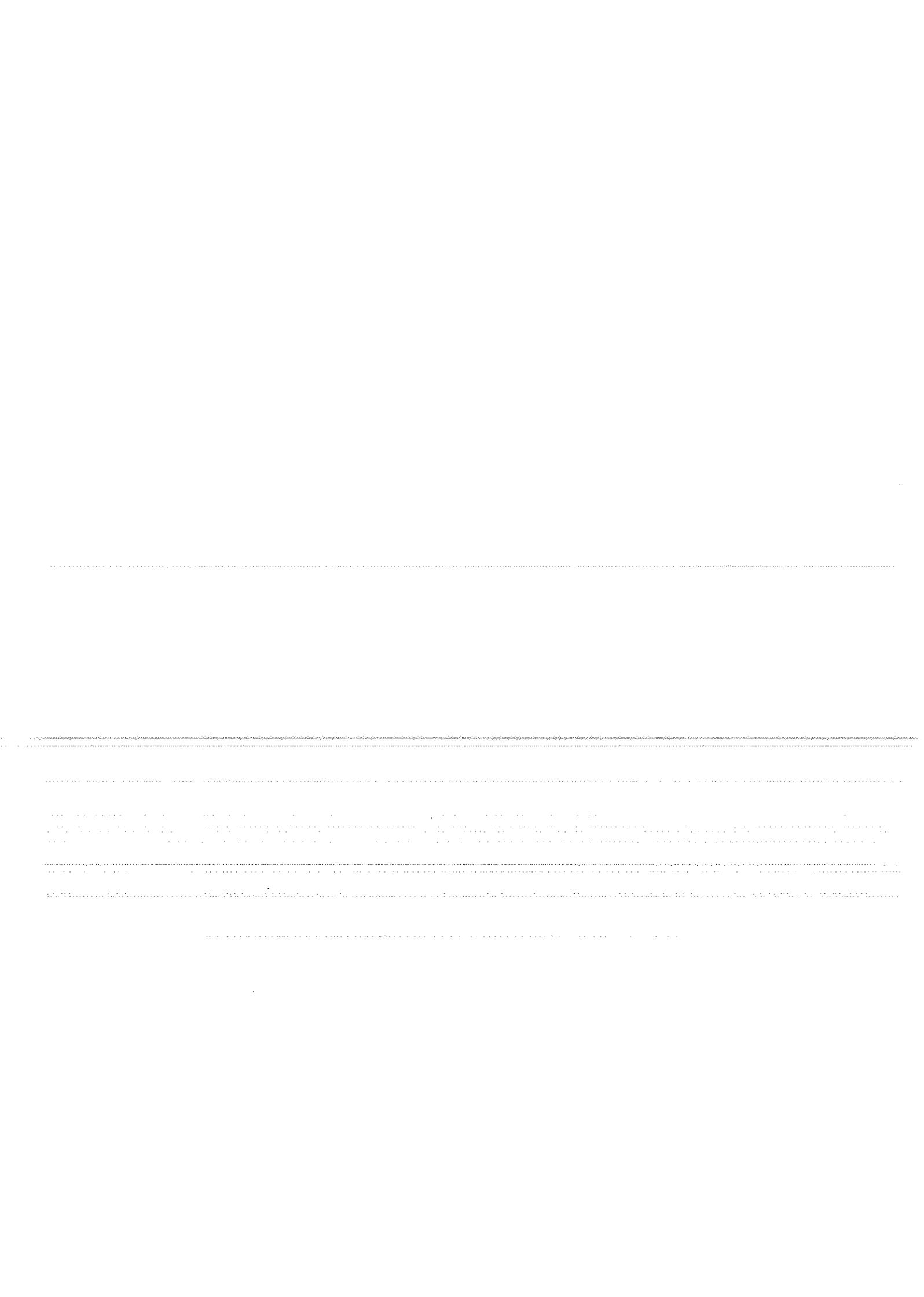
5 = เกิดเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและองค์กรในชุมชนในการพัฒนาความเข้มแข็งของชุมชน และพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างน้อย 1 โครงการ

4 = มีผลงานวิจัย/ผลงานสร้างสรรค์ หรือการพัฒนาองค์ความรู้ที่เกิดจากการบูรณาการงานบริการวิชาการแก่สังคม อย่างน้อย 1 โครงการ

3 = มีบูรณาการการเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมในการให้บริการวิชาการแก่สังคม อย่างน้อย 1 โครงการ

2 = มีการให้บริการวิชาการแก่สังคมตามแผนหรือโครงการในการให้บริการวิชาการอย่างครบถ้วนตามพันธกิจของสถาบัน

1 = มีแผนหรือโครงการในการให้บริการวิชาการอย่างครบถ้วนตามพันธกิจของสถาบัน

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

มาตรฐานและตัวบ่งชี้ (หน่วยวัด)	ค่าระดับคะแนน		
	1	2	3
มาตรฐานที่ 3 มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ (ต่อ)			
3.8 จำนวนชั่วโมงเฉลี่ยของอาจารย์ประจำที่ให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ			

ตารางที่ 4.4 เกณฑ์ในการประเมินระดับตัวบ่งชี้ของมาตรฐานที่ 4

มาตรฐานและตัวบ่งชี้ (หน่วยวัด)	ค่าระดับคะแนน		
	1	2	3
มาตรฐานที่ 4 มาตรฐานด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม			
4.1 ร้อยละของโครงการ/กิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษา	1-14	16-19	≥ 20
4.2 ร้อยละของค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต่องบดำเนินการ	0.01-0.49 % ของงบ ดำเนินการ	0.5-0.9% ของงบ ดำเนินการ	$\geq 1%$ ของงบ ดำเนินการ
*4.3 มีผลงาน หรือชิ้นงานการพัฒนาองค์ความรู้ และสร้างมาตรฐาน ศิลปะและวัฒนธรรม (ชิ้น)	-	-	≥ 1
*4.4 ประสิทธิภาพในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม (ระดับ)	1	2	≥ 3

* ตัวบ่งชี้เฉพาะที่ไม่ใช่จุดเน้นของคุณ

ระดับคุณภาพของตัวบ่งชี้ที่ 4.4

5 = มีการบูรณาการงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเข้ากับพันธกิจอื่นอีกมากกว่าหรือเท่ากับ 2 ด้าน และมีการนำศิลปวัฒนธรรม หรือภูมิปัญญาไทยออกเผยแพร่ในระดับสากล อย่างน้อย 1 โครงการ

4 = มีการบูรณาการงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเข้ากับพันธกิจอื่นอีก 2 ด้าน อย่างน้อย 1 โครงการ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

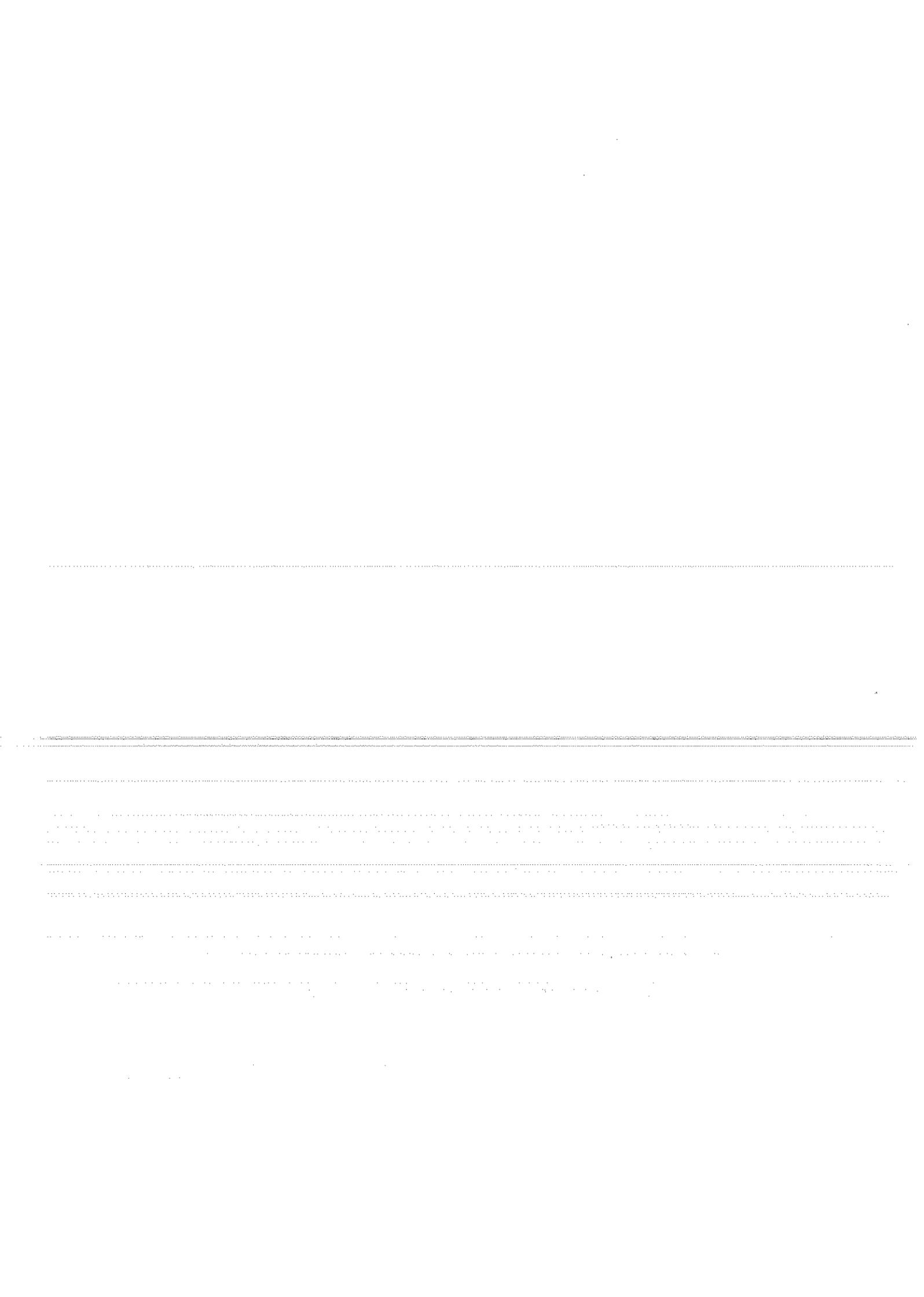
- 3 = มีการบูรณาการงานด้านการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเข้ากับพันธกิจอื่นอีก 1 ด้าน
 อย่างน้อย 1 โครงการ
- 2 = มีการดำเนินการตามโครงการข้อ 1
- 1 = มีแผนหรือโครงการเพื่อการอนุรักษ์ พัฒนา และเสริมสร้างเอกลักษณ์ ศิลปะและ
 วัฒนธรรม

ตารางที่ 4.5 เกณฑ์ในการประเมินระดับตัวบ่งชี้ของมาตรฐานที่ 5

มาตรฐานและตัวบ่งชี้ (หน่วยวัด)	ค่าระดับคะแนน		
	1	2	3
มาตรฐานที่ 5 มาตรฐานด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร			
5.1 สถานสถาบัน และผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ที่ขับเคลื่อนพันธกิจ และสามารถสะท้อนถึงนโยบาย วัตถุประสงค์ และนำไปสู่เป้าหมายของการบริหารจัดการที่ดี มีการบริหาร แบบมีส่วนร่วม เน้นการกระจายอำนาจ โปร่งใส และตรวจสอบได้ รวมทั้งมีความสามารถในการผลักดันสถาบันให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล (ข้อ)	1-3	4	≥ 5

เกณฑ์การพิจารณาของตัวบ่งชี้ที่ 5.1

1. กรรมการสถานบัน/กลุ่มสาขา เปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบการดำเนินงาน
2. สถานสถาบัน/กลุ่มสาขา มีส่วนร่วมในการกำหนดและให้ความเห็นชอบยุทธศาสตร์และให้ข้อสังเกตที่มีนัยสำคัญ
3. สถานสถาบัน/กลุ่มสาขา ติดตามผลการดำเนินงานที่สำคัญตามภารกิจหลักของสถาบันอย่างครบถ้วน มากกว่าปีละ 2 ครั้ง
4. มีการประชุมสถานบัน/กลุ่มสาขา อย่างต่ำร้อยละ 80
5. มีการประชุมสถานบัน/กลุ่มสาขา เข้าประชุมโดยเฉลี่ยอย่างต่ำร้อยละ 80
6. มีการส่งเอกสารให้กรรมการสถานบัน/กลุ่มสาขา ก่อนประชุมโดยเฉลี่ยอย่างต่ำ 7 วัน
7. มีการประเมินผลงานของผู้บริหารสูงสุดของสถานบัน/กลุ่มสาขา โดยมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนและตกลงกันไว้ล่วงหน้า

มาตรฐานและตัวบ่งชี้ (หน่วยวัด)	ค่าระดับคะแนน		
	1	2	3
มาตรฐานที่ 5 มาตรฐานด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร (ต่อ)			
5.2 มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์กรการเรียนรู้ โดยอาศัยผลการประเมิน จาก ภายในและภายนอก (ระดับ)	1-2	3	≥ 4

ระดับคุณภาพของตัวบ่งชี้ที่ 5.2

5 = มีการนำผลการประเมินไปปรับใช้ในการพัฒนากระบวนการจัดการความรู้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการปกติ และปรับปรุงแผนการจัดการความรู้

4 = มีการติดตามประเมินผลความสำเร็จของการจัดการความรู้

3 = มีการดำเนินการตามแผนและเกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 100

2 = มีการดำเนินการตามแผนและเกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50

1 = มีการทบทวนและจัดทำแผนการจัดการความรู้

มาตรฐานและตัวบ่งชี้ (หน่วยวัด)	ค่าระดับคะแนน		
	1	2	3
5.3 มีการกำหนดแผนกลยุทธ์ที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ (ระดับ)	1-2	3	≥ 4

ระดับคุณภาพของตัวบ่งชี้ที่ 5.3

5 = แผนกลยุทธ์มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ตั้งแต่ร้อยละ 80 ของแผน

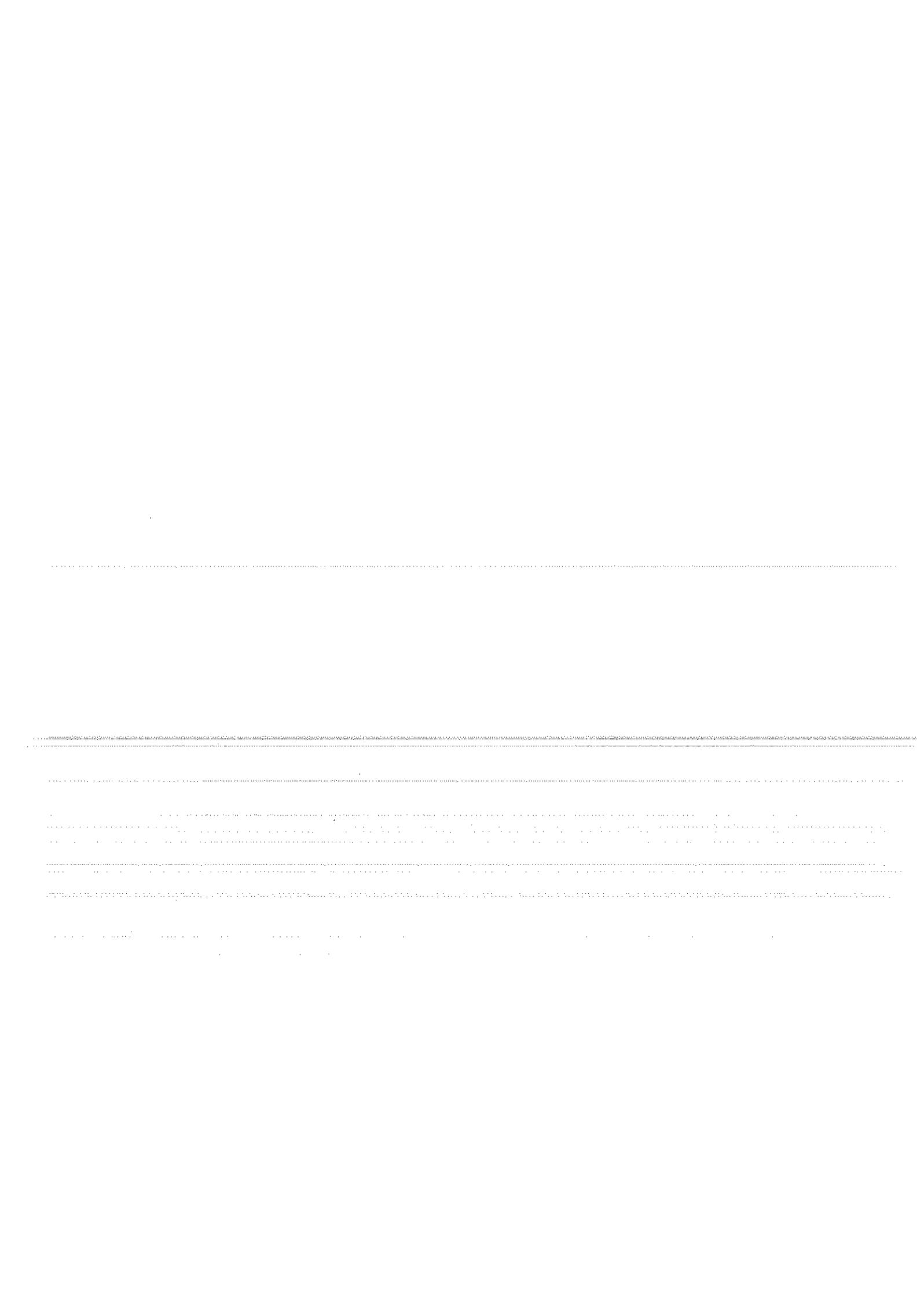
4 = แผนกลยุทธ์มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ น้อยกว่าร้อยละ 80 ของแผน

3 = มีคณะกรรมการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแผนกลยุทธ์กับยุทธศาสตร์ชาติ

2 = มีแผนกลยุทธ์ของสถาบัน

1 = คณะกรรมการ/คณะทำงานกำหนดแผนกลยุทธ์ของสถาบัน

มาตรฐานและตัวบ่งชี้ (หน่วยวัด)	ค่าระดับคะแนน		
	1	2	3
5.4 การใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกัน (ระดับ)	1-2	3	≥ 4

ระดับคุณภาพของตัวบ่งชี้ที่ 5.4

- 5 = มีผลการประหยัดงบประมาณที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรร่วมกับหน่วยอื่น
- 4 = มีแผนการใช้ทรัพยากรกับหน่วยงานอื่นนอกสถาบัน
- 3 = มีแผนการใช้ทรัพยากรกับหน่วยงานอื่นในสถาบัน
- 2 = มีผลการวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ทรัพยากรของสถาบัน
- 1 = มีคณะกรรมการวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ทรัพยากรของสถาบัน

มาตรฐานและตัวบ่งชี้ (หน่วยวัด)	ค่าระดับคะแนน		
	1	2	3
5.5 ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารการเรียนการสอนและการวิจัย (ระดับคุณภาพ)	1	2	≥ 3

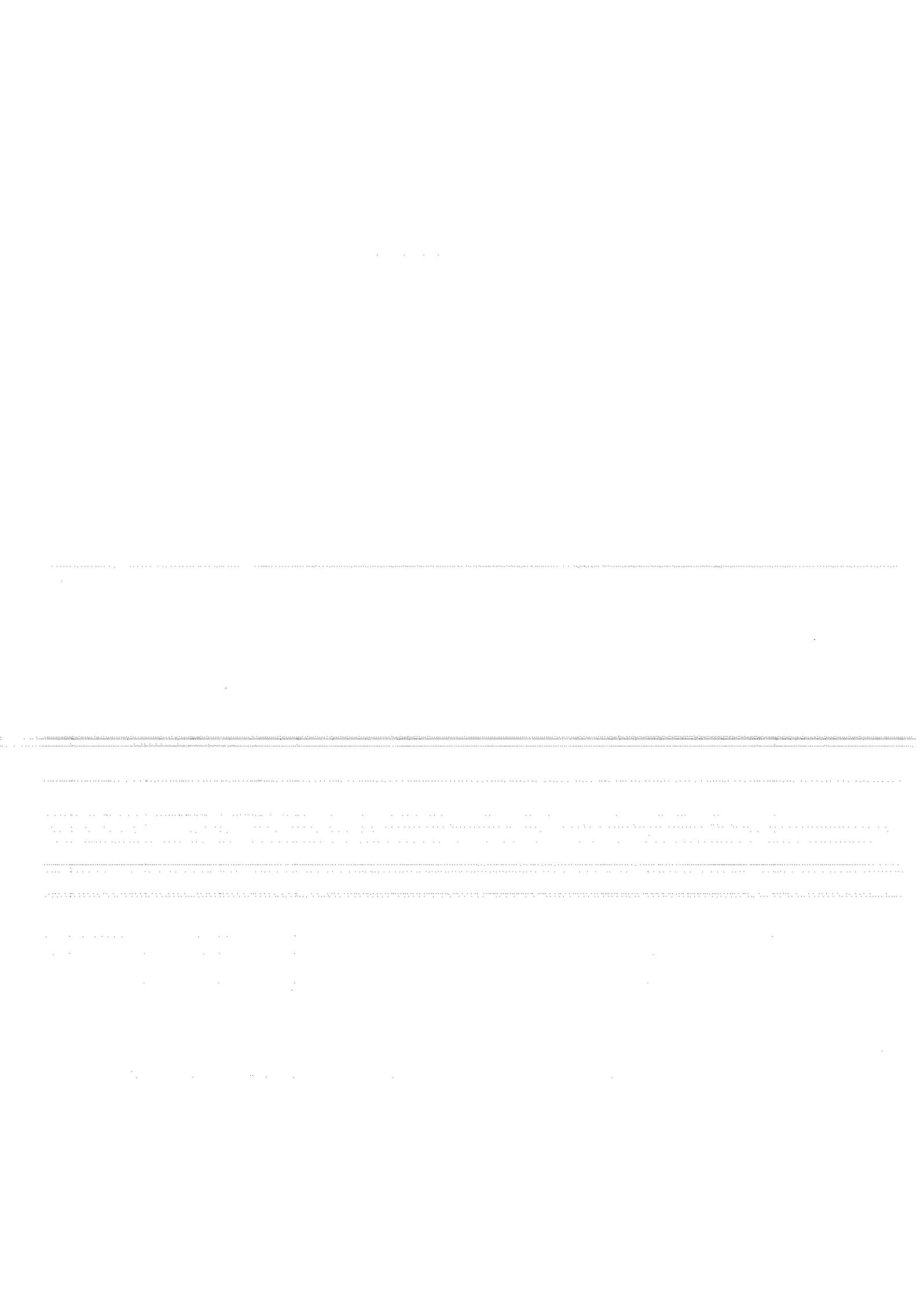
ระดับคุณภาพของตัวบ่งชี้ที่ 5.5

- 5 = มีการนำผลการประเมินในข้อ 3 และ 4 มาปรับปรุงระบบฐานข้อมูล
- 4 = มีการประเมินประสิทธิภาพและความปลอดภัยของระบบฐานข้อมูล และประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ฐานข้อมูล
- 3 = มีการประเมินประสิทธิภาพและความปลอดภัยของระบบฐานข้อมูล
- 2 = มีระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
- 1 = มีนโยบายในการจัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ

มาตรฐานและตัวบ่งชี้ (หน่วยวัด)	ค่าระดับคะแนน		
	1	2	3
5.6 สิ้นทรัพยากรต่อจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (บาทต่อคน)	1-64,999	65,000-99,999	$\geq 100,000$
5.7 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (ร้อยละของเกณฑ์ปกติ)	$\geq +10\%$ หรือ $\leq -10\%$ ของเกณฑ์	5-9.99% และ -5- (-9.99)% ของเกณฑ์	(-4.99)-4.99% ของเกณฑ์

เกณฑ์ปกติค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา (เต็มเวลาเทียบเท่า)

- 1. วิทยาศาสตร์สุขภาพ (214,514 บาทต่อคน)
- 2. วิทยาศาสตร์กายภาพ (66,338 บาทต่อคน)
- 3. วิศวกรรมศาสตร์ (70,312 บาทต่อคน)
- 4. สถาปัตยกรรมศาสตร์ (71,394 บาทต่อคน)

5. เกษตรศาสตร์	(109,910 บาทต่อคน)
6. บริหารธุรกิจ	(62,532 บาทต่อคน)
7. ครุศาสตร์	(90,610 บาทต่อคน)
8. ศิลปกรรมศาสตร์	(65,494 บาทต่อคน)
9. สังคมศาสตร์	(45,587 บาทต่อคน)

มาตรฐานและตัวบ่งชี้ (หน่วยวัด)	ค่าระดับคะแนน		
	1	2	3
5.8 ร้อยละของเงินเหลือจ่ายสุทธิต้องบังคับการ (ร้อยละของงบดำเนินการ)	1-4% ของงบดำเนินการ	+ 5-9% หรือ >15%ของงบดำเนินการ	+10-15% ของงบดำเนินการ
5.9 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุมวิชาการ หรือนำเสนอผลงานวิชาการ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ	1-34	35-49	≥ 50
5.10 งบประมาณสำหรับการพัฒนาคณาจารย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศต่ออาจารย์ประจำ (บาทต่อคน)	1-6,499	6,500-9,999	≥ 10,000
5.11 ร้อยละของบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้ และทักษะในวิชาชีพทั้งในประเทศและ ต่างประเทศ	1-44	45-69	≥ 70

ตารางที่ 4.6 เกณฑ์ในการประเมินระดับตัวบ่งชี้ของมาตรฐานที่ 6

มาตรฐานและตัวบ่งชี้ (หน่วยวัด)	ค่าระดับคะแนน		
	1	2	3
มาตรฐานที่ 6 มาตรฐานด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน			
6.1 ร้อยละของหลักสูตรที่ได้มาตรฐานต่อหลักสูตรทั้งหมด	1-79	80-99	100
6.2 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (ร้อยละของเกณฑ์ปกติ)	≥+10% หรือ ≤ -10% ของเกณฑ์	6-9.99% และ -6 - (-9.99)% ของเกณฑ์	(-5.99)-5.99% ของเกณฑ์
6.3 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ	1-19	20-29	≥ 30
6.4 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งวิชาการ	1-39	40-59	≥ 60
6.5 การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ (Professional Ethics) (ระดับ)	1-2	3	≥ 4

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ระดับคุณภาพของตัวบ่งชี้ที่ 6.5

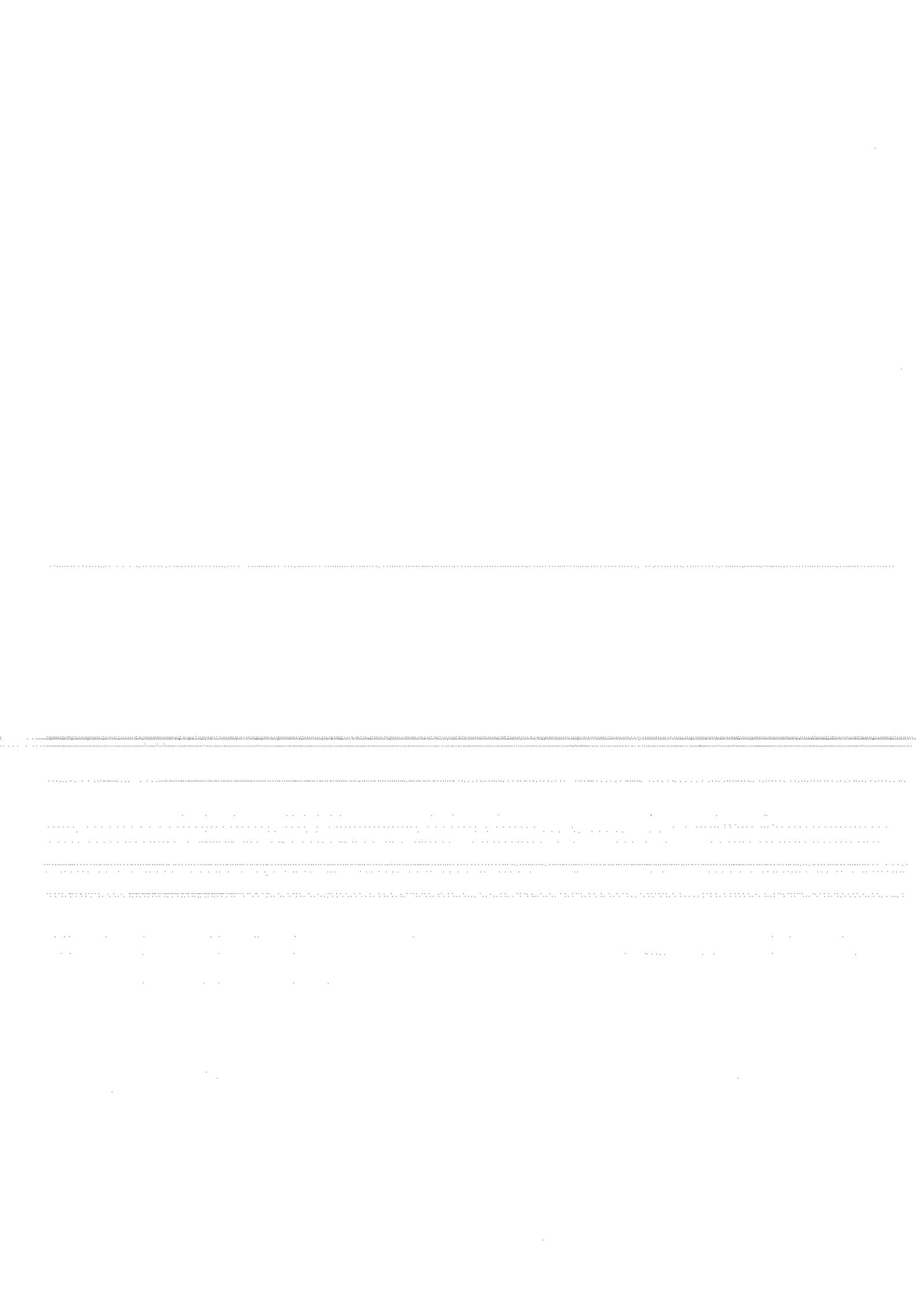
- 5 = มีการดำเนินการวางแผน ป้องกัน หรือหาแนวทางแก้ไขการกระทำผิดจรรยาบรรณ
- 4 = มีระบบในการดำเนินการกับมีผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ
- 3 = มีการกำกับดูแลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณ
- 2 = มีกระบวนการส่งเสริมให้ผู้เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ
- 1 = สถาบันมีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

มาตรฐานและตัวบ่งชี้ (หน่วยวัด)	ค่าระดับคะแนน		
	1	2	3
6.6 กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเฉพาะการเรียนรู้จากการปฏิบัติและประสบการณ์จริง (ข้อ)	1-2	3-4	≥ 5

เกณฑ์การพิจารณาของตัวบ่งชี้ที่ 6.6

- คณาจารย์มีความรู้ความเข้าใจรู้เป้าหมายของการจัดการศึกษา และหลักสูตรการศึกษา
อุดมศึกษา
- คณาจารย์มีการวิเคราะห์ศักยภาพของผู้เรียนและเข้าใจผู้เรียนเป็นรายบุคคล
- คณาจารย์มีความสามารถในการจัดประสบการณ์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- คณาจารย์มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองและ
ผู้เรียน
- คณาจารย์มีการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ที่จัดให้
ผู้เรียนและอิงพัฒนาการของผู้เรียน
- คณาจารย์มีการนำผลการประเมินมาปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียน ให้
เต็มตามศักยภาพ
- คณาจารย์มีการวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อและการเรียนรู้ของผู้เรียนและนำไปพัฒนาผู้เรียน

มาตรฐานและตัวบ่งชี้ (หน่วยวัด)	ค่าระดับคะแนน		
	1	2	3
6.7 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนของ อาจารย์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	1-2.49	2.5-3.49	≥ 3.5
6.8 ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม / โครงการพัฒนา นักศึกษา	1-39	40-59	≥ 60
6.9 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์ และ ศูนย์สารสนเทศต่อจำนวนนักศึกษา (บาทต่อคน)	1-3,999	4,000- 5,999	$\geq 6,000$

ตารางที่ 4.7 เกณฑ์ในการประเมินระดับตัวบ่งชี้ของมาตรฐานที่ 7

มาตรฐานและตัวบ่งชี้ (หน่วยวัด)	ค่าระดับคะแนน		
	1	2	3
มาตรฐานที่ 7 มาตรฐานด้านระบบการประกันคุณภาพ			
7.1 มีระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายในที่ก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง (ระดับ)	1-2	3	≥ 4

ระดับคุณภาพของตัวบ่งชี้ที่ 7.1

5 = มีการนำเอาผลการประเมินคุณภาพภายในมาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานตามพันธกิจให้เกิดผลดี

4 = มีการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับแนวทางการจัดการศึกษาของสถาบัน โดยได้รับการสนับสนุนจากต้นสังกัดและการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพจากทุกภาคีทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมของชุมชน

3 = มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพที่สมบูรณ์ประกอบด้วย การพัฒนาคุณภาพ การตรวจติดตามคุณภาพ และการประเมินคุณภาพอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี

2 = มีการกำหนดมาตรฐานและตัวบ่งชี้ของสถาบันสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา ระดับอุดมศึกษา และเอกลักษณ์ของสถาบันครอบคลุมปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพอย่างครบถ้วน ทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการจัดการศึกษา และผลผลิต สามารถรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก และเทียบระดับ (Benchmarking)

1 = มีวิธีและกลไกในการประกันคุณภาพภายใน

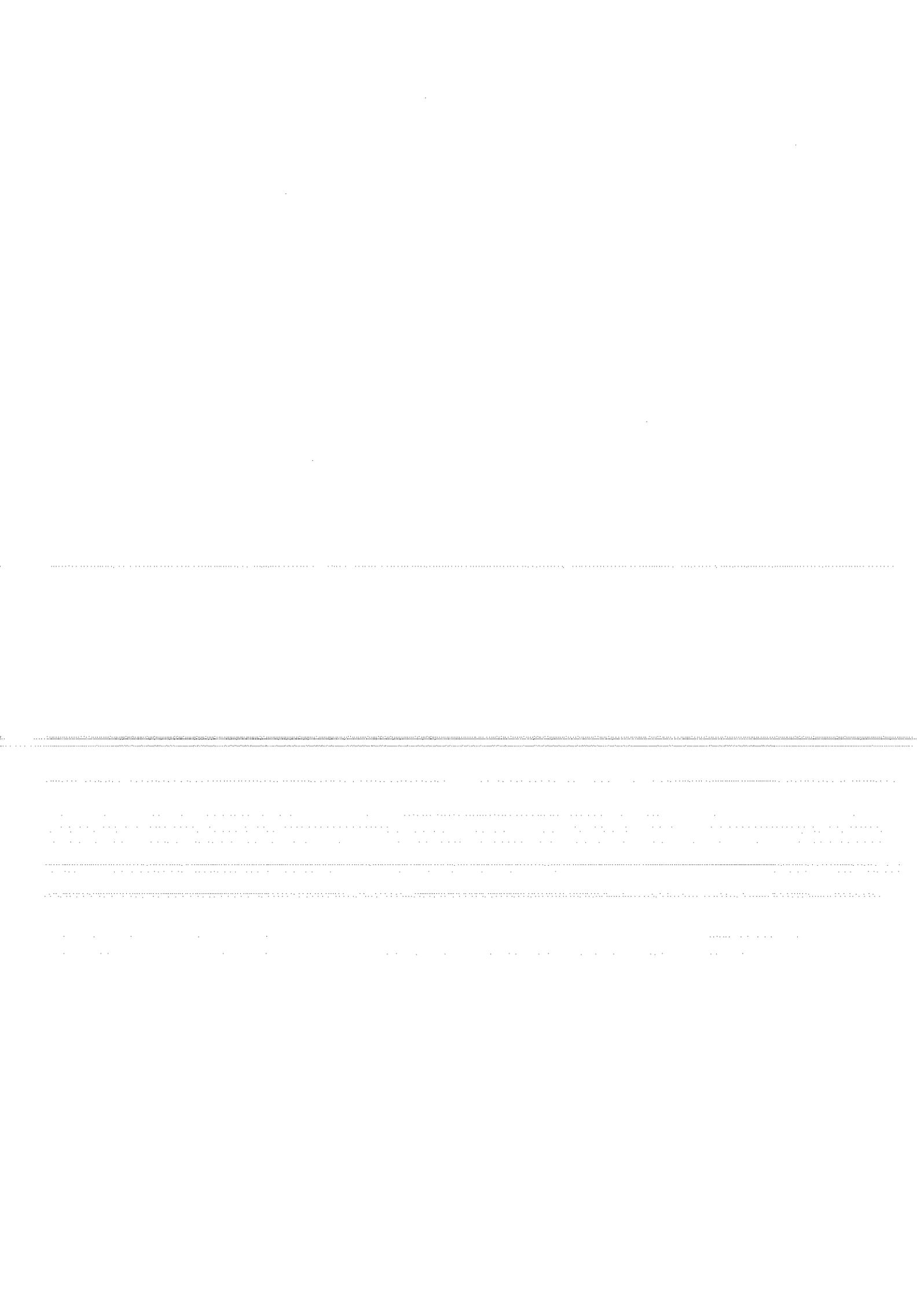
มาตรฐานและตัวบ่งชี้ (หน่วยวัด)	ค่าระดับคะแนน		
	1	2	3
7.2 ประสิทธิภาพของการประกันคุณภาพภายใน (ระดับ)	1-2	3	≥ 4

ระดับคุณภาพของตัวบ่งชี้ที่ 7.2

5 = มีนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพที่สาขาวิชาพัฒนาขึ้นหรือการปฏิบัติที่เป็นเลิศ หรือการเป็นแหล่งอ้างอิงของกลุ่มสาขาอื่น ๆ

4 = มีการนำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานของหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง

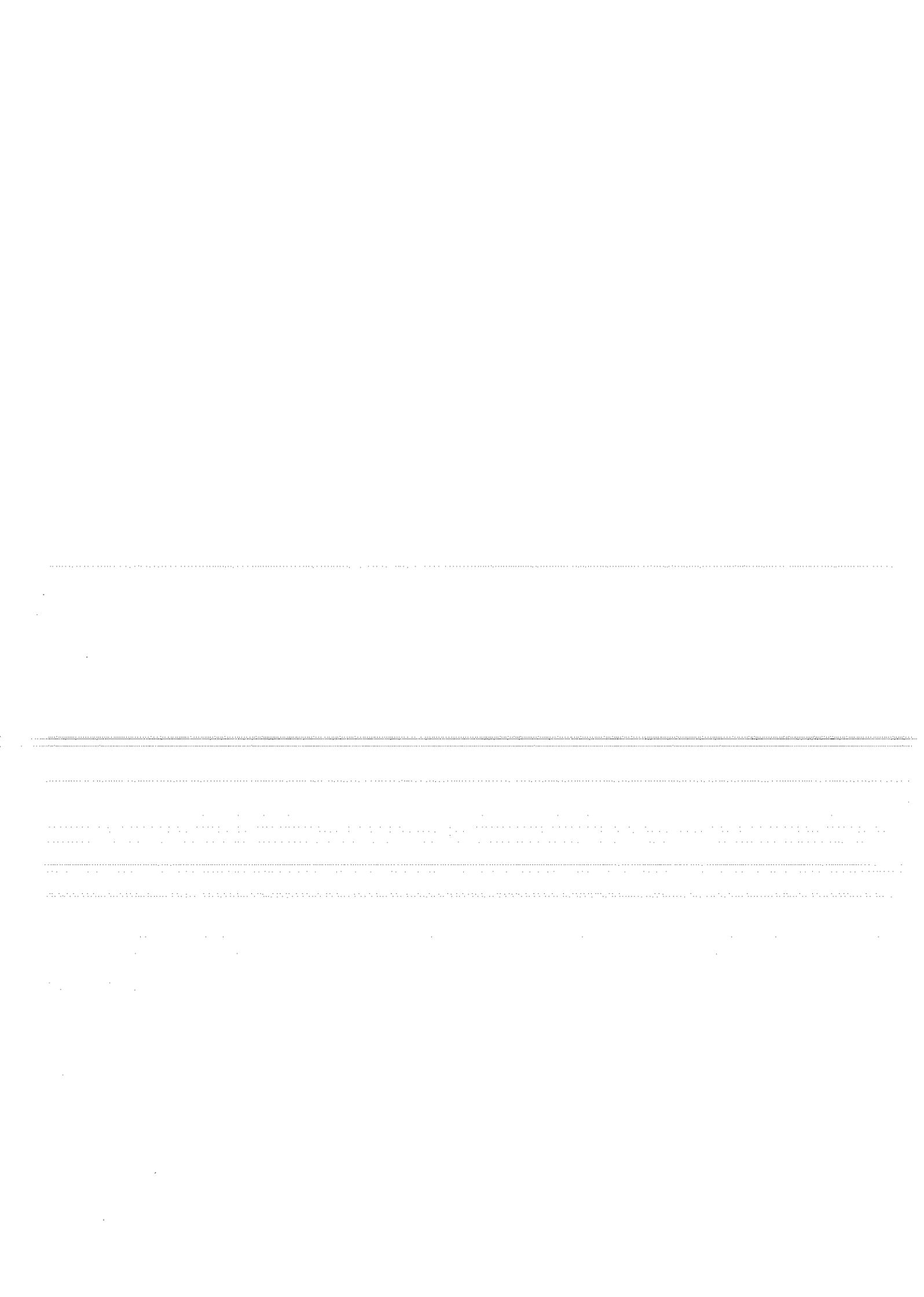
3 = มีการรายงานผลการประเมินคุณภาพภายในต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสาธารณชน

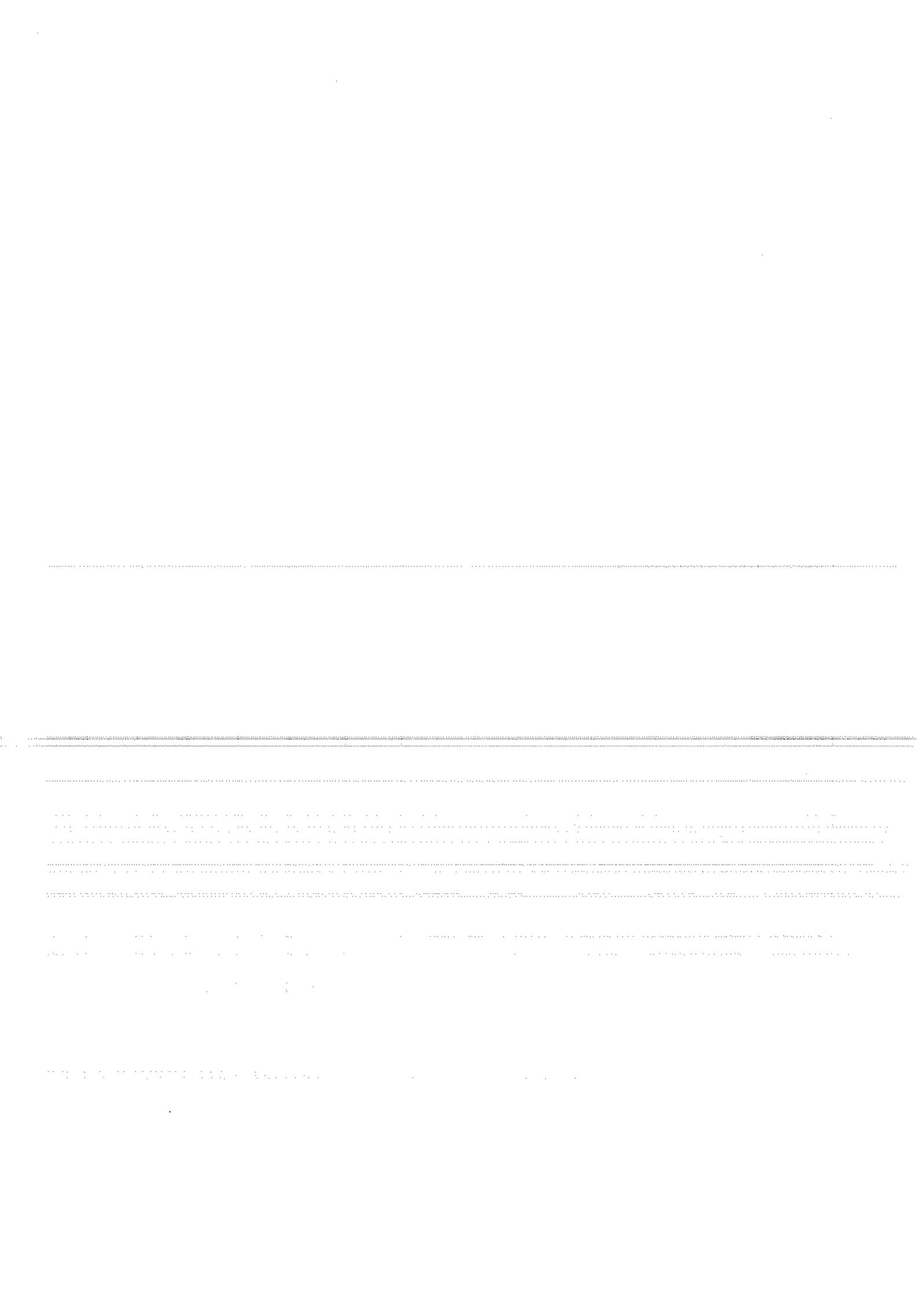
2 = มีการปรับปรุงระบบประกันคุณภาพภายใน โดยสอดคล้องตามพันธกิจของกลุ่มสาขาวิชา

1 = มีการดำเนินการตามระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายในระดับกลุ่มสาขาอย่าง

ต่อเนื่อง

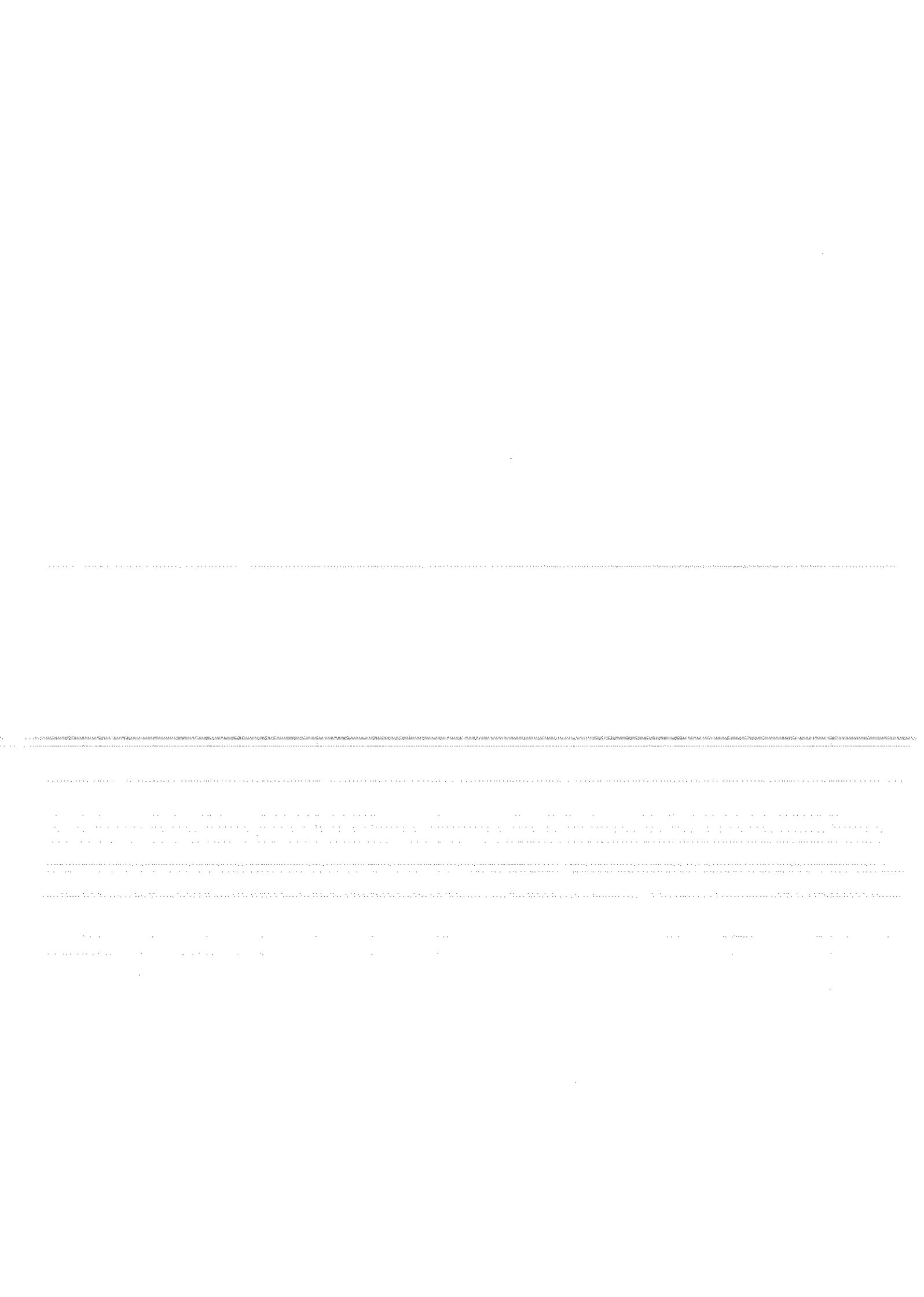

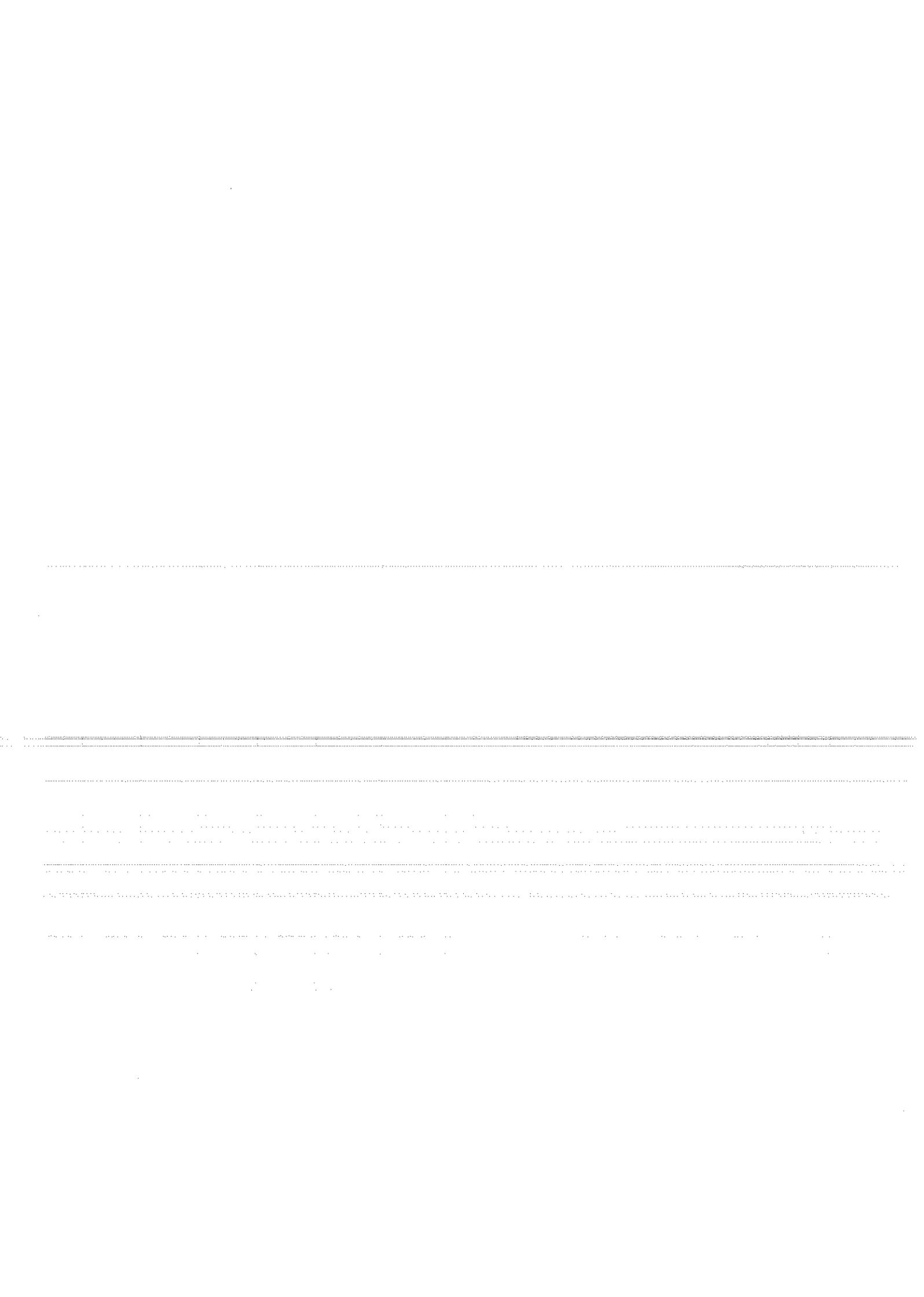
ตารางที่ 5.2 การกระจายน้ำหนักของตัวบ่งชี้ในมาตรฐานที่ 2 ระดับมหาวิทยาลัยและคณะ

ชื่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้	น้ำหนักสถาบัน	น้ำหนักระดับคณะ					
		เกษตร	วิทย์	วจก.	ครูฯ	มนุษยฯ	เทคโนโลยี
มาตรฐานที่ 2 มาตรฐานด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์	21	21	21	21	21	21	21
ตัวบ่งชี้รวม	21	21	21	21	21	21	21
2.1 ร้อยละของงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ และ/หรือสามารถนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติ และระดับนานาชาติ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	3	3	3	3	3	3	3
2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ของสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	5	5	5	5	5	5	5
2.3 เงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์จาก ภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	3	3	3	3	3	3	3
2.4 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่รับทุนทำวิจัย หรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	5	5	5	5	5	5	5
2.5 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่รับทุนทำวิจัย หรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	5	5	5	5	5	5	5
ตัวบ่งชี้เฉพาะ	0	0	0	0	0	0	0
**2.6 ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน referees journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-
**2.7 จำนวนผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตรในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (ชิ้นงาน)	-	-	-	-	-	-	-

** ตัวบ่งชี้เฉพาะ ไม่ใช่จุดเน้นของมหาวิทยาลัยจึงไม่มีน้ำหนักคะแนน

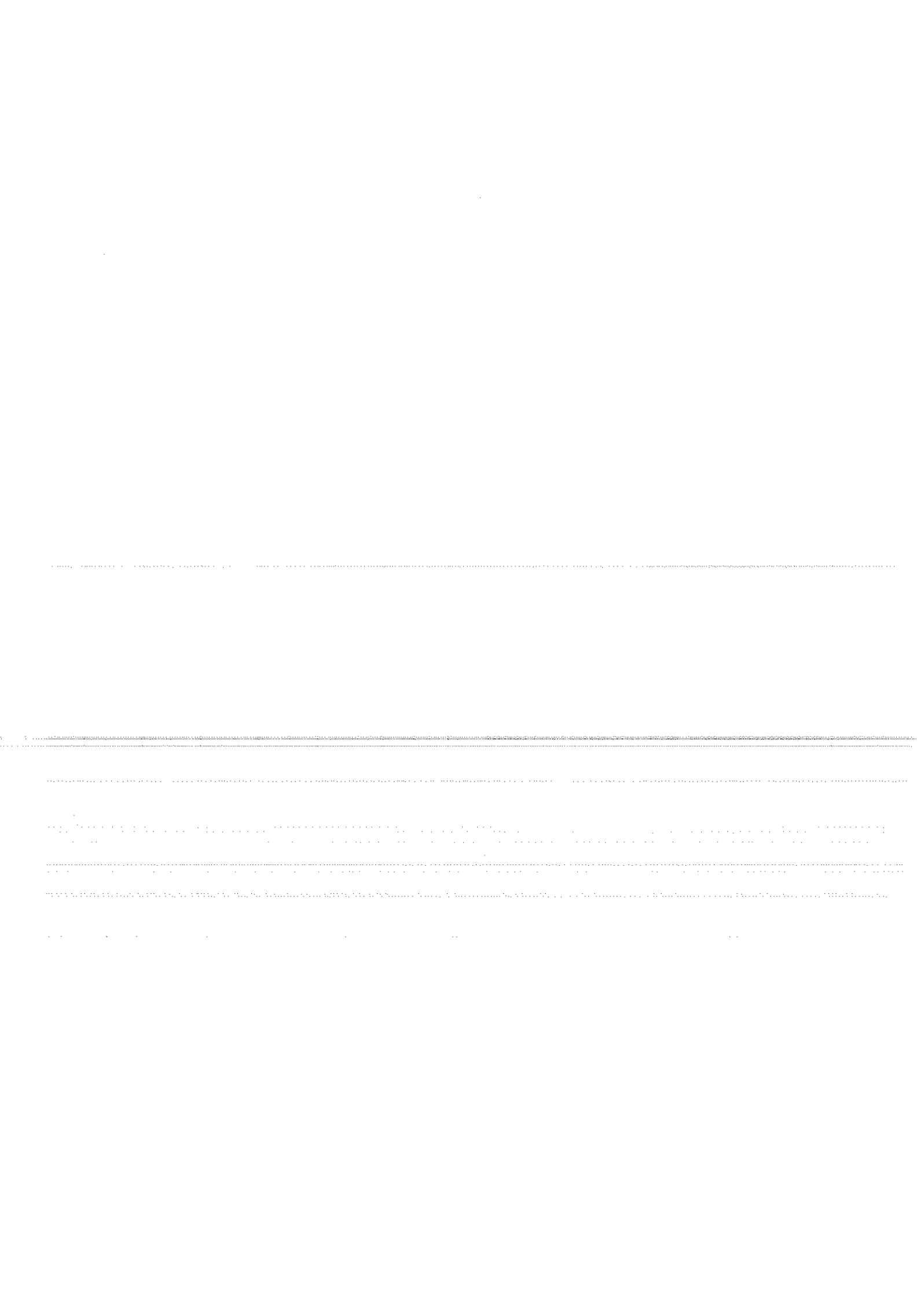

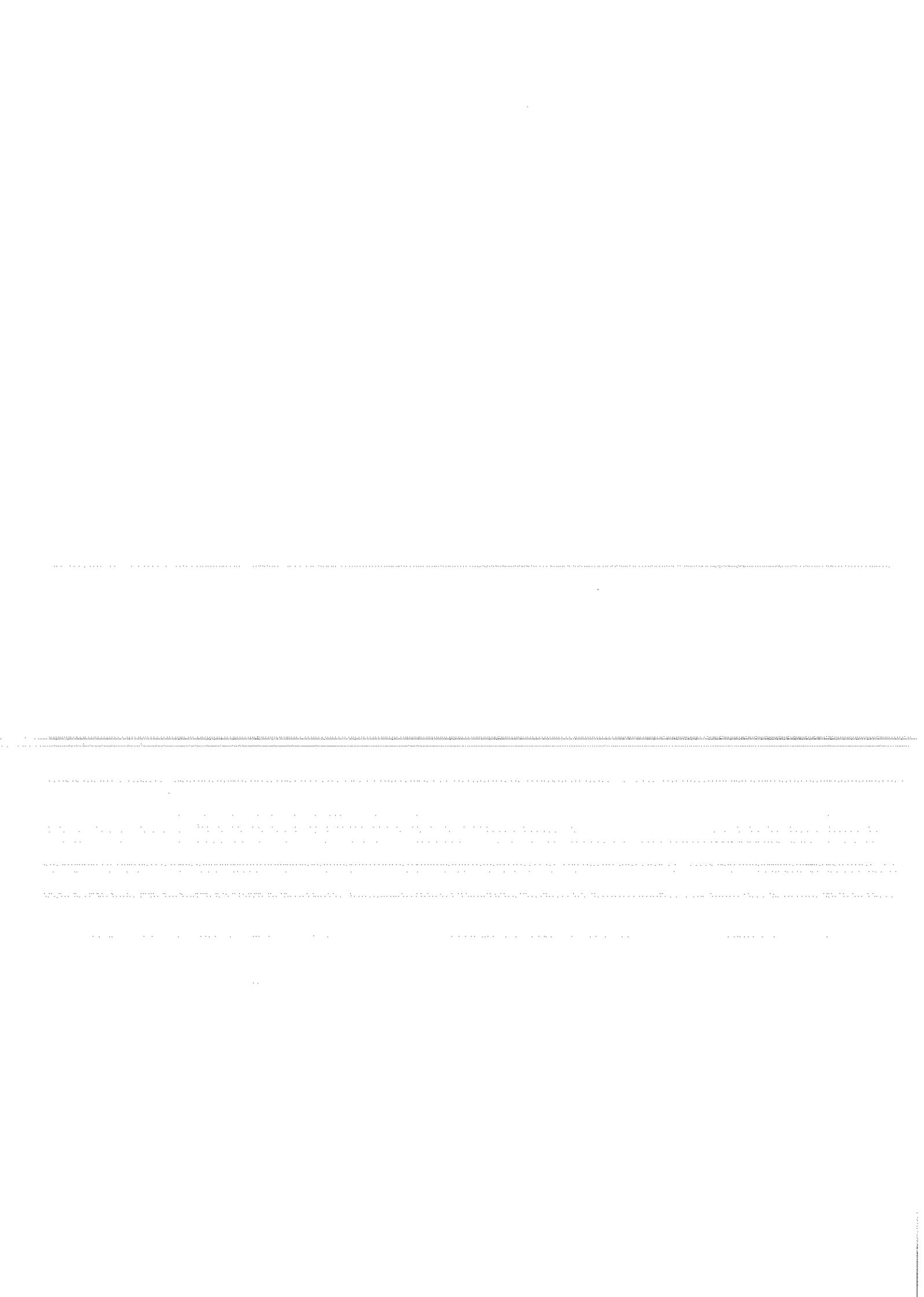
ตารางที่ 5.4 การกระจายน้ำหนักของตัวบ่งชี้ในมาตรฐานที่ 4 ระดับมหาวิทยาลัยและคณะ

ชื่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้	น้ำหนักสถาบัน	น้ำหนักระดับคณะ					
		เกษตร	วิทย์	วจก.	ครุฯ	มนุษยฯ	เทคโนโลยี
มาตรฐานที่ 4 มาตรฐานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	15		15	15	15	15	15
ตัวบ่งชี้รวม	15	15	15	15	15	15	15
4.1 ร้อยละของโครงการ/กิจกรรมในการอนุรักษ์พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษา	7.5	7.5	7.5	7.5	7.5	7.5	7.5
4.2 ร้อยละของค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะ และวัฒนธรรมต่อบค่านินการ	7.5	7.5	7.5	7.5	7.5	7.5	7.5
ตัวบ่งชี้เฉพาะ	0	0	0	0	0	0	0
**4.3 มีผลงาน หรือชิ้นงานการพัฒนาองค์ความรู้ และสร้างมาตรฐานศิลปะและวัฒนธรรม (ชิ้น)	-	-	-	-	-	-	-
**4.4 ประสิทธิภาพในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม (ระดับ)	-	-	-	-	-	-	-

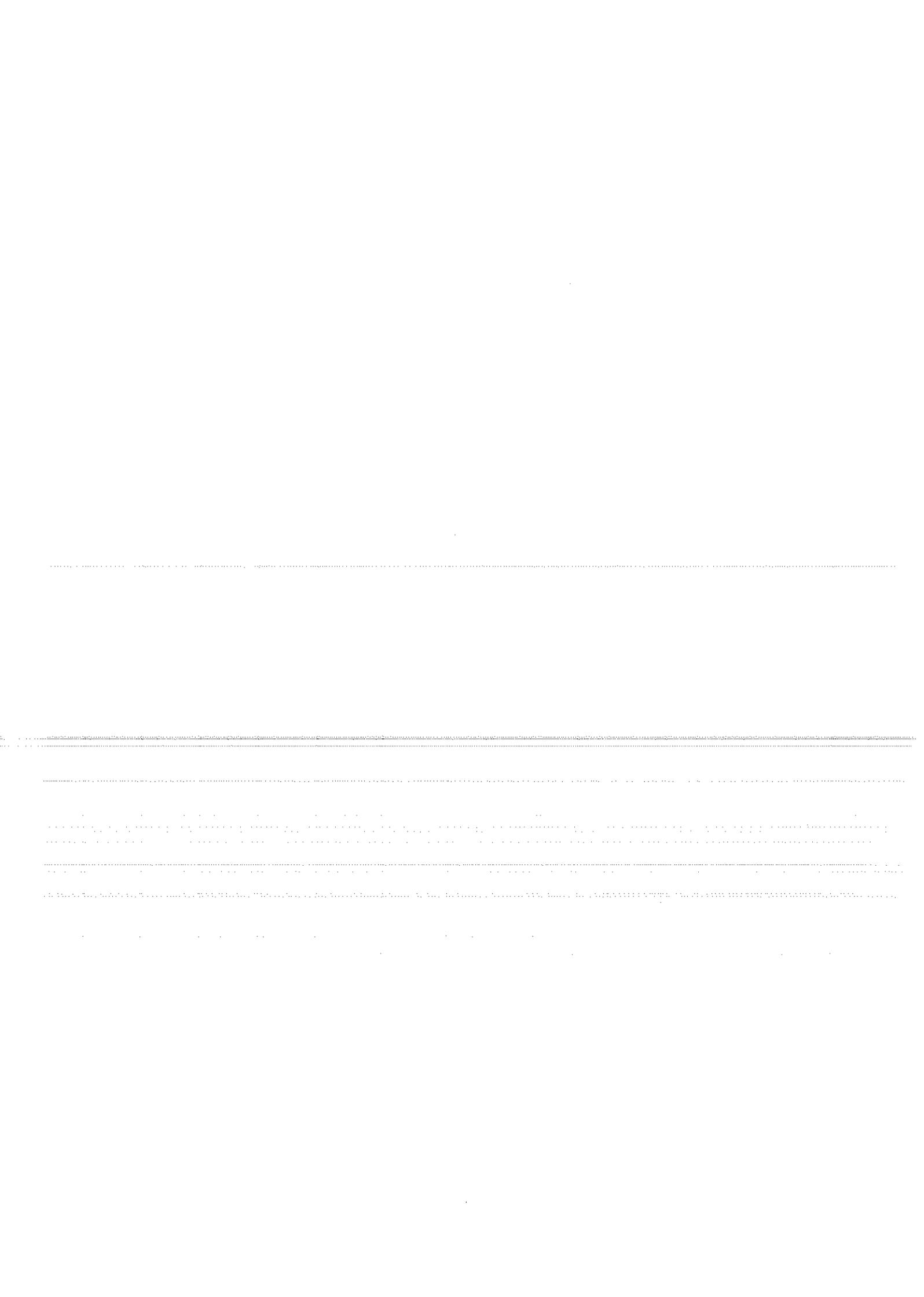
** ตัวบ่งชี้เฉพาะ ไม่ใช่จุดเน้นของมหาวิทยาลัยจึงไม่มีน้ำหนักคะแนน

ตารางที่ 5.7 การกระจายน้ำหนักของตัวบ่งชี้ในมาตรฐานที่ 7 ระดับมหาวิทยาลัยและคณะ

ชื่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้	น้ำหนัก สถาบัน	น้ำหนักระดับคณะ					
		เกษตร	วิทย์	วจก.	ครุฯ	มนุษย์ฯ	เทคโนโลยีฯ
มาตรฐานที่ 7 มาตรฐานด้านระบบการประกัน คุณภาพ	20		20	20	20	20	20
7.1 มีระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายใน ที่ก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง	10	10	10	10	10	10	10
7.2 ประสิทธิภาพของการประกันคุณภาพภายใน	10	10	10	10	10	10	10

เกณฑ์ในการประเมินโดยรวม

ในการประเมินภายในของมหาวิทยาลัยและคณะ มีขั้นตอนในการพิจารณา 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ประเมินตัวบ่งชี้ในแต่ละมาตรฐาน คะแนนเต็ม 5 คะแนน โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

1.1 การประเมินอิงเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำของแต่ละตัวบ่งชี้ คะแนนเต็ม 3 คะแนน

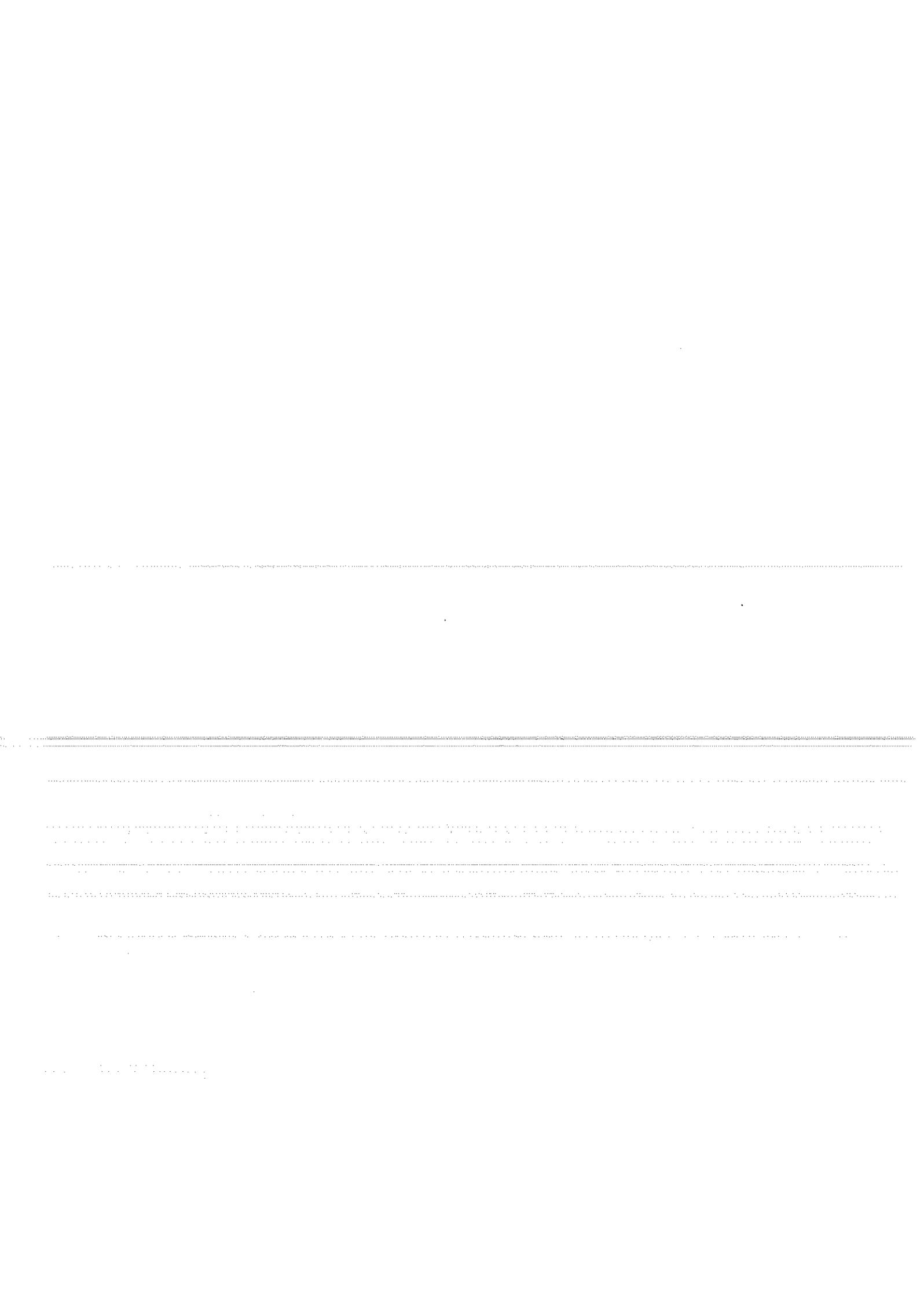
(ดังรายละเอียดที่ปรากฏในบทที่ 4)

ตัวอย่าง การประเมินตัวบ่งชี้ที่ 6.3 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า เกณฑ์ผ่านขั้นต่ำของตัวบ่งชี้คือร้อยละ 30 วิธีการให้คะแนนกำหนด ดังนี้

1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน
ร้อยละ 1- 19	ร้อยละ 20-29	≥ ร้อยละ 30

1.2 การประเมินอิงพัฒนาการ พิจารณาจากผลประเมินภายใน ปีการศึกษา 2547 และ ผลประเมินภายใน ปีการศึกษา 2548 **ถ้าผลการประเมินในปีการศึกษา 2548 สูงกว่าผล การประเมินในปีการศึกษา 2547 ไม่ต่ำกว่า 1 ระดับ** จะถือว่ามีการพัฒนาการ เช่น ผลการประเมิน ปีการศึกษา 2548 อยู่ในระดับ 3 คะแนน ในขณะที่ผลการประเมินปีการศึกษา 2547 อยู่ในระดับ 1 คะแนน หรือระดับ 2 คะแนน หรือถ้าผลการประเมินอยู่ในระดับเดิม โดยผลประเมินทั้งสองครั้งอยู่ในระดับ 3 คะแนน ก็จะถือว่ามีการพัฒนาการด้านคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

ในการให้คะแนนนั้น ถ้ามีการพัฒนาการให้ 1 คะแนน ถ้าไม่มีพัฒนาการให้ 0 คะแนน ถ้าผล การประเมินปีการศึกษา 2548 อยู่ในระดับ 3 คะแนน ก็สามารถสรุปได้ว่ามีการพัฒนาการ โดยไม่ต้องเปรียบเทียบกับผลการประเมินปีการศึกษา 2547 ในกรณีที่ไม่มีผลการประเมินปีการศึกษา 2547 และจำเป็นต้องใช้ผลเปรียบเทียบกับผลการประเมินปีการศึกษา 2548 ให้ใช้วิธีการประเมินย้อนหลัง (Ex post facto technique)

ในการตัดสินใจพัฒนาการของมหาวิทยาลัยและคณะทั้งในตัวบ่งชี้เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ สรุปได้ดังนี้

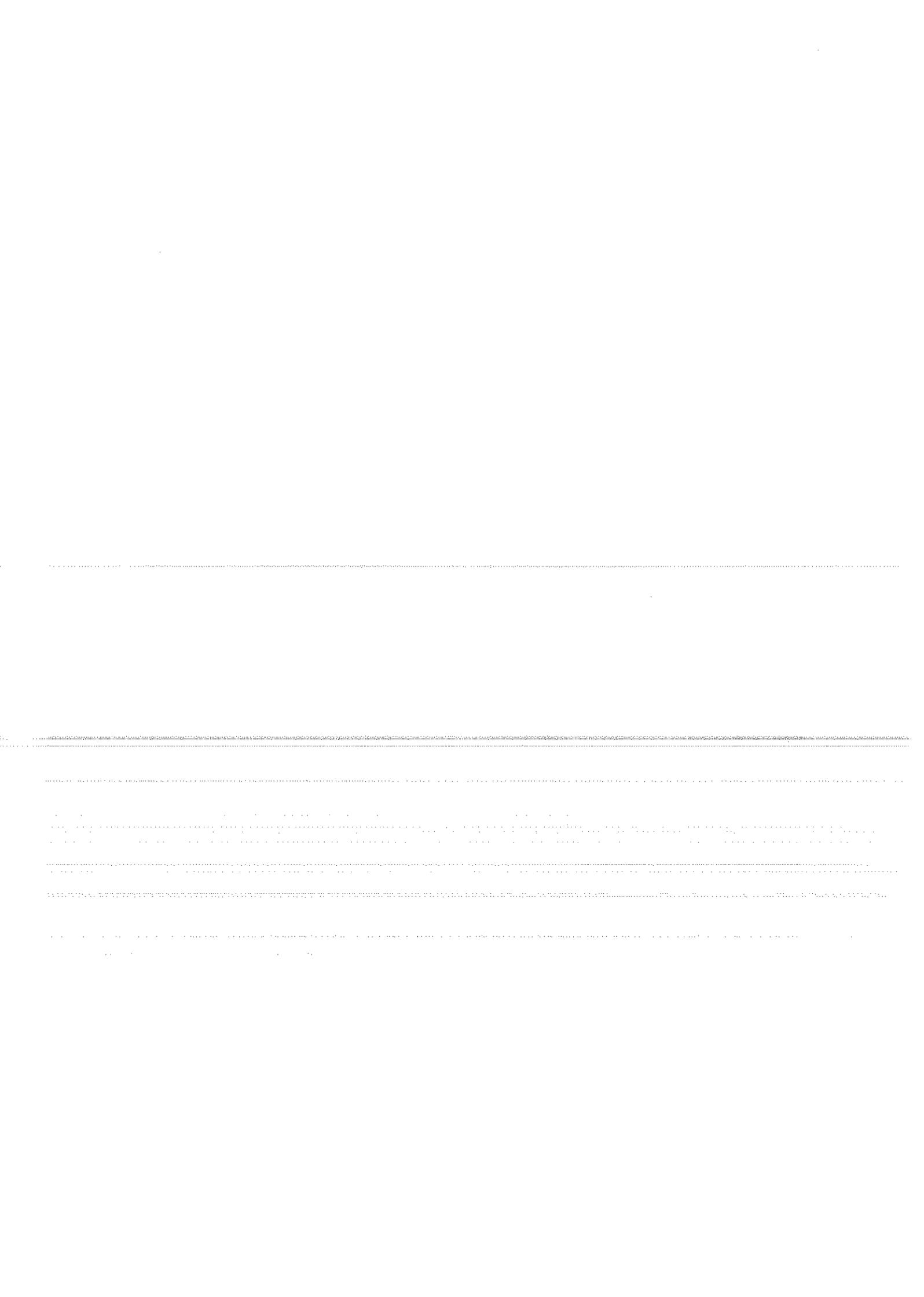
ตารางที่ 5.8 การตัดสินใจพัฒนาการของมหาวิทยาลัยและคณะทั้งในตัวบ่งชี้เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

ผลการประเมินปีการศึกษา 2547	ผลการประเมินปีการศึกษา 2548	การมีพัฒนาการ
1	1	ไม่มี
1	2	มี
1	3	มี
2	1	ไม่มี
2	2	ไม่มี
2	3	มี
3	1	ไม่มี
3	2	ไม่มี
3	3	มี

1.3 การประเมินประสิทธิผลตามแผนของมหาวิทยาลัยและคณะ พิจารณาจากรายงานประเมินสัมฤทธิ์ผลของแผนหรือรายงานประเมินตนเอง ถ้าผลการประเมินพบว่า ตัวบ่งชี้ที่... ๆ บรรลุผลตามเป้าหมายของแผนของมหาวิทยาลัยและคณะให้ 1 คะแนน ถ้าไม่บรรลุผลตามเป้าหมายของแผน ให้ 0 คะแนน

ในการนี้ จะต้องดำเนินการให้คะแนนจนครบทุกตัวบ่งชี้ในแต่ละมาตรฐาน ก่อนจะนำผลคะแนนที่ได้ไปคำนวณคะแนนรายมาตรฐาน

2. การประเมินผลระดับมาตรฐาน โดยกระจายน้ำหนักระหว่างตัวบ่งชี้ร่วมและตัวบ่งชี้เฉพาะเป็น 50 : 50 ผลจากผลประเมินรายตัวบ่งชี้ภายใต้มาตรฐานนั้นตามข้อ 1 ใช้ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักผลการประเมินรายตัวบ่งชี้เป็นเกณฑ์พิจารณา ดังสูตรการคำนวณคะแนนรายมาตรฐาน แล้วแปลความหมายผลประเมินดังในตารางที่ 5.9

สูตรการคำนวณคะแนนรายมาตรฐาน

$$\text{คะแนนรายมาตรฐาน} = \frac{\sum(W_n \times I_n)}{\sum W_n} \quad \text{หรือ} = \frac{(W_1 \times I_1) + (W_2 \times I_2) + \dots + (W_n \times I_n)}{W_1 + W_2 + \dots + W_n}$$

โดยที่ :

- W หมายถึง น้ำหนักความสำคัญที่ให้กับตัวบ่งชี้ จากการที่มหาวิทยาลัยและคณะกระจายน้ำหนักลงในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย ผลรวมของน้ำหนักตัวบ่งชี้ย่อยจะมีค่าเท่ากับน้ำหนักรายมาตรฐานของตัวบ่งชี้ย่อยนั้น
- I หมายถึง คะแนนของตัวบ่งชี้ย่อยที่ได้จากการประเมิน โดยตนเอง
- n หมายถึง ลำดับที่ของตัวบ่งชี้ในแต่ละมาตรฐาน.; $n = 1, 2, 3, \dots, n$

ตารางที่ 5.9 สรุปผลการประเมินระดับรายมาตรฐาน

ช่วงคะแนน	ผลการประเมิน
4.51 – 5.00	ดีมาก
3.51 – 4.50	ดี
2.51 – 3.50	พอใช้
1.51 – 2.50	ควรปรับปรุง
1.00 – 1.50	ต้องปรับปรุง

3. การประเมินระดับมหาวิทยาลัยและคณะ

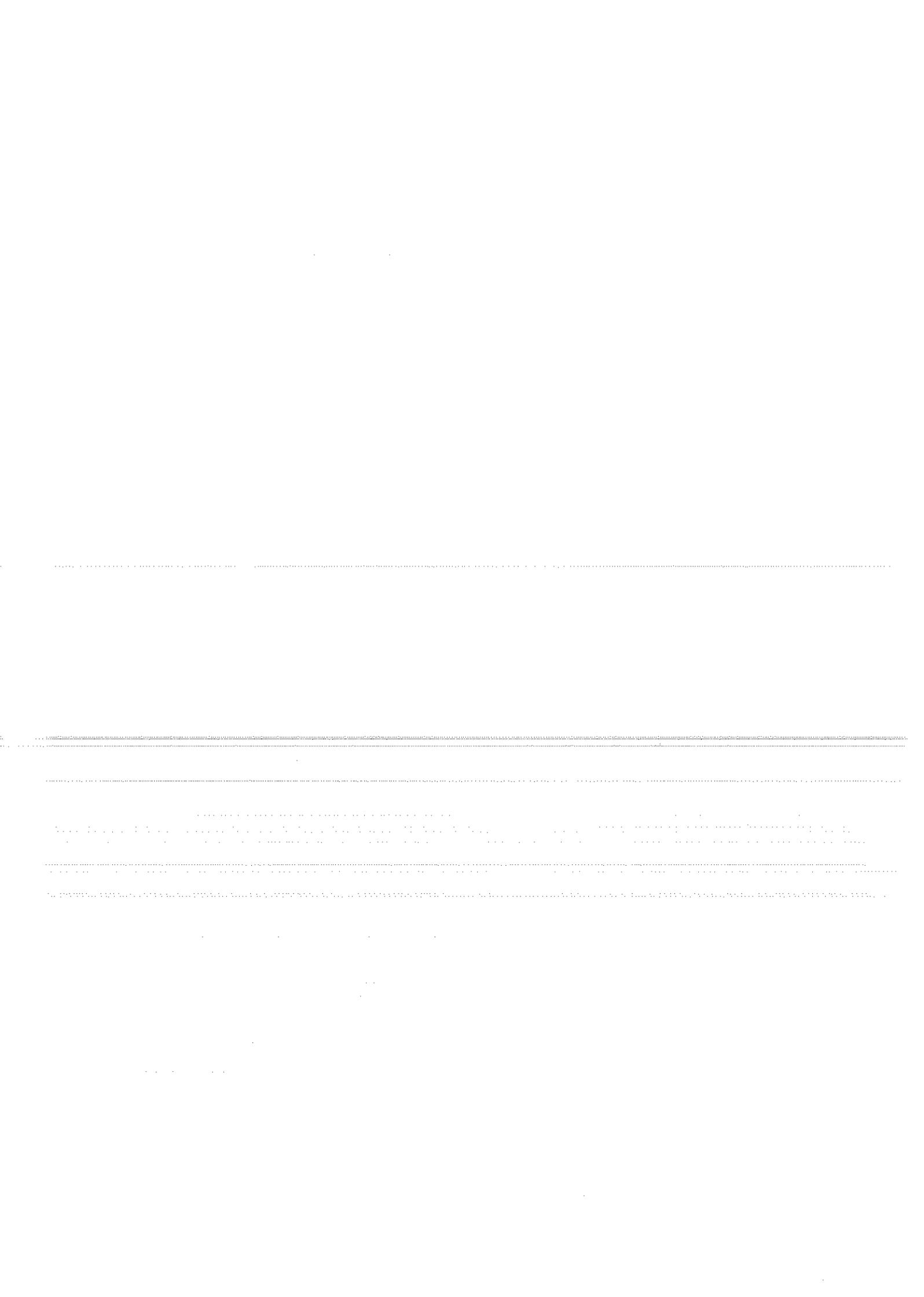
ผลการประเมินของมหาวิทยาลัยและคณะ โดยกระจายน้ำหนักระหว่างตัวบ่งชี้รวมและตัวบ่งชี้เฉพาะเป็น 50 : 50 ใช้คำนวณหาค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักตามรายมาตรฐานเฉลี่ยรวม 7 มาตรฐานเป็นเกณฑ์ ดังสูตรการคำนวณคะแนนระดับมหาวิทยาลัยและคณะ ดังนี้

สูตรการคำนวณคะแนนของมหาวิทยาลัยและคณะ

$$= \frac{\sum(W_n \times S_n)}{\sum W_n} \quad \text{หรือ} = \frac{(W_1 \times S_1) + (W_2 \times S_2) + \dots + (W_n \times S_n)}{W_1 + W_2 + \dots + W_n}$$

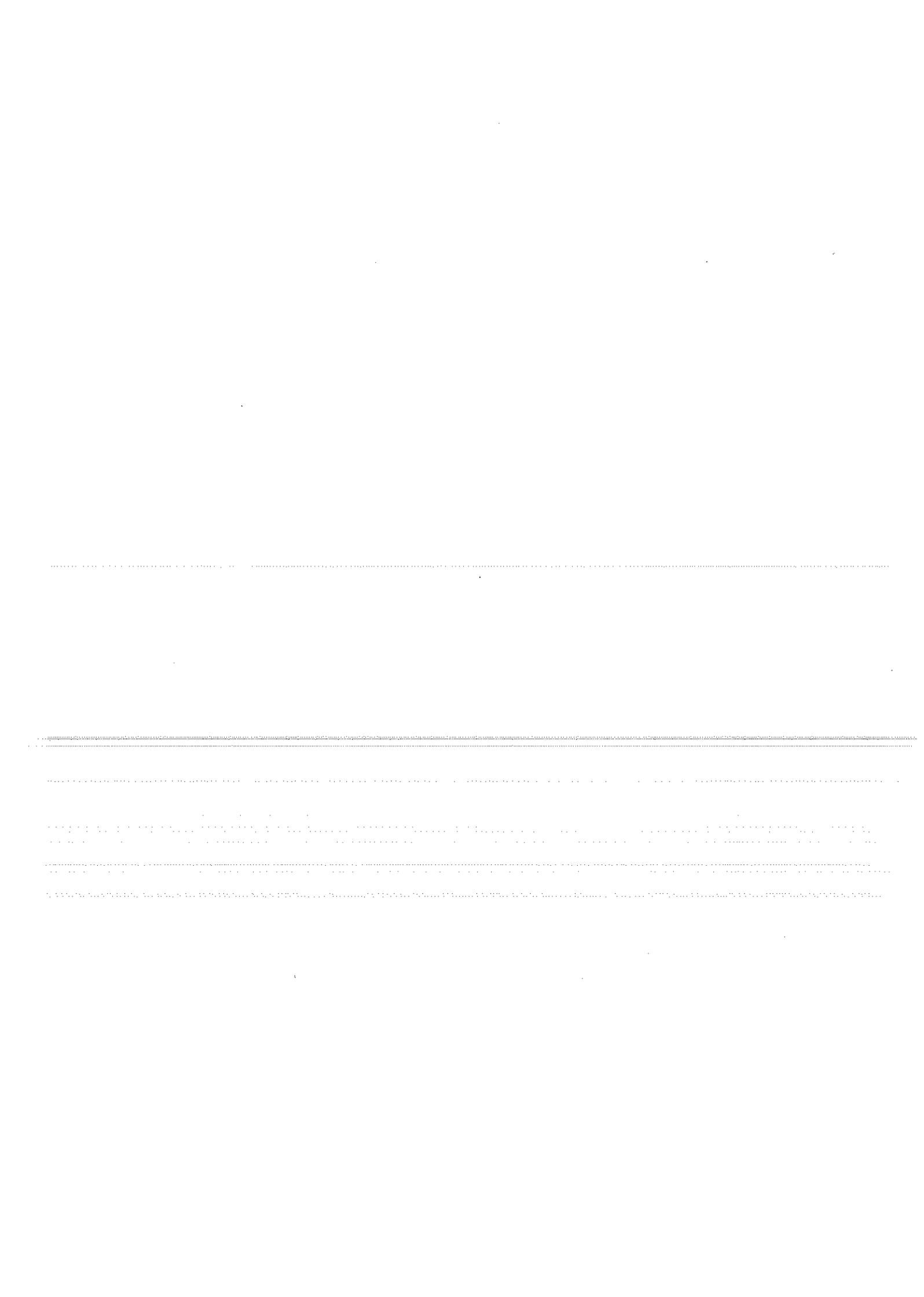
โดยที่ :

- W หมายถึง น้ำหนักความสำคัญที่ให้กับมาตรฐาน จากการที่มหาวิทยาลัยและคณะ กำหนดความสำคัญของพันธกิจในขั้นตอนของการกำหนดกลุ่มสถาบัน ผลรวมของน้ำหนักมาตรฐานจะมีค่าเท่ากับผลรวมของน้ำหนักทั้ง 7 มาตรฐานคือ 160 คะแนน ; $\sum W = 160$
- S หมายถึง คะแนนของมาตรฐานที่ได้จากการคำนวณในขั้นตอนการคำนวณคะแนนรายมาตรฐาน
- n หมายถึง ลำดับที่ของมาตรฐาน; $n = 1, 2, 3, \dots, 7$

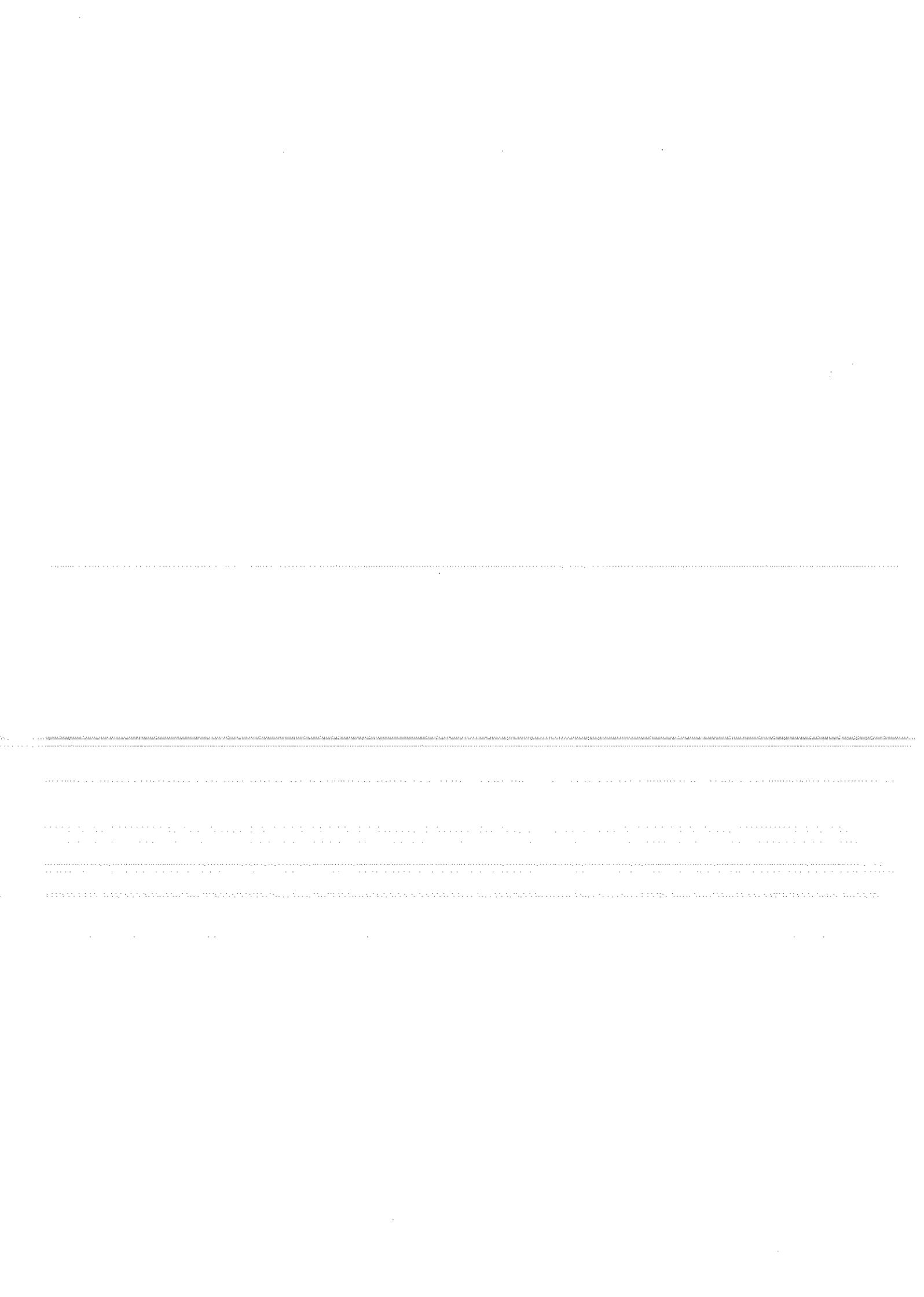
ตารางที่ 5.10 สรุปผลการประเมินระดับมหาวิทยาลัยและคณะ

ช่วงคะแนน	ผลการประเมิน
4.51 – 5.00	ดีมาก
3.51 – 4.50	ดี
2.51 – 3.50	พอใช้
1.51 – 2.50	ควรปรับปรุง
1.00 – 1.50	ต้องปรับปรุง

บรรณานุกรม

- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2549). คู่มือ
การประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : จุดทอง.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.). (2549). คู่มือการประเมินผล
การปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของสถาบันการศึกษา (สถาบัน
อุดมศึกษา 73 แห่ง). กรุงเทพมหานคร : จุดทอง.
- . (2549). (ร่าง) คำอธิบายตัวชี้วัดตามกรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการ
ของสถาบันอุดมศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2550. 27 กรกฎาคม 2549.

คำสั่งคณะกรรมการและสังคมศาสตร์

ที่ ๐๗๔/ ๒๕๕๐

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

คณะกรรมการและสังคมศาสตร์

เพื่อให้การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะกรรมการและสังคมศาสตร์ เป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ คณะกรรมการและสังคมศาสตร์ จึงยกเลิกคำสั่งที่ ๐๓๘/๒๕๔๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา คณะกรรมการและสังคมศาสตร์ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๔๙

อาศัยตามความในมาตรา ๓๑ (๑) (๒) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีที่ ๑๓๐๘/๒๕๔๘ เรื่อง การมอบอำนาจและภารกิจให้คณบดีปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ คณะกรรมการและสังคมศาสตร์ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา คณะกรรมการและสังคมศาสตร์ ดังนี้

๑. ผศ.ประเสริฐ มาสุปรีดี	ประธานกรรมการ
๒. นางอาภากร มินวงษ์	รองประธานกรรมการ
๓. รศ.พรทิพา นิโรจน์	รองประธานกรรมการ
๔. ว่าที่เรือตรีเอกชัย กิจเกษมเจริญ	รองประธานกรรมการ
๕. รศ.นันทนีย์ กมลศิริพิชัยพร	กรรมการ
๖. ผศ.กรรณิการ์ เผือกนำผล	กรรมการ
๗. ผศ.เกศินี กุลพฤกษ์	กรรมการ
๘. นางนวรรตน์ นักเสียง	กรรมการ
๙. น.ส.กมลลักษณ์ สรณะ	กรรมการ
๑๐. น.ส.สุกัญญาโสภี ใจกล้า	กรรมการ
๑๑. น.ส.อุดมลักษณ์ ระพีแสง	กรรมการ
๑๒. น.ส.เบญจพร ประจง	กรรมการ
๑๓. น.ส.ขวัญศิริ เจริญทรัพย์	กรรมการและเลขานุการ
๑๔. น.ส.อินทรา ป่อพลอย	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

หน้าที่

๑. กำหนดแนวทางและดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
๒. จัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) รายงานประจำปี (Annual Report) ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
๓. จัดทำคู่มือประกันคุณภาพของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
๔. จัดทำรายงานเกี่ยวกับคำรับรองปฏิบัติราชการของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (กพร.)
๕. ประสานงานกับมหาวิทยาลัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานประกันคุณภาพ
๖. ภารกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพ

สั่ง ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประเสริฐ มาสุปรีดี)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

